

MIERCURI, 4 FEBRUARIE 2009

PREZIDEAZĂ: DL. PÖTTERING

Președinte

1. Deschiderea ședinței

(Ședința a fost deschisă la ora 9.00)

2. – Continuări ale rezoluțiilor Parlamentului: consultați procesul-verbal

3. – „2050: viitorul începe azi – recomandări pentru o viitoare politică integrată pentru protecția mediului în UE” (dezbateri)

Președintele. –Următorul subiect este raportul (A60495/2008) întocmit de domnul Florenz în numele Comisiei temporare pentru schimbările climatice din 2050: viitorul începe astăzi – recomandări pentru o viitoare politică integrată privind schimbările climatice în UE [2008/2105(INI)].

Karl-Heinz Florenz, raportor (DE) Domnule Președinte, doamnelor și domnilor, în primul rând aș dori să îi salut în special pe colegii mei membri care au lucrat preț de mai multe luni la acest raport privind clima. Vă sunt foarte recunoscător pentru modul corect și cooperant în care ați lucrat împreună cu mine la întocmirea acestui raport.

Dezbateri într-un comitet pe orizontală a fost ceva nou. Nu am purtat discuții cu grupuri de experți, ci doar cu persoane din sectorul transportului și, așa cum se cuvenea, cu persoane din sectorul economic și bineînțeles cu persoane din sectorul energetic. De-a lungul acestui proces, a fost evident că primele ore și zile ale dezbaterii au fost oarecum mai dure datorită noutății acestui subiect. Profit de acest prilej pentru a mulțumi încă o dată Președintelui și bunului meu prieten, dl. Sacconi, care a prezidat de o manieră excelentă și corectă.

Realizarea pe care am remarcat-o până în prezent, este în special aceea că această cooperare pe orizontală aduce cu sine o mare oportunitate, iar pentru următoarea structură a Parlamentului ar trebui să ne asigurăm că există o mai bună comunicare interpersonală și că nu avem doar grupuri care se contrazic reciproc.

Acesta a fost principalul avantaj al acestei comisii. Am invitat experți de mare clasă, cum ar fi câștigătorul Premiului Nobel pentru pace, Rajendra Pachauri și experți în științe, cercetare și, desigur, în politică. Astăzi avem în sfârșit un rezultat palpabil care ne demonstrează că raportul s-a dovedit a fi pozitiv.

Este binecunoscut faptul că interdicțiile, sancțiunile și renunțările duc la reușite nesemnificative. În schimb, trebuie să încurajăm schimbările de opinie, precum și inovarea și motivarea. Scopul nostru trebuie să fie acela ca inginerii Europei să se trezească în fiecare dimineață cu plăcerea de a încerca să construiască mașini care să funcționeze mai eficient în așa fel încât materiile prime din lumea copiilor noștri să fie utilizate în mod considerabil mai bine și mai eficient.

Raportul este de asemenea onest. Am afirmat că nu avem arme avansate. Nu există niciun buton pe care să-l apăsăm la Bruxelles, în Bali sau în Polonia în decembrie; în schimb, avem o multitudine de măsuri. Și exact în acest lucru constă oportunitatea: oportunitatea de a face oamenii să înțeleagă că ei înșiși sunt responsabili de o treime din această schimbare climatică, de exemplu, ca o consecință a faptului că își încălzesc locuințele. Noi toți purtăm responsabilitatea ca cetățeni pentru o treime, inclusiv ca o consecință a mobilității și a tot ce implică aceasta, în vreme ce industria este responsabilă de asemenea de o treime. Raportul ne este prin urmare adresat tuturor. Aceasta este partea cea mai bună a lui. Nu trebuie căutat un personaj negativ; suntem cu toții îndemnați să participăm la discuții inovatoare. Acest aspect mă mulțumește în special.

Este clar de asemenea că raportul este echilibrat și aș dori să subliniez încă o dată acest lucru, deoarece nu reprezintă programele niciunui partid. Și nici nu denigrează vreun domeniu. În schimb, precizăm că în anumite domenii prezintă mai multe oportunități, în vreme ce în alte domenii, mai puține. Din acest motiv, raportul arată de asemenea că scopul său final este acela de a arăta calea și de a ghida ulterior – în special în Europa, deoarece în Europa există un număr ridicat de tehnologii de mediu, comparabil ca volum cu industria de automobile europeană. Acest număr va crește și trebuie să lucrăm în această direcție pentru a aduce inovații.

Tocmai spuneam că ar trebui să ne implicăm cetățenii în așa fel încât să poată interveni în propriile lor case. În acest sens, politicile locale, camerele de comerț și industrie și asociațiile profesionale pot conduce la rezultate considerabile în ceea ce privește motivarea și furnizarea de informații.

Dați-mi voie să concluzionez prin a vă aminti că numeroasele beneficii pe care le-am demonstrat în prezentul raport ar trebui să ne facă să înțelegem că oportunitățile constau în inovare și nu în recesiune. Dacă înțelegem acest lucru, înseamnă că a meritat să ne asumăm această sarcină.

Președintele. – Vă mulțumesc foarte mult pentru efortul pe care l-ați depus domnule Florenz și pentru raport.

Martin Bursík, *Președintele în exercițiu al Consiliului.* – Domnule Președinte, este o plăcere să mă aflu aici și să vă împărtășesc câteva gânduri referitoare la acest an important care urmează. În primul rând, dați-mi voie să felicit Comisia temporară pentru schimbări climatice pentru toată munca pe care a depus-o încă de la înființare din aprilie 2007: dezbateri, conferințe, rapoarte, rezoluții, schimburi de opinii cu terțe persoane. Eforturile sale neobosite au contribuit enorm la conturarea poziției UE cu privire la schimbările climatice.

Ultima rezoluție, „2050: viitorul începe astăzi – recomandări pentru o viitoare politică integrată pentru protecția mediului în UE”, care a fost adoptată de Comisia temporară pentru schimbări climatice la 2 decembrie 2008 și pe care o veți adopta prin această perioadă de sesiune, va asigura din nou o bază extrem de utilă în contextul discutării opțiunilor pentru un acord de climat post-2012 și pentru aprofundarea politicilor UE privind climatul.

După cum știți, lucrările de pe durata Președinției se vor concentra pe procesul internațional de negociere. Legat de acest aspect, astăzi voi părăsi Strasburgul și voi zbura către Delhi pentru a purta discuții cu guvernul indian și cu reprezentanții Indiei. Peste două săptămâni va avea loc o întâlnire UE-Africa în Nairobi, Kenia, și am contactat deja administrația americană, lucru pe care îl voi menționa în cele ce urmează.

Prin adoptarea pachetului legislativ privind climatul și mediul la sfârșitul anului 2008, UE trimite un semnal politic foarte puternic tuturor partenerilor noștri din lume. Prin adoptarea acestui pachet peste câteva luni, UE va demonstra că angajamentul său, cât și poziția de lider în lupta globală împotriva schimbărilor climatice, sunt la fel de puternice ca întotdeauna. Într-adevăr, UE va fi prima regiune din lume care se va angaja unilateral pentru reducerea cu 20% a emisiilor de gaze cu efect de seră până în 2020.

După cum știți, începând cu 2013, pachetul climatic și energetic permite reforma UE-ETS (Schema de comercializare a emisiilor Uniunii Europene), stabilește limitele emisiilor în afara Schemei emisiunilor Uniunii Europene, stimulează captarea și depozitarea tehnologică de dioxid de carbon și susține creșterea desfășurarea de produse regenerabile.

În ceea ce privește ETS, se va stabili un singur plafon UE cu traiectorie liniară descendentă, se va introduce treptat licitația ca metodă de alocare a indemnizațiilor și de raportare a monitorizării, iar verificările vor fi intensificate. Însă desigur, UE a afirmat în repetate rânduri că nu va cădea la înțelegere pentru 20% – dorim să obținem 30% – și, prin urmare, sperăm să avem un acord global ambițios și cuprinzător la Copenhaga.

Până la conferința de la Copenhaga mai sunt doar 10 luni. La conferința privind climatul care a avut loc la Poznan în decembrie 2008, s-a convenit asupra unui program de lucru pentru 2009, cu pași bine stabiliți către Copenhaga. Decizia de la Poznan privind operaționalizarea Fondului de adaptare reprezintă un important pas înainte în negocierile privind blocul de construire a finanțării – unul dintre elementele cheie al oricărui acord global cuprinzător.

De asemenea, masa rotundă ministerială de la Poznan a confirmat voința comună atât a statelor dezvoltate, cât și a statelor în curs de dezvoltare, de a găsi un răspuns eficient convenit la nivel global pentru schimbările climatice periculoase pentru perioada post-2012. Acesta presupune continuarea eforturilor de mitigare, acțiuni de adaptare și mijloace financiare și tehnologice care să facă un astfel de răspuns operațional.

Poznan a transmis de asemenea mesajul că actuala criză financiară nu trebuie percepută drept un obstacol în continuarea acțiunilor referitoare la schimbările de climat, ci, din contră, drept o oportunitate în plus de a atinge o transformare profundă a sistemului nostru economic și de tranziție fermă către o economie cu emisii reduse.

Președinția Cehiei intenționează să fructifice astfel de realizări importante și să continue eforturile la nivel internațional către succesul acordului de la Copenhaga din decembrie 2009.

La 2 martie 2009, Consiliul de mediu, mai apoi Consiliul ECOFIN și Consiliul European din primăvară, vor constitui primele oportunități pentru continuarea elaborării poziției UE în acest sens, pe baza comunicării Comisiei pentru atingerea unui acord cuprinzător la Copenhaga privind schimbările climatice, pe care l-am primit cu o săptămână în urmă și datorită contribuției dumneavoastră.

Pe lângă viziunea împărtășită privind acțiunea pe termen lung pentru tehnologia de mitigare și adaptare, identificarea mijloacelor corespunzătoare de finanțare eficientă a politicilor pe termen lung privind climatul, vor fi esențiale pentru viitoarele deliberări ale UE. În acest context, nu pot decât să reiterez apelul Comisiei pentru schimbări climatice la adresa Comisiei și a statelor membre de a adopta, la nivel bilateral în negocierile pentru acordul post-2012, rolul de mediator între pozițiile statelor dezvoltate, pentru a asigura succesul negocierilor privind climatul prin intermediul unui echilibru de interese ce îi implică pe toți marii emitenți de gaze cu efect de seră”.

UE continuă de asemenea să se angajeze în cooptarea activă a principalilor parteneri de negociere și a principalelor economii emergente, dar și cu noua Administrație a Statelor Unite. Am discutat telefonic cu Carol Browner, asistentul președintelui pentru schimbările energetice și climatice. I-am făcut o propunere preliminară pentru o întâlnire la nivel înalt cu reprezentanții Statelor Unite și cu Comisia UE – Comisarul Dimas – Președinția Cehiei și viitoarea Președinție suedeză (adică Troika) la începutul lui martie, probabil la 2 sau 6 martie.

Am afirmat că UE ar dori să colaboreze cât mai îndeaproape posibil cu Statele Unite referitor la evoluția și înlănțuirea piețelor cu emisii. Înțelegem că membrul Congresului, dl Waxman a precizat că va încerca să implementeze legislația privind sistemul plafon și comercializare prin comitetul său la sfârșitul lunii mai. Acesta este un răspuns foarte încurajator din partea Statelor Unite ca reacție la activitățile Uniunii Europene.

Contăm de asemenea pe Parlamentul European pentru a asigura că vocea UE este mai bine auzită și apreciem foarte mult eforturile susținute pe care le-ați depus în trecut. Nu pot decât să vă încurajez să continuați pe această cale și vă doresc succes în acest nou an.

Stavros Dimas, comisar. –(EL) Domnule Președinte, onorați membri ai Parlamentului European, raportul final al Comisiei temporare pentru schimbări climatice al cărui raportor este domnul Florenz, are țeluri ambițioase și acoperă un spectru larg de aspecte ce confirmă astfel importanța considerabilă pe care Parlamentul European o acordă problemei schimbărilor de climat. Aș dori să felicit Comisia temporară pentru schimbări climatice și în special pe raportorul Florenz, pentru activitatea excepțională.

Anul trecut, prioritatea noastră a fost pachetul de măsuri privind schimbările climatice și energetice. Eforturile noastre au fost răsplătite și astăzi ne putem mândri cu acest pachet foarte important de acte legislative. Anul acesta ne vom concentra în cadrul Uniunii Europene, în special asupra pregătirii măsurilor de implementare a acestui pachet. La nivel internațional, prioritatea noastră vor fi negocierile asupra schimbărilor climatice, care se vor intensifica înaintea conferinței Națiunilor Unite de la Copenhaga și, așa cum aminteam, președinția Cehiei acordă o deosebită importanță acestor negocieri, motiv pentru care a planificat o serie de întâlniri și negocieri bilaterale și multilaterale. Raportul dumneavoastră survine astfel la momentul oportun. Înainte de Copenhaga trebuie să ne adunăm toate forțele și să cooperăm în așa fel încât, ținând cont de rolul special al Europei, să obținem cel mai bun rezultat posibil.

Sunt încântat că raportul dumneavoastră, conform analizei Comisiei, subliniază că criza economică și financiară nu ar trebui folosită ca o scuză pentru amânarea acțiunilor referitoare la schimbările climatice. Suntem de acord de asemenea că luarea de măsuri pentru soluționarea schimbărilor climatice face parte din soluția la criza economică pe care o traversăm astăzi.

Cu pachetul de măsuri privind schimbările climatice și energetice, Europa se îndreaptă acum către o economie cu emisii de dioxid de carbon reduse. În același timp, acest lucru va contribui la limitarea dependenței Europei de energia importată, ceea ce reprezintă un beneficiu la fel de important, așa cum ne-a demonstrat recenta criză a gazelor naturale. Prin implementarea țintei de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră cu 20% sau cu 30% și cu condiția ca celelalte state dezvoltate să accepte aceste reduceri în cadrul acordului internațional, ne vom afla cu siguranță în poziția cea mai ambițioasă a oricărui stat sau grup de state. Dorim să dăm un exemplu pentru restul lumii, ceea ce va da un impuls pozitiv negocierilor internaționale.

Înainte să ne concentrăm dezbaterile pe negocierile internaționale, aș dori să comentez pe scurt un aspect care a fost subliniat pe bună dreptate în raport. Raportul conține propuneri valoroase privind măsurile care se impun pentru o utilizare mai eficientă a resurselor naturale, pentru reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră și pentru economisirea energiei.

Anul trecut, Comisia a făcut un prim pas în această direcție, prin aprobarea unui plan de acțiune pentru producția și consumul sustenabile. Recent, după măsurile menite să completeze pachetul de măsuri privind schimbările climatice și energetice, acțiunile de raționalizare a energiei s-au intensificat. Cu toate acestea, mai rămân multe de făcut în domeniul utilizării durabile a resurselor naturale și, desigur, potențialul de eficientizare a utilizării energiei este uriaș. Un exemplu grăitor este propunerea prezentată recent de Comisie, referitor la eficiența energiei clădirilor. Acest sector reprezintă ținta mai multor acțiuni, deoarece prezintă beneficii semnificative atât în ceea ce privește economisirea de energie și protejarea climei, cât și prin crearea de locuri de muncă și prin contribuția la dezvoltarea inovației tehnologice.

Astăzi, mai mult decât oricând, trebuie să întărim și să consolidăm economiile prin măsuri care să grăbească adoptarea și utilizarea de tehnologii pure, care vor conduce la crearea de locuri de muncă pure. În același timp, se vor crea oportunități importante pentru comerțul nostru extern, deoarece piețele tehnologiilor pure sunt în expansiune rapidă. Acestea fiind spuse, în luna decembrie a anului trecut, Comisia a propus, printre altele, acțiuni specifice în cadrul Planului european de redresare economică.

În ceea ce privește negocierile internaționale privind schimbările climatice, pachetul de măsuri privind schimbările climatice și energetice ne-a întărit indubitabil argumentele și eforturile pentru convingerea partenerilor noștri internaționali și convingerea că adoptarea de măsuri eficiente nu este doar necesară, cât și fezabilă. Desigur, nu există niciun dubiu că negocierile internaționale vor fi foarte dificile, în parte din cauza complexității lor. Totuși, am convingerea că se va ajunge la un acord la Copenhaga. Suntem capabili și trebuie să ajungem la un acord. Nu mai este timp de pierdut. Este o chestiune de voință politică și cred că voința există.

În prezent, pe măsură ce se intensifică negocierile internaționale, Comisia a adoptat săptămâna trecută un comunicat care include punctele sale de vedere asupra celor mai importante aspecte ale negocierilor. În primul rând, se face apel la statele dezvoltate de a continua să joace rolul de lider. Dinspre Statele Unite sosesc mesaje pozitive deoarece, așa cum a menționat mai devreme ministrul ceh, Președintele Obama a promis că Statele Unite se vor implica activ în negocierile internaționale. Acesta a anunțat de asemenea că în Statele Unite va fi aplicată a schemă de comercializare a gazului cu efect de seră prin care se vor face reduceri de 80% până în 2050, prin comparație cu 1990.

Acestea sunt semnale pozitive, însă dorim să le vedem puse în practică rapid, de fapt chiar de anul acesta, deoarece dorim să ajungem la un acord la Copenhaga la sfârșitul acestui an, iar Statele Unite au o datorie și, conform anunțului Președintelui Obama, vor trebui să aducă o contribuție decisivă, împreună cu Uniunea Europeană, în așa fel încât să putem ajunge cu toții la un acord la Copenhaga. Desigur, salutăm dezbaterea care va avea loc în Statele Unite, care va conduce la adoptarea altor măsuri decisive pentru combaterea schimbărilor climatice. Un element grăitor îl reprezintă recentele măsuri anunțate pentru mașini.

Comunicarea făcută de Comisia Europeană confirmă ținta privind reducerea emisiilor cu 30% la nivel colectiv în statele dezvoltate și definește conceptul de comparabilitate a efortului. Comparabilitatea va avea o importanță decisivă, atât în atingerea țărilor de mediu, cât și în asigurarea de termeni corecți de competiție. Comisia a propus o serie de criterii de definire a comparabilității.

În ceea ce privește statele în curs de dezvoltare, deși nu sunt necesare eforturi similare ca tip și conținut cu cele ale statelor dezvoltate, este totuși important să se asigure că acestea vor continua să întreprindă acțiuni pentru ca dezvoltarea economică de care au nevoie să fie cu un conținut mai redus de dioxid de carbon. Pentru a atinge obiectivul de a nu depăși 20°C în 2050, statele în curs de dezvoltare vor trebui să reducă rata de creștere a emisiilor lor cu 15% până la 30% sub valorile pe care le-ar fi înregistrat altfel dacă nu ar fi depus niciun efort să le reducă până în 2020. Desigur, efortul care trebuie făcut la nivel individual de fiecare stat în curs de dezvoltare, va depinde de nivelul de dezvoltare economică și de resursele acestora. Aceasta înseamnă, în mod evident, că vom aștepta mai mult de la economiile cu dezvoltare rapidă, decât de la celelalte.

Știm cu toții că nu vom atinge rezultatele dorite la Copenhaga dacă nu reușim să creștem investițiile și să asigurăm mai multă finanțare pentru reducerea emisiilor și adaptare. Desigur, o parte a investițiilor necesare, chiar și în statele în curs de dezvoltare, va veni din sectorul privat din diferitele state, în vreme ce aproximativ o treime, conform estimărilor Comisiei, va veni de pe piața emisiilor de dioxid de carbon. În plus, o parte trebuie să fie din fonduri publice și trebuie să găsim modalități de a asigura aceste fonduri publice. Astăzi, în plină recesiune, nu va fi un subiect ușor de dezbătut. Trebuie însă să fim pregătiți să ne expunem argumentele în această dezbatere, ținând cont că lipsa acțiunii are un cost mult mai mare decât costul oricărei măsuri.

În final, comunicarea Comisiei subliniază importanța pieței de dioxid de carbon și crearea, între statele OCDE, a unor sisteme compatibile de comerț până în 2015, în vreme ce, pentru statele mai avansate ca dezvoltare, se propune o dată ulterioară înainte de 2020.

Acestea sunt principalele mesaje formulate în comunicarea Comisiei și sunt foarte interesat să aud părerile dumneavoastră cu privire la acestea. Negocierile internaționale vor urma rapid și vom avea nevoie de efortul dumneavoastră diplomatic intens în acest an. Salut contribuția dumneavoastră referitoare la acest efort major.

Romana Jordan Cizelj, în numele Grupului PPE-DE. – (SL) Schimbarea climatică reprezintă un domeniu vast și sunt de acord cu raportorul atunci când susține că, în calitate de membri ai Comisiei temporare pentru schimbări climatice, trebuie să găsim mijloace inovatoare care să poată cuprinde întreaga amploare și conținutul acestui domeniu. Totuși, acum că activitatea noastră s-a încheiat, pot să confirm faptul că am avut într-adevăr suficiente ocazii să schimbăm opinii și puncte de vedere diferite și să înaintăm diferite propuneri pentru acțiuni viitoare. Discuțiile noastre au fost destul de dinamice, tocmai datorită diversității punctelor de vedere exprimate. Prin urmare, raportul reprezintă un spectru larg de opinii și oferă un număr de propuneri bune, permițându-ne în același timp să ne coordonăm eforturile din comisiile permanente cu privire la formularea de politici sectoriale. Personal, consider că ar fi o idee bună dacă am continua să urmăm această metodă specifică.

Desigur, domeniile menționate anterior, cum ar fi energia, transportul și industria, s-au dovedit cele mai bune oportunități pentru acțiune, însă alte domenii s-au dovedit de asemenea importante și aici mă refer la agricultură, la creșterea bovinelor, silvicultura durabilă, tehnologiile de informare și comunicare și politica UE de dezvoltare privind țările lumii a treia.

Tranziția noastră către o societate cu emisii reduse va fi desigur posibilă dacă continuăm să investim în cercetare, dacă accelerăm ritmul dezvoltării și inovației și dacă urmărim celelalte obiective definite în strategia de la Lisabona. Totuși, doar aceste lucruri nu sunt suficiente. Trebuie să ne schimbăm și stilurile de viață, însă nu vom putea face acest lucru decât dacă oamenii vor crede în valoarea protejării mediului. În acest sens, trebuie să realizăm mult mai mult atunci când vine vorba despre campanii de informare și de responsabilizare.

De asemenea, sunt de acord cu comentariile făcute în legătură cu corelația dintre criza financiară și schimbările climatice. Totuși, chiar și aceasta reprezintă o oportunitate, iar teama că schimbările climatice ar putea trece pe plan secund în detrimentul crizei financiare sunt nejustificate, deoarece măsurile pe care le-am adoptat pentru redresarea economiei trebuie concepute în așa fel încât să promoveze o dezvoltare durabilă, nu doar cheltuielile consumatorilor.

Obiectivul nostru fiind limitarea creșterii temperaturii globale, trebuie desigur să lucrăm la un nivel internațional. Astfel, Europa trebuie să stabilească un dialog cu țările dezvoltate, pe care să îl aprofundeze, deoarece trebuie să reducem și să eliminăm împreună povara emisiilor istorice, iar în același timp să acordăm atenție țărilor în curs de dezvoltare și celor mai sărace, permițându-le să adopte dezvoltarea de durată, chiar dacă acesta se va face la un preț mai mare.

În concluzie, aș dori să îl felicit pe raportor, domnul Karl-Heinz Florenz, pentru viziunea deschisă pe care a avut-o cu privire la munca noastră.

Dorette Corbey, în numele Grupului PSE. – (NL) În primul rând, aș dori să îi ofer călduroasele mele mulțumiri domnului Florenz, pentru deplina dedicare și determinare cu care a scris acest raport. După părerea mea, a devenit un raport atotcuprinzător, cu aproape 200 de recomandări și care într-adevăr merită dezbătut. Conține numeroase recomandări utile care ar putea reprezenta o sursă de inspirație pentru viitorul Parlament, pentru parlamentele naționale și pentru autoritățile locale.

Aș dori să menționez cinci teme centrale care sunt esențiale pentru grupul nostru. În primul rând, acest raport recunoaște faptul că schimbările climatice sunt complexe, afectând toate sectoarele, nu doar industria, transporturile și energia, pentru care deja am stabilit un set de reguli, dar și agricultura, sănătatea, știința și tehnologia, TIC, educația, folosirea solului, apei și terenurilor. Toate aceste domenii merită întreaga noastră atenție și o soluție care să dea rezultate.

În al doilea rând, politica privind clima ar trebui să înglobeze o dimensiune socială și să dea dovadă de solidaritate. Trebuie să ridicăm problema ocupării forței de muncă, a aspectelor legate de venituri și a deficitului de energie. Trebuie să cunoaștem modul în care vor fi plătite noile tehnologii și cine va suporta aceste costuri. Vrem să știm câte locuri de muncă vor fi create și dacă vor exista pierderi în rândul acestora. Dorim

introducerea unor programe de reinstruire pentru specialiștii care lucrează la întocmirea sondajelor privind tehnologia verde. Fără o dedicare socială maximă, este extrem de dificil să se mențină sprijinul politic pentru politica privind clima.

Cea de-a treia temă centrală are legătură cu criza economică, unde avem din nou nevoie de o soluție cuprinzătoare. Green New Deal a devenit un concept căruia noi îi garantăm întregul nostru sprijin. Sunt necesare investiții considerabile. Intervențiile de susținere a băncilor și companiilor ar trebui să aibă cel puțin o componentă durabilă. Ar trebui să se acorde o mai mare prioritate investițiilor în case și apartamente din Europa de Est, deoarece acestea vor fi în beneficiul ocupării forței de muncă, al siguranței energetice și al climei.

Cea de-a patra temă centrală este reprezentată de agricultură. De regulă, acesta nu este un aspect pe care îl aducem în discuție în momentul în care vorbim despre climă. Astăzi, însă, demonstrăm că este de fapt necesar și s-a dovedit a fi un subiect controversat. S-a pus îndelung problema dacă agricultura trebuie să aibă obiective obligatorii și am convenit să acordăm importanță acestui aspect. Este, de asemenea, clar că agricultura nu reprezintă doar probleme, ci oferă și soluții. O agricultură puternică, amenajarea eficientă a teritoriului și o folosire corectă a biomasei pot contribui la reducerea gazelor cu efect de seră.

În sfârșit, a cincea temă centrală se referă la implicarea oamenilor, proces care necesită transparență furnizarea de informații. Dacă dorim să ne schimbăm comportamentul de consum, trebuie să știm exact produsele care generează niveluri ridicate ale gazelor cu efect de seră și ar trebui să ne adaptăm tiparele de consum în funcție de aceasta. Desigur, nu este simplu, însă problema schimbărilor climatice – așa cum sublinia și domnul Florenz cu puțin timp înainte – nu poate fi rezolvată cu câteva trucuri tehnice. Trebuie să încercăm, cu orice preț, să implicăm cât mai mulți oameni în provocările majore cu care ne confruntăm. În acest sens, inițiativele locale sunt foarte valoroase: audituri energetice gratuite pentru case, transport public mai bun și producții alimentare locale și regionale. Împreună, putem realiza foarte mult.

Datorită acestui set de măsuri este, de asemenea, loc pentru optimism. Gazele cu efect de seră pot fi reduse, ceea ce duce la inovare, creștere economică, o mai bună aprovizionare cu energie, o mai bună producție alimentară, mai multe locuri de muncă și o climă mai stabilă. Sunt îndatorată tuturor membrilor, care și-au adus contribuția la aceasta.

Chris Davies, în numele grupului ALDE. – Domnule Președinte, în mijlocul acestei dezbateri se află o problemă evidentă pe care însă nu dorim să o identificăm. Nu există în fapt nicio referință la aceasta în raportul de față, iar în strategia cuprinzătoare a Comisiei se regăsește doar o mențiune fugară pentru ca la Copenhaga să se ajungă la un acord privind schimbările climatice. Problema în cauză este cea a creșterii populației într-un ritm nemaîntâlnit și nesustenabil. Pe parcursul vieții multora dintre cei prezenți aici, populația planetei se va fi triplat. Este în continuă creștere, cu un ritm de 200 000 în fiecare zi: 80 de milioane pe an.

De ce are China nevoie în fiecare săptămână de o nouă centrală pe cărbune? Deoarece populația țării a cunoscut mai mult decât o dublare în ultimii 50 de ani, este într-o continuă dezvoltare rapidă, cererea de energie crește odată cu aceasta, iar populația chineză vrea ceea ce noi avem în Occident și au tot dreptul la aceasta. Ministrul de resort va zbura chiar astăzi în India, unde creșterea numărului populației este și mai rapidă, și ei recurgând la cărbune pentru a-și asigura alimentarea cu energie.

Însă această planetă are resurse finite. Trebuie să încetăm și să inversăm creșterea populației, iar acest lucru trebuie făcut exclusiv prin metode non-coercitive și nu trebuie să uităm niciodată într-un mod arogant că aceia dintre noi din țările dezvoltate contribuim mult mai mult la schimbările climatice decât cei din țările în curs de dezvoltare.

Fondul ONU pentru populație afirmă că un număr de 380 de femei rămân însărcinate în fiecare minut al zilei, iar pentru jumătate dintre acestea nu este o sarcină pe care o planificaseră. Contracepția trebuie să fie la îndemâna fiecăruia. Femeile trebuie să aibă control asupra vieții lor reproductive, lucru preferat alternativei unui avort periculos.

Resursele medicale au nevoie de îmbunătățiri pentru ca femeile să poată amâna în siguranță nașterea până la o vârstă mai înaintată, dar, mai ales, această problemă trebuie să se afle ca subiect pe agenda politică. Refuzul nostru de a o plasa acolo este o mare nebulă. Familii de peste tot ar trebui să discute despre această problemă. Guvernele ar trebui să stabilească obiective care să vizeze stabilitatea populației ori reducerea acesteia. Recunoașterea importanței cruciale a creșterii demografice reprezintă cheia rezolvării acestui subiect și nu vom reuși să facem față schimbărilor climatice sau să obținem o dezvoltare durabilă dacă nu realizăm acest lucru.

Liam Aylward, în numele grupului UEN. – Domnule Președinte, aș dori și eu să îl felicit pe domnul Florenz pentru efortul și angajamentul de care a dat dovadă în elaborarea acestui raport și, desigur, pentru abilitatea dumnealui de a asculta și de a înțelege numărul mare de opinii diferite și diversificate.

În calitatea noastră de legiuitori, este esențial ca în mijlocul unei masive căderi economice să ne ocupăm de găsirea unor rezultate pentru tehnologia bazată pe energie ecologică. Putem deveni lideri mondiali în domeniul divers al energiei regenerabile, care ar trebui să creeze o strategie puternică, eficientă și coordonată – care să includă guverne, ONG-uri, mediul academic, companii, deschizători de drumuri – nu în vederea unor discuții, ci a unor soluții. Este necesar să reducem birocrăția și să susținem IMM-urile și dezvoltatorii de tehnologie.

Piața există. Cadrul legal este clar. Am stabilit obiectivele pentru energia regenerabilă. Cu toate că fondurile sunt limitate, acestea sunt cruciale pentru dezvoltarea tehnologică și pentru menținerea expertizei. Va trebui ca băncile și organisme de finanțare să își asume riscuri pentru noi întreprinderi în domeniul tehnologiei ecologice. Dacă ne ridicăm la nivelul dorit, va fi un câștig pe termen lung. Vom avea locuri de muncă și bunăstare. Pe de altă parte, dacă batem pasul pe loc în acest timp prețios, vom pierde teren, iar alte țări vor fi mai mult decât pregătite să umple golurile.

De exemplu, Irlanda ar putea deveni pentru tehnologia bazată pe valurile oceanice ceea ce Finlanda reprezintă pentru tehnologia telefoanelor mobile. Deținem un potențial irefutabil datorită climatului și poziției geografice din Atlantic. Avem tehnologia brevetată. Avem expertiză în domeniu, precum și cadrul juridic general. Piața este clar definită, deci este o ocazie extraordinară pentru crearea de locuri de muncă, reducerea prețurilor la energia electrică, siguranța energetică și reducerea emisiilor de carbon, ca să nu mai vorbim de veniturile din brevete.

Ceea ce trebuie să facem acum este să ne sprijinim companiile, care lucrează de peste un deceniu pentru a ajunge în acest punct. Ele și-au asumat riscul, iar noi trebuie să le susținem prin alocarea de fonduri mărite. În acest stadiu, amânările ar fi în defavoarea noastră. Tehnologia ecologică reprezintă viitorul. Acum avem ocazia, deci să ne folosim de ea.

Rebecca Harms, în numele Grupului Verts/ALE. – (DE) Domnule Președinte, aș dori să îi mulțumesc și eu domnului Florenz, în special pentru răbdarea sa în timpul negocierilor. Lungimea raportului este dovada numărului foarte mare de probleme cu care a trebuit să ne confruntăm.

Totuși, aș dori să pun sub semnul întrebării sustenabilitatea acordului semnalat la începutul anului prin intermediul acestui raport. Îmi amintesc foarte bine Conferința internațională de la Poznań privind clima, precum și rolul foarte slab pe care l-au jucat europenii acolo, deoarece erau preocupați să își reducă promisiunile și afirmațiile ambițioase, făcute în cadrul rundei internaționale de negocieri de la Bali, iar, în contextul crizei economice și financiare care urma să se declanșeze, erau ocupați cu transferarea politicii privind clima la un nivel prioritar inferior.

Consider că anul viitor va fi decisiv în legătură cu întrebarea care se pune, și anume dacă suntem cu adevărat pregătiți, așa cum susținem în momentul de față, să ajustăm tipul de economie cu care noi, cei din națiunile industriale, ne-am obișnuit pe baza cunoștințelor noastre despre schimbările climatice. Cred că încă nu a fost luată decizia care să stabilească dacă vom parcurge calea dezvoltării durabile sau nu.

La Poznań, Ban Ki-Moon și Achim Steiner au recomandat cu tărie ca toate măsurile adoptate de statele membre în planurile lor de stimulare a economiei și în pachetele de salvare a băncilor să fie combinate cu programe care să combată sărăcia în țările în curs de dezvoltare și groaznicele consecințe ale schimbărilor climatice din aceste țări, precum și cu măsuri pentru un nivel de protecție climatică foarte ambițios și pentru o nouă politică energetică.

Înțeleg că orice legislație la nivel european cu privire la această problemă va pune baze noi. Nu este deloc sigur că Europa își va găsi drumul spre o societate modernă reprezentată prin eficiență energetică și energii regenerabile. Acum, la fel ca înainte, totul depinde de următoarea decizie: continuăm cu vechiul amestec de cărbune și energie nucleară sau luăm calea unor noi proiecte ambițioase? Sper că vom continua să abordăm această problemă la fel de constructiv, precum în cadrul Comisiei temporare privind schimbările climatice, deși nu sunt convinsă că acest lucru se va întâmpla.

Jens Holm, în numele Grupului GUE/NGL. – (SV) În sfârșit, după mai bine de optsprezece luni de muncă, suntem pe punctul de a lua o decizie privind această rezoluție referitoare la climă. Aș dori să menționez, în special, trei aspecte.

Obiectivele de reducere a emisiilor pe termen lung: la punctul 3, cerem reducerea emisiilor în UE cu o valoare între 25% și 40% până în 2020 și cu cel puțin 80% până în anul 2050. Acesta reprezintă un lucru benefic și arată că impunem cerințe mai ridicate decât cele din pachetul UE privind clima, elaborat anul trecut.

De asemenea, cerem să se adopte măsuri în ceea ce privește industria cărnii. Potrivit raportului Organizației Națiunilor Unite pentru Alimentație și Agricultură (FAO), „Umbra lungă a șeptelului” (Livestock’s Long Shadow), industria cărnii este responsabilă pentru 18% din emisiile de la nivel mondial. Aceasta este un aspect pe care îl notăm în acest raport și cerem o reducere în consumul de carne. Este o decizie curajoasă și, într-o anumită măsură, una istorică din partea acestui Parlament, care, de regulă, preferă să susțină subvenții pentru această industrie, însă este păcat că Grupul Partidului Popular European (Creștin Democrat) și al Democraților Europeni, în special, doresc să voteze pentru înlăturarea acestor cerințe. În același sens în care trebuie să reducem consumul de combustibil, ar trebui să îndrăznim să spunem că actualul consum de carne, în creștere, nu este sustenabil.

Permiteți-mi, de asemenea, să vă reamintesc că industria cărnii reprezintă, de fapt, principala cauză pentru distrugerea pădurii tropicale amazoniene, ca rezultat al creării atât a pășunilor pentru animale, cât și a pământului pentru producția de furaje. O cantitate mare din aceste furaje este exportată în Europa sub formă de soia, lucru care nu poate fi susținut pe termen lung.

Industria constructoare de mașini este o altă problemă acută. Între 1990 și 2005, emisiile produse de industria europeană de transport au crescut cu 32%. Este necesară o investiție masivă în transportul în comun și în alte forme ecologice de transport. Autovehiculele care folosesc combustibil fosil trebuie înlocuite cu autovehicule electrice și poate în viitor chiar cu vehicule care funcționează cu combustibil pe bază de hidrogen. Trebuie să ne întrebăm dacă situația care prezintă toate aceste forme de transport este una sustenabilă. Nu ar trebui, în schimb, să încurajăm producția locală și consumul?

În sfârșit, aș dori să transmit o avertizare în legătură cu amendamentele 12 și 28, care impun o creștere a energiei nucleare. Dacă vor fi adoptate, grupul meu se află în imposibilitatea de a susține această rezoluție. Așadar, vă rog să votați împotriva amendamentelor 12 și 28. Vă mulțumesc foarte mult.

Johannes Blokland, în numele Grupului IND/DEM. – (NL) Dat fiind faptul că o parte semnificativă a Europei Occidentale este cuprinsă în prezent de o răceală foarte puternică, o dezbatere pe tema încălzirii globale apare poate într-un moment oarecum neprielnic. Totuși, după cum sugerează și titlul acestui raport, în această dezbatere privim problemele pe termen lung. În consecință, nu trebuie să fim prea afectați de evenimentele de scurtă durată. Raportul final al domnului Florenz s-a dovedit a fi unul bine gândit și solid și care transmite un mesaj puternic.

Pentru a reduce și a preveni efectele negative ale schimbărilor climatice este necesar să se acționeze puternic pe o arie extinsă. Avem nevoie de obiective bine structurate pentru perioada dintre 2020 și 2050. Nici măcar o singură parte a societății nu trebuie să se sustragă de la eforturile necesare. În zilele premergătoare conferinței de la Copenhaga, va trebui să ne păstrăm ambiția, susținută de o gamă vastă de măsuri, acest raport aducând o contribuție deosebit de valoroasă în acest sens.

Roger Helmer (NI). – Domnule Președinte, acum 500 de ani a existat un consens printre învățați care susțineau că pământul este plat. S-au înșelat. În anii 1970, după trei decenii de răcire globală, s-a format un consens în rândul oamenilor de știință care afirmau că ne confruntăm cu o nouă eră glaciară. S-au înșelat. În anul 1999, toată lumea a crezut că virusul anului 2000 (Y2K) va genera un dezastru global provocând căderea sistemelor informatice din întreaga lume. Sistemele militare aveau să dea greș, comerțul urma să se întrerupă, iar aeronavele să se prăbușească. S-au înșelat. Nu s-a întâmplat absolut nimic.

În prezent, ni se spune că există un consens în ceea ce privește catastrofa încălzirii globale ca rezultat al acțiunilor umane. Această informație este, de asemenea, eronată și nici nu reprezintă o părere generală. Mitul acestui consens este un triumf propagandist al alarmiștilor, însă repetate studii atât ale literaturii științifice, cât și ale oamenilor de știință care studiază fenomenele climatice relevă o paletă largă de opinii asupra ambelor părți ale dezbaterii, dintre care un număr mare sunt de părere că „jurații încă deliberează”.

Este adevărat că pământul s-a încălzit într-o mică măsură, deși încet și intermitent în ultimii 150 de ani, însă acest fapt este în întregime conform ciclurilor climatice naturale bine stabilite și de lungă durată, care ne-au dat Epoca romană caldă, Perioada Medievală Caldă și Mica Eră Glaciară. Există dovezi clare că în timp ce lumea s-a încălzit vag, și alte corpuri din sistemul solar s-au încălzit. Calotele glaciare de pe Marte s-au micșorat, însă nimeni nu își imaginează că ar fi de vină emisiile industriale sau vehiculele 4X4.

Acum suntem pregătiți să cheltuim sume de bani inimaginabile pentru găsirea unor măsuri de atenuare care pur și simplu nu vor da rezultate și care, prin distrugerea economiei noastre, ne vor consuma fondurile necesare pentru rezolvarea problemelor ecologice cu adevărat importante. Așa cum a remarcat jurnalistul britanic Christofer Booker, panica atribuită fenomenului de încălzire globală reprezintă cea mai mare desprindere de realitate în masă din istoria umanității.

Pilar del Castillo Vera (PPE-DE). – (ES) Domnule Președinte, în primul doresc să îi mulțumesc domnului Florenz pentru munca depusă și, desigur, președintelui comisiei și tuturor coordonatorilor și membrilor comisiei, de asemenea.

Acest raport reprezintă încă o exprimare a ceea ce a devenit o îngrijorare permanentă a Uniunii Europene, și anume schimbările climatice și consecințele acestora.

Ultimul set de măsuri constă din pachetul recent aprobat privind energia. Raportul pe care îl discutăm astăzi reflectă aceeași abordare pentru combaterea schimbărilor climatice și aceeași îngrijorare arătate de către Uniunea Europeană.

Raportul pe care îl avem în față este, după cum s-a menționat deja, un set de recomandări. Este un șir cuprinzător de diferite măsuri și recomandări care conțin la rândul lor diverse „foi de parcurs” pentru sectoare variate, inclusiv piscicultură, agricultură, hidrologie, silvicultură și așa mai departe. Toate aceste „foi de parcurs” conduc în aceeași direcție, însă va fi necesară elaborarea de măsuri pentru fiecare în parte.

Cu toate acestea, mă voi limita la ceea ce cred că reprezintă principiul de bază necesar pentru a avea un efect. Confrunțați cu schimbările climatice, trebuie să ne îmbunătățim eficiența; în ceea ce mă privește, acesta trebuie să fie principiul de bază din spatele tuturor măsurilor adoptate.

Îmbunătățirea eficienței înseamnă să acordăm prioritate inovațiilor tehnologice; înseamnă sublinierea obiectivelor de eficiență atunci când acordăm ajutor și subvenții; înseamnă sublinierea obiectivelor de eficiență atunci când acordăm anumite facilități fiscale și așa mai departe. Singurul mod în care putem fi cu adevărat eficienți este prin îmbunătățirea eficienței.

Guido Sacconi (PSE). – (IT) Domnule Președinte, doamnelor și domnilor, membrii care luat cuvântul înaintea mea au demonstrat foarte bine modul în care am reușit să reunim opinii foarte diverse, care au fost unificate într-un proiect comun.

În raportul Florenz, care merită recunoaștere pentru succesul de care s-a bucurat în atingerea acestui consens prin ascultarea cu atenție a tuturor punctelor de vedere, este în final vorba despre reconversia energiei și despre o schimbare generală a sistemelor de producție, a stilurilor de viață și a consumului. Aceasta este mai mult decât o afirmație filozofică și suntem conștienți că nu va fi un drum ușor de parcurs, însă preconizează o apropiere realizată în stadii. De exemplu, în moștenirea pe care o lăsăm următorului Parlament există indicații cu privire la ceea ce considerăm că ar trebui să reprezinte priorități de acțiune în următorul mandat parlamentar, în perioada premergătoare reuniunii de la Copenhaga și după acestea.

Cu toate acestea, doresc să mă auez pe conținut. În primul rând, simt că este de datoria mea să îi mulțumesc secretariatului, pionul cheie în această activitate. Dețin unele statistici privind activitatea noastră, iar pentru a vă oferi o idee despre cât de important a fost rolul secretariatului, trebuie să spun doar că a organizat opt sesiuni tematice cu șazezi dintre cei mai mari experți mondiali.

Acum, doresc, în special, să fac un apel care exprimă speranțele mele pentru noul Parlament. Domnule Președinte Pöttering, chiar dumneavoastră v-ați exprimat credința că riscul pe care și-l asumă această comisie va merita - chiar dacă, la drept vorbind, nu toată lumea din acest Parlament a fost de acord cu aceasta acum 18 luni când a fost creat. Ați apelat la Parlament în două ocazii diferite, exprimându-vă sprijinul pentru acest subiect și pentru sarcina pe care o avem de îndeplinit, deci dacă îmi permiteți mă voi adresa direct. Ar fi păcat ca următorul Parlament să nu creeze un instrument asemănător în următorul mandat, nu în ultimul rând deoarece multe parlamente naționale și guverne și-au restructurat activitatea, considerând schimbările climatice un domeniu distinct. În consecință, sper că următorul Parlament nu va reveni la o compartimentare strictă, în care domenii legate între ele sunt separate în comisii diferite, dar care, așa cum am sugerat, se va pregăti pentru drumul lung care trebuie parcurs spre o economie bazată pe un consum de carbon mai scăzut.

Vittorio Prodi (ALDE). – (IT) Domnule Președinte, doamnelor și domnilor, aș dori să îi mulțumesc domnului Florenz pentru activitatea depusă.

În sfârșit, vom vota acest raport, care reprezintă 18 luni de muncă, depusă de Comisia temporară privind schimbările climatice. Personal, consider că acest raport constituie un succes, chiar dacă unul modest. Este un succes, deoarece Parlamentul a arătat că este una dintre cele mai interactive instituții, dotându-se cu un instrument ad-hoc – Comisia temporară – pentru a strânge informații și idei despre o problemă care ne afectează pe toți și impactului căreia trebuie să îi facem față împreună, atât acum, cât și în viitor. Și este un succes modest, deoarece în ciuda tuturor eforturilor noastre, a calității participării și a studiilor efectuate, rezultatului încă îi lipsește acel ecou pe care o astfel de rezoluție ar trebui să îl aibă.

Așa cum am spus în repetate rânduri, problema schimbărilor climatice este una urgentă și gravă și necesită instrumente eficiente și cu obiective clare. Motivul cheie pentru care am înființat această comisie a fost acela de a obține o tranziție între politicile care au fost mereu tratate separat. Sper ca această tranziție să continue și în următorul Parlament și că acesta va continua să se implice în negocierile de la Copenhaga.

Este nevoie de un consens la nivel global, iar pentru a-l atinge trebuie să avem ceva de oferit, în special țărilor în curs de dezvoltare. În momentul de față, condițiile de egalitate care ar convinge aceste țări să îmbrățișeze politica în cauză încă lipsesc. Este, oarecum, prea eurocentric și prea compartimentat. Este vorba despre o schimbare a stilului de viață. Din punct de vedere politic, trebuie să facem propuneri care să fie axate în primul rând pe această politică, iar apoi pe o dematerializare progresivă a modului nostru de viață, dat fiind faptul că altfel, această abordare nu va fi sustenabilă.

Alessandro Foglietta (UEN). – (IT) Domnule Președinte, doamnelor și domnilor, complimentele mele președintelui Florenz. Îl numesc președinte din stimă și considerație față de angajamentul de care a dat mereu dovadă în relația cu Parlamentul.

Pentru adoptarea pachetului privind clima și energia, Uniunea Europeană s-a dotat cu un cadru legislativ care oferă acreditările necesare pentru asumarea unui rol principal. Deschiderea de care noua administrație a Statelor Unite ale Americii a dat dovadă recent ne dă speranța unui viitor angajament împărtășit cu Statele Unite pentru stoparea consecințelor schimbărilor climatice.

Cu toate acestea, succesul deplin al acestei inițiative va fi determinat de implicarea economiilor tuturor țărilor în curs de dezvoltare, precum China și India. După cum a arătat ministrul mediului din China la întâlnirea cu delegația Comisiei temporare privind schimbările climatice, acest lucru va fi posibil doar cu sprijinul ferm oferit de țările mai bogate, sub forma unor resurse financiare adecvate pentru a încuraja dezvoltarea durabilă.

În acest sens, s-au realizat progrese prin conferința de la Poznań și prin hotărârea de a pune în aplicare fondul de ajustare, cât și prin alocarea a 50 de milioane de euro țărilor în curs de dezvoltare în scopul cercetării și al dezvoltării tehnologice, pentru a susține evoluția la nivel global a tehnologiilor ecologice.

Trebuie să ne asigurăm de faptul că întâlnirea de la Copenhaga va marca o schimbare majoră în sensul unui parteneriat realizabil, prin care economii mai puternice să creeze un fond care va garanta un flux continuu de finanțări pentru dezvoltarea durabilă în țările aflate în curs de dezvoltare. Singurul mod prin care vom reuși să apărăm mediul de efecte ireversibile este prin angajamente realizate la nivel internațional cu implicarea țărilor în curs de dezvoltare și protejând în același timp competitivitatea companiilor europene de efectele și costurile socioeconomice pe care le au acțiunile de dumping de mediu asupra pieței internaționale.

Caroline Lucas (Verts/ALE). – Domnule Președinte, doresc să îi mulțumesc și eu domnului Florenz pentru raport, însă consider că, în contextul tuturor felicitărilor adresate raportorului și comisiei pentru munca depusă, trebuie să conștientizăm prezența unor realități dure: UE încă reacționează târziu și realizează puțin.

Nu mă aștept la aprecieri pentru ce voi afirma, însă trebuie să măsurăm progresul Uniunii Europene prin ceea ce trebuie făcut și nu raportându-ne la ceea ce fac alte țări. Continuăm să dăm greș din acest punct de vedere.

Greșim prin faptul că nu aducem suficientă ambiție în această dezbateră. Ultimele date arată că este nevoie să reducem emisiile cu circa 9% în fiecare an. Obiectivele stabilite în acest raport și în pachetul Uniunii Europene privind clima pur și simplu nu sunt suficient de ambițioase.

Greșim prin faptul că nu acordăm acestei dezbateri caracterul de urgență necesar. În cazul în care în următorii opt până la zece ani nu vom fi aproape de a avea o economie cu zero emisii de carbon, vom pierde ocazia de a stopa cel mai mare pericol în materie de schimbări climatice.

Greșim prin faptul că nu suntem constanți. Astăzi vorbim despre resurse regenerabile și eficiență energetică, în timp ce ieri o majoritate din Parlament a adoptat raportul Laperrouze, care susținea cu mândrie rolul cărbunelui în Europa.

Dăm greș, deoarece transmitem mesajul că dezbaterile asupra schimbărilor climatice tratează doar renunțarea la o serie de lucruri și nu demonstrarea faptului că ne descurcăm fără ele. Trebuie să ne îmbunătățim calitățile de adevărați lideri politici și să arătăm că acțiunile orientate către schimbările climatice ne vor asigura o mai bună calitate a vieții. Nu este vorba despre o încercare deja sortită eșecului, ci despre posibilitatea unui viitor mai atrăgător și mai pozitiv decât cel de astăzi.

Prin urmare, vă recomand ideea adoptării unui nou plan ecologic pentru Europa, ca o modalitate de a aborda atât criza economică, cât și criza climatică, prin investiții majore în eficiența energetică și în resurse regenerabile, creând astfel milioane de noi locuri de muncă în Europa.

Totuși, nu este vorba despre inițierea unei creșteri economice orientată într-o direcție de rutină („business as usual”), ci despre o tranziție, de care este urgentă nevoie, spre o Europă bazată nu pe un consum în continuă creștere de resurse naturale, ci spre o economie stabilă de stat. Nu mai este vorba despre o creștere agregată a cantității, ci despre o reală dezvoltare a calității. Este imperativ ca această dezbatere să fie demarată, iar UE se află pe o poziție foarte bună pentru a lua inițiativa.

Roberto Musacchio (GUE/NGL). – (IT) Domnule Președinte, doamnelor și domnilor, doresc să îl felicit pe domnul Florenz pentru un rezultat foarte bun al activității depuse. Acest raport este un tribut adus nelipsitei sale prezențe și constanței atenției și colaborări,

care reflectă contribuția pe sa la activitatea comisiei, prezidată cu pricepere de către domnul Sacconi. De asemenea, a privit problemele în profunzime, a dezbătut și mai ales a contribuit la rolul Parlamentului în adoptarea acestui pachet privind clima. Domnule Președinte Pötering, v-aș îndemna să aveți în vedere modul în care munca noastră poate și trebuie să continue în zilele premergătoare întâlnirii de la Copenhaga.

Pentru moment, în ceea ce privește raportul Florenz, consider că ar fi o greșeală să îl dezechilibrăm prin ceea ce, la momentul actual, reprezintă amendamente ideologice asupra problemei energiei nucleare. Acestea sunt lipsite de rațiune și nu există decât în mintea inițiatorilor, modificând poziția noastră comună. Totuși, aș dori să îi rog pe colegii mei să nu piardă din vedere includerea unui amendament pe care l-am depus privind relația dintre schimbările climatice și apă. Consider că este un domeniu valoros în lumina atenției din ce în ce mai mari de care se bucură din partea unor organizații internaționale, precum Grupul interguvernamental privind schimbările climatice și Programul Națiunilor Unite pentru Mediu, care au evidențiat acest domeniu ca fiind decisiv pentru viitor și, de asemenea, având în vedere Forumul mondial al apei, care urmează să aibă loc la Istanbul.

Jim Allister (NI). – Domnule Președinte, doresc să îmi exprim preocuparea și prudența în această dezbatere frenetică privind schimbările climatice, în special, deoarece ar putea afecta producția alimentară. Ni se comunică faptul că populația globului va crește până la 9 miliarde până în anul 2050, deci producția alimentară trebuie să se majoreze, în consecință. În ciuda acestui fapt, în pachetul propus privind schimbările climatice, există cerințe de reducere a emisiilor, care, dacă sunt îndeplinite, vor reduce producția alimentară când prezintă cea mai mare necesitate.

Mă refer în mod deosebit la obiectivele privind metanul și oxidul de azot și la asaltul asupra consumului de carne și lactate. Obiectivele de reducere urmărite nu vor putea fi atinse fără diminuări substanțiale ale producției alimentare. Fiind în situația de a alege între a hrăni populația globului și a bifa căsuțele referitoare la corectarea schimbărilor climatice, mă tem că mă situez de partea bunului simț și a necesității.

John Bowis (PPE-DE). – Domnule Președinte, deoarece acum ne apropiem de reuniunea de la Copenhaga, raportul excelent al onorabilului meu prieten reprezintă - îndrăznesc să spun - o bună „foaie de parcurs” sau chiar o „hartă a drumurilor” care ne ghidează spre destinație.

Cele 20 de procente până în anul 2020 reprezintă un început, însă doar atât. Totalitatea măsurilor climatice adoptate ar fi putut fi, probabil, mai eficiente, însă au fost un punct de plecare, un pas înainte. Acum, date fiind schimbările din administrația Statelor Unite ale Americii, nu mai putem să ne ascundem în spatele refuzului SUA de a coopera. Odată cu instalarea președinției lui Barack Obama, avem oportunitatea să încetăm schimbul de vorbe și să începem un schimb de idei. Am fost anunțați că va avea loc o întâlnire la 6 martie 2008.. În săptămâna care va urma acestei întâlniri, vom reveni aici și sper că vom avea o declarație

din partea Consiliului cu privire la rezultatele întrunirilor de la Washington. Având cooperarea Statelor Unite, putem stabili acum obiectivul de 30% și chiar mai mult.

Trecem acum la proiectarea ecologică, conștientizând faptul că înseamnă, aici ca în alte locuri, oportunități extraordinare în ceea ce privește inovațiile și locurile de muncă. Trebuie să trecem la transporturi navale și emisii agricole. Comisarul s-a referit la nevoia urgentă de comunicare cu țările cu venituri reduse, aflate în curs de dezvoltare. Acestea vor fi distruse, însă nu sunt responsabile de această problemă. Insulele se vor scufunda sub valuri; malaria, bolile respiratorii, cancerul de piele și problemele de vedere afectează deja populația. Agricultură va fi distrusă. Aceste țări trebuie să acționeze, însă au nevoie de ajutorul nostru.

Desigur că oamenii de știință se pot înșela, la fel cum pot și politicienii, fapt demonstrat de Mbeki în problema cu SIDA. S-ar putea să mă înșel cu privire la posibila epidemie de gripă. S-ar putea să mă înșel cu privire la impactul probabil cauzat de încălzirea globală. Cu toate acestea, majoritatea oamenilor de știință poate avea dreptate, la fel cum poate avea dreptate și majoritatea politicienilor. Iar dacă nu vom reuși să acționăm în așa fel încât să împiedicăm producerea acestora, atunci vom fi culpabili pentru ambele probleme.

PREZIDEAZĂ: DOAMNA ROURE

Vicepreședintă

Riitta Myller (PSE). – (FI) Doamnă președintă, inițiativa Social Democraților de a înființa Comisia temporară pentru schimbările climatice în primăvara anului 2007, a dat acum roade. Rezultatele negocierilor și discuțiilor din interiorul grupurilor reprezintă un plan de acțiune emergent, ambițios și pe termen lung, menit să reducă schimbările climatice. Aș dori să îmi exprim sincerele mulțumiri pentru aceasta atât raportorului Karl-Heinz Florenz, cât și raportorilor din toate celelalte grupuri, aflați sub aripa dânsului care au colaborat admirabil pentru acest proiect.

Mulți sunt sceptici în ceea ce privește aportul adus de Comisia pentru schimbările climatice la lucrările Parlamentului. Putem observa, în prezent, beneficiul de a avea membri ai Parlamentului care privesc problemele din perspective diferite, dar care lucrează împreună și ascultă în același timp părerile celor mai mari experți ai lumii. Așa cum se poate vedea, acest lucru duce la rezultate verosimile.

De asemenea, sunt sigur că însăși existența Comisiei și munca depusă, au contribuit separat la introducerea rapidă și fără piedici a pachetului climatic, în luna decembrie a anului trecut. În plus, susțin cu tărie apelul făcut de către domnul Guido Sacconi, președintele Comisiei, la dresa Parlamentului format după alegeri de a aborda această chestiune și de-a se asigura că este cea mai solidă abordare a unor probleme care privesc schimbările climatice.

Uniunea Europeană a considerat mult timp că este nevoie de acțiuni pentru combaterea schimbărilor climatice, însă ne-au lipsit instrumentele financiare. Fondul Climatic, care a fost propus recent și în contul căruia vor fi încasați bani din licitațiile pentru comerțul de emisii, este o inițiativă importantă căreia îi doresc numai succese în viitor. Avem nevoie de aceasta pentru a aduce schimbarea în structura industrială și pentru a ne putea atinge cu adevărat scopul cu această idee ecologică nouă.

Lena Ek (ALDE). – (SV) Acest raport promite foarte mult, cuprinzând practic fiecare problemă menționată în dezbateră climatică, pe parcursul ultimilor doi ani sau mai bine. Cu toate acestea, sunt de părere că acestei lucrări îi lipsește forța, impactul și imboldul de care este de fapt nevoie pentru a porni pe linia politică pe care am inițiat-o în Europa, privind problemele climatice.

Nu sunt propuse măsuri de protejare a pământului și solului. Din punct de vedere al resurselor hidrologice, există un întreg pachet de propuneri pe Forumul Mondial al Apei, care ar fi putut fi incluse. Cu privire la eficiența energiei, există opțiuni care nu au fost incluse în domenii în care avem posibilitatea de a lua decizii în Parlament. Folosirea combustibililor alternativi este, de asemenea, tratată cu mult prea multă reținere. În domeniul sănătății, unul extrem de important, raportul se concentrează pe strângerea datelor și pe controlul mușcăturilor de țânțar, când în Europa este nevoie de decizii strategice majore pentru a face față efectelor schimbărilor climatice asupra sănătății oamenilor.

Și aici există opțiuni. În această privință trebuie să venim cu mai multe soluții de dezvoltare și locuri de muncă. Desigur, posibilitatea de a crea locuri de muncă în Europa există, deoarece este nevoie de ele.

Trebuie să ancorăm măsurile în politica economică. În câteva săptămâni, Consiliul Miniștrilor se va întruni pentru a discuta finanțarea deciziilor care vor fi luate la Copenhaga - decizii extrem de importante pe care noi, cei din Parlament, le-am fi putut influența într-o mare măsură. Fără această ancorare în politica economică

și în cea a muncii și dezvoltării, există riscul ca acest raport să devină efemer, un document drăguț căruia îi lipsește însă energia și hotărârea de care este nevoie atunci când este vorba despre astfel de probleme.

Bogdan Pęk (UEN). – (PL) Doamnă președintă, mă simt ca și cum m-aș afla la conferința inaugurală a unei religii nou fondate, o religie falsă, plină de falși profeți și false idei.

Tocmai acele puteri politice care încearcă să reducă drastic emisiile de dioxid de carbon, lucru care nu prezintă nicio bază științifică și care trebuie plătită cu prețul unei dezvoltări umane limitate, sunt cele responsabile pentru această criză. Vina pentru această situație aparține celor care, pe drumul spre progres al societății, urmăresc să construiască un guvern global care include exact acele organisme care vor obține profituri imense din comerțul cu dioxid de carbon, îndoctrinându-i pe oamenii de rând cu amenințări privind schimbările climatice.

Trebuie să creăm o bază pentru dezvoltare în domeniul energiei. Pentru a supraviețui și a se dezvolta, omenirea are nevoie de surse noi și puternice de energie, iar Europa are nevoie de echilibru și autonomie în ceea ce privește proviziile sale energetice. Nu înțelegeți acest lucru? Creând ceea ce a fost aprobat astăzi, reduceți șansele Europei de a concura cu restul lumii.

Dimitrios Papadimoulis (GUE/NGL). – (EL) Doamnă președintă, raportul Florenz susține evaluările făcute de oamenii de știință și împărtășește într-o mare măsură îngrijorările cetățenilor. Reprezintă un pas înainte în ceea ce privește pachetul de măsuri energetice aprobat de Consiliu în luna decembrie, însă trebuie să depășim faza evaluărilor și să trecem la măsuri specifice, regulamente, programe, deoarece schimbările climatice și consecințele acestora se fac simțite acum și nu mai încape timp de amânare.

Trebuie să avem grijă să nu lăsăm problema energiei nucleare, care este irelevantă pentru prezentul raport, să se insinueze în raport prin amendamente abile, așa cum unele guverne caută să facă. Trebuie să ne asigurăm că acest raport, fără schimbări care îi modifică echilibrul, convinge Consiliul și Comisia să facă încă un pas înainte și să nu folosească criza economică drept scuză pentru a subestima eforturile făcute până în momentul de față. Criza economică și politica de mediu pot merge mână-n mână pentru a ne oferi un rezultat pozitiv atât în ceea ce privește mediul, cât și crearea de locuri de muncă.

Urszula Krupa (IND/DEM). – (PL) Doamnă președintă, obiectivul principal al politicilor de protecție a mediului, foarte asemănător cu obiectivul pachetului de măsuri energetice și politici climatice care implică reduceri drastice ale emisiilor de gaze cu efect de seră, este controlul și schimbarea economiilor naționale în ceea ce în trecut numeam economie planificată centralizat. Conceptul abstract de influență umană asupra climatului nostru vine să limiteze dezvoltarea, inclusiv folosirea combustibililor fosili și să introducă tehnologii periculoase precum CCS care, în cazul Poloniei, va face dificilă exploatarea resurselor noastre naturale, inclusiv a surselor bogate de energie geotermală.

Acum când industria Poloniei a fost închisă ca urmare a eforturilor sale de a satisface cerințele Uniunii Europene, se fac încercări nu doar pentru a-i forța pe polonezi să emigreze, ci și pentru a se asigura că cei care rămân devin săraci ca urmare a impunerii celor mai mari prețuri de energie din toate statele membre. Mai rămâne o întrebare retorică: este obiectivul principal al politicii Uniunii Europene falimentarea compatrioților mei și ștergerea Poloniei de pe harta Europei?

Irena Belohorská (NI). – (SK) Doamnelor și domnilor, aș dori să încep prin a-i mulțumi raportorului Florenz pentru acest raportul excelent și cuprinzător. Acoperă toate aspectele importante ale vieții sociale care se răsfrâng asupra creșterii drastice a schimbărilor climatice. Este timpul să pregătim măsurile necesare în contextul european.

În calitate de doctor, sunt interesat în special de schimbările din domeniul sănătății, precum creșterea numărului de îmbolnăviri asociate zonelor tropicale. Trebuie să avem în vedere acest lucru atunci când sprijinim industria farmaceutică, proiectăm spitale și facilități pentru tratament cu spitalizare, în instruirea cadrelor medicale și, mai presus de toate, în sensibilizarea sistematică a opiniei publice. Întrucât aceste boli sunt rar întâlnite în această parte a lumii, putem presupune că vor lua un curs mult mai dramatic.

Situația din agricultură și asigurarea hranei suficiente pentru consum vor deveni de asemenea o chestiune foarte serioasă. Sunt convinsă că acest raport prezintă mult mai multă importanță decât alte rapoarte din proprie inițiativă și că va constitui o bază solidă pentru viitoarele parlamente care vor avea de-a face cu impactul actual al schimbărilor climatice.

Avril Doyle (PPE-DE). – Doamnă președintă, timpul alocat discursului s-a terminat și știm ce trebuie să facem, cel puțin cei care acceptă teoriile revizuite de colegii noștri privind cauzele încălzirii globale fără

precedent și impactul decisiv asupra tuturor aspectelor de biodiversitate, în special asupra celor mai sărace și mai populate regiuni din lume. Prietenilor mei sceptici la schimbările climatice, le pot spune că trebuie luat în considerare principiul preventiv. Le-aș recomanda acest principiu.

Aș dori să-i mulțumesc d-lui Karl-Heinz Florenz pentru raportul său. Contribuie la suma noastră de cunoștințe, reprezentând opiniile orizontale ale unui număr de comisii din această Cameră, cu o singură omisiune gravă – aceea a Comisiei pentru pescuit, având în vedere importanța decisivă a creșterii acidulării mărilor și oceanelor ca urmare a sporirii emisiilor de CO₂ în atmosferă.

Am o singură întrebare pentru comisarul Dimas: în urma acordului nostru la prima lectură a raportului referitor la revizuirea sistemului EU-ETS de acum șase luni, ar putea comisarul să indice astăzi exact ce program de lucru se pregătește pentru deciziile comisiei, în special timpul și implicarea acestui Parlament și a persoanele interesate?

În concluzie, obiectivul nostru trebuie să fie reducerea cu cel puțin 30% a emisiilor de CO₂ până în anul 2002, ca parte a acordului global post - 2012, cu o scădere de cel puțin 80% până în anul 2050 – acest obiectiv fiind mai important. Rezultatul eforturilor noastre diplomatice privind clima din următoarele opt luni va scrie istoria generațiilor următoare și, în calitate de lideri politici în comunitățile noastre și în mod colectiv, nu putem să ne încălcăm responsabilitatea.

Domnule comisar, pachetul climatic și energetic trebuie să fie însoțit de fonduri reale, iar noi așteptăm reuniunea la nivel înalt din luna martie - peste șase săptămâni – pentru ca cei 27 lideri ai noștri de stat și guvern să-și transmită mesajul și să nu ne dezamăgească, pe noi, cetățenii Uniunii Europene, și comunitățile cele mai sărace și mai vulnerabile din lume la schimbările climatice.

Linda McAvan (PSE). – Doamnă președintă, întrucât acesta reprezintă finalul lucrărilor Comisiei temporare privind schimbările climatice, aș dori să-i mulțumesc în primul rând domnului Karl-Florenz pentru munca depusă, dar și propriului meu grup, Grupul Socialist - Riitta Myller, Dorette Corbey și președintelui nostru, Guido Sacconi. Toți au făcut o treabă excelentă oferind o bază utilă pentru lucrările viitorului Parlament.

Raportul pe care-l avem de parcurs este lung; exprimă multe puncte de vedere. Aș dori să subliniez doar unul atins deja de unii și anume, legătura importantă pe care trebuie s-o facem între locurile de muncă și abordarea schimbărilor climatice, și între ieșirea din criza economică și abordarea schimbărilor climatice. Deoarece, dacă nu corelăm aceste lucruri și nu obținem dreptul la programe de redresare economică, oamenii vor începe să spună - și deja spun asta - că povestea cu schimbarea climatică era perfectă pe timp de creștere economică, dar ne putem permite să facem toate aceste investiții acum.

Trebuie să ne susținem punctul de vedere cu insistență, așa cum au făcut-o cei de aici, că nu ne putem permite să nu facem acele investiții. Consider că cei care au vorbit despre falimentarea propriilor țări prin această practică se înșală profund. Țările lor vor intra în faliment dacă nu investim în forme de energie regenerabilă și dacă nu ne reducem dependența de energie din surse nesigure de combustibili fosili. Așadar trebuie să soluționăm cu succes acest pachet de măsuri.

Președintele Obama a făcut deja această legătură în discursul său despre programul de redresare economică pentru Statele Unite și, la rândul nostru, trebuie să procedăm la fel. Dorette Corbey a vorbit despre ce putem face în ceea ce privește măsurile de eficiență energetică. În circumscripția mea electorală Yorkshire, constat deja investiții considerabile în tehnologii regenerabile, în măsuri de eficiență energetică în diferite companii. Acum avem în plan dezvoltarea captării și stocării de carbon pentru multe dintre centralele noastre energetice și principalele industrii. Acest lucru va crea noi locuri de muncă și de asemenea ne va ajuta să reducem emisiile, ceea ce, bineînțeles, reprezintă obiectivul muncii noastre de până acum.

Johannes Lebech (ALDE). – (DA) Doamnă președintă, așa cum am prevăzut și în raport, combaterea schimbărilor climatice trebuie să pună stăpânire pe întregul nostru mod de gândire atunci când lucrăm în domenii legislative precum agricultura, pescuitul, construcțiile, dezvoltarea și politicile externe. Politica climatică nu poate exista în mod independent, ci trebuie integrată în toată legislația noastră.

Șefii de stat și de guvern ai Uniunii Europene au decis aproape acum doi ani că Uniunea Europeană trebuie să preia conducerea pentru a garanta un acord mondial privind clima la Copenhaga. Nu a mai rămas prea mult timp. Am adoptat deja în Parlament pachetul nostru de măsuri legislative privind clima în cadrul Uniunii Europene. Ar fi putut să fie mai ambițios, însă este adoptat, iar acum trebuie să susținem negociatorii europeni pentru a le da posibilitatea să-și atingă obiectivul ambițios la Copenhaga. Pachetul de măsuri legislative se întinde până în 2020, dar în acest raport subliniem necesitatea de a începe să planificăm încă de pe acum

ceea ce se va întâmpla după 2020. Și de acest lucru trebuie să țină cont guvernele Uniunii Europene. Trebuie să gândim în perspectivă. Criză financiară nu ne ușurează deloc misiunea, însă trebuie să privim această criză ca pe o provocare dinamică. Haideți să folosim această criză ca pe o oportunitate de demarare a dezvoltării atât de necesare de energie regenerabilă și de tehnologii de economisire a energiei. Haideți mai bine să creăm noi locuri de muncă în sectorul industriilor ecologice de viitor, decât să protejăm locurile de muncă din industriile învechite ale trecutului.

În încheiere, sunt bucuros să observ că se pune accentul pe necesitatea ratificării Tratatului de la Lisabona, întrucât UE trebuie să își facă un obiectiv precis din combaterea schimbărilor climatice la nivel internațional în conformitate cu Tratatul de la Lisabona.

Inese Vaidere (UEN). – (LV) Doamnelor și domnilor, elaborarea unei politici climatice este foarte importantă atât din punct de vedere ecologic cât și din perspectiva necesității modernizării sectorului energetic. Trebuie să salutăm modul în care s-au luat în considerare progresele de la Kyoto în cazul acelor țări care au redus emisiile cu mai mult de 20% din anul 1990, precum și efectul sistării aprovizionării cu energie de la Ignalina din Lituania și Letonia, prin oferirea posibilității compensării, însă fiecare stat membru trebuie să pregătească o strategie clară de eficiență energetică. Cotele suplimentare în cazul industriei îngreunează obținerea finanțării, chiar dacă favorizează competitivitatea. Salut planul de simplificare a procedurilor de obținere a finanțării din partea Uniunii Europene și de mărire a termenului de creditare al Băncii Europene de Investiții, în special pentru întreprinderile mici și mijlocii. Pentru ca obiectivele din anul 2020 să poată fi îndeplinite, trebuie să creăm un sistem eficient de stimulente la nivelul Uniunii Europene, pentru a sprijini întreprinderile și persoanele care folosesc sau introduc resursele de energie regenerabile. Acest lucru poate fi realizat prin suportarea centralizată a unei părți din cheltuielile pe care aceste schimbări le implică. Comisia trebuie să lucreze activ pentru a garanta că restul lumii urmează exemplul nostru și pentru a face tehnologiile noastre accesibile în țările în curs de dezvoltare. Vă mulțumesc.

Bairbre de Brún (GUE/NGL). – (GA) Doamnă președintă, salut raportul final și detaliat al domnului Florenz și al Comisiei temporare pentru schimbări climatice.

Schimbările climatice reprezintă o provocare asupra ideilor noastre privind transportul, utilizarea terenurilor, gestionarea deșeurilor, activitățile de construcție și folosirea energiei. Nu țările în curs de dezvoltare au creat condițiile care ne duc la stricăciuni ireversibile, însă ele sunt cele care suferă cel mai mult. Europa trebuie să acționeze precum un deschizător de drumuri și să își asume responsabilitatea pentru măsurile realiste necesare la nivel internațional.

Forțele care nu sunt atât de progresive au încercat să folosească regresul economic drept scuză pentru a nu-și îndeplini angajamentele necesare privind schimbările climatice. Acest lucru este complet lipsit de perspective.

Din păcate, în circumscripția mea electorală, ministrul mediului, Sammy Wilson, este unul dintre acei politicieni cu o viziune limitată care nu înțeleg realitățile științifice și practice ale schimbărilor climatice. Sper ca ministrul să își schimbe atitudinea și să abordeze această problemă care reprezintă deja o prioritate pentru restul Europei.

Kathy Sinnott (IND/DEM). – Doamnă președintă, avem un plan ambițios. Un plan care nu are de-a face cu nimic altceva decât salvarea lumii: o sarcină importantă la momentul propice. Atunci când domnul Florenz a prezentat pentru prima dată Comisiei proiectul de raport, întâiul său apel la acțiune ne amintea că noi, oamenii, suntem protectorii creației. Această afirmație simplă a fost prima atacată și eliminată. Dar ce a fost atât de inacceptabil pentru Comisie? Cuvântul „creație”. De ce? Deoarece creația are un creator.

Nu mă interesează cum a fost creat universul, sau în ce interval de timp. Lucrul important pentru mine este că există un Dumnezeu și că noi suntem păstrătorii care trebuie, așa cum prevede Amendamentul 22, să protejeze creația. Așadar, după cum am spus, ne aflăm astăzi aici pentru a ne asuma misiunea de a salva lumea, stabilind un curs de acțiune care necesită cooperarea și sacrificiul fiecăruia oriunde în lume, o misiune care, pentru a reuși, are nevoie de cooperarea vânturilor, apei și a soarelui. Chiar știind acest lucru, considerăm în același timp, așa cum am procedat în trecut în cazul altor mari provocări, că suntem în stare să facem față provocărilor mari și urgente de care s-a lovit umanitatea fără ajutor divin. Ei bine, tot ce pot să spun este: succes în continuare și să ne ierte Dumnezeu.

Jerzy Buzek (PPE-DE). – (PL) Doamnă președintă, aș dori de asemenea să-l felicit și să-i mulțumesc domnului Florenz pentru raportul său excelent. Nu vreau să vorbesc în detaliu despre acest raport. Părerea mea este că pur și simplu trebuie adoptat.

Aș dori să revin la subiectul pachetului privind schimbările climatice care a fost adoptat în luna decembrie, și să subliniez că Uniunea Europeană are un pachet cu adevărat foarte bine echilibrat, care nu implică nicio amenințare la adresa economiei. De-a lungul numeroaselor luni de discuții pe acest subiect, au fost aduse modificări substanțiale acestui pachet. Aceasta a fost realizarea noastră cea mare.. Acum aș dori să menționez că, după părerea mea, acestea sunt cele mai mari provocări cu care se confruntă Uniunea Europeană. Prima sarcină pe care o avem de îndeplinit este finanțarea corespunzătoare a pachetului pe care l-am aprobat, precum și finanțarea pe care a menționat-o domnul Florenz în raport.

Anul trecut am fost raportor pentru planul SET și am discutat în principal despre faptul că noile tehnologii, care ar putea introduce inovație și un nou stimul economic în sectorul economiei europene, trebuie să fie în primul rând finanțate la nivelul Uniunii Europene. De aceea, am dorit să-l felicit sincer pe comisarul Dimas, în numele Comisiei, pentru decizia de a aloca 3,5 miliarde Euro din fondurile nefolosite pentru investiții în cercetare în domeniul tehnologiei energetice, lucru care ar ajuta și la protejarea mediului. Domnule comisar, este o decizie excelentă. Acum trebuie s-o examinăm rapid în Parlament. Aș dori să revin acum la ministrul Bursik: de asemenea, Consiliul trebuie să examineze rapid această decizie inițială a Comisiei Europene.

Un alt aspect foarte important este faptul că trebuie să ne bazăm munca pe un acord global. Aceasta este premisa din spatele raportului domnului Florenz. Negocierile bilaterale dintre cele două țări - Polonia și Danemarca—gazdele convențiilor COP 14 și COP 15, nu sunt suficiente. Trebuie să contribuim cu toții și acest lucru îi include atât pe diplomații europeni, cât și pe reprezentanții președinției cehe. Diplomații noștri trebuie să fie implicați în negocierile desfășurate în întreaga lume, întrucât fără acest acord global, pachetul nostru și raportul domnului Florenz vor fi lipsite de sens. Acestea sunt cele mai importante aspecte pentru noi astăzi.

Catherine Guy-Quint (PSE). – (FR) Doamnă președintă, domnule comisar, domnule președinte în exercițiu al Consiliului, doamnelor și domnilor, raportul întocmit de către colegul nostru, domnul Florenz, rezumă perfect rezultatele deliberărilor noastre de lungă durată privind această problemă importantă a încălzirii globale.

Cu toții știm că planurile care urmează să fie implementate sunt uriașe și că, în plus, trebuie să avem mijloacele necesare schimbării culturii de dezvoltare nestăvilită prin promovarea schimbărilor în economie.

Acum problema o reprezintă găsirea modalității de implementare a tuturor recomandărilor din raport. Trebuie să găsim urgent mijloace să combatem încălzirea globală. Bugetul actual al Uniunii Europene nu este suficient pentru a atinge obiectivele conexe; nici nu vom putea soluționa această problemă majoră a finanțării prin apel la bugetele naționale sau fonduri private.

Comisia europeană estimează că este necesară o investiție anuală de 175 de miliarde de Euro pentru a combate încălzirea globală. Cu un buget de 76 de miliarde de Euro, suntem mult prea departe de obiectivul propus. Prin urmare, Comisia va elabora un inventar al instrumentelor existente, însă elaborarea propunerilor pentru cadrul financiar viitor va avea o amploare remarcabilă.

Pentru a optimiza toate acțiunile noastre referitoare la această criză a schimbării climatice, avem nevoie de noi resurse pentru a crea un fond european pentru schimbarea climatică, care poate fi finanțat de sistemul de schimb de cote de emisii și care va fi folosit pentru a susține adaptarea, atenuarea, consumul durabil și eficiența energetică și prin urmare, o mare parte trebuie dedicată celor mai sărace țări.

Acest lucru necesită curaj politic din partea Consiliului, Comisiei și membrilor acestui Parlament, dar este o condiție necesară, esențială dacă planeta dorește să-și asume această provocare.

Nu va exista viitor pentru civilizația noastră dacă noi europenii, nu vom lua măsuri de impunere a autodisciplinei pentru conservarea climei noastre. Este un act politic major, un act politic care este esențial pentru a oferi continentului nostru și altora un viitor stabil...

(Președintele l-a întrerupt pe vorbitor)

Holger Krahmer (ALDE). – (DE) Doamnă președintă, aș dori să-i mulțumesc foarte mult domnului Florenz pentru raportul său, care, din păcate, nu s-a bucurat de un mare succes, în parte probabil din cauza faptului că a fost discutat foarte mult în umbra pachetului legislativ privind schimbarea climatică.

Trebuie să facem față consecințelor schimbării climatice; nu există niciun dubiu în acest sens. Doar mijloacele alese de acest raport nu le pot susține în totalitate. În primul rând, ar fi corect ca Uniunea Europeană să ia primele măsuri în scopul protejării climei, dar nu este avantajos să se precipite fără implicarea partenerilor.

Faptul că Europa este deschizătoare de drumuri, nu este de ajuns pentru a convinge restul lumii.. O abordare mai viabilă trebuie să implice națiunile industriale și cel puțin China, India și Brazilia, altfel economia Europei va rămâne pe nedrept supraîncărcată fără a vedea niciun efect măsurabil asupra emisiilor globale de CO₂. În al doilea rând, cu nivelul nostru actual de cunoștințe, energiile regenerabile nu pot înlocui complet sursele de energie fosilă. La nivel politic poate fi motivant să soliciți acest lucru, dar nu este realist. Voința politică, oricât de mare ar fi, nu va anula nicio lege fizică. În al treilea rând, biocombustibilii sunt considerați alternative favorabile pentru mediu. Efectele negative adverse asupra prețului alimentelor, care crește datorită acestor biocombustibili și pădurilor tropicale defrișate, nu sunt încă sub control. În al patrulea rând, un mijloc de mobilitate care să protejeze resursele pe termen lung este un obiectiv rezonabil. Oferirea de stimulente poate ajuta la îndeplinirea acestui obiectiv. Cu toate acestea, trebuie să luăm în considerare în ce măsură intervenția din partea statului merge prea departe și când putem pretinde că avem cunoștințele pe care nu le avem astăzi.

În acest moment nimeni nu știe ce tehnologii vor satisface cel mai bine nevoile individuale de mobilitate peste 50 de ani și cu siguranță politicienii nu au idee în măsură mai mare decât inginerii în această privință.

Cu toate că intențiile de început au fost bune, ceea ce rămâne, din păcate, este un raport scris plin de optimism irealist, cu apeluri la morală și degete acuzatoare. Din păcate, liberalii germani nu-și pot oferi sprijinul în acest caz.

Bogusław Rogalski (UEN). – (PL) Doamnă președintă, va dura o bună perioadă de timp până când politicienii vor înțelege că nu arderea cărbunului, ci activitatea solară, e cea care cauzează fenomenul de schimbare climatică. Va dura chiar mai mult până când vom convinge de acest adevăr societățile îndoctinate de propaganda agresivă cu privire la mediul înconjurător.

Climatul Pământului este influențat de evenimentele care au loc în spațiu, prin urmare, trebuie să admitem că încercările omului de a-l influența sunt sortite eșecului. Pământul a trecut prin nenumărate perioade de încălzire globală și creșteri ale concentrației de dioxid de carbon în atmosferă. Totuși, încălzirea globală a început întotdeauna cu vreo zece secole sau mai bine înaintea oricărei creșteri a nivelului de dioxid de carbon. În timpul unei perioade care implica scăderi dramatice ale temperaturii, răcirea climei nu a fost niciodată oprită de faptul că, în acel moment, aerul conținea până la 10% sau chiar mai mult dioxid de carbon, în comparație cu nivelul de astăzi.

Dacă am admite acest lucru, omenirea ar economisi miliarde de dolari renunțând la activități fără rost.. Bani economisiți ar putea fi folosiți în lupta împotriva sărăciei și pentru tehnologii noi. În cazul în care nu e clar despre ce este vorba, totul se reduce la bani și la comerțul cu emisii. Bravo. Ce mutare climatică magistrală.

Derek Roland Clark (IND/DEM). – Doamnă președintă, în jurul acestei presupuse încălziri globale s-a format o limită mistică a unui crez religios.. Omul de știință în probleme de mediu a avut o zi de teren, însă lumea naturală se supune legilor fizicii și chimiei, materii pe care le-am predat timp de 39 de ani.

Teoria încălzirii globale a aruncat dioxidul de carbon, care este un constituent natural al atmosferei, în postura unui gaz demonic. Are un ușor efect de captare a energiei în jurul planetei, dar cum? Trebuie desenat un grafic care să arate în ce condiții poate dioxidul de carbon cauza încălzirea.

Este vorba oare de un grafic aritmetic – trebuie să adopt un limbaj tehnic– unde creșterea egală a dioxidului de carbon provoacă o creștere egală a încălzirii? Este vorba oare de un grafic exponențial –progresiv- unde dioxidul de carbon în cantități suplimentare cauzează o creștere tot mai mare a încălzirii globale? Sau este un grafic logaritm, unde cantitățile suplimentare de dioxid de carbon cauzează tot mai puțină încălzire suplimentară, devenind în cele din urmă o linie plană?

Suspectez ca este vorba de ultimul grafic, iar Centrul Hadley, principala autoritate din Regatul Unit în acest domeniu, a confirmat că este vorba de ultimul tip de grafic. Aproape am intrat în linie dreaptă, dacă nu cumva suntem deja acolo. Dioxidul de carbon suplimentar nu va mai avea niciun efect. Problema nu mai există.

Anders Wijkman (PPE-DE). – Doamnă președintă, aș dori să îi mulțumesc domnului Florenz. Acesta este un raport bogat, conținând număr mare de propuneri concrete. Se face un apel specific la folosirea de pachete stimulative peste tot în lume cu scopul de a promova energia nepoluantă și tehnologiile ecologice, subliniind astfel originea comună a crizei financiare și a crizei climatice– utilizarea nesustenabilă a resurselor.

Cu toate că susțin raportul, ca și Caroline Lucas, aș fi preferat să văd mai multă atenție acordată celor mai recente semne, care ne arată că schimbarea climatică este mai rapidă și mai serioasă decât am crezut acum câțiva ani – contrar a ceea ce au afirmat câțiva colegi, în special domnul Helmer. Fiindcă a venit vorba, un

screening recent a mai mult de 900 de articole cu privire la climă din ziare științifice –examinare inter pares - a arătat că niciunul din ele nu pune la îndoială principalul obiectiv al IPPC.

Ceea ce mă preocupă în mod special, nu sunt emisiile de dioxid de carbon în sine, ci mecanismele de reacție pozitive care au loc în sistemul planetar în momentul de față, precum acidificarea oceanelor, reducerea coeficientului de reflexie a suprafeței selenare și posibilele scurgeri de metan din dezghețarea tundrei. Acești factori vor accelera încălzirea.. Putem controla emisiile, dar nu putem controla acești factori.

Acesta este principalul motiv pentru care, în opinia mea, reducerea emisiilor trebuie să fie mult mai ambițioasă în viitorul apropiat decât s-a discutat în prezent în cadrul UE și de către ONU.

Legat de asta, ținta de 2°C trebuie să fie revizuită, iar concentrațiile de gaze cu efect de seră trebuie reduse, nu să continue să crească. De aceea, unii dintre noi susținem foarte puternic ținta de 350 ppm. Acest aspect al problemei este amintit în treacăt în raport. Mi-ar fi plăcut să fi fost la baza raportului. Cred că, peste doar câțiva ani de acum înainte, observațiile pe care le-am menționat vor fi în centrul dezbaterilor.

În ultimul rând, permiteți-mi să subscriu la afirmațiile domnului Guido Sacconi. În ciuda neajunsurilor sale, o comisie temporară a fost cea mai bună modalitate de a trata o problemă orizontală ca aceasta. Sper ca următorul Parlament să se folosească de experiența noastră și să trateze schimbarea climatică și dezvoltarea durabilă în același mod.

Katerina Batzeli (PSE). – (EL) Doamnă președintă, domnule comisar, suntem cu toții de acord că întâlnirea de la Copenhaga trebuie să fie una încununată de succes, deoarece sunt în joc atât credibilitatea lumii politice cât și supraviețuirea generațiilor următoare. Propunerile noastre trebuie să se axeze pe dezvoltare, locuri de muncă și solidaritate: cele trei cuvinte cheie care vor marca viitorul generațiilor următoare. Ce se cere de la noi în prezent? Este nevoie de responsabilitate și putere de decizie pentru a asigura un capital adecvat acestui plan de dezvoltare major, privind schimbările climatice, în direcția unor noi acorduri dinamice de dezvoltare, complet diferite de acordurile de comerț restrictive și care să le suplinească și să le înlocuiască pe acestea.

Cu toate acestea, tacticile folosite trezesc o oarecare îngrijorare și trebuie ca, în primul rând, să convingem societatea în general, iar mai apoi să continuăm într-un ritm dinamic, să integrăm anumite sectoare de producție în acest salt imens făcut deja de agricultură: de aceea trebuie să reținem că, agricultura a fost deja inclusă în proiectul de lege privind reducerea emisiilor cu 10% până în 2020, că există deja propuneri importante în cadrul PAC pentru practici agricole ecologice și că acordurile internaționale privind agricultura trebuie să fie reciproce pentru toți partenerii internaționali.

Domnule comisar, modelul alimentar este legat în mod direct de modelul climatic, iar tot ce trebuie să facem este să convingem cu conștiințiozitate societatea însăși. Odată cu schimbările climatice apare și o participare democratică mai largă a societății, care trăiește prin prisma unor valori culturale diferite.

Lambert van Nistelrooij (PPE-DE). – (NL) Trebuie să menționez că am lucrat cu mare plăcere împreună cu domnul Florenz și cu ceilalți membri ai comisiei temporare. Am așezat fundația de care aveam disperată nevoie pentru o politică ce va fi mai integrată și mai ambițioasă în viitor, și care se poate baza pe o susținere largă, chiar și aici în Parlament, în cadrul legal al obiectivului 20-20-20.

Răspunsul stă în a obține o economie „verde” și în a asigura caracterul durabil al companiilor, al gospodăriilor și al guvernului. Întreprinzătorii care caută susținere pentru o astfel de abordare – dezvoltarea inițiativelor sustenabile pentru această tehnologie ecologică – încă se confruntă cu un număr mare de impedimente.. Dacă doresc să obțin calificări pentru lucrători, se lovesc de politici separate pe grade și categorii diferite. Acest raport necesită o abordare integrată care să fie menținută și din punct de vedere teritorial. Dacă nu vom face acest lucru, vom pierde orice șansă în final.

Din fericire, amendamentul propus de mine privind aplicarea sistemului de dezvoltare la nivelul regiunilor și a orașelor, a fost adoptat. Săptămâna viitoare, 150 de orașe vor semna, în clădirile Parlamentului, un acord formal stabilit între primari și Comisie.. Ei vor urmări concluziile acestui raport, aproape de cetățeni și de companii. După părerea mea, aceasta este abordarea corectă și în concluzie se poate baza pe sprijinul meu. Totuși, sunt împotriva abordării prea simple a problemelor sectorului agricol, așa cum este formulată în paragraful 189. Grupul Partidului Popular European (Creștin Democrat) și cel al Democraților Europeni nu sunt împotriva consumului de carne, și pe bună dreptate. În consecință, ne vom opune acestui paragraf.

În final, doresc să solicit Comisiei ca, pe viitor, să adopte o abordare mai integrată și să reducă la minimum compartimentarea. În tandem cu Parlamentul putem face un pas important, aducând la un numitor comun legislația, o politică stimulativă și dinamizarea la nivel descentralizat. Se pot realiza foarte multe în acest sens.

Inés Ayala Sender (PSE). – (ES) Doamnă președintă, în primul rând, vreau să îi mulțumesc domnului Florenz pentru generozitatea și receptivitatea arătată și de asemenea, tuturor grupurilor care au luat parte la acest exercițiu politic și la această dezbatere pe tema problemelor de fond și a viitorului. Partea bună este că am beneficiat de informații și clarificări, având acum curajul necesar, dublat de prudență, pentru a iniția, în paralel, alte acțiuni legislative importante, tot de mare risc, cum sunt pachetul de legi privind schimbările climatice, politica privitoare la vehicule, Strategia Lisabona și la alte sectoare cum sunt energia, transportul, industria și turismul.

Sunt de părere că a fost un exercițiu bun și, mai mult decât atât, o modalitate de a păși ireversibil în secolul 21 și, așa cum a afirmat și domnul comisar, o modalitate de a da un exemplu care să devină regulă în viitor.

Acest exercițiu a fost un exemplu de comparație și generozitate venit la momentul oportun, într-un timp de criză încărcată cu puternice riscuri sociale și cu posibilitatea protecționismului și a unui pas înapoi. În plus, există o imensă incertitudine care arată cât de importantă este siguranța. Totuși, trebuie să privim și spre viitor.

Este începutul unei noi epoci pentru Statele Unite, așa cum s-a spus, și sperăm ca, după ratificarea Tratatului de la Lisabona, la care ne așteptăm să se întâmple în curând, să putem spune același lucru și pentru Uniunea Europeană.

De asemenea, lucru extrem de important, este o nouă eră reprezentată prin riscuri dar și prin oportunități importante în domenii și politici majore. Această situație este valabilă pentru țări ca Brazilia, China și Rusia, marile puteri emergente, și pentru regiuni importante precum America de Sud și țările în curs de dezvoltare, în special din Africa.

Consider că este un pas decisiv către un nou model de dezvoltare și de creștere economică și socială, însă este nevoie de durabilitate și reducerea impactului unor astfel de acțiuni. Cu toate acestea, domnule comisar, doamnă președintă, încă ne confruntăm cu provocarea de a transmite aceste idei cetățenilor.

Aș dori să închei prin a sublinia pașii făcuți în direcția introducerii sistemelor de alimentare cu apă în caz de secetă, cât și pentru punerea în practică a sistemelor mobile de alimentare rațională, pe care cred că...

(Vorbitorul a fost întrerupt de către președinte)

Markus Pieper (PPE-DE). – (DE) Doamnă președintă, raportul domnului Florenz conține, într-adevăr, un număr semnificativ de sugestii bune. Un aspect pozitiv al dezbaterii cu privire la climă este acela că va acționa ca un catalizator pentru tranziția spre epoca energiei regenerabile. Acest lucru este demonstrat foarte clar în raport, împreună cu multe oportunități privitoare la dezvoltarea economică și a noilor tehnologii.

Cu toate acestea, consider că este regretabil că am exclus zone largi ale științei. Studiile și oamenii de știință care abordează subiectul schimbărilor climatice într-un mod mai puțin sumbru sau chiar pozitiv, sunt pur și simplu ignorate. Aplicații corespunzătoare au fost refuzate de către majoritate și asta a fost tot.. Știința reprezintă doar ceea ce se potrivește conceptului politic. Această mentalitate nu va da roade, deoarece știința nu permite să fie manipulată. Astfel, în final, raportul se va lovi, din păcate, de eșec.

Orice persoană care, plecând de la această premisă, cere o reducere a nivelului de bioxid de carbon cu 80% sau mai mult, periclitează economia și realizările sociale. În același timp, oricine solicită abandonarea energiei nucleare închide în mod conștient ochii în fața realității. Oricine pretinde standarde calculate pentru toate sferele vieții umane, nu înțelege ideea fundamentală de libertate. Oricine cere noi legi pentru folosirea solului și a agriculturii, abuzează de dezbaterile privitoare la climă, cu scopul de a pune în practică sancțiuni pe care oricum doreau să le aplice, dar care nu au nicio legătură cu schimbările climatice. Și oricine pretinde îmbrăcăminte de protecție împotriva efectelor climei creează intenționat o stare de anxietate.

Sper că aceste ideologii radicale și nepotrivite nu vor fi incluse în raport. Doar atunci va fi posibil să susțin acest raport, deoarece protecția mediului înconjurător este extrem de importantă pentru mine, în special în situația în care este dublată de realizări sociale și competitivitate economică.

Matthias Groote (PSE). – (DE) Doamnă președintă, doamnelor și domnilor, Comisia temporară privind problemele climatice și-a îndeplinit foarte bine îndatoririle. Astăzi avem în față raportul final care urmează a fi supus la vot. Acest lucru demonstrează că noi, în calitate de membri ai Parlamentului European, luăm în considerare viitoarea politică privind clima și măsurile ce trebuie luate cu privire la adaptarea la schimbările climatice.

Sper că, atunci când următoarea sesiune legislativă va ajunge la final, noi, cei din Parlament, vom reuși, la rândul nostru, să ajungem la un acord cvasi-general, astfel încât să putem pune în practică ceea ce s-a documentat în acest raport. În plus, prin intermediul metodei de lucru a comisiei, acest raport a reușit atingerea unui punct de vedere comun pe orizontală. Trebuie să menționez că ar fi indicat să păstrăm această metodă și în următorul mandat parlamentar, așa cum a sugerat adineauri domnul Sacconi.

Lupta împotriva schimbărilor climatice nu poate fi purtată doar de către Europa, ci trebuie să atragem de partea noastră și alte continente și țări. Și în acest sens, Comisia și-a îndeplinit atribuțiile, deoarece noi, ca membri ai Parlamentului, am fost primii care ne-am manifestat intenția aplicării unei abordări diplomatice cu privire la problemele legate de climă și aș dori să subliniez încă o dată acest lucru în această Cameră.

Dacă vorbim despre măsuri de adaptare, atunci vorbim implicit despre sponsorizări. În această privință aș dori, încă o dată, să apelez la celelalte două instituții, Comisia și Consiliul, pentru a oferi prioritate maximă acestei chestiuni în următorul raport financiar de perspectivă.

Putem adopta rapoarte din cele mai grozave, însă dacă nu există finanțare pentru aceste măsuri atunci raportul nu va avea niciun rezultat. Ar fi indicat, de asemenea, să evaluăm încă o dată gradul în care măsurile financiare pe care le-am pus deja în practică au efect și vă rog să rezumăm toate aceste informații într-un audit.

Zita Pleštinšká (PPE-DE). – (SK) Doamnelor și domnilor, deoarece Uniunea Europeană are ambiția de a deveni lider în lupta internațională împotriva încălzirii globale, nu trebuie să formuleze doar ținte de protecție a climei, ci trebuie să le și transpună prin măsuri politice. Raportul transversal al domnului Florenz confirmă faptul că lupta împotriva schimbării climatice trebuie să se bazeze pe o abordare orizontală și să se țină cont de ea în toate reglementările legale.

Apa joacă un rol central în schimbarea climatică. Trebuie să realizăm că schimbarea climatică asupra regimului apei poate provoca un efect de domino și poate avea un impact asupra multor sectoare ale economiei. Problemele globale referitoare la apă cresc în permanență, necesitând o politică coordonată de gestionare a apei din partea statelor membre și introducerea de principii de mediu într-o gospodărire integrată a resurselor de apă.

Trebuie să inițiem programe pentru crearea de instalații de stocare a apei pluviale din zonele forestiere, agricole și urbane prin instrumente legislative și prin măsuri investiționale și non-investiționale care vor contribui în mod esențial la stocarea apei pluviale în zonele rurale. Până acum apa pluvială era privită ca apă reziduală, care trebuia îndepărtată cât de repede posibil. Noua abordare privind apa se bazează pe principiul conform căruia apa pluvială este cheia către viață. Sunt încântată că va fi introdusă de un grup de experți format din oameni de știință cehi și slovaci. Este o abordare interesantă, domnule ministru Bursík. Cred că vă va câștiga sprijinul.

Nu este posibil să avem un mod de viață durabil fără contribuții din sectorul economic, științific, mass-media, al voluntariatului și din partea cetățenilor privați. Este important să nu renunțăm în cazul unei astfel de probleme complexe. Ne aflăm în fața unei provocări și trebuie să acționăm acum, deoarece acțiunile noastre de astăzi ne vor hotărî viitorul. Scopul nostru central trebuie să fie acela de a nu priva generațiile viitoare de elementele esențiale ale vieții, pe care le-am primit de la Dumnezeu.

Vom învinge în competiția globală doar dacă vom putea aduce pe piață tehnologii eficiente, inovatoare și inteligente într-un mod transparent și fără obstacole birocratice. Vom învinge doar dacă vom da „undă verde” tuturor soluțiilor progresiste din Europa.

Justas Vincas Paleckis (PSE). – (LT) Îl felicit pe raportor și pe toți cei care gândesc la fel, cei care luptă împotriva amenințării aduse de schimbarea climatică. Locuitorii Lituaniei și ai celorlalte țări baltice așteaptă cu nerăbdare o rețea de energie electrică europeană. Dacă nu va fi creată în câțiva ani, discuțiile despre siguranța energetică nu vor rămâne nimic mai mult decât simple discuții. Cererea de mărire a fondului structural referitor la banii folosiți pentru încălzirea locuințelor cu mai multe apartamente, este foarte importantă. Miracolele se întâmplă rar. Cu toate acestea, prelungirea duratei de funcționare a centralei nucleare Ignalina, un miracol la care încă se mai speră în Lituania, ar reduce poluarea și ar permite PIB-ului să rămână la valoarea de 4-5% anual, ceea ce este deosebit de necesar unui stat atât de afectat și prejudiciat de criza economică. Confruntat cu criza, un număr crescând de cetățeni UE se gândește mai mult la supraviețuire decât la stoparea schimbării climatice, însă, dacă am fi în stare să renunțăm la felul nostru risipitor de viață și să devenim mai calculați, am salva și mediul și planeta de la supraîncălzire și ne-am și umple buzunarele. Făcând economii stricte zi de zi, când ne folosim de resurse și renunțând la drumurile scurte cu mașina, putem economisi aproximativ 1000 EUR pe an.

Françoise Grossetête (PPE-DE). – (FR) Doamnă președintă, poate că s-a spus despre acest raport că este redundant după votul din decembrie anul trecut pentru pachetul privind schimbarea energetică și climatică. Cu toate acestea, acest raport are meritul de a fi un foarte bun rezumat a ceea ce trebuie să luăm în considerare în vederea combaterii schimbării climatice, și aș dori să profit de această ocazie pentru a-l felicita pe raportorul Karl-Heinz Florenz, care a dat dovadă de atâta viziune prin elaborarea acestui raport.

Haideți să trecem dincolo de granițele discuției. Haideți să ne asigurăm că statele membre își iau un angajament solid. Sunt de acord cu colegii mei care au scos în evidență necesitatea unui buget care să corespundă ambițiilor noastre. După povestea de succes a pachetului privind schimbarea energetică și climatică sub președinția franceză, trebuie să facem tot ce ne stă în putință pentru a ajunge la un acord internațional satisfăcător la Copenhaga.

Există totuși un aspect care ar trebui să ne îngrijoreze. 2009 este an european electoral, când se va schimba Comisia Europeană. Suntem extrem de îngrijorați să citim declarațiile făcute de președintele Republicii Cehe, care susține că încălzirea globală nu există.

Chiar dacă are dreptate, întregul nostru plan de combatere a schimbării climatice este un răspuns la criza economică gravă pe care o traversăm în aceste momente. Diminuarea resurselor energetice, nevoia de siguranță energetică, defrișarea, sufocarea marilor orașe care reprezintă căminul majorității populației, necesitatea, prin urmare, de a folosi un transport durabil, foamea fără margini din întreaga lume și nevoia de a hrăni planeta; toate acestea sprijină soluțiile propuse de combatere a schimbării climatice.

Pășim în era dezvoltării durabile, a celei de-a treia revoluții industriale, care este un mare câștig pentru cercetare, inovație, ocuparea forței de muncă și pentru competitivitate în afacerile noastre. Cât despre eficiența energiei, aceasta ar trebui să facă deja parte din toate planurile de redresare, deoarece se bazează pe tehnologii inovatoare. Este un mod de reducere a facturilor la energie, care va plăcea consumatorilor. Reducând consumul de energie fosilă, Uniunea Europeană recâștigă mai multă independență și emite mai puțin dioxid de carbon, și aceasta presupune mii de locuri noi de muncă.

Da, lupta împotriva schimbării climatice este unul dintre răspunsurile la criza economică. Va deveni un răspuns prin dezvoltarea unei economii cu emisii scăzute de dioxid de carbon, cu sprijinul comunităților locale, oamenilor de afaceri, de știință și a tuturor cetățenilor.

Silvia-Adriana Țicău (PSE). - Raportul prezintă atât date științifice, cât și recomandări pentru lupta împotriva schimbărilor climatice, referindu-se atât la adaptare, cât și la reducerea cauzelor care conduc la acestea. Lupta împotriva schimbărilor climatice nu este doar o obligație pentru a asigura viitorul generațiilor viitoare, ci și o oportunitate pentru relansarea economiei mondiale.

Solicit ca importanța eficienței energetice să fie reflectată și în bugetul comunitar și în instrumentele financiare disponibile. Eficientizarea transportului prin utilizarea sistemelor inteligente de transport, promovarea transportului feroviar și naval, asigurarea intermodalității și investiții în mașini mai ecologice vor permite reducerea emisiilor produse de acest sector.

Am recomandat dezvoltarea tipurilor de turism mai ecologice, cum ar fi turismul sportiv sau turismul cultural și subliniez faptul că destinațiile turistice de excelență ar trebui să fie acelea care respectă și protejează mediul. Consider că trebuie avută în vedere crearea unui fond internațional pentru plantarea arborilor pe suprafețele de pământ neutilizate.

Închei spunând că este nevoie de activități de cercetare în cadrul științei medicale și sectorului farmaceutic în vederea fabricării de medicamente și vaccinuri ce vor fi disponibile pentru toată populația afectată de anumite boli, la un preț accesibil.

Etelka Barsi-Pataky (PPE-DE). – (HU) Doamnă președintă, astăzi schimbarea climei și transportul sunt inseparabile, pe câtă vreme, în același timp, mobilitatea noastră câștigată cu greu și supravegheată îndeaproape, libertatea de mișcare a oamenilor, bunurilor și a capitalului, poate fi continuată în viitor doar dacă facem schimbări și ne hotărâm să luăm măsuri ferme în această privință. În calitate de lider al celei de-a cincea teme cheie, transportul, în cadrul Comisiei temporare privind schimbările climatice, încurajez adoptarea și transpunerea simultană a unui pachet cuprinzător.

De ce este nevoie? În primul rând mediul economic trebuie transformat, urmărind un scop dublu: unu la mână, să sprijine ecoinovarea prin intermediul impozitelor și achizițiilor publice, doi la mână, să aplice efectiv principiul „poluatorul plătește”. Ecoinovarea este necesară în tehnologia vehiculelor motorizate pentru a dezvolta carburanți alternativi pentru acel sector, pentru soluții inteligente de transport și pentru sisteme

de management logistic. Principiul „poluatorul plătește” trebuie aplicat tuturor vehiculelor atât în comercializarea certificatelor de emisii cât și în încorporarea costurilor externe.

Fiecare inițiativă pe care am lansat-o trebuie accelerată. Nu este suficient să vorbim despre aceste lucruri: trebuie să le transformăm în realitate. Cam ce fel de lucruri de exemplu? Un spațiu aerian comun european, un cer unic european și sistemele noastre de management. Acestea trebuie transpuse eficient deoarece vom putea reglementa cu succes industria și consumul odată ce ne vom fi îndeplinit propriile sarcini.

Mai presus de toate trebuie să ne ocupăm de orașele noastre și de celelalte zonele dificile. Până la urmă aceasta este poate cea mai dificilă sarcină. Trebuie să încurajăm o nouă cultură a transportului și trebuie să tindem spre o utilizare mult mai eficientă a instrumentelor pe care le avem momentan la dispoziție. Am dori să-i mulțumim domnului Karl-Heinz Florenz, deoarece prin acest raport avem acum un itinerar credibil, cu multe trepte de parcurs, ce constituie baza de pe care putem începe transpunerea scopurilor noastre și pe care putem sta cu încredință la masa negocierilor de la Copenhaga, cerându-le tuturor să ni se alăture.

Adam Gierek (PSE). – (PL) Doamnă președintă, în preambulul raportului domnului Florenz, pe care îl discutăm astăzi, acesta se referă la raportul său anterior privind faptele științifice din spatele schimbării climatice. Din păcate nu am găsit fapte în acel raport, ci doar credința în infailibilitatea rapoartelor GIEC. Nici rezoluția prezentă, nici cea din mai 2008 nu pot legitimiza astfel în niciun fel deciziile politice ale Comisiei Europene, deoarece acestea sunt lipsite de o abordare obiectivă, științifică. Doar un model coerent al schimbărilor climatice, care țină cont de toate variabilele, precum impactul gazelor cu efect de seră, particulele suspendate și, mai presus de toate, activitatea solară, ar putea constitui o justificare pentru aceste decizii.

Raportul, care conține informații unilaterale ce subliniază mecanismele ipotetice din spatele încălzirii globale, precum emisiile de CO₂, ignoră nevoia luptei internaționale împotriva impactului adevărat al schimbării climatice. Comisia temporară privind schimbările climatice și-a concentrat atenția, într-o manieră neechilibrată, asupra problemei reducerii emisiilor de gaze cu efect de seră, și a menționat doar în trecere lupta împotriva impactului adevărat al schimbării climatice.

Agnes Schierhuber (PPE-DE). – (DE) Doamnă președintă, comisari, doamnelor și domnilor, în primul rând doresc de asemenea să-i mulțumesc raportorului care a încercat într-adevăr să realizeze cât de mult a fost posibil pentru noi toți.

Agricultura este afectată în mod special de schimbarea climatică, deoarece produsele ei sunt obținute în aer liber. Ne gândim la secetă și deșertificare, precum cele din sudul Italiei de exemplu, sau la alte fenomene meteorologice extreme, precum la averse neașteptate de ploaie și grindină sau inundații, care deseori afectează mijloacele de viață ale fermierilor.

Agricultura este deseori descrisă ca fiind marea cauză a schimbării climatice. În jur de 10% din gazele mondiale cu efect de seră sunt produse în agricultură, cele mai multe dintre ele fiind cu toate acestea de origine naturală, precum metanul.

Din contră, după părerea mea, agricultura deschide calea spre lupta împotriva schimbării climatice. Aș dori să susțin următoarele pe baza unui studiu din 2008 din Austria: prin plante, precum iarba, porumbul și cerealele, și pământ, agricultura și silvicultura consumă și absorb considerabil mult mai multe gaze cu efect de seră decât produc. Conform studiului din 2008, emisiile din agricultură și silvicultură de aproximativ 8 milioane de tone echivalent al CO₂ pe an se compară în total cu un efect de absorbție de 58 de milioane de tone CO₂ sau echivalenți ai CO₂. Acestea arată că agricultura nu ar trebui descrisă ca un dușman al mediului. Chiar din contră. Și iată mai multe cifre: din 1990, agricultura din Austria și-a redus emisiile de CO₂ cu 1,3 milioane de tone.

Energia este un alt domeniu important în care agricultura contribuie la lupta împotriva schimbării climatice. Agricultura din Austria consumă de exemplu aproximativ 2,2% din energia generată. Procentul de energie regenerabilă este de 23%, din care o mare parte aparține de asemenea agriculturii.

În sfârșit aș dori să spun următorul lucru. O mare importanță trebuie...

(Președintele l-a întrerupt pe vorbitor)

Satu Hassi (Verts/ALE). – (FI) Doamnă președintă, doamnelor și domnilor, aș dori să-i mulțumesc sincer domnului Florenz pentru munca excelentă pe care a depus-o în calitate de raportor. Cea mai mare provocare a noastră de acum este să instituim următorul tratat internațional privind mediul. Cele două probleme de primă dificultate ale acestui tratat sunt țintele de reducere a emisiilor a diferite țări și felul cum țările

industrializate vor contribui la finanțarea investițiilor de temperare a climei în țările în curs de dezvoltare. În ambele probleme Uniunea Europeană trebuie să-și propună scopuri mai mari, cu toate că în teorie putem fi mândri de faptul că am fost întotdeauna în frunte în ceea ce privește protecția climei mondiale.

Ultima cercetare sugerează că o reducere de 30% a emisiilor până în 2020 nu va fi suficientă - țintele trebuie să fie mai severe. Iar în ceea ce privește finanțarea măsurilor climatice în țările în curs de dezvoltare, regret că în noua sa comunicare Comisia a mai făcut încă observații foarte generale și nu a propus modele suficient de concrete.

În contexte diferite, incluzând dezbaterile asupra pachetului climatic, am arătat în Parlament că suntem pregătiți să contribuim în mod semnificativ la efortul de a reduce emisiile în țările în curs de dezvoltare. Acesta este unul din acele domenii, în care UE ar trebui de asemenea să-l încurajeze pe noul președinte al Statelor Unite să adopte o linie nouă. Până acum Statele Unite nu au spus nimic despre cât de pregătite sunt pentru a sprijini țintele de reducere a emisiilor în țările în curs de dezvoltare. Protejarea climei poate fi realizată, măsurile trebuie să fie însă rapide și consecvente.

Mairead McGuinness (PPE-DE). – Doamnă președintă, aș dori să-i mulțumesc raportorului. Voi fi foarte precisă în legătură cu agricultura și cu două paragrafe din raport, despre care cred că nu sunt necesare. Poate că raportul ar fi mai bun fără ele. Acestea sunt foarte specifice în ceea ce privește consumul de carne și nu cred că aceste paragrafe își găsesc locul în raport.

Următorul paragraf privind rațiile de hrană ignoră realitatea cercetărilor care au avut loc de-a lungul multor ani în multe state membre, încercând să realizeze exact ce scrie în acest paragraf, ceea ce înseamnă că paragraful este depășit în ceea ce privește realitatea.

Unul dintre domeniile despre care cred că trebuie îmbunătățit este comunicarea felului cum fermierii și cei care utilizează solul pot lucra pământul într-un mod care este mai „prietenos climatic”. Cred că cercetătorii au eșuat să colaboreze cu fermierii, și este necesar să depunem un efort mai mare în legătură cu extinderea serviciilor pentru a putea transmite mesajul, a încuraja și nu a obliga.

Marusya Ivanova Lyubcheva (PSE). – (BG) Doamnelor și domnilor, în mod evident schimbarea climatică se află în centrul atenției politicii europene, și nu numai.

Nici o singură țară, cât nici o uniune nu poate trata separat și independent provocările schimbării climatice. De aceea trebuie să integrăm politicile atât pe plan orizontal cât și vertical. Politica, legislația și finanțele trebuie să conlucreze. Raportul furnizează o platformă fantastică în acest sens.

Aș dori să atrag atenția asupra a două fapte fără de care nu suntem capabili să ne facem treaba în avantajul luptei împotriva schimbării climatice. Știința: în raport se acordă o atenție deosebită noilor tehnologii, însă trebuie să vorbim mai mult despre știință și să țintim spre investiții în știință prin care trebuie găsite soluții. Fără de aceasta suntem lăsați pradă banalităților și nimicurilor.

Cercetarea științifică reprezintă baza noastră. Noile tehnologii dezvoltate de afaceri și de știință în tandem reprezintă viitorul nostru. Fac apel la investirea în știință și la desemnarea schimbării climatice ca prioritate însemnată pentru toate programele științifice UE.

Danutė Budreikaitė (ALDE). – (LT) În lupta împotriva schimbării climatice trebuie să acordăm mare importanță sectorului de transport, care emite în prezent aproape o treime din emisiile UE de CO₂. Sectorul de transport trebuie să reducă emisiile de CO₂ cu 20% până în 2020. Urmărind aceste scopuri este esențial să aplicăm un pachet stabil de măsuri ale politicii de transport, care ar include ecoinovații, impozitarea emisiilor de CO₂, schimbări în obiceiurile de condus și de utilizare a mașinii și alte măsuri. Aș dori să atrag atenția asupra faptului că în unele state membre TVA-ul a crescut din cauza crizei financiare și a recesiunii economice, și a apărut situația în care oamenii consideră că este mai ieftin să călătorească cu mașina deoarece tarifele pentru transportul în comun sunt mari. Din acest motiv aș dori să îndemn statele să aplice măsuri de stimulare fiscală și să încurajeze oamenii să folosească transportul în comun. Este de asemenea important să încurajăm călătoria cu trenul investind în dezvoltarea infrastructurii feroviare. Permiteți-mi să vă reamintesc că la distanțe de peste un kilometru trenul emite în medie de trei ori mai puțin CO₂ decât o mașină și de 8 ori mai puțin decât un avion.

Marie Anne Isler Béguin (Verts/ALE). – (FR) Doamnă președintă, doamnelor și domnilor, putem să ne felicităm pentru largul consens de aici, în ciuda acestui fapt rămânem izolați: domnule comisar pentru mediu, domnii miniștri de mediu, cât de important este mediul pentru Comisie și pentru Consilii și guverne? Știm cât de important.

Eu însămi nu am fost de loc în favoarea instituirii acestei comisii, deoarece cred că nu există nimic mai potrivit pentru a izola ceva, decât crearea unei noi comisii. În Franța vorbim despre o „comisie Theodule”.

Mă gândesc la viitorul acestui raport din punct de vedere al integrării sale în politicile europene. Aș dori doar să le reamintesc membrilor din 1992 că fusese întocmit un raport excelent despre dezvoltarea durabilă. Abia fusese adoptat – mai mult, în unanimitate – și acest raport excelent a fost îngropat complet. Dacă l-am fi introdus în politicile europene poate nu ne-am fi aflat acum aici.

Aș dori să mă adresez raportorului, care neagă faptul că prezintă un proiect politic. Domnule Florenz, dumneavoastră prezentați un proiect politic, deoarece acesta reprezintă o reorientare completă a politicilor europene referitor la agricultură, pescuit și transport. Deci, da, trebuie să fim mai ambițioși și așteptăm rezultatele.

Herbert Reul (PPE-DE). – (DE) Doamnă președintă, a lua în serios consecințele schimbării climatice înseamnă ascultarea tuturor diverselor părți ale dezbaterii, inclusiv pe cea a științei. Am avut o mulțime de experți în comisie, este adevărat. Cu toate acestea, aceștia au reprezentat din păcate doar un punct de vedere. Nu am avut ocazia să ascultăm toate părțile dezbaterii. Cred că acest lucru a fost o greșală.

Am avut la dispoziție o schiță inițială a raportului domnului Florenz, care a fost considerabil mai bună decât cea care se află astăzi în fața noastră, pe care se va baza decizia noastră. Multe dintre sugestiile care sunt incluse sunt bune, dar, din punctul meu de vedere, multe dintre ele sunt greșite. Nu are nici un sens să recurgem în mod constant la noi regulamente și la noi măsuri. Singura soluție este să spunem „da” inovațiilor și cercetării. Soluția stă în asumarea responsabilității individuale și nu în regulamente de stat în creștere. Există numeroase regulamente fără sens, precum obligativitatea ținerii unui registru contabil, prevenirea și sancționarea consumului de carne, defăimarea agriculturii și multe altele. Din punctul meu de vedere acesta este un drum greșit de parcurs și din acest motiv sunt de părere că raportul în cauză este problematic așa cum se prezintă în acest moment.

Martin Bursík, Președintele în exercițiu al Consiliului. – ?Doamnă președintă, am înțeles că distinsii membri ai Parlamentului vorbesc în limba lor maternă. Nu am nici un dubiu asupra faptului că interpreții vorbesc engleză de o mie de ori mai bine decât mine, prin urmare, dacă îmi permiteți, voi vorbi în cehă și voi încerca să reacționez la această dezbatere în Parlamentul European.

(CS) Aș dori să-mi exprim aprecierea față de profunzimea discuției în Parlamentul European, față de abordarea sa practică și de asemenea față de atitudinea responsabilă a membrilor Parlamentului. Există cam șapte puncte ale discuției, pe care aș dori să le sesizez. În primul rând aș dori să subliniez rolul Grupului Interguvernamental pentru Evoluția Climatului deoarece în unele discursuri descoperirile GIEC au fost puse sub semnul întrebării. După părerea mea, rapoartele trimestriale, emise de GIEC privind fapte materiale legate de schimbarea climatică și de adaptări și temperări, au în jur de 1 200 până la 1 400 de pagini, cuprinzând o muncă științifică nespuns de detaliată completată de referiri la literatură științifică relevantă, reprezintă într-o anumită măsură un dezavantaj. Cu toate acestea, mai târziu se compilează un rezumat al acestor rapoarte ce ajunge să fie un „rezumat pentru factorii politici de decizie”, care este de 20 de pagini și care nu mai include nici un fel de referiri. După părerea mea, multe interpretări greșite apar de la faptul că noi, în calitate de factori politici de decizie, nu avem timp - și îmi prezint scuzele dacă acesta nu este cazul dumneavoastră - să citim acele 1 200 sau 1 500 de pagini. Este important să subliniez că GIEC nu doar că a obținut Premiul Nobel, ci în cadrul conferinței asupra climei de la Bali cele 192 de state participante au căzut de acord că acesta este cea mai cuprinzătoare și de cea mai înaltă calitate resursă științifică, cea mai consistentă informație pe care o avem la dispoziție pentru a decide dacă și cum să reacționăm la schimbarea climatică. Acesta a fost punctul de vedere a 192 de reprezentanți naționali și acesta este și răspunsul meu la unele sugestii privind alarmarea, o problemă cu care m-am obișnuit în țara mea.

După părerea mea, avem un foarte bun punct de plecare în 2009. Pe de o parte vorbim din nou printr-o singură voce ca Uniune Europeană. Valoarea imensă a acestui lucru mi-a fost adusă acasă la Bali. Am reușit să realizăm un progres considerabil în negocierile cu partenerii noștri G77 și cu alte economii și noi am fost de fapt sigura economie globală majoră, care a făcut presiuni pentru adoptarea unei ținte de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră cu 30% până în 2020. A doua speranță de la începutul acestui an o reprezintă schimbarea din Statele Unite, pe care au menționat-o mulți dintre dumneavoastră. Felul în care văd eu problema este că undeva la Copenhaga există o cameră cu în jur de 200 de încuietori pentru ușa sa. Dacă reușim să deschidem toate acele încuietori, atunci vom încheia un nou acord global asupra protecției climei care să fie valabil începând cu 2013. Părerea mea este că acum am descuiat prima încuietorie, care este Uniunea Europeană. A doua încuietorie în serie este Statele Unite și de aceea punem atât de mult accentul

pe stabilirea de contacte cât mai repede posibil cu noua administrație americană și planificăm o vizită comună în Troika împreună cu președinția suedeză, care urmează, și cu comisarul pentru mediu Stavros Dimas. Și acesta este răspunsul meu față de comentariul domnului Jerzy Buzek, în alte cuvinte, nu intenționăm să conducem negocierile internaționale noi singuri. În nici un caz. Intenționăm să coordonăm negocierile. Danemarca este în mod evident extrem de interesată de succesul conferinței de la Copenhaga.. În sesiunile ministeriale cu ușile închise ale Consiliului European de Primăvară, intenționăm să raportăm progresul negocierilor bilaterale privind acordul internațional asupra schimbării climatice. Vom încerca de asemenea să definim împreună o strategie viitoare despre cum să coordonăm negocierile internaționale cu implicarea, bineînțeles, a diplomaților. La aceasta se mai adaugă faptul că vom negocia adaptările, care vor fi tema principală a Consiliului informal de Primăvară de la Praga.

Următorul punct al răspunsului meu este legat de faptul că am ajuns la un punct de legătură interesant, deoarece eforturile UE spre o politică ambițioasă și activă privind schimbarea climatică s-au lovit dintr-o dată de efectele crizei financiare și economice. În acest context văd ca pe un lucru pozitiv faptul că vocile, care cer amânarea ȋntelour noastre de lungă durată privind schimbarea climatică sunt rare. Dimpotrivă, marea majoritate a vocilor - și de aici din Parlamentul European, pentru care sunt foarte recunoscător - ne cer să ne folosim de această coincidență și să o luăm ca pe o oportunitate, întrucât ar oferi o strategie „cu șase câștiguri--”, în alte cuvinte o strategie „câștig, câștig, câștig, câștig, câștig, câștig”, deoarece dacă economiile în parte sunt pregătite să răspundă crizei financiare și economice prin investiții - și chiar și cei mai conservatori economiști sunt pregătiți să accepte excepții - atunci acest lucru reprezintă o oportunitate de a transforma economia noastră actuală într-o economie cu emisii scăzute de dioxid de carbon și să sprijinim tehnologiile moderne ecologice. De ce cele șase „câștiguri”? Deoarece vom economisi bani cu energia prin măsuri de economisire a energiei. Deoarece ne vom reduce dependența de energia importată, pentru că vom reduce consumul de resurse naturale neregenerabile, deoarece vom crea noi locuri de muncă - și nu uitați că diferitele planuri din cadrul Europei pentru a răspunde la criza financiară și politică vor crea noi posibilități de angajare direct în zona „locurilor de muncă ecologice” și în jurul noilor ecotehnologii pentru resurse regenerabile de energie și pentru economisirea de energie - și în același timp vom reduce emisiile de gaze cu efect de seră.

Din aceste motive, președinția cehă vede situația de față ca pe o posibilitate excepțională pentru schimbarea paradigmatelor comportamentale și pentru direcționarea economiei spre o mai mare durabilitate. Cea mai mare oportunitate de schimbare a economiei se află în piața mondială pentru carbon. În comparație cu politica de mediu din anii 1970, când ne-am bazat pe interdicții și hotărâri judecătorești de interdicere și am adoptat o așa-zisă politică de „capăt al conductei”, acum ne aflăm în 2009 și facem de departe mai mult uz de instrumentele financiare pentru a ajuta mediul. După părerea mea, faptul că pachetul climă-energie include un nou sistem de comercializare a certificatelor de emisii bazat pe licitații, pune la dispoziție o fundație excelentă pentru crearea unei piețe mondiale de carbon. Haideți să luăm în considerare această ambiție. În 2013 vor avea loc în mod treptat licitații referitoare la energia electrică, iar până în 2015 dorim să vedem o piață mondială de carbon la un nivel OCDE. De aceea monitorizăm îndeaproape dezvoltările din SUA și cum va arăta procesul pentru adoptarea sistemului de limitare și comercializare „cap and trade” în Congresul american.

Alt punct, pe care aș dori să-l menționez, este rolul resurselor regenerabile de energie și al economisirii de energie. În cadrul negocierilor noastre cu țările în curs de dezvoltare trebuie să oferim ceva, trebuie să le oferim acestor țări dezvoltare economică, dar în același timp trebuie să oferim acel tip de dezvoltare, care va asigura îndeplinirea ȋntelour identificate de GIEC și adoptate de noi, în calitate de politicieni. Iar în acest caz resursele regenerabile de energie vor juca un rol cheie indiscutabil, deoarece avem două opțiuni posibile. Există miliarde de oameni fără acces la curent electric, dar cu o dorință disperată de a avea curent electric, pur și simplu pentru că reprezintă o perspectivă atât de atrăgătoare pentru consumatori, și o aspirație de care nimeni nu poate fi învinuit. Realitatea este că acești oameni va trebui fie să se mute la oraș pentru curent electric, care este distribuit la modul actual convențional - surse larg centralizate, rețele de distribuție, o povară pentru mediu - fie curentul electric va veni la ei, în locurile unde trăiesc generații și unde își pot continua modul tradițional de viață în armonie cu natura. A doua opțiune va fi posibilă doar prin electricitate regenerabilă descentralizată. Cu alte cuvinte, noi, cei care dezvoltăm tehnologia pentru resurse regenerabile de energie în Europa, facem acest lucru nu doar pentru țările dezvoltate, ci și pentru a mări numărul instalațiilor în toată lumea, pentru a reduce investițiile și pentru a face aceste tehnologii accesibile oamenilor din țările în curs de dezvoltare. Aceasta este o sarcină politică enormă pe care trebuie s-o înfruntăm în legătură cu țările în curs de dezvoltare.

Aș dori să închei prin a vă asigura că președinția cehă are ambiții cu adevărat mari în ceea ce privește realizarea unui progres în negocierile privind schimbarea climatică. Vom prelua conducerea negocierilor internaționale și ne vom ocupa intens de această problemă. Aș dori de asemenea să vă asigur de consecvența președinției

cehe, iar dacă primul ministru al Republicii Cehe i-a luat apărarea în această dezbatere de la Parlamentul European președintelui ceh Klaus, atunci, în ceea ce privește schimbarea climatică și politica privind schimbarea climatică, trebuie să mă distanțez de la aceste afirmații și de poziția președintelui ceh. Doresc să vă asigur că poziția președinției cehe este stabilită de guvernul ceh. Vă îndemn să țineți minte că în ciuda oricăror afirmații pe care le veți mai auzi poate de-a lungul președinției cehe – deoarece președintele nostru se pregătește și de o vizită în SUA – politica privind clima este formulată de guvernul ceh și că suntem uniți în punctul nostru de vedere și că lucrăm în troică împreună cu Comisia și cu președinția suedeză ce va urma. Cu aceasta se încheie declarația mea. Aș dori să vă mulțumesc din nou foarte mult pentru discuția foarte productivă, practică și, mai presus de toate, responsabilă în cadrul acestei onorabile adunări.

Stavros Dimas, comisar – Doamnă președintă, de asemenea abia așteptăm să continuăm să lucrăm îndeaproape cu președinția cehă, cu guvernul ceh și în mod deosebit cu domnul ministru Martin Bursík. Sunt sigur că în timpul primului semestru al anului 2009 vom avansa cu negocierile în mod considerabil.

Aș dori să le mulțumesc tuturor vorbitorilor din discuția de astăzi pentru contribuțiile pozitive.

După cum indică titlul raportului dumneavoastră, ce se va întâmpla cu clima mondială în 2015 și după aceea depinde de modul cum decide comunitatea internațională să acționeze acum. Un lucru rămâne vital, și anume clădirea pe fundația sfatului științific solid pe care îl avem la dispoziție, și insistarea ca negocierile să fie ghidate de știință. Trebuie să comunicăm unui public mai larg descoperirile științifice, și să îmbunătățim conștientizarea consumatorilor referitoare la impacturile gazelor cu efect de seră asupra modului de viață și a modelelor de consum.

O conștientizare crescută trebuie totuși să fie însoțită de stimulenți economici puternici pentru ca afacerile să reducă emisiile de gaze cu efect de seră din bunurile și serviciile pe care le furnizează. Tranziția către o economie cu emisii scăzute de dioxid de carbon este necesară la scară mondială, și poate fi realizată doar printr-o acțiune cuprinzătoare și integrată care să se adreseze emisiilor din toate sectoarele.

Doar fiind ambițioși acum putem ținem ușa deschisă pentru a stabili concentrațiile de gaze cu efect de seră la nivele scăzute, în cazul în care GIEC va indica pe viitor că acest lucru este necesar. Împreună cu Comisia sunt convins că jucați de asemenea un rol semnificativ în replicarea acestor mesaje importante.

2009 va fi un an crucial pentru negocierile privind schimbarea climatică globală. Pentru Comisie, anul 2009 va fi un an al punerii în aplicare: lucrăm la o hartă cu drumurile de parcurs în vederea punerii în aplicare. Există în jur de 15 măsuri pe care trebuie să le trecem prin comitologie; în Schema revizuită de comercializare a certificatelor de emisii (ETS) există o listă de termene limită pe care le vom respecta: lista sectoarelor referitoare la scurgerile de carbon de exemplu să fie gata până în decembrie 2009. La 30 martie 2009 va avea loc o mare întrunire a părților interesate. Greul lucrărilor va fi realizat pe timpul verii și, până la sfârșitul lui 2009, vom fi finalizat această listă.

Regulile armonizate privind licitarea ar trebui să fie gata până în iunie 2010. În februarie va avea loc o mare întrunire a părților interesate, iar toate aceste termene limită și programe de lucru vă stau la dispoziție. Însă 2009 va fi, după cum am zis, un an crucial pentru negocierile privind schimbarea climatică globală.

În cadrul Conferinței privind Schimbarea Climatică de la Copenhaga din decembrie se așteaptă să se ajungă la un acord la nivel internațional asupra unor acțiuni internaționale de abordare a schimbării climatice. Totuși, o înțelegere la Copenhaga nu este în nici un caz o garanție: mai rămâne multă muncă de făcut.

Schimbarea climatică și pachetul energetic ne-au dat un avans în această tranziție și ne-au furnizat o bază excelentă pentru a demonstra că o politică ambițioasă privind clima nu este doar posibilă, ci și benefică economiilor și societăților noastre la scară largă. Comunicarea de la Copenhaga reprezintă baza pentru continuarea elaborării pozițiilor Uniunii Europene privind acele elemente cheie, dându-ne posibilitatea să ne menținem la conducere și să ajutăm la obținerea succesului în negocierile de la Copenhaga.

Este clar că provocarea pe care o reprezintă schimbarea climatică nu poate fi rezolvată fără creșterea finanțării și investiții în tehnologia nepoluantă, precum și fără măsuri de adaptare la impacturile inevitabile ale schimbării climatice. S-a estimat că sumele necesare țărilor în curs de dezvoltare se ridică la 120-150 miliarde EUR anual în 2020.

Până în 2020 această finanțare poate veni în mare parte de la gospodăriile din sectorul privat din țările în curs de dezvoltare. De exemplu, cea mai mare parte a reducerilor din sectorul energiei va veni de la îmbunătățirile eficienței care își vor amortiza costurile. Acestea pot fi susținute parțial de înțelegeri internaționale de împrumut în vederea mobilizării finanțelor private internaționale.

O altă latură importantă a finanțării suplimentare și a investiției va fi mobilizată prin piața carbonului, ambele din profitul viitoarei licitații cu certificate de emisii și prin creditele de carbon conform Mecanismului dezvoltării non-poluante (CDM). Prin pachetul său privind clima și energia Uniunea Europeană a creat până în 2020 o cerere semnificativă de credite CDM. Probabil că acesta va da un impuls amplasării de tehnologii nepoluante în țările în curs de dezvoltare.

Cu toate acestea, cu cât sunt mai sărace țările în curs de dezvoltare, cu atât vor necesita asistență financiară publică suplimentară din partea țărilor dezvoltate. Fără această asistență nu vor fi capabile să-și reducă suficient emisiile de gaze cu efect de seră. Fără această asistență cei mai săraci și mai vulnerabili vor suferi consecințele schimbării climatice. Fără această asistență nu va fi nici o înțelegere la Copenhaga.

Întrebarea este: cum putem să ne asigurăm că aceste fluxuri financiare publice suplimentare vor fi previzibile, vor fi cheltuite transparent și eficient, și că participările la acele fluxuri vor fi împărțite pe plan internațional?

Pe lângă contribuțiile noastre aduse negocierilor Națiunilor Unite, observăm că în multe colțuri ale lumii se instituie piețe de carbon urmând succesul sistemului de comercializare a certificatelor de emisii al Uniunii Europene. Australia a anunțat elementele cheie ale sistemului său. În toamna lui 2008, la scurt timp după alegerea sa, președintele american Obama a reiterat scopul de a crea o piață de carbon la nivelul Statelor Unite.

Împreună, aceste sisteme comerciale ar putea forma nucleul unei viitoare piețe mondiale în dezvoltare de carbon. După cum am subliniat deja, provocarea Uniunii Europene de acum o reprezintă facilitarea dezvoltării unor astfel de piețe de carbon legate între ele până în 2015, în mod deosebit între țările OCDE.

În Comunicarea de la Copenhaga Comisia a pus aceste întrebări prezentând propuneri concrete – propuneri care nu sunt doar ambițioase, ci și realiste, și care vor aduce o contribuție semnificativă la succesul de la Copenhaga, de care planeta noastră are neapărată nevoie.

Permiteți-mi să concluzionez prin a profita de această ocazie pentru a-i mulțumi Comisiei temporare privind schimbările climatice, domnului Florenz și Parlamentului pentru sprijinul lor convingător privind propunerile noastre și pentru seriozitatea și viteza cu care au tratat pachetul.

(Aplauze)

Karl-Heinz Florenz, raportor – (DE) Doamnă președintă, domnule Președinte în exercițiu al Consiliului, sunt foarte încântat că, în etapele finale ale acestei Comisii temporare, această problemă a fost tratată cu atâta interes, și pentru aceasta sunt foarte recunoscător. Aș dori de asemenea să le mulțumesc tuturor celor care au contribuit la această dezbatere și tuturor celor care au lucrat cu noi. Am realizat o hartă cu drumurile de parcurs care să ne ducă la Copenhaga, care conține bineînțeles stâlpi de indicație a direcției, ca de altfel și semne de stop și indicatoare de circulație nerestricționată, dar și indicatoare care arată drumurile dificile care urmează. Despre acestea am discutat astăzi aici.

Sunt încântat că au existat comentarii critice, pe unele dintre ele putem să le preluăm. Sugestia domnului Holm adresată cetățenilor Europei de a nu mai consuma carne este, îmi pare rău că spun asta, destul de ridicolă, însă noi toți avem păreri noastre. În cele din urmă rezultatul va fi unul de succes, iar toată lumea va fi contribuit la asta. Încă o dată, vă mulțumesc sincer.

Președintele. – Dezbateră se încheie.

Votarea va avea loc astăzi.

Declarații scrise (articolul 142 din Regulamentul de procedură)

Constantin Dumitriu (PPE-DE), în scris. – Stimați colegi, în ultimele luni am văzut ce înseamnă o economie globală afectată de o criză fără precedent, criza creditelor. În egală măsură, se fac simțite însă și criza climatică, cea alimentară și socială.

În România ne-am confruntat în ultimii ani cu scăderi ale producției datorită unor cauze externe precum inundațiile, seceta, gripa aviară, la care s-au adăugat în ultimele luni problemele de natură economică. În contextul crizei financiare ne va fi din ce în ce mai greu să acoperim de la bugetul de stat pagubele produse de inundații sau secetă. Pe tot parcursul activității mele în Comisia de Agricultură, am susținut ideea constituirii unor mecanisme de intervenție la nivel comunitar de sine stătătoare, independente de valoarea plafoanelor naționale.

Cred, de asemenea, că într-o confruntare de asemenea proporții trebuie să acordăm prioritate investițiilor în tehnologiile curate și în energia regenerabilă. Acestea sunt o soluție pentru criza climatică și, în același timp, pentru relansare economică prin crearea de noi locuri de muncă. Ca parte a mandatului nostru european, avem datoria de a convinge guvernele noastre să investească mai mult în inovație și în tehnologii noi legate de mediu.

Gábor Harangozó (PSE), *în scris* – Abordând tema schimbării climatice în aceste momente de plină frământare financiară și de încredere scăzută în sistemele economice, poate să pară pentru mulți o greșeală în sensul stabilirii priorităților. Este scump să devenim „verzi”, iar eforturile necesare restructurării fundamentale a multor sectoare în vederea atingerii scopurilor ambițioase sunt colosale.

În ciuda acestui fapt există multe posibilități de a fi prins în investiții și politici „verzi”, ca elemente favorizând redresarea și stabilitatea economică. Dezvoltarea unei economii cu emisii reduse este o provocare autentică, cu care nu ne putem permite să nu avem de-a face. Avem nevoie de ținte ambițioase însă și fezabile, trebuie să nu fim temători să mergem pe calea unei revoluții industriale inevitabile. Pentru a asigura redresarea economică și condiții mai bune de viață pentru cetățenii noștri, este necesară o abordare complexă și ambițioasă, care să hrănească inovația și dezvoltarea de noi locuri de muncă și de afaceri în cadrul tehnologiilor „verzi”.

În sfârșit sunt necesare bineînțelese mijloace financiare suficiente pentru a face investițiile necesare în inovațiile „verzi” și, în mod evident, aceste costuri nu pot pur și simplu fi făcute pe cheltuiala altor politici vitale comunitare, care nu pot suporta povara schimbării climatice fără resurse financiare suplimentare.

Gyula Hegyi (PSE), *în scris*. – (HU) Una dintre consecințele cele mai serioase pe termen lung ale schimbării climatice este reducerea resurselor de apă proaspătă și creșterea lipsei de apă potabilă curată. Nu se exagerează când se spune că apa va fi cel mai important bun strategic al secolului 21. Politica europeană de protecție a mediului trebuie să fie aplicată de aceea mai riguros decât s-a făcut până acum pentru protejarea pânzei freatice, prevenirea poluării apei și solului și sprijinirea tratării potrivite a habitatelor apelor naturale și artificiale.

Perioadele alternative de inundații și secetă, precum și condițiile meteorologice extreme, necesită o mai bună gospodărire a apei pluviale. Apă inutilă - așa ceva nu există, există doar apă defectuos gospodărită. În următorul ciclu parlamentar și cu noul buget, Uniunea Europeană trebuie să asigure ca disponibilitatea de fonduri semnificative pentru prevenirea inundațiilor, protecția pânzelor freatice, creșterea zonelor urbane de apă proaspătă și a programelor de tratare a apei reziduale. Resursele de apă ale Ungariei sunt excelente, iar inginerii unguri hidrotehnicieni efectuează o muncă nemaipomenită de aproape 200 de ani. Din aceste motive sunt sigur că țara mea va juca un rol activ și constructiv în elaborarea unei politici europene unitare a apei.

Zbigniew Krzysztof Kuźmiuk (UEN), *în scris* – (PL) Luând cuvântul în timpul acestei dezbateri privind politica de protecție a climei până în 2050, aș dori să vă atrag atenția asupra următoarelor aspecte.

În primul rând, dacă Statele Unite și țările din Asia de sud-est nu se alătură programului menit să reducă emisiile de dioxid de carbon, arătând la fel de mult angajament ca Uniunea Europeană, atunci efortul financiar enorm implicat și consecința inevitabilă a unei creșteri economice mai lente în cadrul Uniunii Europene va fi un preț foarte mare de plătit pentru o ușoară reducere a emisiilor de dioxid de carbon. Uniunea Europeană este responsabilă pentru numai 14% din emisiile globale, în timp ce SUA și țările din Asia de sud-est produc aproape 80%.

În al doilea rând, angajamentul unor țări de a reduce fiecare în parte emisiile de dioxid de carbon cu 20% până în 2020, împreună cu necesitatea de a cumpăra permise de emisii, vor duce la o creștere importantă a prețurilor pentru electricitate și căldură pentru consumatorii individuali și la costuri chiar și mai mari pentru sectorul industrial, mai ales în noile state membre, precum Polonia, unde sectorul energetic se bazează pe cărbune. Prin urmare, multe sectoare industriale, care au un nivel crescut de consum de energie electrică ar putea fi închise în acele țări, atrăgând după sine o serie de repercusiuni sociale.

În sfârșit, reducerile emisiilor de dioxid de carbon realizate de noile state membre și de Polonia în special, ar trebui luate în calcul. În Polonia, restructurarea decisivă a economiei între 1990 și 2005, a condus la reduceri cu aproximativ 30% ale emisiilor de dioxid de carbon. Acesta a avut un cost social foarte scump, iar șomajul a rămas la peste 20% pentru mulți ani în timpul acestei perioade.

Adrian Manole (PPE-DE), în scris. – Consider că raportul dlui Florenz „2050: viitorul începe azi – recomandări pentru o viitoare politică integrată pentru protecția mediului în UE” era oportun și necesar, având în vedere efectele observate și anticipate aduse de către schimbările climatice.

România este una dintre primele țări europene care a semnat Protocolul de la Kyoto, prin care și-a asumat angajamentul său de a sprijini lupta împotriva schimbărilor climatice prin reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră, cu 8% până în anul 2012.

Sunt convins de necesitatea acestor măsuri, deși, în comparație cu multe alte țări europene, România are emisii scăzute de gaze cu efect de seră. Atât agricultura, cât și fondul forestier românesc pot juca un rol important în lupta cu schimbările climatice, puternic resimțite în ultimii ani mai ales prin inundații și prin temperaturi ridicate și secete prelungite. Aceste fenomene afectează atât productivitatea agricolă și forestieră, cât și valoroase habitate și ecosisteme.

Este de așteptat ca agricultura și silvicultura să continue să aducă o importantă contribuție la combaterea efectelor produse de schimbările climatice, prin realizarea împăduririlor în vederea absorbției și a retenției gazelor cu efect de seră, și utilizarea biomasei ca sursă de energie regenerabilă.

Marian-Jean Marinescu (PPE-DE), în scris. – Uniunea Europeană și-a asumat un rol major în efortul de găsire a unui compromis pentru adoptarea unui acord global post-Kyoto și este posibil ca, împreună cu noua administrație americană, să se găsească o modalitate concretă de realizare a acestui acord.

Măsurile concrete de combatere a efectelor schimbărilor climatice reprezintă tot atâtea oportunități de dezvoltare socio-economică durabilă și de creare de noi locuri de muncă. Ele se adresează în special sectoarelor noi și dinamice, cu potențial major de creștere, în care nu s-au făcut suficiente investiții până în prezent. Aceste măsuri, pe lângă efectul benefic în lupta împotriva schimbărilor climatice, vor avea efecte pozitive și în atenuarea efectelor crizei economico-financiare și vor putea determina, pe termen lung, scăderea dependenței Uniunii Europene de importurile de energie.

Vorbim aici despre investiții accelerate și noi în infrastructurile de transport, în energiile regenerabile, în biotehnologii, în colectarea și reciclarea deșeurilor, în energia nucleară, în reabilitarea termică a locuințelor.

Reîmpăduririle și măsurile împotriva fenomenului de deșertificare pot determina rezultate spectaculoase pe termen mediu.

David Martin (PSE), în scris – Salut raportul Florenz privind schimbarea climatică, care intenționează să formuleze politici pentru menținerea încălzirii globale sub 2° în comparație cu perioadele preindustriale. Accept cu bucurie în special apelul la o îmbunătățire cu 20% a eficienței energiei, apelul la ținte cu caracter obligatoriu pentru agricultură și necesitatea creării unui Fond Climatic European.

Aceste propuneri plus măsurile adoptate deja de UE ne situează într-o poziție de putere pentru a argumenta în favoarea acțiunii globale privind schimbarea climatică la reuniunea la nivel înalt de la Copenhaga.

Péter Olajos (PPE-DE), în scris – (HU) Doresc să-l felicit pe domnul Florenz pentru raport, care este un material ca pregătire pentru Conferința de la Copenhaga, care va avea loc la sfârșitul anului.

Consider că observația potrivit căreia criza economică și financiară și criza schimbării climatice au aceleași rădăcini, este foarte importantă. Din acest motiv, ieșirea din aceste crize este de asemenea aceeași. Pentru a atenua și stopa consecințele acestor crize este nevoie de inovație cuprinzătoare și de schimbare de paradigmă în toate spațiile vitale.

Sunt de acord cu domnul comisar Dimas că cheltuielile trebuie acoperite în primul rând din comerțul cu dioxid de carbon, în al doilea rând din investițiile făcute de companii private și în al treilea rând din stimulente de la stat.

Toată lumea este în căutarea reușitelor, a căilor de stimulare a ocupării forței de muncă, a pornirii motorului economiei globale pe cât de repede posibil și a opririi schimbării climatice. Conceptul cunoscut sub numele de „New Deal Verde” a fost pronunțat de Secretarul General ONU, domnul Ban Ki-moon. În esență înseamnă că stimulentele economice globale trebuie să devină parte din investiția în tehnologiile ecologice. Noua logică a organizării economice bazate pe inovații în ecotehnologie, care se bucură de sprijinul piețelor internaționale de capital, este de asemenea o trăsătură fundamentală a programului președintelui american Barack Obama.

Inovațiile din tehnologia industrială viitoare și verde vor înviora eficiența statului și a economiei, vor mări interesul jucătorilor economici, și vor crește sensibilitatea consumatorilor la fluctuațiile prețurilor și a costurilor referitor la produsele și serviciile oferite.

Rovana Plumb (PSE), în scris. – Raportul reprezintă, prin cele 12 puncte, un ghid clar de acțiune în viitor. Dar pentru a putea acționa la nivel local, național, regional, global trebuie să avem sprijinul cetățenilor bine informați.

Conform Eurobarometrului special din primăvara 2008 privind „schimbările climatice”, cca. 41% dintre europeni se declară slab informați cu privire la cauzele, consecințele și modalitățile de combatere a schimbărilor climatice. În România, peste 65% dintre cetățeni nu sunt informați.

Sensibilizarea populației prin campanii de educație și conștientizare desfășurate în domeniile vieții cotidiene reprezintă un pas esențial în această direcție. Comisia și statele membre trebuie să finanțeze campanii de conștientizare a cetățenilor, să creeze condiții pentru formarea de noi cariere adaptate provocărilor specifice pieței muncii determinate de schimbările economice structurale, care sunt accelerate prin schimbările climatice și efectele acestora.

În contextul crizei economice, UE trebuie să se angajeze politico-financiar în domeniile-cheie de susținere și dezvoltare de tehnologii „curate” pentru combaterea schimbărilor climatice, susținerea măsurilor de adaptare transfrontaliere, creșterea eficienței energetice și asistența în caz de dezastre, conform principiului UE al solidarității. Toate acestea înseamnă crearea de locuri de muncă „verzi” în întreprinderi noi și competitive.

Flaviu Călin Rus (PPE-DE), în scris. – Domnilor colegi, orice dezbateră despre climă, ecosistem, energie, este extrem de importantă, deoarece orice schimbare majoră a acestora poate afecta viața pe pământ. Indiferent de tipurile de cauze sau de argumentele științifice ale diferitelor grupuri de cercetători, un lucru este cert, și anume acela că ne confruntăm cu un fenomen de încălzire globală. Acest raport amplu și consistent, alături de toate informațiile utile și valoroase pe care le oferă, ne îndeamnă la formularea următoarei întrebări: Ce putem face pentru noi și pentru generațiile viitoare?

În acest context referitor la modificările climatice, consider că există trei tipuri de proiecte, pe care statele membre ale UE ar trebui să le dezvolte și să le susțină cu prioritate:

1. proiecte referitoare la politici unitare de gestionare cât mai eficientă a energiei și de găsim a unor soluții de diminuare a poluării, în special în ceea ce privește zonele și parcurile industriale.
2. proiecte referitoare la finanțarea cercetării științifice, în măsură să dezvolte tehnologii nepoluante.
3. proiecte care să sprijine imediat acțiuni concrete de refacere a ecosistemului atât la nivel european, cât și în orice altă zonă a lumii.

Daciana Octavia Sârbu (PSE), în scris. – Uniunea Europeană și-a asumat rolul de lider în lupta împotriva schimbărilor climatice, iar o strategie pe termen lung de gestionare eficientă a resurselor naturale va asigura o economie globală cu emisii reduse de dioxid de carbon.

Această strategie trebuie să se bazeze pe principiul solidarității pentru a obține un echilibru între țările bogate și cele în curs de dezvoltare care au nevoie de susținere în reducerea vulnerabilității față de efectele negative ale schimbărilor climatice. Încălzirea globală se traduce prin sărăcie, produse alimentare insuficiente și resurse energetice limitate. Este bine știut faptul că petrolul nu mai reprezintă o sursă de energie suficient de puternică pentru a acoperi cererea care se estimează să crească cu cel puțin 60% până în anul 2030. Găsirea de surse alternative și utilizarea rațională a resurselor existente este o provocare cu care Uniunea se va confrunta pe viitor. Agricultură este unul dintre domeniile cele mai expuse la schimbările climatice din cauza dependenței sale de condițiile meteorologice.

Ținând cont de faptul că acest sector asigură resursele de hrană ale populației globului, gestionarea durabilă a solului și a resurselor de apă, precum și protejarea pădurilor și a biodiversității, vor trebui să se afle pe agenda strategiei pe termen lung de contracarare a efectelor încălzirii globale.

Richard Seeber (PPE-DE), în scris – (DE) Europa și lumea întreagă se confruntă în prezent cu provocări considerabile. Criza pieței de capital nu este singura problemă presantă. Trebuie să inițiem de asemenea pe cât de repede se poate un program durabil de combatere a schimbării climatice. O asociație economică și politică la fel de vastă precum Uniunea Europeană, care este capabilă să se organizeze ca partener conducător în lupta împotriva schimbării climatice.

Primul pas a fost deja făcut în acest sens – Uniunea a stabilit deja țintele climatice obligatorii, iar prin adoptarea în decembrie 2008 a pachetului privind schimbarea climatică are la dispoziție multe măsuri adecvate în curs de protecție a climei. Acum prioritatea de vârf trebuie să fie încheierea unui acord internațional la Copenhaga, evitându-se în același timp regresul industrial și poverile nenecesare asupra economiei europene. În schimb ar trebui să sporim investițiile și cercetarea în tehnologia verde. În acest fel Europa poate avansa, și nu doar în zona mediului, ci și în zona economică.

Theodor Dumitru Stolojan (PPE-DE), în scris. – Uniunea Europeană a devenit principalul actor care face pași concreți în adoptarea de politici care răspund provocării globale generate de schimbările climatice.

Politica europeană în acest domeniu poate deveni mai eficientă la nivel global și în interiorul UE în măsura în care: a) efortul european este susținut de efortul celorlalte țări puternic industrializate din afara UE, precum cel al unor țări cum sunt China, India, Brazilia, Rusia etc.; b) dezvoltarea energiei nucleare este încurajată și nu descurajată, cel puțin în următorii 30-40 de ani, până când tehnologiile privind valorificarea resurselor regenerabile vor fi puse la punct, iar costurile vor permite comercializarea fără subvenții; c) Comisia Europeană va susține mai puternic proiectele pentru economisirea energiei și obținerea de energie din biomasă, inclusiv transferul de tehnologii, în țările membre ale UE mai puțin dezvoltate și cu un potențial agricol ridicat.

România va continua dezvoltarea programului nuclear de producere a energiei electrice. Totodată, va moderniza termocentralele pe cărbune și va intensifica eforturile pentru producerea de energie pe bază de biomasă. În acest sens, avem nevoie de parteneriate cu statele membre și solicităm accelerarea demersului Comisiei Europene pentru simplificarea procedurilor de angajare a fondurilor europene.

Csaba Sándor Tabajdi (PSE), în scris – (HU) Investițiile verzi trebuie să joace un rol cheie în pachetele de stimulare economică de stat, menite să contracareze efectele negative ale crizei economice internaționale. Aceste investiții, care vor fi folosite pentru a exploata mai eficient resursele de energie regenerabile, pentru a modera consumul de energie și pentru a reduce emisiile de dioxid de carbon și alte gaze cu efect de seră, nu oferă doar avantaje economice, dar și beneficii sociale importante. Este în interesul Ungariei ca statele membre UE să se coordoneze și să-și consolideze în mod reciproc eforturile în această privință. Când stabilim ținte ecologice trebuie să fim de asemenea atenți la capacitățile economice și sociale ale statelor membre UE. Trebuie să stabilim numai ținte care pot fi atinse, ținând cont de efectele lor asupra crizei economice. Aceste ținte pot fi atinse doar dacă societatea se arată solidară. Activitatea guvernamentală nu este de ajuns ca să se întâmple acest lucru; este necesară de asemenea o schimbare treptată a atitudinii în societate. Recomandările concrete de acțiune din raportul Florenz, precum sprijinul pentru construirea de energie zero, case „pasive”, crearea unui fond european care să sprijine cercetarea resurselor de energie regenerabilă, legarea rețelelor de energie la nivel european și creșterea conștientizării printre cetățenii UE și în special printre copii, toate acestea contribuie la schimbarea atitudinii sociale.

În plus, trebuie să facem tot posibilul să ne asigurăm că păstrăm cadrul tehnologic al Europei în progresele de protecție a mediului din secolul 21 și că transformăm acest lucru într-un avantaj economic și social. Date fiind bunurile agricole remarcabile ale Ungariei, s-ar putea deschide posibilități serioase în generarea de energie din biomasă sau în reutilizarea deșeurilor de plante și animale, produselor reziduale inadecvate pentru alte utilizări comerciale, sub formă de biogaz.

PREZIDEAZĂ: DOAMNA WALLIS

Vicepreședintă

4. Prioritățile luptei împotriva bolii Alzheimer (declarație scrisă): consultați procesul-verbal

*

* *

Eva-Britt Svensson (GUE/NGL). – (SV) Acum sper că toți membrii Parlamentului vor putea asculta. În timpul sesiunii parțiale din ianuarie, am adoptat cu unanimitate de voturi o rezoluție referitoare la Cornul Africii.

Aceasta conținea un punct care susținea faptul că Dawit Isaak ar trebui să fie eliberat. Dawit Isaak este în prezent extrem de bolnav și pe această cale aș dori să îl rog pe domnul președinte să se adreseze în scris autorităților eritreene.

Veștile cu privire la starea sănătății sale au fost confirmate de numeroase surse și au fost prezentate astăzi de mass-media din Suedia. Situația este extrem de gravă și disperată și aș dori doar să vă readuc la cunoștință faptul că Dawit Isaak este un ziarist cu cetățenie suedeză și eritreană care a fost închis fără a fi judecat începând din anul 2001. Problemele sale de sănătate sunt atât de grave în acest moment încât este ținut în arest într-un spital militar și mă tem pentru viața acestuia.

Fac apel pentru sprijinirea demersurilor de eliberare ale lui Dawit Isaak.

(Aplauze)

Președinte. -Doamnă Svensson, pot confirma faptul că președintele va adresa scrisoarea, în consecință.

5. Votare

Președinte. -Următorul punct este votul.(Pentru rezultate și alte detalii cu privire la vot, a se vedea procesul-verbal.)

5.1. 1 – „2050: viitorul începe azi – recomandări pentru o viitoare politică integrată pentru protecția mediului în UE” (A6-0495/2008, Karl-Heinz Florenz) (vot)

(Ședința a fost suspendată la ora 11.55 urmând sesiunea formală.)

PREZIDEAZĂ: DOMNUL PÖTTERING

Președinte

6. Ședință solemnă - Autoritatea Palestiniană

Președinte. Doamnelor și domnilor, doresc să îi transmit astăzi, cu bucurie și emoție, un mesaj de bun venit lui Mahmoud Abbas, Președintele Autorității Naționale Palestiniene. Domnule președinte, vă urăm un călduros mesaj de bun venit la Parlamentul European.

(Aplauze)

L-am invitat de asemenea și pe președintele israelian, Shimon Peres. Din păcate, din cauza serbărilor ocazionate de celebrarea celor 60 de ani de existență a poporului israelian, întâlnirea stabilită nu a mai putut avea loc. Sperăm ca vizita președintelui Peres să aibă loc cât mai curând posibil.

Domnule președinte, nu este pentru prima dată când vizitați Parlamentul European. Vă urez bine ați venit aici la Strasbourg într-un moment extrem de dificil pentru Orientul Mijlociu și, în special, pentru poporul dumneavoastră, cel palestinian. Îmi aduc aminte de ultima noastră întâlnire în Orientul Mijlociu, care a avut loc acum aproape doi ani - la sfârșitul lunii mai 2007 - în Gaza. M-ați primit în cartierul oficial al Autorității Naționale Palestiniene. Nu voi uita niciodată acea întâlnire având în vedere faptul că situația era extrem de tensionată. În acel moment, purtați discuții pe teme spinoase cu scopul de a salva guvernul de unitate națională, pe care îl constituiserăți cu efort și grijă. Din păcate, după zece zile, o rușinoasă *lovitură* a ruinat acele eforturi.

Astăzi ați venit direct de la Cairo, cu oprire la Paris în scopul unei întrevederi cu Președintele Franței. În ultimele câteva zile, au avut loc discuții foarte promițătoare la Cairo cu privire la formarea guvernului palestinian de consens național.

Referitor la tragedia din Fâșia Gaza, Parlamentul European este îngrijorat pentru soarta poporului palestinian a cărui suferință este vizibilă. Parlamentul European nu rămâne impasibil la aceste suferințe. Am cerut o încetare imediată a ostilităților. Am denunțat faptul că atât forțele armate din Hamas, cât și civilii și organizațiile umanitare internaționale au oferit un răspuns disproporționat la această situație. Am decis, de asemenea, să denunțăm provocările și atacurile cu rachete ale Hamas, care în mod regretabil - și denunțăm acest lucru - au continuat să țintească Israelul în ciuda acordului de încetare a focului. Acestea trebuie să înceteze.

(Aplauze)

Doamnelor și domnilor, aș dori să felicit personalul Agenției Națiunilor Unite pentru Ajutorarea Refugiaților Palestinieni (UNRWA) pentru exemplarul curaj și sacrificiu cu care și-au dus la îndeplinire sarcinile și cu care

continuă să le ducă la îndeplinire. În numele Parlamentului European, le mulțumim acestor reprezentanți ai Națiunilor Unite cu cea mai mare sinceritate.

(Aplauze)

Solicităm ca negocierile de pace să fie reluate cât mai repede posibil, fiindcă suntem convinși că pentru stingerea conflictului israeliano-palestinian nu este îndeajuns o soluție militară. Ca participanți politici, avem obligația și răspunderea de a face tot ceea ce putem pentru a ajuta popoarele din Orientul Mijlociu să trăiască în pace. O condiție preliminară pentru restabilirea păcii între Israel și Palestina o reprezintă reconcilierea intrapalestiniană. Parlamentul European sprijină necondiționat continuarea tratatelor de pace purtate, în special, de Egipt, în vederea susținerii eforturilor de constituire a unui guvern palestinian de consens național. Doar un astfel de guvern va fi în măsură să asigure unitatea necesară a poporului palestinian.

(Aplauze)

Susținem și sperăm ca un astfel de guvern să respecte principiile fundamentale ale procesului de pace, să renunțe la violențe și să desfășoare cu încredere tratativele de pace cu Israelul. Uniunea Europeană este pregătită să conlucreze cu un astfel de guvern.

Angajamentul noului președinte american, Barack Obama și numirea lui George Mitchell ca trimis special în Orientul Mijlociu sunt semne pozitive. Hotărârea Uniunii Europene - și pe această cale afirm că sunt bucuros de prezența aici, alături de noi, a comisarului responsabil, doamna Ferrero-Waldner împreună cu colegul ei - de a acorda o deosebită atenție problemelor politice și economice din această zonă, precum și dorința politică a numeroși parteneri arabi reliefează faptul că este posibilă o reluare și o încheiere cu succes a procesului de pace în baza rezoluției Națiunilor Unite și a inițiativei arabe pentru pace.

Domnule președinte Abbas, suntem bucuroși că sunteți alături de noi astăzi și afirm aceasta în numele Parlamentului European și, în mod special, în nume personal. Avem un deosebit respect și recunoștință pentru tot ce faceți în circumstanțele cele mai grele cu putință. Avem încredere în dumneavoastră, pentru că sunteți o persoană de mediere, care urmărește reconcilierea și desigur pacea. Vă dorim succes.

Acum vă invit la tribună să luați cuvântul pentru a transmite mesajul dumneavoastră Parlamentului European. Domnule președinte Mahmoud Abbas, vă urăm un călduros mesaj de bun venit la Parlamentul European.

(Aplauze)

Mahmoud Abbas, Președintele Autorității Palestiniene (traducere în limba română după transcrierea traducerii în limba engleză din limba arabă). -În numele Domnului binevoitor și milostiv. Excelența Voastră, domnule Pöttering, Președinte al Parlamentului European, doamnelor și domnilor, membri ai Parlamentului European, în primul rând aș dori să îi mulțumesc Excelenței Sale, domnul Pöttering, Președinte al Parlamentului European, și dumneavoastră pentru șansa pe care mi-ați oferit-o de a vorbi cu ocazia acestei Adunări din luna august.

Am venit la dumneavoastră direct din Palestina, a cărui populație se află în suferință în urma uneia dintre cele mai lungi ocupații militare din istoria modernă. Palestina a fost profund afectată de cea mai violentă, înfricoșătoare și îngrozitoare agresiune militară, o agresiune care a afectat viața copiilor, femeilor și bătrânilor, precum și căminele, mijloacele de existență, gospodăriile, fabricile și școlile acestora. Această agresiune militară a afectat apa potabilă, sistemele de canalizare și electricitate, precum și spitalele, utilitățile, drumurile și podurile.

Da, războiul israelian a afectat în primul rând mijloacele de existență ale poporului meu, infrastructura și viitorul poporului meu, precum și viitorul statului palestinian pentru care am luptat mult împreună și pentru a cărui restabilire continuăm să luptăm.

Ați fost martori, alături de restul lumii, la arderea și risipirea rămășițelor pământești ale copiilor. Ați auzit strigătele bărbatilor, implorarea copiilor și femeilor care și-au pierdut cei mai mulți membri ai familiilor lor. Da, ați văzut-o pe acea mamă care a fost ucisă în timp ce își ținea copiii în brațe. Ați văzut acel tată care și-a pierdut cei cinci copii din cauza atacurilor cu rachete și fata Balousha care dormea lângă surorile ei și s-a trezit în sunetul exploziilor care le-au ucis pe toate și sutele de copii ale căror case au fost dărâmate, prăbușindu-se peste ei.

Ați văzut și școala Al-Fahura care era considerată un loc sigur de locuitorii din Jabalia și în care se aflau refugiați nevinovați a căror viață a fost curmată de explozia bombelor, astfel rezultând mai mult de 40 de morți. Acești oameni aveau familii, aveau nume, aveau o viață de trăit, ambiții și speranțe. În plus, s-au înregistrat peste 100 de răniți.

Prin uciderea acestor oameni nevinovați s-au distrus valorile conștiinței umane, principiile Națiunilor Unite și datoria de a asigura pacea și securitatea internațională. De asemenea, vă amintiți că nici sediul central al Organizației Națiunilor Unite, școlile, clinicile, depozitele de alimente și medicamente ale acestora nu au fost ferite de acest război îngrozitor dus împotriva poporului nostru pașnic și puternic din Gaza.

Am venit la dumneavoastră, doamnelor și domnilor, direct din Palestina cu intenția de a vă prezenta întrebarea unui băiat pe nume Luay care și-a pierdut vederea din cauza atacurilor cu bombe. M-a întrebat cine ar mai putea reda ochilor lui lumina speranței, lumina vieții și poporului său speranța libertății și a păcii.

Da, doamnelor și domnilor, acolo s-au petrecut scene de groază. Aceasta este consecința războiului care a dus la pieirea a peste 1 400 de martiri, la peste 5 000 de răniți, majoritatea fiind civili nevinovați, dintre care cei mai mulți sunt copii, femei și bătrâni. Aproape 500 de răniți se află încă în stare critică și mor în fiecare zi. În plus, trebuie ținut cont și de numărul mare de pagube înregistrate, peste 4 000 de case de și clădiri distruse și aproximativ 20 000 de alte locuințe.

Aceasta înseamnă că aproape 90 000 de persoane au rămas fără casă și au fost strămutați. În plus față de distrugerile la scară largă ale sistemelor de electricitate, de alimentare cu apă potabilă și de canalizare, în plus față de distrugerile provocate drumurilor și utilităților vitale, clădirilor publice și private, acest război israelian a distrus realizările obținute prin trudă și suferință de poporul nostru palestinian, de sutele de mii de palestinieni care au trudit toată viața și au pierdut fructul muncii lor. Războiul a distrus, de asemenea, și realizările obținute timp de peste 15 ani de Autoritatea Națională Palestiniană.

O mare parte din această infrastructură și multe utilități au fost realizate prin contribuția țărilor dumneavoastră și a altor țări prietene.

Iată imaginea efectelor acestui război. Totul se întâmplă în fiecare zi în paralel cu un alt tip de agresiune asupra pământului nostru, a fermierilor și a economiei noastre naționale în teritoriile palestiniene de pe malul de vest al Iordanului.

Înființarea de noi așezări de către statul Israel nu s-a terminat deloc. Politicile de populare a acestei zone au dus la continuarea construcției zidului de separare, dar și la creșterea numărului de blocaje rutiere, puncte de control și bariere care asediază orașele, satele și micile orașele ori taberele de refugiați de pe malul de vest, inclusiv în Ierusalim.

Dimpotrivă, solicitările pentru înființarea de noi așezări au crescut de 17 ori în ultimul an, în comparație cu anul anterior întrunirii de la Anapolis. Numărul punctelor de control a crescut de la 580 la 660.

Incursiunile militare nu au încetat, așa cum nu au încetat nici arestările zilnice și chiar asasinarea unor cetățeni; agresiunile din partea coloniștilor și incursiunile lor armate, ori incendierea unor case, așa cum s-a întâmplat în Hebron, Nablus și în alte zone; sau atacurile teroriste împotriva fermierilor, conduse de coloniști, în perioada de recoltare a măslinelor, moment considerat de către poporul nostru un simbol al păcii și al vieții, nu numai sursa de existență pentru zeci de mii de familii palestiniene.

Această imagine tragică a incursiunilor și agresiunilor israeliene pe malul de vest al Iordanului, inclusiv în Ierusalimul de est, ne confirmă nouă și întregii lumi, că toate acestea reprezintă o agresiune împotriva întregului popor palestinian, a viitorului său și a dreptului său legitim la statutul de națiune. Este o agresiune și un război împotriva viitorului păcii și eforturilor susținute ale comunității internaționale pentru aplicarea ei.

Acest embargo nedrept împotriva oamenilor noștri din Gaza și războiul împotriva lor au reprezentat doar un episod dintr-o serie continuă de măsuri care au avut drept scop separarea Fâșiei Gaza de restul teritoriilor palestiniene ocupate, dar și marginalizarea provinciei și marginalizarea tuturor locuitorilor noștri din Gaza, împiedicându-i să își atingă țelul cel mai profund: încetarea ocupației, obținerea libertății și a dreptului la autodeterminare și punerea bazelor unui stat palestinian independent în teritoriile ocupate în 1967, cu capitala la Ierusalim. Faptele sunt confirmate de politica de escaladare a colonizării, în ciuda tuturor eforturilor și a înțelegerilor, inclusiv a Raportului George Mitchell din 2001, ultimul în această serie fiind acordul de la Anapolis, prin care poporului palestinian i se promitea că va avea un stat al său la sfârșitul anului 2008. Totuși, punctul culminant al acordului de la Anapolis a fost un război distrugător în Gaza și un război în scopul colonizării pe malul de vest, inclusiv în Ierusalim.

Lumea întreagă a declarat că Anapolis a reprezentat eșecul soluțiilor unilaterale și militare. Noi am mai declarat că Israelul ar trebui obligat să pună capăt acțiunilor de colonizare, pentru a pune bazele unui proces politic care să ducă la încheierea ocupației și împlinirea dreptului la o soluție bazată pe existența a două state

– un stat palestinian și un stat evreu. Totuși, realitatea ne demonstrează că Israelul este în continuare guvernat de o mentalitate militară, favorabilă colonizării, chiar dacă liderii săi vorbesc despre soluția celor două state.

Nu trebuie să tratăm Israelul ca și cum ar fi un stat care nu poate fi tras la răspundere, care se află deasupra legilor internaționale. Trebuie să punem capăt unor astfel de practici și trebuie să-i tragem la răspundere pe liderii israelieni pentru încălcarea legilor internaționale și umanitare.

(Aplauze)

În același timp, dorim să subliniem că succesul operațiunilor de ajutorare și asistență, dar și relocarea familiilor ale căror locuințe au fost distruse necesită ridicarea embargoului, deschiderea punctelor de control și a granițelor, dar și obligarea Israelului la respectarea Acordului privind deplasarea și trecerea granițelor de către cetățenii palestinieni, semnat în 2005, fapt care va înlesni fluxul ajutoarelor, echipamentelor și materialelor necesare pentru reconstrucție și pentru transferul normal al bunurilor și al persoanelor. Este vorba despre toate punctele de trecere din Gaza - și nu doar de cel din Rafah - și ne referim de asemenea la libertatea de mișcare în zona de vest și în coridoarele de securitate dintre zona de vest și Gaza, pentru a sublinia unitatea pământului palestinian și a economiei sale.

În legătură cu aceasta, aș dori să îmi exprim aprecierea față de eforturile UNRWA (Agenției ONU pentru refugiații palestinieni) pentru eforturile sale continue de ajutorare a poporului nostru, în ciuda tuturor obstrucțiilor și a obstacolelor cu care s-a confruntat. Solicit din partea organizației dumneavoastră și a altor organizații, să susțină eforturile agenției în toate domeniile sale de activitate.

Reconcilierea națională și numirea unui guvern de reconciliere națională constituie una dintre prioritățile noastre. Am deschis poarta către această reconciliere care va pune capăt diviziunii și revoltelor, dar și apelurilor pentru separarea dintre Gaza și teritoriile de pe malul de vest. Am tras un semnal de alarmă, căci nu trebuie să cădem în cursă, așa cum dorește Israelul.

Așadar, la începutul lunii iunie am solicitat un dialog necondiționat. Am acceptat documentul de lucru propus de Egipt. Ușile noastre sunt în continuare deschise; nu vom permite divizarea poporului nostru și a unității sale geografice; vom continua eforturile susținute pentru contracararea oricărei încercări de separare.

Cunoaștem intențiile și planurile forțelor din regiune și curente care susțin și încurajează separarea. Aceste forțe împiedică aplicarea soluției egiptene, care ar pune capăt luptelor și divizărilor interne. Această soluție este susținută la nivelul lumii arabe de către Liga Arabă și rezoluția Consiliului de Securitate nr. 1860, la proiectul căreia am participat personal, alături de miniștrii din țările arabe și europene. Aș dori să subliniez că vom continua să depunem eforturi în vederea atingerii țelului nostru suprem și anume acela de a găsi o soluție în sprijinul cauzei arabo-palestiniene, deoarece acest status quo face ca viitorul să fie incert, iar poporul nostru să fie în continuare victima politicilor de război, agresiune și extremism.

Odată ce vom realiza un guvern de reconciliere națională, bazat pe un program susținut de lumea arabă și forurile internaționale, acest lucru ne va permite să coordonăm atât activitatea punctelor de trecere, cât și eforturile de reconstrucție, în beneficiul poporului nostru și al pregătirilor pentru alegerile prezidențiale și legislative.

Sper că voi primi sprijinul dumneavoastră și sper, de asemenea, că ne veți ajuta în organizarea și monitorizarea acestor alegeri, așa cum s-a întâmplat în 1996 și 2006. Sperăm de asemenea să putem conta pe sprijinul dumneavoastră pentru eliberarea președinte Consiliului legislativ și a tuturor parlamentarilor care au fost arestați și care sunt încă prizonieri în Israel.

(Aplauze)

Esența conflictului din regiunea noastră o reprezintă ocupația israeliană. Este un conflict între speranțele și aspirațiile poporului nostru, care dorește să se elibereze de sub această ocupație și încercarea Israelului de a distruge aceste aspirații și, în același timp, de a pune piedici eforturilor internaționale îndreptate spre formarea unui stat palestinian prin mijloace pașnice.

Poporul nostru privește spre dumneavoastră și spre toate națiunile iubitoare de pace și de dreptate și vă adresează următoarele cuvinte: a venit timpul ca întreaga comunitate internațională să își asume responsabilitățile legale, politice și morale, pentru a-i asigura protecția internațională corespunzătoare și pentru a-i permite să scape de această ocupație și să trăiască în pace și libertate. Aș dori acum să subliniez din nou solicitarea noastră și a dumneavoastră de a se trimite forțe internaționale pentru protejarea poporului nostru.

Am aflat despre eforturile depuse de organisme internaționale și lumea arabă pentru reconstrucția Fâșiei Gaza. Este adevărat că aceste eforturi ar trebui puse în practică – și asta cât mai curând posibil, pentru ca poporul nostru să își redobândească speranța și încrederea, dar ne întrebăm cât timp i se va mai da mână liberă Israelului pentru a distruge valorile și infrastructura aparținând poporului arab.

Așadar, comunitatea internațională trebuie să împiedice repetarea acelor evenimente din trecut și ar trebui, de asemenea, să ceară Israelului să stopeze politicile sale distructive. Aș dori să adresez din nou mulțumiri Comisiei Europene pentru ajutorul dat la reconstrucția structurilor și a instituțiilor Autorității Palestiniene. Aș dori să subliniez că negocierile serioase și complete nu pot continua dacă nu se stopează definitiv colonizarea – inclusiv așa-numita extindere naturală – și toate blocajele și toate tipurile de embargo din partea așezărilor evreiești.

Aș dori să vă asigur că toate realizările Guvernului palestinian, legate de întărirea păcii, a ordinii publice și stabilității nu pot fi ignorate de niciuna dintre părțile implicate. Israelul ar trebui să respecte calendarul stabilit și ar trebui să înceteze subminarea eforturilor Guvernului palestinian prin raiduri și arestări. Ar trebui, de asemenea, să respecte statutul legal și de securitate al Autorității palestiniene și, pe lângă aceasta, să permită guvernului să pună în practică proiectele sale economice vitale, fără a mai folosi pretexte de ordin geografic sau de altă natură.

Nu mai putem negocia sfârșitul ocupației. Avem nevoie de o încheiere totală a ocupației - adică a pământului ocupat de la 5 iunie 1967, așa cum s-a menționat în foaia de parcurs. Nu ne putem întoarce la negocieri care se referă doar la probleme parțiale și subsidiare, în timp ce nu se găsește o soluție pentru principala cauză - sfârșitul ocupației - și are loc o escaladare a colonizării, menită să întărească și să adâncească această ocupație, iar 1100 de palestinieni sunt arestați. Doar în acest mod, procesul de pace își va putea recăștiga credibilitatea cu privire la poporul nostru și locuitorii întregii zone, în ansamblu.

Este necesară, doamnelor și domnilor, reconstrucția Fâșiei Gaza, dar și reconstrucția procesului de pace.

Aceasta este responsabilitatea noastră comună. Europa, care a susținut în trecut - și continuă să susțină - principiile securității și justiției în regiunea noastră și în lume, trebuie să își afirme cu tărie, mai mult ca niciodată, rolul într-un parteneriat solid și clar cu Administrația Președintelui Obama, cu Grupul celor patru (SUA, Rusia, UE și ONU) și cu comunitatea internațională. Alegerea Președintelui Obama și intențiile sale declarate, alături de inițiativa sa de numire a d-lui George Mitchell ca trimis special, sunt inițiative încurajatoare care vor facilita drumul spre negociere și întregul proces politic.

Aș dori să afirm cu toată sinceritatea, că decizia noastră, ca popor arab, este de a pune în practică inițiativa arabă de pace – inițiativa arabă de pace ce face parte din foaia de parcurs și care a devenit o inițiativă de pace islamică la care au subscriș 57 de țări musulmane. Această inițiativă ar trebui aplicată în totalitate.

Așa cum am mai afirmat, inițiativa face parte din foaia de parcurs adoptată de Consiliul de Securitate, conform Rezoluției 1515. Nu putem alege, selecta după bunul plac și negocia fundamentul acesteia, bazat pe legislația internațională. Este ultima șansă a noastră pentru o pace reală și justă în regiune. Toate părțile implicate, în special Israelul și Grupul celor patru, ar trebui să recunoască deschis și sincer acest lucru.

Trebuie să subliniem că inițiativa arabă de pace a devenit și o inițiativă islamică. Este o inițiativă care reclamă pământul pentru pace. De îndată ce Israelul se va retrage din toate teritoriile ocupate, 57 de țări arabe și musulmane își vor manifesta dorința de normalizare a relațiilor cu Israelul. Aceasta este o șansă istorică care nu trebuie ratată.

Doamnelor și domnilor, scenele de moarte și distrugere au zguduit conștiința și sentimentele a milioane de oameni din întreaga lume, inclusiv din țările europene prietene. Poporul nostru apreciază această conștiință umană vie, dar trebuie să subliniem, în această privință, faptul că locuitorii Palestinei nu își vor pierde voința de libertate și de viață. Ei așteaptă susținerea dumneavoastră în lupta pentru obținerea libertății și independenței, pentru a-și putea construi viitorul și pentru a le asigura copiilor lor dreptul la o viață sigură, la școală și la un viitor strălucit în țara lor - această țară care merită viață și securitate.

Doamnelor și domnilor, marele nostru poet palestinian, Mahmoud Darwish a spus de mai multe ori: „Merită să trăiești pentru acest pământ.” În acest sens, aș dori să îmi exprim mulțumirile și recunoștința față de dumneavoastră, în numele poporului acestui mare poet, pentru găzduirea acestei comemorări. Acest poet este simbolul patriotismului palestinian. El este poetul umanității.

Lui Mahmoud Darwish îi spun: „Poemul tău, care încă nu a fost scris, despre copiii din Gaza, despre suferința și speranțele lor, va fi scris de un poet ridicat dintre acei copii care ți-au păstrat spiritul viu, așa cum tu le-ai păstrat vie cauza și micile lor vise.” Vă mulțumesc pentru atenție.

(Aplauze îndelungate)

Președintele. – Domnule Președinte Abbas, aș dori să vă mulțumesc mult, în numele Parlamentului European, pentru că ați venit aici, la Strasbourg și v-ați adresat nouă. Acum, avem sarcina de a lucra împreună pentru pace. Noi, membrii Uniunii Europene și ai Parlamentului European, dorim să fim mesageri sinceri ai păcii. Dorim ca poporul israelian și poporul palestinian să trăiască în cadrul unor granițe sigure. Punctul nostru de pornire este păstrarea demnității umane. Fetele palestinieni depun același efort la școală ca și fetele israeliene. Băieților israelieni le place să joace fotbal la fel de mult ca și băieților palestinieni. Trebuie să vină momentul pentru o coexistență pașnică, așa cum se întâmplă în Europa. Aceasta este dorința noastră pentru Orientul Mijlociu. Vă dorim, domnule Președinte Abbas, numai succese în efortul depus pentru realizarea păcii. Un stat palestinian sigur și un stat israelian sigur, iar acest comentariu se adresează Israelului, nu trebuie să rămână o viziune de viitor. Ea trebuie să devină realitate și trebuie să se întâmple în timpul vieții noastre. Dacă dorim cu adevărat ca acest lucru să se împlinească, vom fi capabili să îl realizăm.

(Aplauze)

Domnule Președinte, aș dori să vă mulțumesc. Dacă situația o va permite, ne vom revedea în 23 și 24 februarie. Biroul Adunării Parlamentare euro-mediteraneene m-a invitat să fac o vizită în Palestina și Israel. Voi conduce o delegație care se va deplasa în Gaza și vom vizita, de asemenea, zone din sudul Israelului. Dacă programul dumneavoastră vă va permite și sper că acest lucru va fi posibil, ne vom întâlni la Ramallah. Desigur, voi face o vizită și la Ierusalim.

Dorim să fim de ajutor – iar această dorință vine atât din rațiune, cât și din inimă – pentru a face posibilă pacea între Israel și Palestina, între Palestina și Israel, în Orientul Mijlociu.

Domnule Președinte Abbas, dorim să vă mulțumim pentru activitatea dvs. susținută și vă încurajăm să continuați pe drumul spre reconciliere, compromis și pace. Dorim să vă mulțumim pentru vizita făcută la Parlamentul European.

(Aplauze)

PREZIDEAZĂ: DNA WALLIS

Vicepreședintă

Urszula Gacek (PPE-DE). – Doamnă președintă, acum patru luni un inginer polonez a fost răpit în Pakistan. Este deținut de răpitorii talibani, care amenință că îl vor executa astăzi, dacă cererile lor nu sunt îndeplinite. Fac apel la această Cameră pentru a susține guvernele polonez și pakistanez, în eforturile de a avea succes în eliberarea conaționalului meu.

7. Votare (continuare)

7.1. Sancțiuni la adresa angajatorilor de resortisanți din țările terțe aflați în situație de ședere ilegală (A6-0026/2009, Claudio Fava) (vot)

– Înainte de vot:

Claudio Fava, raportor. – (IT) Doamnă președintă, cu permisiunea dumneavoastră, aș dori să solicit Consiliului, cu susținerea altor grupuri parlamentare, să anexeze la directivă următoarea declarație oficială și, ca urmare, să amânăm votul cu privire la rezoluția legislativă. Voi da citire declarației care sper că va fi anexată:

‘Parlamentul și Consiliul European afirmă că regulile de subcontractare convenite în baza articolului 9 din această Directivă nu vor prejudicia alte prevederi privitoare la acest subiect care urmează a fi adoptate prin viitoarele instrumente legislative.’

Martin Bursík, *președinte în exercițiu al Consiliului*. – Doamnă președintă, președinția ia notă de declarația propusă. Totuși, trebuie să îi informăm pe membrii Parlamentului European că ea nu își poate asuma angajamente în numele Consiliului, fără a se consulta în prealabil cu acesta.

Claudio Fava, *raportor*. – (IT) Doamnă președintă, înțeleg că trebuie să aibă loc o întâlnire oficială între Consiliu și Comitetul reprezentanților permanenți. Solicit președinției să propună oficial ca această declarație să fie anexată și, din acest motiv, solicit ca votul asupra rezoluției să fie amânat până la următoarea sesiune plenară, pentru a permite Consiliului să desfășoare consultările oficiale.

(Parlamentul a aprobat amânarea votului)

7.2. Soluționarea problemei eficienței energetice prin tehnologiile informației și comunicațiilor (vot)

7.3. Repatrierea și reinstalarea deținuților din Gantanamo (vot)

8. Explicații privind votul

*
* *

Reinhard Rack (PPE-DE). – (DE) Doamnă președintă, în timpul ultimei ședințe oficiale, am întrebat dacă nu cumva se poate înlesni folosirea camerei de filmat prin păstrarea unui loc gol. Astăzi am constatat că lucrurile nu s-au schimbat. Camera nu era îndreptată spre mine, ci spre Generalul Morillon, iar apoi spre domnul Grosch. Poate că vom găsi soluția pentru ca atât activitatea cameramanului, cât și a noastră să se poată desfășura mai firesc.

Președintele. – Vă mulțumesc, domnule Rack, vom reaminti acest lucru serviciului administrativ.

Explicarea orală a votului

– Raport: Karl-Heinz Florenz (A6-0495/2008)

David Sumberg (PPE-DE). – Doamnă președintă, în cele din urmă am votat pentru acest raport, deoarece, în general, suntem în favoarea protejării mediului. Aceasta este o nobilă tradiție pentru partidul din care fac parte - Partidul Conservator din Regatul Unit - dar cred că trebuie să menționez două condiții în acest sens. Prima se referă la faptul că nu putem aplica o politică eficientă în privința schimbărilor climatice decât dacă toată lumea se aliază la aceasta. Ar fi doar o pierdere de timp dacă doar Uniunea Europeană, sau orice țară în parte, ar aplica o anumită politică. Așadar, trebuie să implicăm și țările din Asia.

A doua problemă se referă la faptul că, în timpurile acestea nesigure pe care le trăim, politica pe care urmează să o aplicăm în privința schimbărilor climatice trebuie să fie temperată de nevoia de securitate energetică. Ne confruntăm cu o situație în care, în lumea de astăzi, toate țările noastre au nevoie de resurse energetice la îndemână. Această condiție trebuie să constituie principala noastră preocupare, deoarece, fără aceasta, economiile, bunăstarea și siguranța socială a locuitorilor planetei nu vor putea fi susținute.

Bogdan Pęk (UEN). - (PL) Doamnă președintă, aș dori să îmi exprim punctul de vedere cu privire la subiectul acestei directive. Am votat împotriva directivei, deoarece sunt profund convins că este extrem de periculoasă și constituie o amenințare la adresa dezvoltării Europei. Problema evidentă a nevoii protejării eficiente a mediului se împletește cu o idee total ipocrită, anume că oamenii pot influența schimbările ciclice ale climei.

Tocmai această parte, adică problema reducerii emisiilor de dioxid de carbon, reprezintă secțiunea cea mai importantă din acest document. Sumele enorme de bani, estimate la sute de miliarde, care urmează să fie cheltuite pentru acest obiectiv, vor fi risipite lamentabil, când, în schimb, ele ar putea fi folosite pentru a garanta cu adevărat securitatea mediului și cea energetică în Europa. Aceasta este o soluție jalnică și total nefericită.

Avril Doyle (PPE-DE). – Doamnă președintă, mai multe paragrafe și secțiuni din Raportul Florenz, în special paragraful 190, se referă la contribuția agriculturii la schimbările climatice. Deși reducerea sau menținerea la nivelul actual al folosirii îngrășămintelor pe suprafețele cultivate reprezintă o opțiune în majoritatea statelor

UE și aduce beneficii economice și asupra schimbărilor de climă – meritând, după părerea mea, o susținere mult mai mare – dezbaterile și cercetările din domeniul agricol se referă în special la cantitatea de metan și oxid de azot provenit de la rumegătoare.

Deși s-au realizat progrese în domeniu, nu sunt de acord ca statele membre să fie nevoite să respecte ținta de reducere a emisiilor în sectoarele necomerciale, prin reducerea obligatorie a cirezilor de vite din Europa. Să nu uităm că tot ce nu producem aici, în Europa, vom importa. S-a demonstrat că un kilogram de carne de vită produs în Brazilia produce emisii de bioxid de carbon de șase ori mai mari decât un kilogram de carne de vită produs în Irlanda.

Leopold Józef Rutowicz (UEN). – (PL) Doamnă președintă, economia europeană este cel mai mare importator de combustibili fosili. Creșterea prețului la acest tip de combustibili, datorită creșterii cererii și costurilor crescute de extracție, poate avea un impact negativ semnificativ asupra calității vieții cetățenilor noștri și poate determina o scădere a competitivității economiei Uniunii Europene.

Eforturile de economisire a energiei și de introducere a unor surse curate de energie, care să producă energie la un preț stabil și relativ scăzut ar putea contracara această tendință. Utilizarea cercetărilor științifice și folosirea lor pentru găsirea unor soluții tehnologice vor duce automat la reducerea emisiilor de dioxid de carbon. Totuși, răspândirea unor teorii controversate și teama produsă de informațiile cu privire la dioxidul de carbon nu au o valoare adăugată și îngreunează procesul tehnic și material de reducere a emisiilor de dioxid de carbon, ca și restricționarea folosirii combustibililor fosili în scopul producerii de energie.

Susțin toate activitățile tehnice și științifice menite să ducă la reducerea folosirii combustibililor fosili. Totuși, din nefericire, nu pot fi de acord cu teoriile exprimate în raportul domnului Florenz. Nu susțin acest raport.

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) Doamnă președintă, aș dori să îi mulțumesc domnului Karl Florenz pentru efortul depus și pentru modul democratic în care a coordonat Comitetul temporar pentru schimbările climatice. Deși raportul lui inițial a fost mai bun decât această variantă de compromis, eu am votat totuși pentru. S-au exprimat o gamă largă de opinii în discuția noastră directă, oficială, de astăzi, unele dintre ele critice, dar toate împărtășind opinia că schimbările climatice sunt o realitate a prezentului și că, fără niciun dubiu, la nivelul actual de civilizație, putem influența această situație și putem conveni asupra unor măsuri eficiente. Niciunele dintre acestea nu sunt remedii universale și toate trebuie aplicate pe toate continentele. Sunt de părere că președinția cehă, în ciuda opiniilor categorice ale președintelui ceh, va reuși să convingă partea americană să adopte o poziție nouă, activă.

Hynek Fajmon (PPE-DE). – (CS) Doamnă președintă, doamnelor și domnilor, am votat împotriva Raportului Florenz. Adoptarea acestui raport ar fi o idee proastă pentru cetățenii Uniunii Europene. Clima pământului s-a schimbat, se schimbă și va continua să se schimbe, indiferent dacă dorim sau nu. Această situație nu va fi influențată în niciun fel de acțiunile absurde pe care UE și le impune în acest domeniu. În raportul Florenz se afirmă că măsurile dictate de schimbările climatice, adoptate de UE în 2007, sunt insuficiente și că trebuie intensificate. Nu sunt de acord cu această părere. Cât timp UE reprezintă singura parte a lumii care își reduce emisiile de dioxid de carbon, ținta reducerii emisiilor la nivel global nu va fi atinsă niciodată. Tot ce vom reuși va fi o relocare a multora dintre marile companii industriale din Europa, astfel încât se vor pierde multe locuri de muncă. Autorii raportului doresc să schimbe totul în Europa, de la meniuri până la turism, turismul social devenind scopul principal. Chiar și Mao Tse Tung ar fi mândru de o asemenea revoluție culturală în care tot ce este vechi este aruncat și înlocuit cu ceva nou. Niciun om rațional nu ar fi de acord cu o asemenea abordare, astfel încât am votat împotriva ei.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). – (PL) Doamnă președintă, deși 70% din suprafața pământului este reprezentată de apă, rezervele noastre de apă, mai ales de apă potabilă, se reduc într-un ritm înfricoșător. Zone din ce în ce mai întinse ale planetei sunt amenințate de pierderea resurselor de apă. Cu cât crește mai mult rata de dezvoltare, cu atât crește mai mult și cererea de apă. Cercetările arată că, pe măsură ce comunitățile umane devin mai bogate, cererea de apă crește. Nu poate exista progres fără apă.

Multe regiuni ale lumii se află pe marginea prăpastiei. Menținerea unui *status quo* privitor la managementul apei ar putea duce la situația în care accesul la apă ar crea nu numai conflicte, ci chiar și războaie. Situația materială a țărilor și nu capacitățile militare pe care acestea le dețin vor determina succesul unora sau al altora. Lipsa de apă va duce, peste foarte scurt timp, la o criză alimentară.

Avem nevoie de o politică integrată, corespunzătoare, care să ajute la păstrarea și refacerea rezervelor noastre de apă. Trebuie să raționalizăm folosirea apei.

Ivo Strejček (PPE-DE). – Doamnă președintă, permiteți-mi să explic motivul pentru care am votat împotriva Raportului Florenz cu privire la schimbările climatice.

Politicile privitoare la schimbările climatice se bazează, în mare parte, pe ideologii alarmiste. Dovezile schimbărilor climatice sunt controversate. Ipotezele care acuză omul de aceste schimbări sunt și ele, cel puțin discutabile. Omul este prezentat drept o creatură care dăunează mediului, fără să aibă nicio contribuție benefică. Nu sunt de acord cu această opinie.

Conținutul raportului este consecința directă a unei ideologii ecologiste la modă, care afirmă că trebuie să punem natura și planeta pe primul plan, că nu putem avea grijă de oameni, de nevoile și interesele lor.

Puținele amendamente aduse raportului, care solicită eforturi mai mari în direcția dezvoltării energiei nucleare, susținând avansul fuziunii nucleare, nu pot minimaliza impactul negativ al acestora asupra întregii economii și a agriculturii europene. Am votat împotriva raportului, deoarece el este un proiect care va duce la apariția unor probleme politice profunde. În loc să propunem idei care nu interesează pe nimeni, ar trebui să avem grijă de oameni și de nevoile lor.

Mairead McGuinness (PPE-DE). – Doamnă președintă, am susținut acest raport, în principal pentru că paragrafele cu privire la care mi-am exprimat o oarecare îngrijorare au fost fie anulate, fie modificate astfel încât le-am considerat potrivite. Ele se legau mai exact de producția de produse de la animalele domestice. Aș dori să subliniez faptul că UE și-a redus considerabil producția de produse de la animalele domestice, datorită reformelor aplicate politicilor agricole comune (PAC) din trecut, că acum suntem importatori de carne de vită și că această carne de vită se produce în alte regiuni, cu toate îngrijorările referitoare la schimbările climatice care decurg de aici.

Această situație ne arată cât de important este să existe un consens global asupra acestei probleme și că, deși Europa este o deschizătoare de drumuri, trebuie să insistăm pentru ca și alții să ne urmeze exemplul, deoarece nu vom reuși decât să ne facem nouă înșine rău, dacă vom fi percepuți drept singurii care se ridică la înălțimea așteptărilor.

În final, susțin ideea din acest raport asupra stabilirii unui anumit an pentru strângerea de informații și rezolvarea problemei schimbărilor climatice, astfel încât omenirea să ne urmeze exemplul. Deja se fac pași importanți în această direcție.

Nirj Deva (PPE-DE). – Doamnă președintă, am votat pentru acest raport, deoarece, pentru prima dată, simt că Uniunea Europeană se sincronizează cu SUA. Președintele Obama a fost ales pentru că a afirmat că mediul va ocupa primul loc în programele sale.

Dar nu știu dacă cetățenii pe care îi reprezint vor accepta ideea că putem schimba ceva. Chiar dacă Statele Unite și Uniunea Europeană acționează concertat pentru limitarea emisiilor de carbon, trebuie să ținem seama de ceea ce s-ar putea întâmpla dacă nu facem suficiente eforturi pentru ca țările emergente, precum India și China, să facă același lucru – prin transfer de tehnologie și prin ajutorarea poporului indian și a poporului chinez, găsim cele mai moderne tehnologii cu emisii scăzute de carbon, pe care să le putem exporta, ajutând la realizarea unor parteneriate cu aceste țări. Adevărul este că, chiar în acest moment, China acționează la maximum producția termocentralelor pe cărbuni, cu emisii intensive de carbon, la fiecare două săptămâni. Așadar, cum ne putem fi de ajutor, prin limitarea acestei situații, fără susținerea unui transfer de tehnologie?

Daniel Hannan (NI). – Doamnă președintă, constatăm din nou că Uniunea Europeană trăiește într-o lume virtuală – o lume care există doar în rezoluțiile Parlamentului, în comunicatele Comisiei și în comunicatele de presă ale Consiliului.

Condamnăm încălzirea globală și totuși peregrinările noastre lunare între Bruxelles și Strasbourg generează sute de mii de tone de gaze cu efect de seră. Ne prefacem că ne preocupă folosirea rațională a pământului și totuși, politica agricolă comună încurajează tăierea gardurilor vii, folosirea fertilizanților pe bază de substanțe chimice și aruncarea surplusului pe piețele vulnerabile din lumea a treia. Propovăduim conservarea și totuși, politicile comune de pescuit au creat o calamitate ecologică, distrugând ceea ce ar fi trebuit să fie o resursă regenerabilă majoră.

Stimați colegi, nu credeți că alegătorii noștri au observat acest lucru? Vă imaginați că, asemenea demonului diabolic despre care vorbea Descartes, puteți manipula realitatea prin controlul propriilor lor percepții? Realitatea este că alegătorii noștri ne-au înțeles intențiile demult și tocmai de aceea, cu orice ocazie, votează

„nu”. Dacă sunteți de părere că greșesc, dovediți-mi acest lucru. Organizați un referendum cu privire la Tratatul de la Lisabona: *Pactio Olisipiensis censenda est*.

– Raport: Claudio Fava (A6-0026/2009)

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) Deși am votat pentru Raportul Fava, am unele rezerve serioase privind titlul directivei care cuprinde sancțiuni împotriva companiilor care angajează emigranți ilegali din țări terțe. Este o ipocrizie atunci când economia subterană cuprinde, la rândul ei, milioane de muncitori, comercianți, ajutoare domestice și alte categorii de europeni, iar armonizarea sancțiunilor ar trebui să se aplice pentru munca pe piața neagră, indiferent de unde provine angajatul respectiv.

Emine Bozkurt (PSE). – (NL) Delegația Partidului Laburist olandez susține obiectivele acestei directive și anume de a penaliza angajarea imigranților ilegali în scopul descurajării muncii la negru, acesta fiind unul dintre factorii care atrag imigranții ilegali și, în același timp, de a preveni și monitoriza exploatarea imigranților.

În ciuda unor elemente pozitive cuprinse în acest compromis, ne-am simțit obligați să votăm împotriva raportului, din mai multe motive. Inițial, erau incluse responsabilități pentru toți cei implicați, mergând până la antreprenorul principal. Din nefericire, această clauză nu a fost menținută în formula de compromis dintre Consiliu și Parlament, fiind acum limitată la prima etapă de selectare a forței de muncă sau subcontractare. O asemenea viziune este contraproductivă și încurajează și mai mult atragerea de forță de muncă din afara Uniunii, pentru evitarea responsabilităților sociale.

Mai mult, documentul nu garantează că imigranții vor fi protejați, iar angajatorii vor fi pedepsiți dacă încalcă regulile. Imigranții nu vor avea dreptul la salariile restante în caz de deportare și nici nu li se va permite să își aștepte plata acestora în Uniunea Europeană. Șansele ca ei să își primească banii după deportare sunt nule. Asta înseamnă că imigranții ilegali care devin victime ale exploatării și doresc să lupte pentru drepturile lor nu au practic nicio șansă.

David Sumberg (PPE-DE). – Doamnă președintă, m-am abținut la acest vot important din actuala sesiune a Parlamentului. Desigur, nu susțin venirea imigranților ilegali în țările noastre, pentru a ocupa locurile de muncă ale celor care și-au plătit impozitele și obligațiile de-a lungul timpului, dar consider că responsabilitatea ar trebui să revină, în principal, nu angajatorilor, ci guvernelor naționale din fiecare țară în parte. Prin această abținere, am șansa de a-mi afirma oficial părerea că actualul guvern britanic a eșuat lamentabil în încercarea de a impune, în țara noastră, o politică responsabilă privind imigrarea – o politică a imigrării, prin care să fie înregistrați cei care intră în țară și cei care ies din țară, care să asigure un tratament corect atât pentru cei care intră în țară legal, cât și pentru imigranții ilegali și, mai presus de orice, o politică prin care să se mențină bunele relații rasiale și intercomunitare, bazate pe încrederea poporului britanic în echilibrul corect și just între imigranți, rezidenți și cei care părăsesc țara..

*

* *

Francesco Enrico Speroni (UEN). – (IT) Doamnă președintă, doresc să ridic o problemă referitoare la ordinea de zi, deoarece, după câte înțeleg, nu s-a votat Raportul Fava. Nu văd cum putem să dăm explicații despre modul de vot, din moment ce votul nu a avut loc.

Președintele. – Am votat raportul, nu s-a trecut la votul final, astfel încât se poate ca parlamentarii să dorească să își exprime opinia cu privire la votul inițial.

*

* *

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). – (PL) Doamnă președintă, criza demografică este una dintre cele mai grave provocări cu care se va confrunta Uniunea Europeană în viitorul apropiat. Rata scăzută a natalității și speranța medie de viață crescută înseamnă că societatea noastră îmbătrânește. Între timp, un grup din ce în ce mai redus de cetățeni trebuie să plătească costurile aferente.

Lipsa cererii pentru anumite locuri de muncă înseamnă că se angajează imigranții ilegali, deoarece costurile implicate de plata serviciilor acestora sunt mult mai reduse. Angajarea ilegală ar trebui pedepsită, iar consecințele ei negative ar trebui să se reflecte, în primul rând, asupra angajatorilor și abia după aceea să îi afecteze pe muncitorii respectivi.

Directiva stabilește cerințele administrative ce trebuie îndeplinite de către angajatori. Totuși, aceste cerințe nu ar trebui să fie exagerate, deoarece ele ar putea avea un impact negativ asupra situației persoanelor intrate legal în Uniunea Europeană și care dețin permise de muncă valabile. Obligația de a verifica actele imigranților i-ar putea descuraja pe patroni să angajeze străini și, drept rezultat, ar duce la scăderea semnificativă a ratei angajărilor și ar afecta piața muncii.

Philip Claeys (NI). – (NL) Voi vota în favoarea Raportului Fava, deși acesta este, desigur, departe de perfecțiune. În orice caz, aș dori să îmi exprim susținerea pentru această directivă, care are drept scop punerea în discuție a imigrației ilegale.

Cu siguranță, acesta este doar vârful aisbergului, deoarece ar trebui să punem în discuție și problema traficantilor, a rețelelor care sponsorizează imigranții ilegali și, desigur, chiar guvernele statelor membre care oferă o justificare legală străinilor sosiți în număr mare în mod ilegal. La urma urmelor, tocmai această exceptare de la rigorile legii este una dintre problemele cele mai grave în toată această discuție despre imigrația ilegală. Străinii care pătrund ilegal pot organiza ce proteste vor, pot emite pretenții, pot face petiții, fără riscul de a fi prinși sau de a fi trimiși înapoi în țara de origine. Ar trebui adoptată o politică eficientă de returnare a acestora, care să fie respectată punct cu punct.

Daniel Hannan (NI). – Doamnă președintă, dreptul de a stabili cine are dreptul să treacă granițele și să se stabilească pe teritoriul unui stat este un atribut clar al statului respectiv. Sunt ani buni de când acest Parlament încearcă să legitimizeze acest atribut de statalitate pentru Uniunea Europeană, fără consimțământul alegătorilor și, după cum se poate constata din rezultatele referendumurilor din Franța, Olanda și Irlanda, în pofida opoziției active din partea alegătorilor. Problema imigrației ilegale ar trebui să fie o prerogativă națională, iar problema sancțiunilor împotriva patronilor care angajează imigranții ilegali ar trebui, categoric, să fie rezervată statelor membre.

Dacă Uniunea Europeană dorește să își extindă jurisdicția în acest domeniu ar trebui ca, mai întâi, să își asigure consimțământul sincer al locuitorilor pentru baza legală a acestor acțiuni. Asta înseamnă că Tratatul de la Lisabona trebuie supus unui referendum. *Pactio Olisipiensis censenda est.*

Nirj Deva (PPE-DE). – Doamnă președintă, aceasta este o lege îngrozitoare. Este îngrozitoare, pentru că incriminează angajatorul și nu incriminează imigranțul ilegal. Este un nonsens. Astfel se va crea un sentiment de amenințare la nivelul angajatorilor, ori de câte ori urmează să angajeze pe cineva. Vă puteți imagina ce se va întâmpla atunci când un potențial angajator se va afla față în față cu un potențial angajat și va începe să îi pună întrebări extrem de delicate?

În plus, asta nu are nicio legătură cu Uniunea Europeană. Această problemă ar trebui să fie de interes pentru legislația națională și pentru guvernele naționale – pentru ca parlamentele naționale din statele membre să decidă pe cine doresc să accepte și pe cine nu doresc să accepte în țările lor. Incriminarea angajatorilor din țările noastre, într-un moment de agravare a recesiunii, este absurdă. Această lege nu ar trebui să vadă niciodată lumina zilei.

– **Moțiunea: B6-0062/2009 (Eficiența Energiei)**

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) Uniunea Europeană poate observa acum primele rezultate ale politicii comune a energiei. Licitările ETC vor fi demarate în anul 2015, iar programele legate de energia regenerabilă au început deja. Numai adoptarea Tratatului de la Lisabona va permite o administrare mai eficientă a priorităților europene în domeniul energiei, priorități care sunt, acum, în plină schimbare. Cea mai importantă, acum, este independența politică. Aprovizionarea cu energie nu trebuie să fie o sursă de șantaj politic. A doua prioritate este sporirea cantității de energie obținută din surse ecologice și regenerabile. Acesta este motivul pentru care aceste tehnologii, dar și energia nucleară, cu problemele sale legate de siguranța în exploatare și de reziduuri, trebuie, de asemenea, să fie avute în vedere în momentul finanțării cercetării științifice. Cel mai important lucru pe care l-a demonstrat această dezbatere este acela că trebuie să căutăm modalități de reducere a consumului și să dovedim mai mult respect pentru resursele naturale. Dar, toate acestea încep cu educarea copiilor noștri.

Syed Kamall (PPE-DE). – Doamnă președintă, țin minte că un lector universitar mi-a spus, pe când eram studentă la master, că tehnologia oferă multe soluții, dar că, dacă vrei să realizezi ceva, de cele mai multe ori, ai nevoie de voință politică și managerială pentru a-ți atinge scopurile.

Iată că problema aceasta revine în discuție în Parlamentul European. Discutăm despre schimbările climatice și eficiența energiei. Dar, să nu uităm că lucrările Parlamentului sunt mutate de la Bruxelles la Strasbourg de

12 ori pe an, ca să nu mai vorbim de clădirile suplimentare pe care le deținem la Luxemburg. Acest lucru presupune nu numai costuri suplimentare de 200 de milioane de euro pe an pentru contribuabilii europeni dar și emisia a 192 000 de tone de dioxid de carbon – echivalentul a 49 000 de baloane cu aer cald. Este, deci, timpul ca politicienii din acest Parlament să nu se mai aprindă vorbind despre problemele de eficiență a energiei și de schimbare climatică, să renunțe la ipocrizie și să închidă Parlamentul din Strasburg.

Francesco Enrico Speroni (UEN). – (IT) Doamnă președintă, sunt conducător auto și m-am săturat de persecuția la care este supusă această categorie în mod constant. Unele propuneri din acest raport sunt exemple tipice ale acestei persecuții, motiv pentru care am votat împotriva lui.

Nirj Deva (PPE-DE). – Doamnă președintă, am susținut acest raport cu reticență, dar aș fi preferat să nu fi votat pentru. Asta pentru că nu putem obține eficiență fără competiție. Competiția este principalul stimulent al eficienței pe orice piață – fie ea a energiei sau de alt fel – iar noi folosim în întreaga Europă un instrument – tehnologia – pentru a stimula o piață eficientă a energiei.

Fără îndoială, eficiența energiei ar trebui să fie stimulată prin competiție în Uniunea Europeană. Dacă am fi procedat astfel și dacă am fi căutat modalități de a concura pentru sporirea eficienței energiei, am avea cea mai eficientă piață de energie din lume. De aceea am spus că am votat pentru această moțiune cu reticență.

–Moțiunea: RC-B6-0066/2009 (Deținuții din Guantanamo)

David Sumberg (PPE-DE). – Doamnă președintă, înainte să ne luăm rămas-bun de la Guantanamo, ca urmare a deciziei acestui Parlament și a hotărârii executive a președintelui Statelor Unite – o combinație imorală de manifestări nedismulate ale puterii – permiteți-mi să subliniez două lucruri:

În primul rând, Guantanamo a fost înființată pentru protejarea tuturor cetățenilor noștri. Din punctul de vedere al Statelor Unite, acest lucru a funcționat. Nu a mai existat niciun act de terorism pe teritoriul Statelor Unite după 11 septembrie. Să salutăm recordul stabilit în această privință de Președintelui George W. Bush, acum, la retragerea sa din funcție. Știu că astfel am rostit erezia supremă în acest Parlament, însă acesta este adevărul.

În al doilea rând, să nu uităm că, în ciuda ușurinței cu care am dat sfaturi americanilor, rămâne să vedem cum va acționa Europa acum pentru a împărtși cu ei povara reprezentată de o parte din acești deținuți și pentru a ne proteja poporul împotriva unor viitoare atacuri teroriste. Nu mă aștept la o reacție promptă în acest sens.

Jim Allister (NI). – Doamnă președintă, dornic, ca întotdeauna, să nu scape nicio ocazie, Parlamentul European le cere astăzi, țărilor membre să își deschidă larg brațele pentru a-i primi pe deținuții din închisoarea Guantanamo, în aceeași zi în care serviciile de securitate au dezvăluit faptul că Mullah Sakir, care a fost eliberat anul trecut, se află acum sub înalta comandă a Al-Quaida și conduce atacuri împotriva trupelor britanice și a celor NATO, în Afganistan. Chiar în această zi, noi declarăm că ușile UE sunt larg deschise pentru asemenea activiști teroriști. Am înnebunit? Rețineți, odată ce sunt lăsați să intre și primesc acte de cetățeni, astfel de oameni au totală libertate de mișcare prin toate statele membre ale UE. Sper că cei care au votat pentru această nebunie vor ști ce să facă atunci când totul va eșua.

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) Doamnă președintă, permiteți-mi să explic de ce m-am abținut de la votul pentru moțiunea cu privire la închiderea închisorii Guantanamo. Discuția de ieri a arătat că toată lumea primește cu bucurie acest plan popular sau populist al Președintelui Statelor Unite ale Americii, dar noi nu putem face mai mult. Moțiunea conține opinii pentru care nu deținem suficiente evaluări sau informații verificate. Ieri, am alocat trei ore de dezbateri aprinse locului în care ar trebui să meargă prizonierii și cei ale căror fapte nu au fost încă probate. În mod evident soluția trebuie să vină de la Congresul Statelor Unite și de la guvernele individuale ale unor țări europene, însă ea nu depinde de Parlamentul European. În consecință, nu am votat pentru această moțiune.

Philip Claeys (NI). – (NL) Deși moțiunea cu privire la Guantanamo conține un număr de elemente care confirmă fundamentele înseși ale statului de drept, nu sunt mulțumit, desigur, de subtextul acestui document, anume că deținuții din închisoarea Guantanamo ar fi un fel de victime demne de compasiunea noastră. Acești oameni nu sunt tocmai uși de biserică. Sunt oameni suspecți de acte de terorism, dar, pentru ale căror fapte lipsesc probele concludente.

Statele membre ar trebui să facă aranjamentele necesare pentru acceptarea deținuților din închisoarea Guantanamo. Cel puțin asta susține moțiunea. Acesta este un lucru cel puțin problematic. Chestiunea

fundamentalismului Islamic radical este, în viziunea mea, îndeajuns de însemnată în Europa și ea dovedește existența unui anumit nivel de obtuzitate a celor care doresc o luptă contra terorismului, dar care, în același timp, deschid larg porțile unor oameni suspecți de legături cu Al-Qaida, Talibanii și grupuri asociate acestora.

Daniel Hannan (NI). – Doamnă președintă, ani de-a rândul, acest Parlament a criticat Statele Unite pentru suspendarea libertăților cetățenești, fapt inerent menținerii centrului de detenție de la Guantanamo. Printre vocile care și-au exprimat îngrijorarea, s-a aflat și a mea.

Am acceptat – spre deosebire de alte persoane din Parlament – faptul că aceste probleme erau dificile și sensibile. O parte din deținuți au fost eliberați, doar ca să fie recaptați pe fronturile din Afganistan. Unul dintre aceștia s-a aruncat în aer într-o piață din Irak, omorând zeci de oameni. Cu toate acestea, unele principii sunt absolute și nu ar trebui să fie sacrificate în favoarea caracterului expeditiv al soluției oferite. Un astfel de principiu este acela conform căruia nimeni nu poate fi reținut fără a fi acuzat de un act ilegal.

Stimați colegi, am prefațat fiecare dintre moțiunile noastre cu privire la Guantanamo cu declarații de susținere. Am vorbit și am pledat ca prieteni ai Statelor Unite. Ei bine, acum avem șansa să facem ceea ce am promis. Administrația Statelor Unite ne cere sprijinul pentru îndeplinirea a ceea ce solicităm de multă vreme. A nu răspunde acestei cereri, ar însemna să dăm dovadă de răutate, inconsecvență și ipocrizie și să ne subminăm propriile eforturi.

Syed Kamall (PPE-DE). – Doamnă președintă, aceia dintre noi care credem în libertate, drepturile individuale și statul de drept, am încercat, ani la rândul, să îi convingem pe prietenii noștri americani să închidă Guantanamo Bay sau centrul de detenție de acolo. Deci, țara care se consideră liderul lumii libere, nu poate să lase deoparte acele valori, atunci când situația o cere, în ciuda îngrijorării sale de înțeles pentru propria siguranță.

Acum, când Președintele Obama a anunțat închiderea Guantanamo Bay, ar trebui să acordăm tot sprijinul posibil. Cu toate acestea, nu Uniunea Europeană este cea care trebuie să decidă cine poate intra în țările Uniunii Europene. Decizia trebuie să aparțină statelor membre; să cerem, prin urmare, țărilor membre să contribuie, și ele, la sprijinirea prietenilor noștri americani, în aceste momente. Ei și-au demonstrat voința și ne-au ascultat. Este timpul să îi ascultăm și noi, așa cum elita politică europeană ar fi trebuit să îi asculte pe alegatori atunci când, la referendum după referendum, aceștia au respins Tratatul de la Lisabona. Este timpul să ascultăm vocile care contează.

Nirj Deva (PPE-DE). – Doamnă președintă, Magna Carta și Habeas Corpus stau la temelia Constituției Statelor Unite ale Americii. De asemenea, ele reprezintă principiile fundamentale pe baza cărora au fost scrise legile țării mele. Nu poți învinui și închide pe cineva fără a-l pune sub acuzare și fără a-l judeca. Totuși, l-am condamnat, ani la rândul, pe Președintele Bush pentru ce a făcut cu Guantanamo Bay. Acum suntem în situația în care Președintele Obama a hotărât, în mod foarte corect, să desființeze acest loc.

Dacă președintele american în exercițiu a ascultat ce aveam de spus, este, cu siguranță, de datoria noastră să încurajăm statele membre să preia povara aliaților noștri americani. Dar, aceasta nu este o problemă pe care Parlamentul European poate să o dicteze altor parlamente. Rămâne la latitudinea parlamentelor naționale să decidă dacă este în interesul lor să îi ajute pe americani în momentele lor de dificultate..

Explicații scrise privitoare la vot.

– Raport: Karl-Heinz Florenz (A6-0495/2008)

Šarunas Birutis (ALDE), în scris. – (LT) Europa are nevoie de o politică strategică energetică unică, capabilă să asigure folosirea eficientă a resurselor și să reducă la minim impactului asupra mediului înconjurător.

Uniunea Europeană și statele membre trebuie să asigure dezvoltarea infrastructurii energetice a Europei, un imperativ în încercarea noastră de a diversifica resurselor energetice ale UE și de a reduce dependența de combustibilii fosili.

Astăzi, în UE, cea mai mare parte din energia folosită și din cantitatea de dioxid de carbon emisă – aproximativ 40% din cantitatea totală de CO₂ emis – sunt puse pe seama încălzirii clădirilor. Există, în special în acest domeniu, multe posibilități de reducere a consumului de energie.

Sunt de acord cu propunerea raportorului de a organiza o campanie de informare a cetățenilor, la nivel național, menită să sporească folosirea eficientă a energiei. În timpul acestei campanii, proprietarilor de

caselor și apartamente li se vor efectua termografiile ale locuințelor și li se vor oferi informații legate de eficiența cu care folosesc energia, precum și recomandări referitoare la finanțări pentru eventualele lucrări de modernizare, prin intermediul microcreditelor. Nivelul redus de eficiență energetică reprezintă un neajuns al clădirilor din era post-sovietică și mulți proprietari nu știu cum și prin ce mijloace să economisească energia. Cred că este necesar să mărim până la 15% subvenția acordată din Fondurile Structurale (în prezent ea este de 3%) pentru renovarea locuințelor.

John Bowis (PPE-DE), în scris. Conservatorii britanici salută sfera largă de acoperire a raportului Comisiei Temporare asupra Problemelor Climatice. Credem că raportul aduce o contribuție semnificativă la această dezbatere, care va conduce la un acord internațional efectiv asupra schimbărilor climatice la Copenhaga, în 2009. Susținem în special obiectivul ambițios al țintelor de reducere a emisiilor pe termen mediu și lung, promovarea energiei regenerabile și a eficienței sporite a energiei și apelul făcut pentru o abordare sustenabilă a exploatarea forestieră, a pădurilor tropicale și a despăduririlor. Suntem, de asemenea, de părere că o economie bazată pe un consum redus de dioxid de carbon va stimula inovațiile, ceea ce va duce la crearea de noi afaceri competitive și de noi locuri de muncă în domeniul energiilor regenerabile și al tehnologiei și proiectelor ecologice.

Cu toate acestea, nu putem fi de acord cu afirmația că Politica Europeană de Securitate și Politica Europeană de Securitate și Apărare joacă un rol în abordarea efectelor schimbărilor climatice.

De asemenea, ne opunem cu tărie trimerilor la Tratatul de la Lisabona, întrucât cei care sugerează că Uniunea Europeană nu are încă suficiente competențe în domeniul schimbărilor climatice. Suntem siguri că UE dispune de toată autoritatea care îi este necesară pentru a ajuta popoarele Europei să concluzioneze pentru a rezolva și pentru a se impune, prin puterea exemplului propriu, în problema schimbărilor climatice.

Nicodim Bulzesc (PPE-DE), în scris. – Am votat favorabil raportul Florenz deoarece sunt de acord cu recomandările făcute pentru viitoarea politică integrată a protecției mediului.

Acest raport solicită Comisiei să monitorizeze îndeaproape și să analizeze cele mai recente rezultate ale cercetărilor științifice în scopul de a aprecia, în special, dacă obiectivul UE de 2°C și-ar atinge cu adevărat scopul de a evita schimbările climatice periculoase.

Totodată, subliniază importanța stabilirii, de către UE și celelalte state industrializate ca și grup, a unui obiectiv pe termen mediu de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră cu 25%-40% până în 2020, precum și a unui obiectiv pe termen lung de reducere a emisiilor cu cel puțin 80% până în 2050, comparativ cu anul 1990, continuând să se acorde atenție scopului de a limita creșterea temperaturii globale medii la 2°C peste nivelurile preindustriale, obținând, astfel, o probabilitate de 50% de a realiza acest obiectiv.

David Casa (PPE-DE), în scris. Acesta este un raport deschizător de drumuri și care transmite un mesaj clar către toată lumea, de a acționa acum, până nu este prea târziu. Nu putem să ne asumăm riscuri acolo unde este vorba despre preservarea naturii și a umanității. Este nevoie de o politică unită, pentru evitarea acțiunilor redundante și este necesar să ne armonizăm obiectivele și strategiile. Uniunea Europeană ar trebui să își asume rolul principal în lupta împotriva schimbărilor climatice, iar acest raport reprezintă un pas semnificativ în această direcție. Dreptul la viață, siguranță, sănătate, educație și protecție a mediului sunt drepturi fundamentale și este datoria noastră să le protejăm, pentru generațiile viitoare. Suntem deja conștienți de pagubele enorme cauzate de schimbările climatice și este de datoria noastră să reducem aceste daune, cât mai mult posibil.

Charlotte Cederschiöld, Christofer Fjellner, Gunnar Hökmark și Anna Ibrisagic (PPE-DE), în scris (SV) Am votat astăzi în favoarea raportului care tratează viitoarea politică integrată a Uniunii Europene privind schimbările climatice. Totuși, în legătură cu aceasta, am dori să subliniem faptul că veniturile obținute din perceperea taxelor de poluare ar trebui să revină statelor membre.

Călin Cătălin Chiriță (PPE-DE), în scris. – Am votat în favoarea raportului „2050: viitorul începe azi – recomandări pentru o viitoare politică integrată pentru protecția mediului în UE” deoarece schimbările climatice pot produce dezastre ireversibile, iar epoca energiei fosile ieftine este pe cale de a lua sfârșit.

De aceea, UE în colaborare cu partenerii săi strategici trebuie să facă toate eforturile pentru a reduce dependența actuală de combustibili fosili și pentru a spori semnificativ ponderea energiei regenerabile.

Prin investiții corespunzătoare, eficiența energetică a economiei europene trebuie să crească, iar emisiile de gaze poluante cu efect de seră trebuie reduse cu peste 25%, în următorii 12 ani.

UE trebuie să aplice cu hotărâre acțiunile necesare pentru realizarea obiectivelor pentru 2050: mai puține emisii de gaz cu efect de seră, 60% energii regenerabile și eficiență energetică.

Anul European al Creativității și Inovării poate constitui un reper major în acest sens, subliniind importanța fundamentală a investițiilor în cercetarea științifică și în noile tehnologii.

Konstantinos Droutsas (GUE/NGL), în scris (EL) Schimbările climatice sunt rezultatul exploatarei iresponsabile a resurselor naturale de către agenții economici, în scopul obținerii de profit.

UE consideră că lucrătorii, modul de viață și obiceiurile de consum ale acestora sunt de vină. Uniunea dorește să pună lupul paznic la oi acordând responsabilitatea limitării schimbărilor climatice chiar celor care provoacă aceste schimbări: companiilor monopoliste și multinaționalelor. Prelucrarea energiei, a apei, a lemnului a deșeurilor și producția agricolă sunt acum privatizate și concentrate în mâinile câtorva multinaționale, în numele mediului înconjurător. Funcționarea neîngrădită a „pieței libere”, liberalizarea piețelor și restructurările capitaliste reprezintă nucleul măsurilor propuse în raportul Parlamentului European.

Acordurile UE cu țările lumii a treia cer liberalizarea piețelor și a serviciilor publice din toate aceste sectoare. Sunt incluse o serie de obiective ca, de exemplu, cel legat de biogazul care distruge păduri uriașe. Sunt promovate transformările și este oferit sprijin culturilor agricole individuale, distrugându-se astfel biodiversitatea.

Protecția mediului este folosită chiar ca pretext pentru intervențiile imperialiste, în conformitate cu „doctrina Solana”.

Economia ecologică promovată de către UE și SUA oferă o cale de manifestare a dorinței de acumulare de capital, de protejare a profiturilor companiile monopoliste și de sporire a exploatarei lucrătorilor și a resurselor naturale. Nu numai că această abordare nu rezolvă nimic; dimpotrivă, ea exacerbează problema schimbărilor climatice.

Edite Estrela (PSE), în scris. – (PT) Am votat în favoarea raportului Florenz privind „2050: Viitorul începe azi – recomandări pentru o viitoare politică integrată pentru protecția mediului”, deoarece oferă Uniunii Europene, statelor membre și cetățenilor acestora o serie de propuneri care vizează reduceri ambițioase ale gazelor cu efect de seră pe teritoriul Uniunii Europene.

Aș vrea să accentuez că problema schimbărilor climatice necesită o abordare transversală la toate nivelurile în serviciul politicilor publice și că investițiile în tehnologii ecologice reprezintă, de asemenea, o urmare a crizei economice actuale, în sensul că vor duce la crearea de noi locuri de muncă.

Consider că raportul final al Comisiei temporare pentru schimbările climatice, a cărei membră am fost, reprezintă o contribuție importantă în lupta împotriva schimbărilor climatice și demonstrează necesitatea de a se ajunge la un acord internațional în cadrul conferinței de la Copenhaga ce va avea loc la sfârșitul anului.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), în scris. – (PT) Raportul nu ridică problema esențială privind cauzele abuzului din mediul înconjurător, și anume, natura prădătoare a capitalismului. Raportul încearcă doar să împartă responsabilitatea între toate părțile implicate, pentru a justifica propuneri care se bazează esențial pe liberalizarea piețelor, costurile fiind suportate de clienți și lucrători.

Deși textul final, aprobat în ședință plenară, este mai rezervat decât propunerea originală și are unele aspecte pozitive, nu suntem de acord cu alte chestiuni, și anume, acelea în care protecția mediului este folosită ca scuză pentru o nouă ocazie de a impune ofensiva ideologică, a pasa responsabilitatea oamenilor de rând și lucrătorilor și a comercializa acțiunile de mediu pentru a obține profit de pe urma lor.

Astfel, am votat pentru anumite propuneri, inclusiv cele înaintate de grupul nostru, care caută să amelioreze conținutul raportului, dar ne-am văzut nevoiți să respingem încercările de a comercializa orice este esențial vieții umane, inclusiv aerul pe care îl respirăm.

Glyn Ford (PSE), în scris. – Schimbările climatice reprezintă una dintre cele mai mari provocări cu care planeta se confruntă în prezent. Sunt și eu în favoarea becurilor electrice eficiente din punct de vedere energetic, însă acest lucru, să fim onești, nu este de ajuns. Trebuie să ne mobilizăm cu toții și să facem schimbări mult mai drastice și dramatice în stilul nostru de viață și în viețile noastre.

Am fost de curând întrebă, la o întâlnire publică în Cheltenham, în circumscripția din care provin, care mi se pare cel mai important lucru care ar putea fi făcut pentru a combate încălzirea globală și schimbările climatice. Răspunsul meu a fost clar: ratificarea Tratatului de la Lisabona. Fără o Uniune Europeană puternică

și influentă, competentă în materie de politică externă și de securitate comună, nu cred că vom reuși să convingem Statele Unite, Japonia, China și India să adopte măsurile necesare.

Susținerea și încurajarea unei Uniuni Europene puternice și unite va contribui mai mult la combaterea schimbărilor climatice decât o pot face milioane de becuri electrice eficiente din punct de vedere energetic.

Duarte Freitas (PPE-DE), *în scris*. – (PT) Prezentul raport întrunește pozițiile mai multor grupuri politice și grupuri de interese, pe baza celor mai recente și fiabile date științifice. Prin urmare, documentul este, fără îndoială foarte aprofundat, extins, de ultimă oră și relevant.

Sunt de acord cu raportul în ansamblu, dar am votat împotriva referirilor mai directe la impactul creșterii animalelor asupra schimbărilor climatice. Agricultură nu trebuie ostracizată. În schimb, trebuie încurajate producerea și consumul de produse locale, deoarece transportul acestora permite reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră.

Pe de altă parte, am votat în favoarea referirilor la problemele cu care se confruntă agricultura ca urmare a schimbărilor climatice, deoarece consider că regiunilor celor mai sever afectate ar trebui să li se acorde compensații în consecință. În ceea ce privește același subiect al adaptării la schimbările climatice, sunt de acord cu punerea urgentă în aplicare a Directivei-cadru privind protecția solului. De asemenea, politica de coeziune, de protecție a apei și programul Natura 2000 trebuie adaptate pentru a face față impactului prezis.

Recent, am votat în favoarea referirilor la necesitatea de a evita uzarea excesivă a mecanismelor de flexibilitate ale protocolului de la Kyoto, deoarece Europa trebuie să reducă drastic emisiile de gaze, dacă dorește să-și păstreze rolul principal în negocierile internaționale și să se asigure de semnarea unui acord global la Copenhaga.

Jaromir Kohlíček (GUE/NGL), *în scris*. – (CS) Schimbările globale reprezintă un fapt dovedit. Totuși, unii oameni de știință își exprimă îndoiala asupra acestui fenomen. De asemenea, efectul activităților omului, considerate chiar și în acest raport ca fiind principala cauză a schimbărilor climatice, este pus la îndoială de către unii oameni de știință. În orice caz, cele 22 de capitole ale raportului oferă o redare aprofundată a problemei din perspectiva majorității experților la nivel mondial. În ceea ce privește capitolele individuale, capitolul despre energie este oarecum incomplet. Raportul afirmă în mod corect că combustibilii fosili sunt o resursă finită, dar nu se reușește să abordeze problema principală, și anume, asigurarea cantității suficiente de energie în situația în care, în anul 2030, consumul global va crește într-adevăr cu 60%.

Este, așadar, evident că va fi nevoie de un efort susținut pentru construcția de centrale nucleare în viitorul foarte apropiat. În prezent, aceasta este singura sursă recunoscută de energie pură care poate fi produsă pe scară largă, dar are oponenți din punct de vedere ideologic, chiar și în cadrul Parlamentului European. Până când fuziunea termonucleară nu va fi bine stăpânită, nu va exista o alternativă pentru energia nucleară, atunci când va fi nevoie de o sursă de energie pură. În acest sens, sunt de acord cu cele prezentate în raport.

Marie Noëlle Lienemann (PSE), *în scris*. – (FR) Raportul Florenz stabilește o listă foarte detaliată de măsuri care trebuie luate pentru a combate schimbările climatice și a dezvolta politici de susținere. Totuși, acesta prezintă lipsuri structurale în ceea ce privește reorientarea vitală și de dorit a Uniunii Europene.

Principalele deficiențe sunt de natură financiară.

Deși este luată în considerare crearea unei taxe pe emisiile de carbon, analiza și aplicarea unei astfel de taxe, precum și a unei compensații sistematice de carbon per produs nu sunt incluse în Planul de acțiune pentru 2009-2014. Cu toate acestea, este un element esențial.

Nu a fost menționată nicio cifră de buget pentru activitățile și proiectele vizate și definitive, pentru infrastructura publică sau politicile industriale inovatoare, pentru dezvoltarea regională, ajutorul acordat autorităților locale sau pentru cercetare și dezvoltare.

În ceea ce privește industria, trimiterea la „instrumentele legislative” nu este suficientă.

De asemenea, înființarea unui Fond european pentru climă se află sub rezerva cerinței de „a lăsa piața să decidă asupra tehnologiilor care ar trebui folosite...”

Prin urmare, nici nu va favoriza o viziune pe termen lung, nici nu va trezi un interes general. Este absurd.

De aceea, este necesar ca UE să adopte măsuri urgente în privința taxei pe emisiile de carbon, a ajutorului public pentru susținerea unui nou acord ecologic și a bugetului comunitar pentru prevenirea schimbărilor climatice.

Nils Lundgren (IND/DEM), *în scris*. – (SV) Nu există niciun dubiu: clima se schimbă. Cu toate acestea, nu este sigur dacă acest lucru este în primul rând sau în mare măsură rezultatul activităților omului sau este în primul rând sau în mare măsură o parte a unui proces natural. Există încă o mare incertitudine cu privire la ce se întâmplă și ce măsuri trebuie luate în această privință. Dar tocmai această incertitudine indică, de exemplu, că ar trebui să întreprindem primele acțiuni în direcția diminuării emisiilor de bioxid de carbon în atmosferă. Aceasta explică de ce, cu o ocazie anterioară, am votat în favoarea propunerii de a reduce aceste emisii cu până la 20% până în 2020.

În acest moment, Comisia temporară a Parlamentului European privind schimbările climatice a înaintat un raport privind modul în care Uniunea Europeană trebuie să acționeze în legătură cu schimbările climatice. Raportul este foarte extins. Dă impresia că deputații implicați au ca scop satisfacerea intereselor particulare, cum ar fi agricultura și turismul. În același timp, în raport se solicită mai multe fonduri și mecanisme noi, iar, în practică, propune măsuri importante pentru o economie planificată, centralizată, cu campanii de propagandă, în școli și în centrele de recreare după orele de curs, care să fie controlate de la Bruxelles.

Raportul se situează atât de departe de problemele-cheie încât mă văd obligat să votez împotriva. Nu putem continua să votăm în favoarea oricărui act propus, doar pentru a ne arăta îngrijorarea, nesiguranța și dorința de a acționa în ceea ce privește schimbările climatice.

David Martin (PSE), *în scris*. – Susțin acest raport care reconfirmă angajamentul pe termen scurt al UE de a reduce emisiile de carbon cu 30% până în 2020 în cazul unui acord internațional. Acest raport susține, de asemenea, obiectivul inclus în foaia de parcurs de la Bali, și anume că țările industrializate ar trebui să reducă emisiile cu 80% până în anul 2050. Salut acest raport care îndeamnă Comisia și Consiliul să adopte un rol de conducere la următoarele negocieri post-Kyoto ce vor avea loc la Copenhaga și care solicită instituirea unor standarde minime de eficiență energetică în UE pentru clădiri noi și clădiri renovate. Raportul invită ECONFIN să introducă cote reduse de TVA pentru energia regenerabilă și produsele cu un consum energetic scăzut.

Susțin ideea ce a solicita stimulente economice, cum ar fi un sistem de comercializare a cotelor de emisii de carbon, pentru ca țările să-și protejeze pădurile tropicale, precum și măsuri de eficiență energetică care să fie adoptate la nivel local și regional pentru a combate penuria energetică.

Iosif Matula (PPE-DE), *în scris*. – Prin adoptarea acestui raport, Uniunea Europeană dovedește că se implică activ în combaterea efectelor negative pe care le generează schimbările climatice. Încălzirea globală reprezintă una dintre cele mai delicate probleme cu care se confruntă întreaga planetă și de aceea necesită un efort comun din partea tuturor țărilor. Cele peste 150 de recomandări incluse în acest raport acoperă majoritatea ariilor care pot fi îmbunătățite pentru atingerea obiectivului european de reducere a creșterii temperaturii la 2 grade C.

Pentru asigurarea atingerii acestui obiectiv, este necesară implicarea activă a tuturor oamenilor și educarea corectă a acestora în spiritul protejării mediului și responsabilității față de generațiile viitoare.

Planul european de redresare economică susține lupta împotriva încălzirii globale prin alocări de fonduri pentru dezvoltarea de tehnologii inovatoare, dar și prin modalități de îmbunătățire a eficienței energetice. Prin investiții în cercetare și inovare se pot dezvolta tehnologii curate, ca răspuns la provocările pe care le ridică schimbările climatice.

Consider că măsurile propuse sunt realizabile și pot fi implementate pe termen mediu și lung. Chiar dacă majoritatea țărilor se confruntă cu o serie de probleme economice și financiare, o atenție deosebită trebuie acordată stopării efectelor negative ale schimbărilor climatice.

Mary Lou McDonald (GUE/NGL), *în scris*. – Am fost foarte încântată să susțin raportul final al Comisiei temporare privind schimbările climatice.

Raportul de astăzi al domnului Florenz se bazează pe principii științifice și prezintă provocările cu care se confruntă societatea noastră în diverse domenii, cum ar fi transportul, amenajarea teritoriului, gestionarea energiei și a deșeurilor. Criza economică actuală nu ar trebui folosită drept scuză pentru a reveni la angajamentele anterioare privind schimbările climatice. Unele forțe în favoarea unui progres mai lent au încercat să folosească această criză economică drept scuză pentru a-și ignora angajamentele necesare privind

schimbările climatice. Acest gest nu ar trebui privit doar ca un truc cinic, venind de la forțe total dezinteresate de problema schimbărilor climatice, ci și ca un mod foarte îngust de a vedea lucrurile.

În ceea ce privește energia nucleară, resping în mod expres noțiunea că aceasta ar avea vreun rol de jucat în economia ecologică de mâine și din viitorul îndepărtat. Irlanda trebuie să rămână o insulă neimplicată în acțiuni nucleare.

Sursele de energie ecologică și regenerabilă ar trebui să fie baza aprovizionării noastre cu energie și nu soluția periculoasă și de scurtă durată pe care ne-o oferă energia nucleară.

Miroslav Mikolášik (PPE-DE), în scris. – (SK) Vă doresc o zi bună tuturor. Susțin raportul în totalitate și aș dori să vă mulțumesc, domnule Florenz, pentru acest raport detaliat privind viitoarea politică a Uniunii Europene privind schimbările climatice. Este cumplit că schimbările climatice globale influențează și vor continua să influențeze mediul în care trăim și, prin urmare, sănătatea și societatea noastră. Avem deci datoria de a ajunge la o înțelegere asupra unei politici care va ajuta la reducerea factorilor ce contribuie la o viitoare catastrofă.

De la decizia Parlamentului, în aprilie, de a înființa Comisia temporară privind schimbările climatice, negocierile privind asistența în integrarea acțiunilor europene într-un context global au avut succes. Cu toate acestea, trebuie să persistăm în a ne arăta preocuparea față de obiectivele de reducere, consumul de energie și rolul agriculturii. Prin cooperare, este posibil să reușim să reducem emisiile de carbon și să încetăm procesul de încălzire globală în Europa și peste tot în lume.

Așa cum a spus domnul Florenz, există mai multe modalități de a aborda schimbările climatice, dar știm că este corect să începem cu îmbunătățirea eficienței și a modului de gestionare a resurselor. Schimbările climatice globale ne distrug mediul în care trăim, modul nostru de viață și oportunitățile viitoarelor generații. Trebuie să facem tot posibilul pentru a încetini acest proces sau chiar pentru a-l opri. Vă mulțumesc tuturor.

Jan Mulder (ALDE), în scris. – (NL) – Deși acest raport a beneficiat de susținerea mea pe parcursul votului final, acest lucru nu mă împiedică să exprim obiecții serioase în legătură cu unele secțiuni ale lui. Nu consider culturile agricole destinate producției animaliere drept un factor al schimbărilor climatice. De asemenea, nu consider necesară introducerea unei directive europene privind solul pentru a rezolva problema schimbărilor climatice.

Alexandru Nazare (PPE-DE), în scris. – (RO) În actualul climat economic, a devenit din ce în ce mai dificilă finanțarea investițiilor în tehnologie ecologică și energie verde, care sunt atât de necesare în lupta împotriva încălzirii globale. Din această cauză, mă alătur colegilor mei care sprijină acest raport și propun măsuri de creștere a investițiilor „inteligente”, care reprezintă o soluție nu numai pentru schimbările climatice, ci și pentru criza financiară, deoarece oferă posibilitatea de generare de noi locuri de muncă.

O astfel de măsură este reglementarea proiectului Comisiei, dezbătut în Parlament, care stipulează că statele membre pot finanța, cu fonduri structurale și de coeziune, programe de lucrări publice, la scară largă, de renovare rezidențială. Acestea pot aduce numeroase beneficii. De exemplu, familiile cu venituri mici pot primi asistență financiară pentru a-și moderniza sistemele de încălzire și a se putea bucura de scăderi substanțiale ale plăților de întreținere. În plus, această măsură va contribui la reducerea dependenței energetice a Europei, care este o prioritate, în lumina recente crize de energie prin care a trecut de curând Europa.

James Nicholson (PPE-DE), în scris. – Acest raport tratează probleme-cheie legate de schimbările climatice, cum ar fi reducerea semnificativă a emisiilor de gaze cu efect de seră, promovarea de surse de energie regenerabilă și îmbunătățirea eficienței energetice.

În prezent, ne confruntăm cu situația în care efectele schimbărilor climatice și ale încălzirii globale încep să se facă simțite mai repede decât ne imaginăm. Din acest motiv, este necesar ca politica de protecție a mediului să rămână una dintre cele mai importante priorități ale UE și ale statelor membre.

Odată cu adoptarea pachetului climatic și energetic adoptat în luna decembrie, UE a preluat un rol de conducere clar în ceea ce privește legislația mediului înconjurător și se află în poziția de a încuraja țările din afara Europei să îi urmeze exemplul și de a promova politici menite să abordeze schimbările climatice.

Nu ne putem permite să ignorăm acest aspect și să așteptăm cincizeci de ani ca să vedem care ar putea fi consecințele.

Rovana Plumb (PSE), în scris. – Am votat acest raport deoarece el constituie „foaia de parcurs în 12 puncte de acțiune” a viitoarei politici integrate pentru protecția mediului.

În raport se subliniază importanța de a stabili de către UE și celelalte state industrializate ca și grup, a unui obiectiv pe termen mediu de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră (GES) cu 25-40% până în 2020 și, pe termen lung, cu 80% până în 2050 comparativ cu anul 1990.

Pentru a atinge aceste obiective și pentru adaptarea la schimbările climatice trebuie asigurate fonduri de cca. 175 milioane euro/an la nivelul UE. Aceasta impune crearea unui fond climatic, alimentat din veniturile provenite din schema de comercializare a emisiilor și/sau a unor fonduri private corespunzătoare în statele membre pentru asigurarea finanțării unei politici viitoare referitoare la climă, investițiile și solidaritatea pe care le va presupune.

O atenție deosebită trebuie acordată cercetării pentru a se asigura suport științific dezvoltării și implementării tehnologiilor „curate”. Trebuie folosită politica de mediu, ca șansă a strategiei de adaptare la efectele schimbărilor climatice, aplicată corect și intersectorial, la contracararea efectelor crizei, prin crearea de noi locuri de muncă „verzi” în întreprinderi competitive.

Zdzisław Zbigniew Podkański (UEN), în scris. – (PL) Până în prezent, pe parcursul a diverse perioade legislative, au fost aduse în discuție treisprezece hotărâri ale Parlamentului European pe tema schimbărilor climatice. În ciuda eforturilor Comisiei și ale Parlamentului, această problemă continuă să fie un subiect controversat. Raportul domnului Florenz nu schimbă poziția celor care nu sunt convinși de influența decisivă a activității umane asupra schimbărilor climatice care au fost, timp de milioane de ani, expuse doar legilor naturii.

O altă problemă privește ideea unei politici integrate pentru toate țările europene. Nu se poate vorbi despre o abordare integrată, având în vedere că raportul nu face referire la situațiile specifice ale noilor state membre sau, mai important, la eforturile pe care le-au făcut începând cu anul 1989 pentru a reduce poluarea și emisiile de gaze cu efect de seră. Fiind diferite, țările au dreptul să își propună obiective diferite. Fiecare stat trebuie să aibă dreptul de a alege ce tehnologie să folosească pentru a obține energie. În ceea ce privește recomandările Comisiei de a stabili un plafon obligatoriu de 20% pentru îmbunătățirea eficienței energetice, se pare că nu este complet nefondată suspiciunea că energia scumpă și străină ar fi promovată în mod discret.

Lydie Polfer (ALDE), în scris. – (FR) Am votat în favoarea raportului Florenz. Este o lucrare excelentă, deoarece detaliază o serie largă de măsuri care trebuie luate în diferite domenii cum ar fi energia, biocombustibilii, eficiența energetică, mobilitatea, turismul, agricultura și creșterea animalelor, protecția solului și gestionarea apei, teme viitoare, educația și instruirea.

Excelenta lucrare a Comisiei temporare pentru schimbările climatice propusă la data de 25 aprilie 2007 este vizionară și propunerile sale pentru combaterea schimbărilor climatice merită sprijinul tuturor celor implicați în viața politică, economică și socială.

Luís Queiró (PPE-DE), în scris. – (PT) Dezbaterile asupra viitoarei politici integrate a Europei asupra schimbărilor climatice acoperă o gamă largă de subiecte și ar trebui să ne ghideze în căutarea de soluții rezonabile, fezabile, științifice. O dezbatere bigotă, care respinge orice altă știință, exceptând versiunea oficială ce ignoră nevoia de cercetare și se lipsește de incertitudinile cercetării științifice, transformă știința în dogmă, iar dogma nu este de niciun folos celor care iau decizii politice.

Prin urmare, prioritatea noastră trebuie să fie concentrarea pe producerea diversificată și eficientă de energie și un consum care să ne reducă dependența și să garanteze calitatea vieții pe care o dorim pentru toți, atât în Europa, cât și în afara ei.

Ne confruntăm, așadar, cu o imensă provocare științifică, în care autoritățile publice au datoria de a prioritiza investițiile în cercetare și dezvoltare și, de asemenea, în particular, în măsura în care sunt și operatori de piață, de a stimula crearea de piețe profitabile pentru mai multe produse eficiente din punct de vedere energetic. Schimbările climatice ne obligă să facem un pas înainte în ceea ce privește dezvoltarea și nu un pas înapoi. Haideți să facem acest efort.

Peter Skinner (PSE), în scris. - Plafoanele stabilite de UE pentru atingerea unei reduceri de comun acord sunt vitale dacă ne dorim o schimbare în bine a mediului în care trăim.

Am votat în favoarea îmbunătățirii structurii acestei coordonări, prin folosirea unei varietăți de surse – inclusiv efectele benefice ale producerii neprimejdioase de energie nucleară – toate acestea fiind revizuite ținând cont de recomandările inspectoratelor naționale și de schimbările tehnologice.

Pentru că acordarea de fonduri este necesară, am votat și pentru folosirea câștigului provenit din licitații în cadrul sistemului ETS pentru acoperirea costurilor oricăror schimbări necesare. Acestea includ și investițiile în noua tehnologie.

Un plan de comerț al emisiilor în domeniul aviației ar putea fi o bună soluție, deși este posibil să aibă doar un efect marginal.

Catherine Stihler (PSE), *în scris*. – Dezbateră asupra unei politici integrate a schimbărilor climatice este esențială dacă ne dorim o reducere cu 50% a emisiilor de carbon până în anul 2050.

Andrzej Jan Szejna (PSE), *în scris*. – (PL) Am votat pentru adoptarea raportului domnului Florenz intitulat „2050: viitorul începe azi – Recomandări pentru viitoarea politică integrată a UE asupra schimbărilor climatice.” Acest raport a fost întocmit de către Comisia temporară pentru schimbările climatice, care a fost înființată în iunie 2007.

Raportul cuprinde o listă clară de recomandări privind reducerea emisiilor de dioxid de carbon, care trebuie să fie pusă în aplicare de către organismele Comunității (în special de către Comisia Europeană) și de către statele membre. Pentru a atinge aceste obiective, vor fi necesare și acțiunile la nivel local.

Schimbările climatice sunt bruște și au consecințe negative grave. UE și statele industrializate ar trebui să urmărească reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră cu valori cuprinse între 25% și 40% până în 2020 și, pe termen lung, să încerce reducerea emisiilor cu 80% până în 2050, față de valorile din 1990.

Alte recomandări conținute de raport includ parteneriatul și cooperarea în domeniul producției de energie solară, urmărind ca țările din bazinul mediteranean să obțină un nivel zero de consum de energie netă în noile clădiri rezidențiale până în 2015 și în toate clădirile noi până în 2020, cu opțiunea de a extinde acest obiectiv pe termen lung și de a include în proiect și clădirile renovate. Planurile includ și crearea unei comunități europene de energie regenerabilă, cu scopul de a susține activitățile de cercetare și dezvoltare pentru a dezvolta noi tehnologii revoluționare.

Thomas Ulmer (PPE-DE), *în scris*. – (DE) M-am abținut să votez raportul asupra schimbărilor climatice. Aceasta nu înseamnă că întregul raport mi se pare nepotrivit. În orice caz, a combinat informații științifice corecte cu polemici false. Toată lucrarea întocmită de comisie a fost părtinitoare și nu a reflectat o gamă largă de opinii științifice. Nu se poate realiza un raport echilibrat cu această structură. Din păcate, acest tip de abordare a fost tot mai des întâlnită în preajma alegerilor europene.

– Raport: Claudio Fava (A6-0026/2009)3-179-500

Guy Bono (PSE), *în scris*. – (FR) Am votat în favoarea raportului Fava pentru directiva privind sancțiunile împotriva angajatorilor emigranți ilegali.

Potrivit cifrelor Comisiei, între 4,5 și 8 milioane de cetățeni din lumea a treia trăiesc ilegal în Uniunea Europeană și sunt, astfel, țintele preferate ale angajatorilor fără scrupule, care beneficiază de munca ilegală.

Este de maximă importanță pentru noi să atragem atenția asupra acestor practici, nedemne de o Europă unde respectul pentru drepturile fundamentale ale omului trebuie aplicat în cazul fiecărei persoane. A venit momentul în sfârșit să accentuăm responsabilitatea pe care o poartă cei care profită de acești oameni foarte vulnerabili. Trebuie să oprim abuzurile asupra acestor victime prin stigmatizarea imigranților ilegali. Cu privire la aceste măsuri pentru care se pledează aici, nu este de ajuns penalizarea patronilor necinstiți, ci și apărarea unui anumit număr de drepturi sociale, cum ar fi dreptul de a fi reprezentat de un sindicat.

În orice caz, nu ar trebui să ne bucurăm de victorie înainte de vreme, pentru că amenințarea cu sancțiuni nu este de ajuns, avem nevoie de instrumente legale de control. Doar atunci vom putea pune în aplicare o politică de imigrare eficientă.

Charlotte Cederschiöld, Christofer Fjellner, Gunnar Hökmark și Anna Ibrisagic (PPE-DE), *în scris*. (SV) Parlamentul European a votat în favoarea raportului (A6-0026/2009), al domnului Fava (Grupul Socialist din Parlamentul European, IT), cu privire la consecințele asupra angajatorilor de imigranți ilegali din lumea a treia care trăiesc în UE.

Având în vedere că raportul însărcinează statele membre cu responsabilitatea de a impune sancțiuni conform codului penal, Partidul Conservator suedez a decis să nu îi ofere sprijinul.

Gérard Deprez (ALDE), *în scris.* – (FR) Susțin raportul Fava, pe care îl vom folosi pentru a impune pedepse mai aspre angajatorilor care se folosesc de munca ilegală.

Amenzile trebuie să includă costurile returnării lucrătorilor în țara de origine și plata datoriilor (salarii, taxe și contribuții la asigurările sociale). Alte sancțiuni propuse se referă la neacordarea de subvenții publice până la închiderea temporară sau permanentă.

Să accentuăm trei puncte-cheie din sistem: în primul rând, semnalul trimis angajatorilor fără scrupule sau celor necinstiți prin impunerea de sancțiuni penale în cele mai grave cazuri de exploatare a muncii ilegale, cum ar fi angajarea de minori în condiții de muncă neadecvate sau atunci când lucrătorul este victima traficului de persoane. În al doilea rând, posibilitatea de a include dispoziții mai puțin severe pentru persoanele private în cazul în care condițiile de muncă sunt în regulă. În ultimul rând, răspunderea companiilor implicate în lanțul de contractare, dacă poate fi dovedit că știau despre angajarea de imigranți ilegali de către subcontractant.

În final, să nu uităm că aici este vorba despre standarde minime (fiecare stat este liber să crească sancțiunile împotriva angajatorilor, precum și protecția imigranților ilegali) și că există o clauză de revizuire la fiecare trei ani, care permite reajustarea obiectivelor în funcție de experiențele avute.

Constantin Dumitriu (PPE-DE), *în scris.* – Raportul elaborat de colegul nostru este un prim pas spre combaterea angajărilor ilegale și reducerea unuia din cele mai grave fenomene ale criminalității transfrontaliere. Dacă până acum politicile statelor s-au axat mai degrabă pe cum să împiedici emigranții ilegali să pătrundă pe piața muncii, de data aceasta atacăm problema la rădăcină prin sancționarea angajatorilor care profită de vulnerabilitatea emigranților ilegali.

Mare parte din acești angajați activează în sectorul agricol și sunt nenumărate cazuri în care condițiile pe care aceștia trebuie să le suporte sunt inumane, de multe ori fără a fi plătiți. Reglementările pe care le propunem nu doar că vor sancționa angajatorii, ci vor asigura și că muncitorii își primesc plățile restante. Aveam nevoie de astfel de prevederi care să stabilească norme unitare la nivel comunitar pentru penalizarea angajatorilor întrucât, în cele mai multe cazuri, acest fenomen este alimentat de rețele transnaționale ale traficantilor de carne vie.

Nu trebuie să interpretăm acest raport ca pe o închidere a granițelor Uniunii, ci doar ca pe o întărire a principiului preferinței comunitare. Având în vedere profilul demografic al majorității statelor membre, trebuie să menținem deschise granițele pieței muncii cu condiția însă ca fluxul de muncitori să fie unul legal și adaptat nevoilor comunitare.

Patrick Gaubert (PPE-DE), *în scris.* – (FR) Sunt încântat de adoptarea, de către o foarte mare majoritate, a proiectului de directivă, care are o importanță fundamentală în combaterea imigrării ilegale și joacă un rol esențial în aplicarea unei politici comune în domeniul imigrării globale.

Locurile de muncă ilegale reprezintă principala sursă de atracție pentru acele mii de bărbați și femei care ne trec granițele în fiecare zi, imaginându-și că vor găsi un loc de muncă decent pentru a-și întreține familiile. În realitate, ei devin doar sclavii unor patroni care îi folosesc și abuzează de vulnerabilitatea lor și de faptul că nu-și cunosc drepturile, pentru a-i exploata și a-i folosi drept mână de lucru ieftină.

Această directivă trimite un dublu mesaj: unul cu privire la angajatorii frauduloși care nu vor mai putea abuza de situație fără să se teamă de pedeapsă, iar celălalt cu privire la potențialii imigranți ilegali care vor fi descurajați de condițiile mai stricte de acces la locurile de muncă legale.

Compromisul negociat cu Consiliul este satisfăcător și nu putem decât spera că această directivă va fi pusă în aplicare cât mai curând de către statele membre, pentru a pune capăt acestei situații de vulnerabilitate în care se află mii de oameni în Europa.

Bruno Gollnisch (NI), *în scris.* – (FR) Nu putem decât să susținem interdicția generală a angajării de lucrători ilegali cu scopul de a descuraja imigrarea ilegală. De asemenea, nu putem decât susține cu tărie sancțiunile împotriva angajatorilor care recurg la acest tip de mână de lucru, de obicei pentru a abuza de aceasta, și care nu sunt altceva decât negustori de sclavi ai zilelor noastre.

În orice caz, am niște rezerve. Încă o dată, Uniunea Europeană profită de un caz bazat pe dreptul comunitar (principalul pilon) pentru a-și extinde competențele cu privire la armonizarea dreptului penal al statelor membre, cu notabila excepție a Irlandei și a Marii Britanii însă, a căror neutralitate este recunoscută de tratate.

Îmi amintesc apoi ce s-a întâmplat în Franța ca urmare a unei greve într-un restaurant select din Neuilly preferat de președintele Sarkozy: patronii au pretins a fi victimele unei piețe de muncă prea rigide sau protectorii unei forțe de muncă pe care o plăteau cu salariul minim legal, și astfel a devenit ușor pentru imigranții ilegali să obțină statut legal prin muncă – o situație pe care această directivă o va consolida prin promiterea regularizării celor care își reclamă patronul.

Mă tem că, în realitate, în țări atât de permissive în această privință precum Franța, toate acestea nu vor limita fluxul de imigranți ilegali.

Carl Lang (NI), *în scris*. – (FR) Acest raport are diverse merite.

Primul ar fi că are un obiectiv educațional. Atrage atenția asupra creșterii alarmante a imigrației ilegale în Europa, emigrație cu valori estimate între 4,5 și 8 milioane potrivit cifrelor Comisiei, și specifică sectoarele economiei în care se concentrează predominant forța de muncă ilegală: construcții, agricultură, servicii de curățenie, hoteluri și restaurante.

Al doilea merit este faptul că intensifică lupta împotriva lucrului suplimentar sub forma unui al doilea serviciu, mai ales prin introducerea de pedepse financiare și penale pentru angajatorii de imigranți ilegali.

Din nefericire, limitele acestui raport sunt destul de numeroase. Nu menționează nimic despre măsurile de stopare a acestor fluxuri intermitente de imigrație ilegală. Restabilirea controalelor la granițele interne nici măcar nu este adusă în discuție.

Mai mult, în vreme de criză economică și socială și de creștere acută a șomajului, statele din Uniunea Europeană trebuie în primul rând să protejeze locurile de muncă, prin urmare aplicarea politicilor naționale și europene de protecționism social este esențială. Trebuie rezervate locuri de muncă pentru francezi în Franța și pentru europeni în Europa. Trebuie aplicate principiile de preferință națională și europeană și de protecție, precum și condiții esențiale pentru refacerea economică și socială a țărilor din Uniunea Europeană.

Jörg Leichtfried (PSE), *în scris*. – (DE) Votez în favoarea raportului lui Claudio Fava asupra sancțiunilor împotriva angajatorilor de resortisanți ilegali originari din țări terțe.

Trebuie să punem punct angajărilor de imigranți ilegali, atât pentru a-i proteja împotriva exploatării, cât și pentru a preveni deteriorarea economiei țărilor în chestiune.

Cel mai important lucru este ca cei sancționați să nu fie lucrătorii din țările terțe, ci angajatorii, care se află într-o poziție mult mai avantajoasă.

David Martin (PSE), *în scris*. – Susțin introducerea și consolidarea sancțiunilor împotriva angajatorilor de rezidenți resortisanți ilegali. Acest raport include norme minime pentru sancționarea penală a angajatorilor, iar sectoarele de activitate care trebuie inspectate sunt cele care sunt mai predispuse la astfel de abuzuri, deși în Scoția suntem deja protejați prin Actul privind imigrarea, azilul și naționalitatea, ce datează din 2006.

Lydie Polfer (ALDE), *în scris*. – (FR) Am votat pentru proiectul de directivă, care abordează pericolul tot mai răspândit al imigrării ilegale, ce duce adesea la exploatare. Există de fapt între 4,5 și 8 milioane de imigranți ilegali în Uniunea Europeană, care lucrează în construcții, agricultură, hoteluri și alte sectoare. Trebuie să consolidăm lupta împotriva imigrării ilegale prin introducerea de diverse tipuri de sancțiuni împotriva angajatorilor de imigranți ilegali la nivel european.

În fapt, trebuie să încurajăm companiile să aibă un mai mare simț al responsabilității și să contribuie astfel la combaterea imigrării ilegale.

Frédérique Ries (ALDE), *în scris*. – (FR) Sunt încântat că o mare majoritate a Parlamentului European a adoptat astăzi proiectul de directivă ce vizează impunerea de sancțiuni împotriva angajatorilor de imigranți ilegali.

Această directivă „a sancțiunilor” este în acord cu strategia UE de combatere a imigrării ilegale, care include „cartea albastră”, promovând imigrarea selectivă și directiva de „reîntoarcere”.

Lucrul suplimentar sub forma unui al doilea serviciu reprezintă un pericol pentru economia europeană, cu atât mai mult pe fondul crizei economice actuale.

Se pare că UE încă reprezintă un „eldorado” pentru mulți imigranți ilegali; ei găsesc adesea aici un loc de muncă și o calitate a vieții pe care nu le pot găsi în propria țară.

Se estimează că există între 4,5 și 8 milioane de resortisanți din țări terțe care trăiesc ilegal în UE, de obicei lucrând în construcții, agricultură, activități menajere și hoteluri. Fac munci prost plătite adesea la granița exploatarei.

Angajatorii fără scrupule profită de acești lucrători ilegali, care acceptă să lucreze pentru salarii extrem de mici și în condiții periculoase.

Mulțumită votului de astăzi, angajarea de lucrători ilegali îi va costa scump pe angajatori de acum înainte și ar putea chiar să îi trimită la închisoare.

Luca Romagnoli (NI), *în scris*. – (IT) Am votat în favoarea raportului domnului Fava ce prevede sancțiuni împotriva angajatorilor de rezidenți resortisanți ilegali din țări terțe. Împărtășesc îngrijorarea raportului în ceea ce privește consecințele sociale ale acestui fenomen și condițiile de exploatare în care lucrează acești imigranți.

Angajatorii fără scrupule profită de imigranții ilegali, folosindu-i pentru slujbe prost plătite și fără calificare, pe care nimeni nu le dorește. Mai mult, munca ilegală ar trebui considerată un rău social, deoarece poate duce la scăderea salariilor și a calității condițiilor de muncă, precum și la deteriorarea competitivității. De aceea salut inițiativa domnului Fava, ce urmărește protejarea drepturilor acestor oameni vulnerabili.

Georgios Toussas (GUE/NGL), *în scris*. – (EL) Propunerea Comisiei pentru o directivă și raportul legat de aceasta, întocmit de Parlamentul European pe tema impunerii de sancțiuni împotriva angajatorilor de rezidenți resortisanți originari din lumea a treia reprezintă un monument de ipocrizie și înșelăciune. Adevăratul obiectiv nu este acela de a impune sancțiuni împotriva angajatorilor care exploatează în mod barbar lucrătorii imigranți; dimpotrivă, este acela de a pedepsi, aresta și deporta în mod violent imigranții în țara lor de origine. Este una dintre seriile de măsuri din politica UE anti-imigrare, astfel cum este exprimată în „Pactul de Imigrare” și continuă notoria „directivă a rușinii” ce propune 18 luni de detenție pentru imigranții „ilegali”, deportarea lor și o interdicție de 5 ani de a intra pe teritoriul UE.

De fapt, propunerea acestei directive, împreună cu raportul Parlamentului European, care continuă aceeași direcție, intensifică măsurile represive împotriva imigranților, stabilește metodică excluderii lor sociale și facilitează o și mai sălbatică exploatare a lor de către interesele capitaliste.

Partidul Comunist Grec votează atât împotriva raportului, cât și a propunerii de directivă a Comisiei.

Susține cererile juste ale imigranților, legalizarea lor, abolirea muncii la negru și nedeclarată, o creștere a plăților și salariilor, plata egală pentru o zi egală de muncă și protecția totală a drepturilor civile și sociale.

– Propunere de rezoluție: (B6-0062/2009)

Edite Estrela (PSE), *în scris*. – (PT) Am votat în favoarea propunerii de rezoluție privind soluționarea problemei eficienței energetice prin tehnologii informaționale și de comunicare (TIC), deoarece consider că TIC joacă un rol crucial în îmbunătățirea eficienței energetice și ar putea avea drept rezultat economisirea estimativă a mai mult de 50 milioane de tone de dioxid de carbon în fiecare an.

Statele membre trebuie să folosească la maxim potențialul oferit de TIC pentru a atinge obiectivele stabilite de pachetul climatic și energetic de a reduce emisiile de gaze cu efect de seră cu cel puțin 20%, de a crește proporția de energie derivată din surse regenerabile cu 20% și de a obține o îmbunătățire cu 20% a eficienței energetice în Uniunea Europeană până în anul 2020.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), *în scris*. – (PT) Am votat în favoarea acestui raport întocmit de un membru de naționalitate cehă al acestei Camere din grupul nostru politic, deoarece credem că abordează un subiect de maximă importanță: soluționarea problemei eficienței energetice prin tehnologii informaționale și de comunicare (TIC). Aceste tehnologii pot reprezenta stimulente ale productivității, creșterii și reducerii de costuri care duc la competiție, dezvoltare durabilă și îmbunătățirea calității vieții cetățenilor din UE. De aceea suntem de acord cu propunerea de a sugera viitoarei conduceri a Consiliului că ar trebui să considere problema TIC și importanța lor în combaterea și adaptarea la schimbările climatice una dintre prioritățile lor.

Mai credem că este important să se facă mai multe eforturi la fiecare nivel decizional pentru a folosi toate instrumentele financiare disponibile pentru inițierea și preluarea unor noi soluții tehnologice bazate pe TIC, care să crească eficiența energetică.

De asemenea, având în vedere faptul că se întârzie adoptarea unei abordări sistematice a unor soluții TIC inteligente, este important să se atragă atenția asupra acestora, punând accentul mai ales pe reducerea emisiilor generate de dezvoltarea orașelor și municipiilor, mai ales prin dezvoltarea inteligentă a construcțiilor, iluminatului stradal și a rețelilor de transmisie și distribuție și prin mai buna organizare a transportului public.

Mieczysław Edmund Janowski (UEN), *în scris*. – (PL) Susțin propunerea de rezoluție cu privire la obținerea eficienței energetice prin tehnologii de informare și comunicare.

TIC ar trebui să devină soluția viitorului pentru practic orice tip de instalație consumatoare de energie, ajutând la economisirea semnificativă a consumului de energie. Dacă nu sunt luate măsuri în acest sens, e posibil să se înregistreze o creștere semnificativă a cererii de energie, în următorii ani (aproximativ 25% pe parcursul a patru ani).

Cele mai mari economii ar fi posibile în sectorul ce se ocupă cu producția și furnizarea de electricitate. Eficiența ar trebui să crească cu aproximativ 40% în domeniul producției de energie și cu aproximativ 10% în domeniul distribuției de energie. TIC contribuie și la o mai bună gestionare a rețelei de energie, cât și la facilitarea integrării de surse regenerabile de energie. Datorită aplicării TIC, vor fi posibile economii semnificative referitor la încălzire, aer condiționat și iluminatul clădirilor. Toate acestea vor contribui la o reală reducere a emisiilor de dioxid de carbon, atât în termeni de unități de energie, cât și la scară globală.

Aceste tehnologii, inclusiv componentele lor, la fel ca și sistemele nanoelectrice, și multe alte abordări tehnologice moderne (de exemplu, fotonica), ajută la creșterea competiției și creează noi oportunități pentru afaceri și pentru piața de muncă.

Creșterea eficienței energetice implică reducerea consumului de energie pe parcursul fazelor de producție, transmisie și distribuție, cât și pentru consumatorul final.

Având în vedere că acest rezultat poate fi obținut prin schimbări tehnologice și comportamentale, ca și prin schimbări economice, urmărindu-se ca nivelul confortului și al serviciilor să rămână intact, tehnologiile moderne TIC trebuie implementate la scară cât mai largă.

Luca Romagnoli (NI), *în scris*. – (IT) Am votat în favoarea propunerii de rezoluție cu privire la obținerea eficienței energetice prin tehnologii informaționale și de comunicare.

Aș propune, de fapt, ca pe lângă ținta de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră cu 20% până în 2020, să ne angajăm să îmbunătățim eficiența energetică cu 20% pe parcursul aceleiași perioade. Din acest motiv susțin propunerea înaintată, care urmărește să atragă atenția, de exemplu cu ajutorul proiectelor demonstrative, asupra importanței tehnologiilor informaționale și de comunicare pentru îmbunătățirea eficienței energetice în economia UE. Aceste tehnologii stimulează creșterea productivității și a dezvoltării, cât și reducerea costurilor, ceea ce rezultă în competitivitate, dezvoltare durabilă și îmbunătățirea calității vieții cetățenilor europeni.

Flaviu Călin Rus (PPE-DE), *în scris*. – Am votat rezoluția Parlamentului European referitoare la soluționarea problemei eficienței energetice prin tehnologiile informației și comunicațiilor, deoarece sunt convins că aceste tehnologii pot oferi soluții viabile la această problemă.

Eficiența energetică e o temă foarte importantă, deoarece știm bine că rezervele naturale, pe baza cărora se obține energie, sunt din ce în ce mai puține, urmând a se epuiza la un moment dat. Prin urmare consider că orice tehnologie prin intermediul căreia se obține eficiență energetică este un aspect benefic, de care poate profita întreaga societate.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE), *în scris*. (PL) Problema siguranței energiei în Uniunea Europeană a fost adusă în discuție în acest Parlament de multe ori, mai ales de către reprezentanții noilor state membre.

Criza care a afectat, în ultimele săptămâni, multe dintre statele membre, a demonstrat cât de real este pericolul debranșării de la alimentarea cu gaz, și cât de nepregătiți suntem pentru a suporta consecințele acestui lucru.

Europa trebuie să înceapă să fie mai solidară în gândire și acțiuni. Trebuie să construim o infrastructură de transmisie adecvată, să creăm mecanisme de sprijin pentru țările care nu au rezerve de materii prime și să

diversificăm sursele din care le obținem. Trebuie să urmărim găsirea unor surse alternative de gaz și să creăm un sistem de economisire a energiei și de eficientizare a consumului de gaz.

Sunt conștient că aceste puncte au fost deja aduse în discuție de nenumărate ori în trecut, dar la ce bun dacă am rămas la nivel de schiță?

Catherine Stihler (PSE), *în scris*. – Importanța eficienței energetice și contribuția ei la atingerea Țintelor noastre în combaterea schimbărilor climatice nu pot fi subestimate. Programele de eficiență energetică au potențialul de a crea locuri de muncă.

–Propunere de rezoluție: (RC-B6-0066/2009)

Guy Bono (PSE), *în scris*. – (FR) Am votat în favoarea acestei rezoluții privind reîntoarcerea și reintegrarea deținuților din centrul de detenție Guantánamo.

Mi se pare că Europa nu poate decât să-l felicite pe președintele Obama pentru decizia de a închide centrul de detenție, un lucru pe care mulți dintre noi l-au cerut timp de mai mulți ani. Astfel, aceasta mi se pare o bună ocazie de a răspunde la cererea SUA prin înaintarea unei poziții comune, în conformitate cu valorile Uniunii Europene.

Este esențial să punem ordine în propria ogradă, înăuntrul granițelor noastre, și să atragem atenția țărilor europene care au permis CIA să transfere în secret prizonieri, asupra responsabilităților lor.

Niels Busk, Anne E. Jensen și Karin Riis-Jørgensen (ALDE), *în scris*. – (DA) Membrii Parlamentului European din Partidul Liberal Danez au votat împotriva paragrafului 4 al propunerii de rezoluție privind întoarcerea și restabilirea deținuților din centrul de detenție Guantánamo, deoarece considerăm că este dreptul absolut al fiecărui stat membru să decidă dacă dorește să accepte deținuți din Guantánamo, în cazul în care administrația SUA ar solicita acest lucru.

Suntem, bineînțeles, de părere că statele membre ar trebui să se consulte reciproc cu privire la posibilele efecte asupra siguranței publice pe teritoriul UE, în cazul în care statele membre doresc să accepte deținuți.

Martin Callanan (PPE-DE), *în scris*. – Pentru mulți dintre membrii Parlamentului European, existența închisorii din golful Guantánamo a devenit un ghimpe de folosit împotriva Americii. Personal, sunt recunoscător că Statele Unite și-au asumat din nou responsabilitatea disproporționată de a proteja Europa de terorism.

Totuși, sunt de acord cu închiderea centrului de detenție Guantánamo. Și asta nu pentru că nu consider că teroriștii violenți nu trebuie închiși, ci dimpotrivă. Dar e clar că probleme legale privind detenția combatanților inamici trebuie rezolvate, și cel mai bun mod de a face asta este prin închiderea taberei X-Ray.

Oricât aș admira și susține America, trebuie spus că deținuții de la Guantánamo sunt responsabilitatea Americii, și nu a noastră. Au fost capturați și arestați sub comandă americană și prin urmare, trebuie judecați și deținuți pentru posibile ofense împotriva Americii, în conformitate cu codul penal american și pe teritoriul american.

Nu susțin ideea că statele membre ale UE trebuie să preia responsabilitatea pentru acești teroriști extrem de periculoși. Totuși, nu cred nici că UE ar trebui să recomande statelor membre ce să facă în această privință.

Așadar, m-am abținut să votez această rezoluție.

David Casa (PPE-DE), *în scris*. – Trebuie să fim foarte atenți atunci când luăm decizii ca cea propusă de această rezoluție. Nu putem să deschidem brațele și să primim pur și simplu orice deținut eliberat din Guantánamo. Deși trebuie să ne asigurăm că deținuții sunt tratați cu demnitate, trebuie să fim siguri că sunt nevinovați în afara oricărui dubiu înainte să luăm vreo decizie. Orice decizii întâmplătoare ar putea fi dezastruoase dacă nu suntem extrem de atenți.

Chris Davies (ALDE), *în scris*. – Deși aprob decizia de a închide Guantánamo, sunt îngrijorat de dorința țărilor europene de a accepta foști deținuți care ar putea păstra legături teroriste. Dată fiind politica de liberă circulație a persoanelor pe teritoriul UE, acțiunile unei singure țări europene ar putea avea repercusiuni pentru celelalte într-o perioadă în care deja ne confruntăm cu probleme complexe de terorism. Mai mult, abilitatea noastră de a deporta un posibil terorist este constrânsă de convenții internaționale (cum ar fi ECHR), a cărei revizie este întârziată.

Proinsias De Rossa (PSE), în scris. – Susțin această rezoluție care felicită decizia președintelui Obama de a închide centrul de detenție din golful Guantánamo și celelalte decizii importante ale acestuia în legătură cu această situație; Amintește că Statele Unite trebuie să poarte principala responsabilitate pentru închiderea acestui centru, inclusiv viitorul deținuților săi; Totuși, cere statelor membre, în spiritul tratamentului corect și uman pentru toți și re consolidând codul penal internațional, să răspundă pozitiv oricărei cereri a SUA de a ajuta restabilirea deținuților din golful Guantánamo pe teritoriul Uniunii Europene.

În orice caz, sunt foarte îngrijorat de rapoarte ce susțin că administrația Obama va păstra practica de extrădare.

Edite Estrela și Armando França (PSE), în scris. – (PT) Am votat în favoarea propunerii de rezoluție comună privind posibilitatea primirii de deținuți din Guantánamo care nu au fost acuzați de ofense, deoarece considerăm cooperarea UE esențială pentru consolidarea dreptului internațional și a respectului pentru drepturile omului, și asigurarea că deținuții din Guantánamo beneficiază de un tratament corect și imparțial.

De aceea privim inițiativa guvernului portughez și dorința de colaborare cu administrația SUA în procesul închiderii centrului de la Guantánamo ca pe un exemplu demn de urmat de celelalte state membre, pentru a susține Statele Unite în rezolvarea acestei probleme complexe, pe fundalul respectului pentru drepturile omului și al prevederilor dreptului internațional.

Vasco Graça Moura (PPE-DE), în scris. – (PT) Am votat împotriva acestei propuneri de rezoluție comună. Având în vedere punctele D (articolul trei) și F ale acestei rezoluții, consider inacceptabil ca UE să încurajeze statele membre să se pregătească pentru a accepta prizonieri eliberați din Guantánamo ca răspuns la o sugestie demagogică și nechibzuită a ministrului portughez de externe.

De fapt, nu ar trebui să fim de acord sub nici o formă ca statele membre UE să accepte deținuți considerați a fi potențiale amenințări (articolul D); și n-ar trebui să uităm precedentele celor 61 de foști deținuți care au fost implicați în terorism de la data eliberării lor (articol F).

Cum este imposibil să facem diferența între aceia care reprezintă o posibilă amenințare și cei care nu, este evident că trebuie aplicat principiul precauției, nu doar în contextul REACH.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), în scris. – (PT) Deși propunerea de rezoluție comună include anumite puncte pe care le considerăm pozitive, mai ales unde susține că „principala responsabilitate pentru întreg procesul de închidere al centrului de detenție Guantánamo și pentru viitorul deținuților săi revine Statelor Unite”, nu clarifică termenii în care trebuie să privim situația umanitară extrem de serioasă, în chestiune.

Așa cum am subliniat anterior, ne opunem oricărui acord între țări sau între Statele Unite și Uniunea Europeană cu privire la transferul prizonierilor deținuți la Guantánamo. Asta nu înseamnă că deciziile și cererile exprimate liber de către indivizi, în special cele pentru azil în Portugalia, nu trebuie analizate pe fundalul respectului pentru suveranitatea națională, pentru Constituția Republicii Portugheze și pentru dreptul internațional.

Totuși, rezoluția: nu denunță faptul că detenția și transportul ilegal de cetățeni nu au fost luate în considerare de către noua administrație SUA, și ignoră complet nevoia de a descoperi tot adevărul despre violarea dreptului internațional și a drepturilor omului, comisă ca parte a așa-numitului „război împotriva terorismului”, inclusiv responsabilitățile guvernelor mai multor țări UE privind folosirea teritoriului lor pentru extrădarea și transportul prizonierilor deținuți ilegal.

Ona Juknevičienė (ALDE), în scris. – (LT) Felicit și susțin cu multă căldură decizia președintelui american Barack Obama de a demara închiderea centrului de detenție de la Guantánamo. Acesta este un pas important către un nou început în politica Statelor Unite. Sunt convinsă că toate statele membre vor susține astfel de politici ale SUA și vor răspunde apelului la cooperare al președintelui Obama, sau vor contribui la rezolvarea problemei prizonierilor eliberați, dacă președintele va cere asta. Totuși, am votat împotriva articolului din rezoluție care cere statelor membre să „fie pregătite să accepte prizonieri din Guantánamo”, deoarece consider că această chestiune trebuie hotărâtă independent de fiecare țară din Comunitate. Nu am nici un dubiu că fiecare dintre ele, aflată în fața faptului, va răspunde pozitiv și își va oferi ajutorul administrației SUA. În orice caz, asta va rămâne la alegerea lor, a bunăvoinței lor și a respectului pentru normele legale umanitare și internaționale.

Athanasios Pafilis (GUE/NGL), în scris. – (EL) Deputații Parlamentului European din partea Partidului Comunist Grec au votat împotriva acestei propuneri de rezoluție comună întocmită de partidele politice din Parlamentul European, care cere eliberarea imediată a deținuților arestați arbitrar și reținuți de SUA la baza din Guantánamo și închiderea imediată și definitivă a bazei pe care o mențin de asemenea ilegal pe teritoriul cubanez, împotriva voinței poporului cubanez și a guvernului acestuia.

De fapt, rezoluția cere un proces corect pentru orice persoană împotriva căreia SUA consideră că are dovezi, cerând statelor membre să accepte deținuți în închisorile lor, în contextul unei lupte comune împotriva terorismului duse de către UE și SUA. Acceptarea procesului și sentinței deținuților ar însemna batjocură și complicitate, având în vedere torturile medievale prin care au trecut deținuții, și deci credibilitatea unor astfel de dovezi după ani de prizonierat în condiții inumane.

Felicitările de care este înconjurat președintele Obama îi fac pe oameni să își creeze iluzii despre politica imperialistă. În ce privește această problemă, decizia privind Guantánamo menține posibilitatea pentru CIA de a 'ridica suspecți teroriști' și de a-i transporta în închisori secrete.

Tobias Pflüger (GUE/NGL), în scris. – (DE) Am votat în favoarea propunerii de rezoluție comună a Parlamentului European privind reîntoarcerea și restabilirea deținuților de la Guantánamo, deoarece salut acceptarea prizonierilor de către țările UE. Multe dintre țările Uniunii Europene poartă responsabilitatea cu privire la Guantánamo deoarece, de exemplu, au permis reguli prea lejere cu privire la transportul ilegal de prizonieri.

Totuși, raportul conține câteva puncte cu care îmi e greu să fiu de acord.

Practicile de tortură din Guantánamo și, în special, tortura prin sufocare cu apă, nu sunt considerate tortură, ci sunt numite „tehnici dure de interogare care au ajuns până la tortură și tratament crud sau inuman”.

În plus, amendamentele stabilite de către Grupul Confederal al Stângii Unite Europene și Stânga Verde Nordică și Grupul Verzilor/Aliața Liberă Europeană, care cereau ca toate taberele secrete de prizonieri să fie închise, dreptul la compensații al victimelor și o anchetă asupra violării drepturilor omului în legătură cu Guantánamo, au fost respinse.

Luís Queiró (PPE-DE), în scris. – (PT) Dificultatea Europei de a face față deciziei de închidere a centrului de la Guantánamo ilustrează prăpastia dintre intenții bazate pe principii valide și realitate, care este suprasaturată de dificultăți.

Închiderea centrului de la Guantánamo este o veste bună ca atare, precum și în plan simbolic. În orice caz, închiderea nu rezolvă problema pentru care această facilitate a fost creată - și care nu a avut soluție - și anume, modalitatea de a gestiona o amenințare care afectează siguranța națională și internațională, care este marcată de caracteristici complet diferite de cele ale combatanților inamici tradiționali, pentru care dreptul internațional a fost conceput și este pregătit.

În loc de simpla cooperare în cazul unei posibile acceptări a foștilor prizonieri de la Guantánamo - o măsură care ar putea fi necesară, dar trebuie să țină cont de o serie de limitări - Europa, Statele Unite și comunitatea internațională trebuie să coopereze pentru găsirea unei soluții legale stabile și de durată pentru provocarea cauzată de combatanți teroriști internaționali. Fără acest lucru, Guantánamo va fi urmat de o altă soluție ineficientă.

Cât despre acceptarea de foști deținuți, nu doar că ar trebui să existe o coordonare la nivel european, dar ar fi recomandabil să nu fie primiți cei cărora, în alte circumstanțe, nu li s-ar fi acordat viză, din motive de securitate. Criteriile adoptate ar trebui să fie bunăvoința și precauția.

Luca Romagnoli (NI), în scris. – (IT) Am votat împotriva propunerii de rezoluție comună privind reîntoarcerea și restabilirea deținuților de la centrul Guantánamo. Personal, sunt ferm convins că responsabilitatea întregului proces de închidere a centrului și a viitorului deținuților aparține exclusiv și în întregime Statelor Unite ale Americii.

Mai mult, nu sunt de acord cu afirmația făcută în rezoluție, ce susține că responsabilitatea privind respectul pentru dreptul internațional și drepturile fundamentale aparține tuturor țărilor democratice, și în special Uniunii Europene. Nu ne putem amesteca într-o problemă în care doar guvernul Statelor Unite are competența să facă asta. Pe scurt, din motivele enumerate mai sus, mă opun unei posibile introduceri de prizonieri de la Guantánamo în Uniunea Europeană.

Catherine Stihler (PSE), în scris. – Toate statele membre ale UE trebuie să își aducă propria contribuție în a face posibilă închiderea facilității de la Guantánamo. Nu are rost să cerem americanilor să închidă centrul, ceea ce face acum președintele american, dacă nu suntem dispuși să ne asumăm o parte din responsabilitate.

Andrzej Jan Szejna (PSE), în scris. – (PL) Am primit cu bucurie vestea că Barack Obama a decis închiderea facilității de la Guantánamo. Pe parcursul campaniei electorale, domnul Obama subliniașe că închiderea acestei închisori notorii va fi o prioritate.

Problema reînțoarcerii și a restabilirii deținuților de la Guantánamo ar putea fi un semn al unei importante schimbări în politica SUA, într-o direcție bună, și anume, către respectarea drepturilor fundamentale, precum și către dreptul umanitar și internațional. Acum, fiecare prizonier ar trebui să fie judecat în cadrul unui proces. Dacă sunt găsiți vinovați, ar trebui să își ispășească pedeapsa într-o închisoare din Statele Unite. Cei care nu au fost acuzați și sunt de acord să fie repatriați ar trebui trimiși în țările lor de origine cât mai curând posibil. Prizonierii care nu pot fi trimiși în țara de origine din cauza unui risc de tortură sau persecuție, ar trebui să rămână în Statele Unite și să primească protecție umanitară și compensații. În prezent, sunt în jur de 242 prizonieri reținuți la Guantánamo. Unii dintre ei se află acolo numai din cauză că nu există o țară sigură în care să se poată întoarce. Acești oameni nu au fost acuzați de nicio crimă.

Lupta împotriva terorismului este, și rămâne, o prioritate în politica externă atât pentru Uniunea Europeană, cât și pentru Statele Unite. Totuși, trebuie să accentuăm că întotdeauna trebuie să meargă mână în mână cu respectul pentru drepturile fundamentale și principiile legale.

9. Corectările voturilor și intențiile de vot: a se vedea procesul-verbal

(Ședința a fost suspendată la ora 13.20 și a continuat la 15.00.)

PREZIDEAZĂ: DOAMNA ROTHE

Vicepreședintă

10. Aprobarea procesului-verbal al ședinței anterioare

(Procesul-verbal al ședinței precedente a fost aprobat)

Nils Lundgren (IND/DEM). – Doamnă președintă, la un punct de pe ordinea de zi, fac referire la articolul 142 alineatul (2) literele (a) și (b) din Regulamentul de procedură cu privire la alocarea timpului de luare a cuvântului. Ieri, când discutam subiectul închisorii Guantánamo, aici în plen, eu și alți câțiva vorbitori am fost întreruși brutal, în momentul în care am depășit timpul de luare a cuvântului cu câteva secunde. Acest tratament sever a fost impus de către domnul Pöttering și domnul Siwiec, vicepreședintele care l-a înlocuit mai târziu, după-amiază.

Pe de altă parte, domnului Schulz, liderul Grupului Socialist, i s-a permis de către domnul Pöttering să depășească timpul de luare a cuvântului cu mai mult de un minut. Cu toate acestea, nici nu aș îndrăzni să insinuez că acest lucru s-a întâmplat pentru că domnul Pöttering și domnul Schulz sunt amici - *alte Kameraden* cum s-ar spune în limba germană - dar observ un model repetitiv în acest caz. Colegii de la grupurile mari, care exprimă mesajul politic pe care președintele vrea să îl audă, sunt tratați cu multă generozitate. Colegii de la grupurile mai mici, care exprimă mesajul politic pe care președintele nu vrea să îl audă, sunt tratați cu mare parcimonie. Consider că este o încălcare a Regulamentului de procedură, unde se stipulează în mod clar modul în care trebuie să fie alocat timpul de luare a cuvântului.

Aș dori să îi reamintesc domnului Pöttering și tuturor vicepreședinților săi că -

(Președintele l-a informat pe vorbitor că și-a depășit timpul de luare a cuvântului)

Am fost trimis aici pentru a apăra principiul subsidiarității și suveranitatea țărilor membre, iar președintele și vicepreședinții acestui Parlament nu au dreptul de a încerca în vreun fel să reducă la tăcere vocea a 15% din electoratul suedez.

Președintele.-Domnule Lundgren, vă întrerup discursul. Ați depășit timpul de luare a cuvântului cu mai mult de jumătate. Am luat la cunoștință ceea ce ați spus. Consider că este evident pentru toată lumea.

Nils Lundgren (IND/DEM). – Doamnă președintă, îmi permiteți să vă reamintesc că acest lucru nu i s-ar fi întâmplat domnului Schulz. Pe dumnealui nu l-ați fi întrerupt. Aceasta este marea diferență. Dar mi-ați dovedit punctul de vedere - vă mulțumesc foarte mult.

Președintele. -Domnule Lundgren, sunt sigură că vă înșelați. Voi nota ceea ce ați declarat și va apărea în procesul-verbal. De asemenea, ar fi indicat să se discute în Birou problema tratamentului diferențiat, care este parțial dependent de perioada de timp disponibilă.

11. Kosovo (dezbatere)

Președinte. – Următorul subiect este declarațiile Consiliului și ale Comisiei privind situația din Kosovo.

Hannes Swoboda (PSE). – (DE) Doamnă președintă, discutăm astăzi despre Kosovo pe fondul unui raport foarte detaliat al domnului Lagendijk, raportorul, care este, desigur, legat de declarațiile din partea Comisiei și a Consiliului.

În acest caz, raportorul nu are alocat un timp oficial de luare a cuvântului, ceea ce cred că este o situație revoltătoare. În cazul în care raportorul ar fi trebuit să prezinte doar un raport de inițiativă luni seara, acesta ar fi beneficiat de patru minute. Consider că acest lucru este nedrept. Prin urmare, aș solicita Biroului să analizeze dacă unei persoane care a lucrat luni de zile în calitate de raportor al Comisiei pentru afaceri externe nu ar trebui să îi fie, de asemenea, alocat un timp oficial de luare a cuvântului.

În prezent, doamna Kallenbach i-a cedat acestuia perioada de timp alocată domniei sale, ca dovadă de solidaritate cu un coleg de la Grupul Verzilor/Aliața Liberă Europeană. Poate că ar fi posibil, doamnă președintă, în cazul în care acest lucru este de competența dumneavoastră, să îi acordați doamnei Kallenbach un minut conform procedurii „catch-the-eye”. Cu toate acestea, v-aș ruga să reflectați cu atenție asupra acestui lucru. Trebuie să găsim un alt aranjament în acest tip de caz.

Președintele. - Cu siguranță, este adevărat că ar trebui abordată problema fundamentală. În ceea ce privește această situație specifică, recomand doamnei Kallenbach să solicite acest minut conform procedurii „catch-the-eye”, deoarece lucrurile ar fi mult mai simple.

Alexandr Vondra, Președintele în exercițiu al Consiliului. - Doamnă președintă, sunt recunoscător pentru această oportunitate de a realiza un bilanț al celor mai recente evoluții din Kosovo. Peste două săptămâni - la data de 17 februarie 2009 - Kosovo va sărbători prima aniversare a declarației sale de independență, iar această dezbatere survine, cu siguranță, la timp. De atunci, Kosovo a adoptat o constituție și un cadru juridic; instituțional complet nou. Declarația de independență a creat o nouă situație și noi provocări pentru comunitatea internațională și pentru Uniunea Europeană, în special.

Diferitele opinii ale statelor membre, ca reacție la declarația de independență, nu subminează în niciun fel obiectivele de ansamblu ale politicii Uniunii. Ne păstrăm angajamentul de a sprijini dezvoltarea economică și politică din Kosovo, în cadrul obiectivului general de a asigura stabilitatea pe termen lung pentru întreaga regiune a Balcanilor.

În cazul Kosovo, acest lucru înseamnă în special, consolidarea statului de drept, respectarea drepturilor omului și protecția minorităților, precum și încurajarea dezvoltării economice și eforturi pentru protecția patrimoniului cultural și religios al Kosovo.

De asemenea, acest lucru mai presupune continuarea percepției Kosovo în cadrul mai larg stabilit pentru Balcanii de Vest, la reuniunea la nivel înalt de la Salonic din 2003. Politica de sprijinire a unei perspective europene pentru toate țările din Balcanii de Vest, agreată cu această ocazie, a fost reafirmată de atunci, cel mai recent de către Consiliu, în cadrul reuniunii sale din 8 decembrie 2008.

Dovada angajamentului nostru continuu constă în numirea rapidă la începutul anului trecut a lui Pieter Feith în funcția de reprezentant special al UE, cu sediul la Priștina și veți avea șansa să îl întâlniți foarte curând în cadrul Comisiei pentru afaceri externe. Sarcina domniei sale și cea a echipei din subordine este aceea de a oferi sprijin valoros pe teren, pentru a ne ajuta să ne îndeplinim împreună toate obiectivele politice.

Mai recent, EULEX, cea mai ambițioasă misiune PESA civilă de până în prezent, și-a început mandatul la începutul lunii decembrie 2008. Principalul său scop este acela de a asista și sprijini autoritățile din Kosovo în domeniul statului de drept, în special pentru dezvoltarea poliției, justiției și administrației vamale.

Principala noastră provocare în lunile următoare va fi să ne intensificăm angajamentul în Kosovo, în special prin trecerea la deplina desfășurare a EULEX. Suntem destul de realiști să conștientizăm faptul că anul 2009 va aduce, în egală măsură, dificultăți și obstacole.

Instituțiile din Kosovo se confruntă, de asemenea, cu multe provocări în punerea în aplicare a angajamentelor lor de dezvoltare a unui Kosovo democratic și stabil din punct de vedere multiethnic. Asistența comunității internaționale este esențială în cazul în care Kosovo va reuși să se integreze pe deplin cu restul regiunii.

Comisia a anunțat că, pe parcursul acestui an, va prezenta un studiu care examinează modalitățile de continuare a dezvoltării politice și socioeconomice în Kosovo. Acest lucru a fost salutat de către Consiliu, ar trebui să ofere noi oportunități și se va construi pe ceea ce a fost deja realizat, cu ajustări în funcție de experiența noastră din următoarele câteva luni.

Situația din zona de nord a Kosovo va continua, cu siguranță, să fie dificilă în lunile care vor veni și va necesita o atenție deosebită. Cele mai recente focare de violență etnică din Mitrovica de la începutul lunii ianuarie a acestui an au fost destul de grave, dar au fost stinse. Este deosebit de încurajator faptul că autoritățile de la Priștina au acționat cu o reținere rezonabilă. Totuși, aceste incidente reprezintă o reamintire constantă a riscului de destabilizare în acea regiune. Vom continua să monitorizăm situația îndeaproape, mai ales în zona de nord a țării.

Președinția este recunoscătoare pentru interesul constant din partea deputaților europeni și pentru sprijinul dumneavoastră în

ceea ce privește rolul Uniunii Europene în regiune. În ceea ce mă privește, salut rezoluția propusă, care a fost prezentată în această perioadă de sesiune. Este încurajator faptul că Parlamentul este în măsură să își dovedească sprijinul vast pentru eforturile noastre în această regiune și pentru angajamentul Uniunii de a stabili Kosovo în cadrul regiunii extinse.

Această Președinție este hotărâtă să vă țină la curent, atât prin intermediul discuțiilor periodice de aici din plen, precum și prin intermediul unor rezumate mai detaliate din partea comisiilor. În această primăvară planificăm diferite activități, printre altele, dedicarea întrunirii Gymnich de la sfârșitul lunii martie subiectului reprezentat de Balcanii de Vest. De asemenea, sunt la curent cu faptul că Pieter Feith se va întâlni cu Comisia AFET săptămâna viitoare și va fi în măsură să ofere informații actualizate cu privire la ultimele evoluții de pe teren.

Meglana Kuneva, comisar. -Doamnă președintă, la doar un an de la declarația de independență, situația din Kosovo și din întreaga regiune a Balcanilor de Vest este, în general, stabilă și sub control, în ciuda producerii unor incidente.

Prezența Uniunii Europene în Kosovo se materializează progresiv, fiind preluată de la ONU. Reprezentantul special al UE are sediul la Priștina, iar misiunea UE de sprijinire a supremației legii (EULEX) se desfășoară pe întreg teritoriul Kosovo și va fi complet operațională la sfârșitul lunii martie.

Un Kosovo stabil și multiethnic reprezintă o prioritate pentru Uniunea Europeană. Cel mai bun mod pentru ca în Kosovo să se facă progrese spre integrarea europeană este să se creeze o societate democratică și multiethnică, cu respectarea deplină a statului de drept, care să coopereze pașnic cu vecinii săi și să contribuie la stabilitatea regională și europeană. Acest aspect include măsuri pe scară largă pentru a proteja viitorul tuturor comunităților din Kosovo, creând astfel o bază pentru dezvoltarea economică și politică durabilă.

Raportul intermediar prezentat de Comisie în noiembrie 2008 a fost considerat de către autorități drept o evaluare obiectivă și corectă a ceea ce a fost realizat și a provocărilor viitoare. Autoritățile din Kosovo s-au angajat să lucreze și să coopereze cu Comisia pentru îndeplinirea acestor provocări. Alocăm fonduri semnificative regiunii Kosovo, prin intermediul Instrumentului de asistență pentru preaderare (IPA), ca parte din totalul garanției de 1,2 miliarde de euro agreată în cadrul conferinței finanțatorilor din iulie 2008.

În 2008, Instrumentul de asistență pentru preaderare a sprijinit proiecte în valoare de 185 milioane de euro în Kosovo, o creștere de trei ori mai mare față de anul precedent. Vom alocă o nouă tranșă de 106 milioane de euro în 2009. Gestionarea acestei finanțări rămâne în responsabilitatea exclusivă a Biroului de legătură al Comisiei noastre de la Priștina, care este acum pe deplin operațional cu toate sistemele de control instaurate și preia sarcinile de la Agenția Europeană pentru Reconstrucție.

Comisia salută proiectul de rezoluție care a fost discutat astăzi aici, în Parlamentul European. Sunt abordate multe probleme asupra cărora suntem de acord ca fiind de o importanță vitală, cum ar fi conservarea patrimoniului cultural din Kosovo, îmbunătățirea capacității administrației publice, o mai bună integrare între comunități, importanța educației multietnice și situația critică a familiilor de romi din taberele de refugiați contaminate cu plumb din partea de nord.

Comisia tratează aceste probleme cu deosebită considerație. Probabil că aş putea să spun câteva cuvinte despre fiecare, pe rând.

Începând din anul 2004, Comisia a finanțat reconstrucția siturilor de patrimoniu religios și cultural – cu un program în valoare de 10 milioane de euro – cu implicarea strânsă a Consiliului Europei. În anii 2008 și 2009 se continuă finanțarea, cu 2,5 milioane de euro mai mult pentru proiectele viitoare. Considerăm că acesta reprezintă un aspect foarte important al reconcilierii și am sprijinit baza de date a patrimoniului cultural din Kosovo. Cimitirele ar putea fi, de asemenea, incluse în această dezbatere, pentru a se asigura restaurarea și conservarea lor corespunzătoare.

Aș dori să exprim recunoștința noastră față de Parlamentul European pentru suma suplimentară de 3 milioane de euro alocată bugetului pe 2008 al UE, pentru reconstrucția patrimoniului cultural din zonele afectate de război din Balcanii de Vest. Comisia a alocat jumătate din această sumă - 1,5 milioane de euro - pentru Kosovo, într-un proiect comun cu Ministerul Culturii, în orașul multietnic Prizren.

Suntem recunoscători pentru suplimentarea sumei de la această linie bugetară, care este, de asemenea, alocată în bugetul din acest an. Prin intermediul Instrumentului de preaderare din 2007, Comisia pune în aplicare proiecte pentru a facilita întoarcerea și reintegrarea persoanelor strămutate intern și a refugiaților în Kosovo, pentru o sumă totală de 3,3 milioane de euro. S-au avut în vedere mai multe finanțări - 4 milioane de euro în cadrul Instrumentului de preaderare din 2008, precum și 2 milioane de euro în cadrul Instrumentului de preaderare din 2009. De asemenea, aceste fonduri vor contribui la îmbunătățirea capacității locale de a reintegra repatriații în mediul local, social și economic.

Subiectul egalității între femei și bărbați deține, de asemenea, o pondere mare pe ordinea noastră de zi. Comisia a oferit asistență tehnică pentru Agenția de egalitate între sexe din Kosovo. De asemenea, a sprijinit activitățile mai multor ONG-uri locale care lucrează în domeniul egalității între sexe și a drepturilor femeilor, prin intermediul Instrumentului european pentru democrație și drepturile omului.

În ceea ce privește capacitatea administrației publice, Comisia monitorizează aplicarea strategiei și a planului de acțiune de reformă a administrației publice kosovare. Am făcut presiuni pe lângă autorități cu privire la urgența adoptării Legii privind funcția publică. De asemenea, cooperăm cu Institutul de administrație publică din Kosovo, datorită implicării noastre în înființarea școlii regionale de administrație publică. Se acordă o atenție deosebită Ministerului administrației locale, cu un proiect de sprijin de aproximativ 1 milion de euro.

Comisia depune eforturi semnificative pentru a sprijini reformarea sistemului de învățământ din Kosovo. Asistența noastră financiară este cuprinzătoare. Scopul său este acela de a îmbunătăți atât condițiile materiale, cât și calitatea predării la ciclurile primare, secundare și terțiare și în sectorul școlilor profesionale, precum și acela de a consolida aspectele multiculturale ca o condiție de bază pentru reconciliere.

În urma conferinței finanțatorilor din luna iulie, Banca Mondială a instituit un fond fiduciar susținut de mai mulți finanțatori pentru sectorul social extins, inclusiv educația. Comisia este printre principalii contribuiitori la acest fond, alocând 5 milioane de euro. În total, asistența UE pentru educație în Kosovo în perioada 2006-2010, se ridică la 30,5 milioane de euro. Deschiderea unui colegiu universitar european multietnic va primi sprijinul nostru, o dată ce toate părțile locale interesate vor ajunge la o înțelegere pentru a transforma acest efort într-un proiect durabil.

Problema familiilor de rromi din taberele de refugiați contaminate cu plumb din partea de nord reprezintă un motiv de serioasă îngrijorare. Comisia acordă în mod activ asistență în găsirea unei soluții durabile și rapide, acceptată de toate părțile implicate. Am solicitat în mod repetat tuturor părților implicate să se abțină de la politizarea acestei probleme și să acționeze numai în interesul familiile de rromi.

În cele din urmă, Kosovo beneficiază, de asemenea, de programele noastre cu beneficiari multipli, acoperind Balcanii de Vest și Turcia, care finanțează procesul de înregistrare civilă a populației de rromi. Sprijinul nostru pentru rromii din Kosovo include, de asemenea, educația. Împreună cu Consiliul Europei, sprijinim educația de calitate pentru copiii rromi, inclusiv în limba lor maternă.

În opinia mea, toate acestea sunt în concordanță cu propunerile dumneavoastră. Le mulțumesc tuturor stimatilor membri ai acestui Parlament pentru atenție și aștept cu nerăbdare întrebările dumneavoastră.

Doris Pack, în numele Grupului PPE-DE. – (DE) Doamnă președintă, aş dori să felicit raportorul și raportorul fictiv, deoarece consider că împreună am elaborat o rezoluție foarte bună.

Această rezoluție face apel la Consiliu și Comisie să asigure că se conlucrează în Kosovo, că EULEX acționează împreună cu Înalțul Reprezentant al UE și că sunt create sinergii în interesul vieții economice și sociale din Kosovo, care are nevoie de îmbunătățire.

Misiunea EULEX trebuie să se asigure, de asemenea, că acele cauze din instanțe care se judecă de câțiva ani sunt abordate și, în final, soluționate. Există încă multe atrocități care încă nu au fost dezvăluite și aduse în fața unei instanțe. Combaterea corupției în Kosovo este, de asemenea, importantă, deoarece există încă mulți infractori în libertate, care rămân nepedepsiți.

În plus față de ceea ce s-a spus deja, Uniunea Europeană trebuie să ia în considerare nu numai luarea de măsuri pe scară largă, ci, de asemenea, să se concentreze mai mult pe viața de zi cu zi a oamenilor de acolo și a oportunităților pentru proiectele locale care implică cetățenii. Acest lucru este foarte important.

În final, trebuie să facem apel la guvernul din Kosovo pentru a începe punerea în aplicare în mod practic a acestei constituții, care include planul Martti Ahtisaari. Locuitorii din Kosovo trebuie să devină conștienți, în viața lor de zi cu zi, că toți trăiesc împreună. În plus, sârbii, albanezii și toate celelalte minorități din Kosovo trebuie să fie considerate drept cetățeni cu drepturi egale.

Guvernul din Kosovo trebuie, de asemenea, să depună eforturi pentru continuarea programului de descentralizare. Mă declar totodată în favoarea instituirii unui colegiu european multiethnic, care ar reprezenta o altă instituție comună, alături de Universitatea din Priștina și de Universitatea din Mitrovica, care să se concentreze asupra unui viitor comun.

În plus, aș dori ca Serbia să conștientizeze în sfârșit faptul că sârbii din Kosovo nu vor să fie încurajați să nu ia parte la guvernare. Acestora trebuie să li se permită să ia parte la guvernare, la lucrările parlamentare și la viața civilă. Aceasta este singura modalitate în care Kosovo se va dezvolta.

Csaba Sándor Tabajdi, în numele Grupului PSE. – (FR) Doamnă președintă, mă adresez în numele Grupului Socialist din Parlamentul European. Putem confirma că situația din Kosovo se îmbunătățește. Suntem recunoscători Președinției cehe și Comisiei pentru buna lor cooperare. Sunt total de acord cu doamna Pack cu afirmația prin care misiunea EULEX reprezintă o provocare majoră pentru politica europeană de securitate și apărare, una dintre cele mai mari provocări din întreaga istorie a Uniunii Europene ca o comunitate bazată pe domnia legii.

Este un lucru bun că există deja o bază legală, ca urmare a declarației președintelui Consiliului de Securitate, care a fost salutată de către guvernul sârb. A existat un acord tacit din partea Chinei și Rusiei, care anterior au respins orice soluționare a conflictului.

Este esențial ca EULEX să coopereze bine cu partidele implicate din Kosovo. Nu trebuie să repetăm greșeala comisă de MINUK, care a risipit mulți bani și i-a îndepărtat pe locuitorii din Kosovo. Doamna Pack a abordat, de asemenea, acest subiect. Este foarte important să se clarifice împărțirea competențelor, pe de o parte, între guvernul și parlamentul din Kosovo și EULEX, pe de altă parte.

Nu putem să ne asumăm responsabilitatea pentru dezvoltarea regiunii Kosovo. Prezența EULEX în partea de nord a regiunii Kosovo este foarte importantă pentru a evita divizarea teritorială. În cele din urmă, aplicarea în totalitate a prevederilor constituției, în conformitate cu planul Ahtisaari, reprezintă un aspect esențial pentru minorități.

Johannes Lebech, în numele Grupului ALDE. – (DA) Doamnă președintă, în primul rând aș dori să îmi exprim mulțumirea profundă față de această propunere de rezoluție și să îi mulțumesc domnului Lagendijk pentru eforturile depuse. Rezultatul este un text bine echilibrat și la obiect care, în același timp, reușește să abordeze toate problemele importante. Prin intermediul acestei rezoluții, noi, cei din Parlamentul European, transmitem în primul rând un semnal locuitorilor din Kosovo și celor din altor țări din Balcanii de Vest, și anume: „nu ați fost uitați, sunteți o parte din Europa”. Acestea nu sunt doar cuvinte goale, fără niciun sens real. Misiunea EULEX, cea mai extinsă misiune sub egida politicii europene de securitate și apărare de până în prezent, este deja în curs de desfășurare. Este îmbucurător faptul că misiunea este sprijinită de ONU și că acoperă întreaga țară.

Prin intermediul rezoluției noastre, noi, cei din Parlamentul European, sprijinim regiunea Kosovo în această misiune. Evidențiem, de asemenea, domeniile în care statele membre ale UE pot să sprijine această regiune. Acest lucru se leagă de ajutorul special oferit pentru instituirea administrației publice, consolidarea societății civile și pentru proiectele educaționale. Atunci când evidențiem domeniile în care liderii kosovari trebuie să mai facă demersuri de îmbunătățire, spre exemplu în privința protecției minorităților, facem acest lucru

pentru că vorbim serios atunci când afirmăm că vom fi alături de Kosovo în eforturile sale de a institui o societate democratică. O societate democratică cu respectarea minorităților și coexistență pașnică cu țările vecine. Acest aspect nu este legat numai de viitorul Kosovo, ci și de viitorul întregii regiuni a Balcanilor și al Europei ca un întreg. Traseul de urmat este unul lung și dificil. Există o singură cale și aceasta este prin intermediul UE și al integrării totale și complete a regiunii Kosovo, precum și a restului teritoriilor din Balcanii de Vest în cadrul cooperării europene.

Ryszard Czarnecki, în numele Grupului UEN. – (PL) Doamnă președintă, păcatul original care a fost comis atunci când această nouă țară, Kosovo, a luat naștere, implică sentimentul, preponderent în rândul minorității sârbe din Kosovo și Metochia, precum și în Serbia însăși, că noul stat și întreaga majoritate musulmană sunt împotriva sârbilor. Acest lucru trebuie să fi avut un impact asupra relațiilor dintre Belgrad și Priștina și cu siguranță și asupra relațiilor dintre locuitorii din Kosovo și sârbii din enclavele etnice sârbe.

În cazul în care nu sunt respectate drepturile culturale, educaționale și religioase ale minorității sârbe, nu doar relațiile bilaterale dintre Kosovo și Serbia și cele din alte părți ale Balcanilor vor deveni mai dificile, dar și calea Priștinei către statutul de membru al Uniunii Europene va fi mai lungă.

Sunt de acord cu afirmațiile onorabilului domn Lebech care a luat cuvântul înaintea mea. Guvernul kosovar trebuie să înțeleagă că respectarea drepturilor minorităților reprezintă un standard european. Trebuie să aderăm în mod strict la aceste principii și, în acest scop, să fim vigilenți față de partenerii noștri din Kosovo.

Joost Lagendijk, în numele grupului Verts/ALE. – (NL) A trecut aproape un an până când EULEX a putut să își pună în aplicare mandatul original. Ar fi de bun augur să ne reamintim în prezent ce implica acest mandat.

EULEX, cea mai mare misiune europeană de până în prezent – după cum a fost numită anterior de cineva – a avut drept scop dezvoltarea și implicarea activă pe tot teritoriul Kosovo, atât la nord, cât și la sud de râul Ibar. EULEX trebuia, de asemenea, să se ocupe de trei domenii: vamal, polițienesc și jurisdicțional, iar în mod esențial, nu trebuia să existe nicio – și insist, nicio – relație de ambiguitate între EULEX, pe de o parte, și UNMIK, din cadrul ONU, pe de altă parte. Să nu mai vorbim de faptul că activitățile EULEX ar avea ca rezultat divizarea acestei țări în nord și sud. În niciun caz nu s-a dorit acest lucru.

Pentru o foarte lungă perioadă de timp, părea că ar fi fost imposibil să se pună în aplicare mandatul inițial din cauza blocajului notoriu din Consiliul de Securitate. De fapt, abia din luna noiembrie a anului trecut, pare că lucrurile merg, până la urmă, pe un făgaș așteptat. Este o situație bună – pe parcursul a două sau trei luni, activitățile se desfășoară în mod normal – pentru a realiza un bilanț și a vedea dacă lucrurile funcționează sau, permiteți-mi să mă exprim în termeni mai prevăzători, pentru a vedea dacă lucrurile par a funcționa.

Poliția kosovară este încântată de cooperarea excelentă pe care o are cu EULEX. Birourile vamale sunt, în sfârșit, înființate și funcționează din nou, mai ales în partea de nord din Kosovo, după ce fuseseră incendiate anul trecut de sârbii kosovari. În cele din urmă, s-a dat startul extrem de numeroaselor procese rămase pe rol în domeniile corupției și violenței interetnice, ceea ce demonstrează încă o dată faptul că activitățile EULEX sunt în interesul tuturor comunităților, nu doar al albanezilor sau al sârbilor.

Ceea ce sper, într-adevăr, este că progresul înregistrat de EULEX în ultimele două luni va fi susținut într-un mod pozitiv. Mai sper, de asemenea, sincer că Belgradul își va da seama că abordarea actuală de cooperare constructivă cu Uniunea Europeană este de departe mai eficientă decât încercarea de a rescrie mereu istoria. Mai presus de orice, îmi doresc ca autoritățile kosovare să reușească să gestioneze aceste numeroase probleme cu care încă se mai confruntă. Pe termen lung, vor fi eradicat corupția, precum și crima organizată, care sunt în continuare deosebit de răspândite în Kosovo. În cele din urmă, Kosovo va deține o rezervă durabilă de energie, bazată pe legislația UE, iar economia kosovară va înflori, în cele din urmă.

Kosovo este un stat independent și, indiferent dacă acest Parlament agreează sau nu acest lucru, nu există cale de întoarcere. Noi, Uniunea Europeană, avem de câștigat din dezvoltarea regiunii Kosovo într-un stat viabil. Acesta este motivul pentru care suntem acolo și pentru care este necesar să rămânem acolo.

Tobias Pflüger, în numele Grupului GUE/NGL – (DE) Doamnă președintă, grupul pe care îl reprezintă, Grupul Confederal al Stângii Unite Europene / Stânga Verde Nordică, respinge rezoluția care a fost depusă privind Kosovo. Majoritatea statelor membre, însă nu toate, au recunoscut statutul Kosovo, încălcând dreptul internațional. Grupul pe care îl reprezintă insistă că toate directivele care se referă la Kosovo trebuie să fie aliniate dreptului internațional și trebuie să fie în acord cu toate părțile implicate, inclusiv cu Serbia. Recunoașterea provinciei Kosovo a creat un precedent dezastruos, care este urmat acum de alte regiuni precum Oseția de Sud și Abhazia.

UE a lansat misiunea EULEX în Kosovo. Grupul GUE/NGL respinge această misiune, deoarece se bazează pe recunoașterea ținutului Kosovo, încălcând dreptul internațional și creând de aceea ceva asemănător unui protectorat UE. EULEX are, și voi cita, „anumite responsabilități executive”. Aceasta înseamnă că oficialii EULEX pot anula rezoluții simple luate de autoritățile kosovare. Misiunea EULEX include de asemenea 500 de polițiști responsabili de combaterea insurecțiilor. La 26 ianuarie, EULEX și KFOR au organizat un exercițiu comun pentru combaterea insurecțiilor. Acest fapt indică din păcate strânsa cooperare care există între UE și NATO în Kosovo.

În același timp, Uniunea Europeană și alte organizații promovează reconstrucția economică neo-liberală în Kosovo, însă aceasta nu reprezintă ceea ce doresc localnicii. Din acest motiv, solicităm soluții care sunt în conformitate cu dreptul internațional și un vot clar împotriva misiunii UE, EULEX. Dacă vrem într-adevăr să-i susținem pe localnici, misiunea EULEX nu ne va permite să facem acest lucru.

Bastiaan Belder, în numele Grupului IND/DEM. – (NL) Acum două luni, când am fost în vizită de lucru în Kosovo, am înțeles de ce multora le este greu să înțeleagă prezența internațională în acea țară. În plus, am impresia că diferitele nivele nu au conlucrat întotdeauna atât de bine.

Instituțiile europene nu ar trebui să dea pur și simplu

din umeri. Suntem prinși în această poveste. Prin intermediul misiunii EULEX, Europa este responsabilă pentru situația de la fața locului. EULEX ar trebui să adopte o poziție mai hotărâtă și să sprijine autoritățile kosovare dacă poate, chiar dacă acest lucru este solicitat sau nu.

Aș dori să subliniez două lucruri. În primul rând, insist ca statele membre care încă nu au recunoscut statutul Kosovo, să își reconsidere poziția. Nu există cale de întoarcere pentru Kosovo în cadrul granițelor Serbiei. În al doilea rând, solicit un plan general pentru Balcanii de Vest, care trebuie să funcționeze la un nivel concret cu toate celelalte țări implicate în sprijinirea lor de a fi pregătite pentru aderarea la Uniunea Europeană. Acesta este angajamentul Europei privind Balcanii de Vest.

Bernd Posselt (PPE-DE). – (DE) Doamnă președintă, în calitate de raportor fictiv al Grupului Partidului Popular European (Creștin-Democrat) și al Democraților Europeni, aș dori să-l felicit pe domnul Lagendijk pentru excelentul său text. Sprijinim programul de reformă din Serbia și respectăm, bineînțeles, mica minoritate de state membre UE care nu au recunoscut statutul Kosovo în conformitate cu dreptul internațional.

Totuși, dorim să-i descurajăm pe cei care ar crede

că această desfășurare a evenimentelor poate fi schimbată. Trei sferturi din membrii acestei Camere au votat în favoarea recunoașterii provinciei Kosovo. Comisia s-a declarat de asemenea în favoare, împreună cu 23 din 27 de state membre, toate țările G7, patru din șase foste republici iugoslave și cu trei din cele patru țări vecine ale Kosovo.

Acest fapt demonstrează că dezvoltarea de față este ireversibilă. De aceea este important să privim către viitor, care implică numeroase riscuri. Primul risc major este divizarea ținutului Kosovo. Până acum fosta Iugoslavie a fost divizată de-a lungul granițelor fostelor republici sau de-a lungul granițelor interne ale regiunilor autonome. Dacă harta va trebui să fie redesenată, de exemplu în Mitrovica, rezultatul ar fi, de exemplu, acela că albanezii din valea Presevo din Serbia, populația regiunii Sandzak a Novi Pazar și alții ar începe să se întrebe unde ar trebui să se afle granițele. Acest fapt ar da curs unei situații foarte periculoase.

Din acest motiv, urmarea planului Ahtisaari are sens,

deoarece respectă fostele granițe interne ale Iugoslaviei, în timp ce asigură protecție comună și extinsă pentru minorități. Protecția pentru minorități oferită de fostul plan Ahtisaari, care acum este inclus în constituția kosovară, reprezintă cel mai cuprinzător program de protecție din lume. Sârbii din Kosovo ar trebui să profite de această oportunitate și să se folosească de această protecție a minorităților.

Domnule Președinte în exercițiu al Consiliului, știți că eu însumi provin dintr-o minoritate care a fost cândva forțată să se adapteze scopurilor altora. Sârbii din Kosovo trebuie să garanteze că vor evita o astfel de situație. Celălalt pericol care amenință Kosovo este cel al haosului și al corupției. În acest caz, pot spune doar că trebuie să consolidăm EULEX, deoarece UNMIK nu a fost soluția, ci, de fapt o parte a problemei.

Hannes Swoboda (PSE). – (DE) Doamnă președintă, colegul meu Joost Lagendijk se află în aceeași situație precum Kosovo. Dumnealui există, însă nu este recunoscut de toată lumea drept raportor, cu toate că de

fapt, este un raportor. În acest context, aş dori să-i mulţumesc mult, împreună cu domnul Tabajdi, pentru raport.

Bineînţeles că nu am făcut atât de multe progrese cu recunoaşterea provinciei Kosovo precum ar fi dorit mulţi oameni, inclusiv cei din Kosovo. Trebuie să recunoaştem că acest lucru a reprezentat o situaţie dureroasă pentru Serbia. Nu ar trebui să punem paie pe foc, ci să facem în schimb orice efort necesar pentru a garanta un proces paşnic. Sunt foarte încântat de faptul că liderii Serbiei, în ciuda număratorilor lor cuvinte dure de la început, au încercat să legalizeze şi să neutralizeze situaţia pentru a da misiunii EULEX o şansă. I-aş întreba pe toţi cei care se opun misiunii EULEX în ce situaţie s-ar afla sârbii şi celelalte minorităţi din ţinut dacă misiunea EULEX nu ar exista?

Punctul de vedere al minorităţii sârbe sau al Serbiei de a condamna misiunea EULEX este un nonsens. Consider că condamnarea misiunii EULEX din partea cuiva de aici din Parlament care sprijină Serbia, este un lucru pur şi simplu grotesc. Totuşi este adevărat că există câteva întrebări care rămân fără răspuns. Liderii politici din Kosovo trebuie să facă un efort pentru a rezolva problemele. Una dintre sarcinile şi cererile noastre reprezintă transpunerea tuturor aspectelor planului Ahtisaari, pe care le vom vota mâine ca parte din această rezoluţie.

În cele din urmă, trebuie să promovăm integrarea întregii regiuni. Bineînţeles, toate ţările vor trebui să-şi facă temele. Cu toate acestea, cu cât progresul făcut de Serbia şi Macedonia este mai mare în procesul de integrare, cu atât mai repede vom putea să rezolvăm problema Kosovo şi celelalte probleme deschise legate de aceasta. Doar integrarea tuturor ţărilor din regiune va crea condiţiile necesare ţinutului Kosovo pentru o dezvoltare paşnică.

Annemie Neyts-Uyttebroeck (ALDE). – (NL) Deoarece toţi cei care au luat cuvântul sunt familiarizaţi, foarte familiarizaţi sau extrem de familiarizaţi cu situaţia din Kosovo, nu este nevoie să dezvolt subiectul mai departe pentru a încerca să ne convingem de gradul de familiarizare cu situaţia.

În primul rând, trebuie să ne bucurăm de faptul că primul an de independenţă al provinciei Kosovo s-a

sfârşit cu bine până la urmă şi chiar mai bine decât ar fi crezut mulţi. Aş dori de asemenea să-mi exprim bucuria şi satisfacţia faţă de faptul că misiunea

EULEX s-a pus în sfârşit în mişcare, graţie bunăvoinţei multora şi a competenţei din cadrul Consiliului de Securitate ONU. Multe vor depinde de succesul acestei misiuni EULEX, deoarece Kosovo a fost protectorat timp de zece ani înainte să devină independent. Ceea ce contează în acest moment, este să ghidăm cu toţi Kosovo spre maturitate.

Sylwester Chruszcz (UEN). – (PL) Doamnă preşedintă, o decizie unilaterală luată de comunitatea albaneză a avut drept rezultat separarea provinciei sârbe Kosovo de Serbia. Personal, consider această mişcare ca pe o încălcare fără precedent a dreptului internaţional. Mai mult, această decizie a avut repercusiuni suplimentare, după cum au arătat evenimentele din anul trecut din Caucaz.

Aş dori să vă reamintesc că Naţiunile Unite nu au recunoscut decizia luată de albanezii kosovari. Rezoluţia Consiliului de Securitate ONU 1244 rămâne valabilă. De aceea, doresc să vă atenţionez împotriva luării vreunei decizii înainte ca Tribunalul Penal Internaţional de la Haga să hotărască asupra acestei probleme. Abia atunci vom cunoaşte statutul legal real al provinciei care, conform dreptului internaţional, este încă parte integrantă a Republicii Serbia.

Aş dori să vă atrag atenţia asupra dramaticei situaţii cu care încă se înfruntă comunitatea sârbă în autoproclamata Republică Kosovo. Haideţi să admitem deschis că decizia luată de anumite state membre ale Uniunii Europene de a recunoaşte acea ţară a fost o greşeală fatală. Este destul de simplu: Kosovo aparţine Serbiei.

Erik Meijer (GUE/NGL). – (NL) De când Kosovo şi-a anunţat aproape acum un an independenţa, Uniunea Europeană a fost divizată fără speranţă pe această temă. Grecia este indecisă, în timp ce Spania, România, Slovacia şi Cipru resping această independenţă din motive interne. Proiectul comun EULEX cu care Uniunea Europeană speră să câştige influenţă în Kosovo pare să fie mai degrabă un instrument care să ascundă această divizare internă, decât orice altceva.

Poate că EULEX este benefică Uniunii Europene, se poate spune însă acest lucru şi despre Kosovo? Populaţia din Kosovo râvneşte să adere curând la Uniunea Europeană şi să devină stat membru cu drepturi egale. După aproape un secol de subjugare de către Serbia, cu siguranţă că nu îşi doreşte alte noi intervenţii din exterior.

Un proiect precum EULEX poate că ar fi fost util pentru o scurtă perioadă de timp, în primele luni din 2008, pentru a evita haosul de orice fel. Această fază însă a fost depășită. Implicarea târzie a EULEX creează foarte mult impresia că Uniunea Europeană ar dori foarte mult să transforme Kosovo într-un protectorat, cu prezență militară și influență administrativă, cum a fost înainte cazul în Bosnia-Herțegovina, unde această politică a avut prea puțin succes.

Pentru a asigura provinciei Kosovo un viitor pașnic și armonios, este necesar să fie implicate nu doar prezentul guvern și partidele de la guvernare. Forțe importante reprezintă mișcarea pentru autodeterminarea Vetëvendosje din sud, care consideră că inițiativa UE este un colonialism fără sens și reprezentanți ai sârbilor din municipiile de la nord de râul Ibar, care fac tot ce le stă în putință pentru a menține legătura cu Serbia. Fără aceste critici la adresa EULEX, nu vom avea o soluție pe termen lung. Viitorul ținutului Kosovo este mai bine deservit prin compromisuri interne larg acceptate, decât prin expunerea demonstrativă a puterii Uniunii Europene.

Patrick Louis (IND/DEM). – (FR) Domnule președinte, doamnelor și domnilor, acum zece ani, NATO a bombardat Belgradul, indiscutabil pentru a-și sărbători a cincizecea aniversare și pentru a-și redefini sfera de competență, care este restricționată de Convenția de la Washington. Aceste bombardamente au fost executate prin încălcarea dreptului internațional, adică, fără niciun acord prealabil din partea ONU.

Acum un an, a fost declarată unilateral independența provinciei Kosovo de către Priștina într-un dispreț strigător la cer față de suveranitatea Republicii Federale Iugoslavia, ale cărei suveranitate și integritate teritorială au fost totuși reiterate de către Rezoluția Consiliului de Securitate 1244.

Astăzi, misiunea europeană EULEX, în asociere cu experții americani, speră ca Kosovo să devină un stat bazat pe domnia legii. Dacă situația nu ar fi atât de cumplită, atunci ar fi chiar amuzant să ne întrebăm cum poate fi obținut un astfel de fruct din astfel de origini.

Între timp, solicităm din partea acestei misiuni să asigure că minoritatea națională sârbă este respectată și apreciată pe pământul strămoșilor săi. Considerăm că acesta este un bun început pentru reinstaurarea statului de drept.

Anna Ibrisagic (PPE-DE). – (SV) M-am născut în Balcani. Am urmărit problemele din Kosovo prin contact nemijlocit la sfârșitul anilor 1980. Am văzut cum Slovenia și Croația au devenit state independente și au trecut prin experiența războiului la începutul anilor 1990. Eu personal am trecut prin războiul din Bosnia și în sfârșit am părăsit țara ca refugiat. Știu că este foarte ușor să începi un război, însă știu de asemenea că este mult mai greu să instalezi pacea și să restabilești încrederea reciprocă a oamenilor.

Kosovo se află acum într-o situație care va fi decisivă

pentru generațiile viitoare ale acelei regiuni, mai precis în ceea ce privește această problemă a restabilirii încrederii între diferitele grupuri etnice. Sunt bucuroasă că domnul Lagendijk a fost atât de clar în rezoluția sa despre faptul că ar trebui să încheiem discuțiile despre independența ținutului Kosovo și despre conflictele din jur.

Timpul și energia noastră ar trebui puse acum în discuție pentru a vedea cum vom consolida drepturile egale ale tuturor popoarelor de a trăi în pace, de a lucra la crearea unui viitor mai bun pentru Kosovo. Trebuie să ne concentrăm asupra protecției efective a minorităților și asupra îmbunătățirii situației economice și combaterii corupției larg răspândite și crimei organizate.

Toată lumea din Kosovo ar trebui să ia drept sarcină personală acordarea de ajutor în vederea opririi violenței între grupurile etnice. Curțile de justiție ar trebui să asigure că se vor judeca crimele de război. Unii dintre membrii acestui Parlament regretă prezența și implicarea UE în Kosovo, însă aceia dintre noi care au trecut prin războaiele din Balcani regretă faptul că Uniunea Europeană nu s-a implicat mai clar cât și mai vast.

Există încă o mulțime de lucruri care trebuie efectuate și care vor necesita timp, însă până la urmă este vorba despre restabilirea încrederii între popoare, astfel încât generațiile viitoare să aibă șansa să fie educate, să trăiască și să lucreze împreună în pace, respectând-și reciproc diferențele. Asta implică de fapt întreaga idee europeană.

(Aplauze)

Libor Rouček (PSE). – (CS) Aș dori să menționez pe scurt rolul Serbiei în mod particular. În ciuda unei situații interne dificile, guvernul sârb a adoptat o abordare foarte constructivă și responsabilă față de

desfășurarea misiunii EULEX în Kosovo. Într-un acord cu ONU, a facilitat de asemenea numirea unui oficial senior de poliție de naționalitate sârbă în cadrul forțelor de ordine din Kosovo. Cred cu tărie că aceasta este calea pentru atingerea treptată a integrării sârbilor din Kosovo și a altor minorități în viața politică, economică și socială a Kosovo. În acest context, aș dori de asemenea să-l invit pe Înalțul Reprezentant al Uniunii Europene să dea asigurări că autoritățile kosovare acordă suficientă atenție dezvoltării multilaterale în regiunea Mitrovica. În plus, sunt de aceeași părere cu Anna Ibrisagic, că acum este necesar să se acorde mult mai multă atenție decât înainte situației economice și de securitate, precum și dezvoltării economice din Kosovo.

Nicholson of Winterbourne (ALDE). – Doamnă președinte, aș dori să-i mulțumesc domnului Lagendijk, ale cărui abilități politice deosebite au produs o minunată rezoluție pe baza căreia să lucrăm.

Îi mulțumesc în mod deosebit pentru acceptarea paragrafului 26, asupra căruia doresc să atrag atenția ministrului și Comisiei. În acest caz, remarcăm neobișnuită sănătate șubredă a 1 500 de romi, care locuiesc în preajma unui mine de plumb și care se află acolo de nouă ani printr-o decizie greșită a ONU. Accept într-un tot că, după cum a spus ministrul Vondra, acest fapt poate nu este de competența Uniunii Europene. Cu toate acestea, mulțumesc echipei Comisiei pentru alegerea acestui subiect imediat ce am pus problema și pentru vizitarea și perceperea daunelor provocate de nivelele de plumb. Acești oameni au cantități monstruoase de plumb în sânge, daună ireversibilă, au nevoie să fie relocați imediat și urgent și au nevoie de tratament medical.

Domnule ministru Vondra, ați promis să țineți la curent acest Parlament. Pot să vă rog, în calitate de Președinte în exercițiu, să acordați acestei probleme profunda dumneavoastră atenție și să îmi spuneți cu ce vă ocupați.

Alojz Peterle (PPE-DE). – (SL) Felicit sincer raportorul și raportorii grupurilor pentru excelentul raport. Scopul acestuia este de a contribui la viitoarea stabilizare și normalizare a provinciei Kosovo.

Succesele provinciei Kosovo din ultimul an au re consolidat

speranțele noastre referitoare la posibilitatea unei coexistențe multietnice și multiculturale în Kosovo. Aspirațiile europene referitoare nu doar la Kosovo, ci la toate statele din Balcanii de Vest, pot deveni realitate, doar dacă această condiție esențială este îndeplinită.

Am făcut progrese, un progres semnificativ în acest sens, iar acum este necesar să continuăm acest progres. Salut în mod particular faptul că eforturile EULEX ajută de asemenea la normalizarea situației din Kosovo. Salut instituirea recentă a forțelor de securitate kosovare și participarea unui părți din comunitatea sârbă în cadrul forțelor de ordine din Kosovo. Dacă vrem să progresăm mai repede, trebuie să acționăm pe frontul politic, economic, social și pe alte fronturi și trebuie să fim atenți mai ales la ce se întâmplă pe plan local, unde problema coexistenței este cel mai sensibilă. Trebuie să sprijinim proiectele care consolidează coexistența interetnică și cooperarea. În acest sens, salut intenția Comisiei Europene de a angaja toate mijloacele care-i stau la dispoziție pentru a progresa. De exact acest lucru are nevoie Kosovo.

Richard Howitt (PSE). – Doamnă președintă, salut dezbateră de astăzi și rezoluția ca pe următorul pas către normalizarea relațiilor între Uniunea Europeană și Kosovo, la un an după declararea independenței.

Este important de subliniat că cei precum domnul Van Orden și domnul Tannock din partea conservatorilor britanici, care se opun mișcării, s-au dovedit că nu au avut dreptate, acum cu 54 de țări – inclusiv 22 din propriile noastre state membre europene - oferind recunoaștere legală, iar misiunea noastră UE de stat de drept a fost desfășurată cu acordul Serbiei. Într-adevăr, tot timpul am dezbătut faptul că rezolvarea problemei Kosovo este de folos aspirațiilor UE ale Serbiei, iar astăzi repetăm faptul că le dorim să reușească.

Ieri, misiunea de justiție UE a deschis primul proces împotriva crimelor de război în Kosovo. Astăzi, Alteța Sa Regală, Prințesa Anna a Marii Britanii este în vizită la o școală pentru copii cu dizabilități din Gjilan, Kosovo. Desigur, ambele evenimente demonstrează angajamentul Europei de a nu uita niciodată nedreptățile trecute și de a face eforturi în prezent pentru un viitor mai bun pentru toți.

Ria Oomen-Ruijten (PPE-DE). – (NL) În primul rând, aș dori să-l felicit pe domnul Lagendijk pentru această rezoluție imparțială și să profit de această ocazie pentru a-i mulțumi doamnei Pack, deoarece dumneaei și delegația sa, au depus eforturi considerabile și utile în acest domeniu.

Obiectivele UE sunt clare: Kosovo nu trebuie să devină o gaură neagră. Responsabilitatea primară pentru acest fapt se află la autoritățile kosovare. Populația trebuie să câștige încredere nu doar în guvern, ci și în sistemul juridic. Corupția și crima subminează statul. Femeile și minoritățile trebuie de asemenea complet implicate.

O a doua responsabilitate se află, după părerea mea, la

țările vecine, în mod particular la autoritățile sârbe. Un dialog constructiv și o cooperare regională se află în interesul tuturor din acea regiune.

În cele din urmă, Uniunea Europeană are de asemenea o responsabilitate mare de susținut. Prin intermediul EULEX, Uniunea Europeană are aspirații înalte. Este bine că a început acum munca adevărată. Următorii doi ani vor confirma dacă EULEX poate continua într-adevăr să provoace ceva pe termen lung. Sper foarte mult să fie așa.

Stabilitatea, reconcilierea și dezvoltarea statului de drept în Kosovo sunt de mare importanță pentru kosovari și pentru toate minoritățile etnice din Kosovo, dar se află și în interesul Uniunii Europene. Eficiența ajutorului trebuie să fie supremă în acest sens. Doamna Pack și cu mine am vizitat Kosovo cu puțin timp în urmă. Nu există lipsă de ajutor, însă probabil poate fi coordonată chiar mai mult și mai eficient.

Adrian Severin (PSE). – Doamnă președintă, de câte recunoașteri are nevoie un stat pentru a fi independent? Nu aceasta este întrebarea, deoarece calitatea recunoașterilor contează mai mult decât cantitatea. O declarație de autodeterminare nu duce la independență, dacă statul în cauză nu este recunoscut de către cei față de care dorește autodeterminarea.

Independența unui stat nu este reală atâta timp cât Consiliul de Securitate al Națiunilor Unite nu acceptă acest fapt. În plus, un stat nu este independent dacă nu este capabil să ofere tuturor comunităților care trăiesc pe teritoriul său, o perspectivă corectă de integrare organică într-o societate civică și multiculturală și dacă nu se poate susține și guverna singur.

Din aceste motive, planul Athisaari a eșuat. De asemenea, nu este o soluție să ne interesăm de *status quo ante* – ar trebuie să trecem mai departe. În acest sens, Uniunea Europeană și membrii permanenți ai Consiliului de Securitate al Națiunilor Unite trebuie să convoace o conferință internațională care să găsească o soluție durabilă pentru siguranța democratică, echilibrul geostrategic și stabilitatea economico-socială în Balcanii de Vest. În acest cadru, Kosovo ar trebui să fie pus înapoi pe calea legalității internaționale, iar regiunea ar trebui să primească o hartă exactă de parcurs pentru integrarea sa în UE.

Din păcate, raportul Legendijk nu explorează astfel de căi, abandonând astfel orice apropiere realistă de un viitor mai bun. De aceea, social democrații români vor fi obligați să voteze împotriva acestui raport.

Marian-Jean Marinescu (PPE-DE). - În conformitate cu prevederile dreptului internațional și având în vedere rezoluția Consiliului de Securitate al ONU 1244 din 1999, Kosovo nu poate fi considerat un stat. Sunt cinci state membre ale Uniunii care nu au recunoscut independența unilateral declarată a Kosovo. Dar Kosovo este o realitate și trebuie să o tratăm ca atare.

Stabilitatea în Balcanii de Vest, regiunea cu cele mai multe șanse de a se alătura Uniunii în viitorul apropiat este vitală. De aceea, Uniunea trebuie să joace rolul principal în gestionarea situației delicate din zonă. Misiunea EULEX care și-a atins deja capacitatea inițială de operabilitate este un prim pas important în această direcție, deoarece este nevoie de asistență și coordonare pentru a asigura, în primul rând, un climat de cooperare interetnic care să permită reîntoarcerea la un nivel de viață normal.

Trebuie asigurată protecția tuturor minorităților din Kosovo, inclusiv a minorității sârbe, trebuie întărite instituțiile pentru a evita haosul și a asigura o dezvoltare stabilă, trebuie restituite proprietățile și asigura dreptul la întoarcere al refugiaților. Instrumentele financiare de care Uniunea dispune, în special instrumentul de preaderare, trebuie folosite pentru a facilita dezvoltarea socio-economică, creșterea transparenței și reconcilierea între comunitățile etnice. Kosovo nu trebuie, în niciun caz, să fie izolat de procesele europene. Trebuie să se bucure de perspectiva europeană în context regional. Trebuie să aplicăm aceleași standarde în toată regiunea. Ceea ce se cere altor țări din zonă trebuie să se aplice și pentru Serbia și Kosovo.

Este nevoie ca Uniunea Europeană să insiste pentru reluarea dialogului dintre Pristina și Belgrad. Consider că actuala formă a rezoluției nu reflectă tot spectrul de poziții din toate cele 27 de state membre ale Uniunii Europene față de Kosovo. De aceea, delegația României din Grupul PPE-DE, cu excepția reprezentanților de naționalitate maghiară, va vota împotriva acestei rezoluții.

Csaba Sógor (PPE-DE). – (HU) Serbia a trebuit să fie bombardată pentru a transmite mesajul: drepturile minorităților trebuie respectate. A fost o lecție dură. În loc să acorde autonomie ținutului Kosovo, a trebuit să accepte independența Kosovo. Kosovo reprezintă de asemenea un avertisment pentru statele membre UE. Fiecare stat membru trebuie să asigure că minoritățile etnice tradiționale din cadrul teritoriului său trăiesc

în siguranță și se simt ca acasă. Minoritățile mulțumite sunt fundația cea mai solidă pentru securitatea, suveranitatea și dezvoltarea economică a unei țări. La 17 februarie 2008, am participat personal la festivitățile oficiale de la Pristina care marcau declararea independenței Kosovo. Sper să fi fost capabil să mă asigur de asemenea că autonomia culturală și teritorială a minorității sârbe este recunoscută în cadrul teritoriului kosovar. Albanezilor kosovari li s-a dat ocazia favorabilă unei soluții în stil european. Serbia mai are încă o șansă: Vojvodina. Statele membre UE pot face de asemenea eforturi în vederea garantării autonomiei culturale sau teritoriale minorităților etnice trăind în cadrul teritoriilor lor. Ar fi jenant dacă anumite state membre UE ar rămâne din acest punct de vedere în urmă cu Kosovo și Serbia.

Victor Boștinaru (PSE). - Ca parlamentar, membru al Delegației pentru Europa de sud-est, mă așteptam să aud, în numele valorilor noastre comune, pe care cu mândrie le numim „valori europene”, că, Parlamentul European și Comisia Europeană cer cu toată forța și autoritatea, partidelor politice din Kosovo să se deschidă pentru reprezentarea multietnică și că orice progres viitor în relațiile Kosovo cu Uniunea Europeană depinde de o asemenea evoluție.

Mă așteptam ca acest raport să ne spună că modelul pe care UE, cu banii contribuabililor europeni, de altfel, urmărește să-l construiască în Kosovo, este unul cu adevărat, multietnic, multicultural, multiconfesional și nu unul segregat. În discuțiile noastre cu parlamentarii din Kosovo ni s-a spus că, deocamdată, acest model nu poate fi aplicat.

Vă întreb și închei, dacă acest model nu poate fi aplicat în Kosovo, dacă valorile noastre europene nu au loc în Kosovo, care este atunci modelul pe care Comisia Europeană îl aplică?

Gisela Kallenbach (Verts/ALE). – (DE) Doamnă președintă, aș dori să-i mulțumesc domnului Lagendijk, precum și Comisiei pentru afaceri externe, pentru că au asigurat prin această rezoluție și această dezbatere ca subiectul Kosovo să rămână pe ordinea de zi. Părerea mea este că poporul kosovar a meritat într-adevăr acest lucru, în urma eșecului Uniunii Europene din anii 1990.

Avem de plătit o datorie acolo și anume să le acordăm un ajutor cât mai susținut cetățenilor din Kosovo și întregii regiuni în drumul lor către Uniunea Europeană. În acest sens, prioritatea numărul unu o reprezintă condițiile preliminare în vederea îmbunătățirii dezvoltării economice, deoarece fără acestea, neliniștea socială nu poate fi exclusă.

Aș dori să solicit Comisiei să se folosească de influența sa pentru a garanta că acordul CEFTA este transpus într-adevăr de către toate statele semnatare. Aș dori de asemenea să rog Consiliul să asigure că statele membre tratează problema repatrierii forțate a celor ce solicită azil într-un mod delicat.

Alexandru Nazare (PPE-DE). - EULEX este cea mai mare operațiune civilă lansată prin politica europeană de securitate și apărare. Aș vrea să subliniez faptul că dintre cei 1900 de angajați internaționali, 200 sunt jandarmi și polițiști români. România participă astfel la EULEX pentru că este de datoria Bucureștiului să sprijine partenerii din Uniunea Europeană, chiar dacă uneori nu e de acord cu deciziile unei majorități a acestora.

România nu a recunoscut independența statului Kosovo din motive care țin, printre altele, de evitarea legitimizării oricăror mișcări separatiste. O soluție negociată între Belgrad și Pristina, eventual confederativă, ar fi fost preferabilă situației actuale. Cu toate acestea, în condițiile date important este ca Uniunea Europeană să-și ducă la capăt cu succes misiunea. Trebuie, însă, evitată situația în care implicarea Uniunii se prelungește la nesfârșit. Kosovo nu trebuie să devină un protectorat al Uniunii Europene, ci trebuie ajutat să se autosusțină.

Acest lucru este important atât pentru Kosovo, cât și pentru Uniunea Europeană, mai ales în contextul crizei economice actuale și a resurselor limitate de care dispunem.

Prezidează dl COCILOVO

Vicepreședinte

Călin Cătălin Chiriță (PPE-DE). - Sunt de acord cu multe din ideile exprimate aici, dar problema este mult mai complexă. România are dreptate când apreciază că temeiul juridic al declarării unilaterale a independenței Kosovo este foarte îndoielnic întrucât, în dreptul internațional, minoritățile nu au drepturi colective, nu au dreptul la autodeterminare și la secesiune. Drepturi au persoanele, subliniez acest lucru, aparținând minorităților naționale.

Secesiunea Kosovo și recunoașterea statalității sale de către alte țări a creat un precedent periculos care a fost urmat, după doar câteva luni, de recunoașterea unilaterală de către Rusia a independenței regiunilor separatiste Osetia de Sud și Abhazia. În aceste două cazuri, premierul Putin a invocat clar modelul Kosovo. Mișcările separatiste din regiuni precum Kashmir, Nagorno-Karabakh, Transnistria, Crimeea, nordul Ciprului etc., au afirmat, imediat, că aceste regiuni sunt la fel de îndreptățite la independență ca și Kosovo.

Consider că, pe viitor, Uniunea Europeană și statele sale membre trebuie să susțină cu consecvență principiul integrității teritoriale a tuturor statelor și să descurajeze activ tendințele separatiste. Uniunea Europeană trebuie să facă eforturi deosebite pentru stabilizarea întregii regiuni a Balcanilor de Vest și pentru concretizarea perspectivelor europene.

Miloš Koterec (PSE). – (SK) Kosovo există ca fapt acceptat de unii, dar de alții nu. Chiar dacă majoritatea statelor membre este în favoarea independenței sale sau i-a recunoscut independența, există cinci state membre care nu au procedat astfel - fără a mai menționa Consiliul de Securitate al ONU.

Dacă ne dorim ca rezoluția să influențeze politica externă a Uniunii Europene, aceasta trebuie să aibă un efect unificator. Dacă arătăm că politica noastră externă comună a fost impusă cu majoritate de voturi, fie în Consiliu, fie în Parlamentul European, aceasta va fi contraproductivă pentru unitatea Uniunii. Să căutăm o soluție unitară și nu să impunem decizii care în cel mai bun caz sunt ambigue sau chiar confuze și neglijente în formulare.

Charles Tannock (PPE-DE). – Domnule Președinte, graba internațională de a recunoaște Kosovo a fost, după părerea mea, greu de înțeles. Au existat numeroase dispute mai vechi de rezolvat care au meritat mai mult eforturile UE: Cașmir, de exemplu, sau Taiwan ori chiar Somaliland în Cornul Africii.

Declarația de independență a Kosovo a creat, de asemenea, o „schismă” în rândul statelor membre. În niciun caz, Kosovo nu poate face parte din Uniunea Europeană sau din Organizația Națiunilor Unite atâta timp cât unele state membre nu îi recunosc suveranitatea. De asemenea, precedentul cazului Kosovo a provocat indignarea Rusiei și recunoașterea ca state în vara anului trecut a regiunilor Abhazia și Osetia de Sud din Georgia.

Oamenii din diverse părți din fosta Iugoslavie au desigur dreptul să trăiască în pace și prosperitate. Noi, cei din Uniunea Europeană, avem o datorie morală de a le acorda ajutor, însă această asistență nu ar trebui să fie pe o perioadă nedeterminată. Trebuie să vedem reforme efective în Kosovo, eforturi reale de a combate crima organizată și traficul de persoane, precum și o protecție adecvată și șanse egale pentru minorități, cum ar fi minoritatea sârbă.

Comisia și Consiliul trebuie să rămână într-o stare de vigilență și să insiste asupra înregistrării unui progres tangibil.

Ingeborg Gräßle (PPE-DE). – (DE) Domnule Președinte, doamnelor și domnilor, Comisia pentru control bugetar își permite să adreseze câteva cuvinte în legătură cu politica externă la nivel înalt. Am stabilit că în Kosovo - al treilea stat care primește cel mai mult ajutor din partea Uniunii Europene - există cazuri de corupție extrem de îngrijorătoare, cu consecințe grave asupra certitudinii bugetului nostru și asupra intereselor financiare ale Comunității.

Există un raport final din partea grupului de acțiune al Organizației Națiunilor Unite, a biroului anti-fraudă al Comisiei și Guarda di Finanza. Acest raport final nu a fost încă pus în aplicare. Acesta datează de la sfârșitul lunii iunie 2008 și prezintă cazuri grave de corupție în care sunt implicate fonduri europene. Așteptăm o explicație.

Acest raport final este cu adevărat un raport final. Nu există nicio structură de monitorizare. În prezent, nu ne reprezintă nimeni interesele în această chestiune. Și din acest punct de vedere, aș dori să invit Comisia să numească pe cineva, în cele din urmă. EULEX în sine nu poate desfășura această activitate. De asemenea, mă opun situației în care continuăm să găsim scuze pentru starea incertă a acestui stat.

Alexandr Vondra, președinte în exercițiu al Consiliului. – Domnule Președinte, în primul rând aș dori să vă mulțumesc pentru inițierea acestei dezbateri. Cred că a fost mișcarea potrivită, pentru a folosi prilejul primei aniversări a Declarației de independență a Kosovo, care va avea loc în curând. Cred că este o mișcare oportună, în special în contextul crizei economice actuale, deoarece poate exista pericolul unei dispariții de pe ecranul radarului nostru, în timp ce noi purtăm în continuare responsabilitatea finalizării acestei misiuni: nu doar în Kosovo, ci și în spațiul mai larg al Balcanilor de Vest. Presupun că ce ați spus aici mulți dintre dumneavoastră – ca Hannes Swoboda și alții – merită o atenție deosebită. Cred că poziția Consiliului este exact aceeași.

Ne așteaptă multe provocări. Aș dori să subliniez cei mai importanți trei piloni ai politicii noastre față de Kosovo. Primul este caracterul indivizibil și stabilitatea Kosovo. Al doilea este descentralizarea și egalitatea de șanse pentru toate minoritățile de acolo. Al treilea pilon – și probabil cel mai important și cel mai provocator – este implicarea Kosovo în perspectiva regională și europeană: cooperarea regională în Balcanii de Vest. Cu siguranță, într-o bună zi ar trebui să aducem Kosovo mai aproape de procesul de stabilizare și de asociere, însă în continuare rămân multe de făcut, și nu este niciun secret că, în anumite aspecte, va fi greu de obținut unitate în cadrul Consiliului.

Cred că obiectivul nostru ar trebui să fie acela de a ne concentra mai degrabă asupra viitorului decât asupra trecutului și într-adevăr apreciez declarațiile celor care au procedat astfel. Desigur, dialogul cu Serbia privind aspectele practice nerezolvate trebuie să se desfășoare în deplină transparență și într-un mod foarte intens, însă consider că pentru noi principiul călăuzitor ar trebui să fie realismul.

Situația economică și îmbunătățirea acesteia este de o importanță vitală pentru obținerea stabilității, prin urmare, gestionarea și mobilizarea cu eficiență a propriilor resurse ale Kosovo reprezintă o condiție sine qua non în acest caz, la fel ca buna administrare și mobilizarea resurselor internaționale. De asemenea, un element important îl constituie lupta împotriva corupției și existența unui proces transparent de privatizare.

Cred că sprijinul Parlamentului pentru EULEX are un rol foarte important în acest caz. Permiteți-mi să îl felicit pe Joost Lagendijk pentru activitatea pe care a desfășurat-o. A fost un lucru excelent. Când am citit textul, personal nu am avut nicio plângere, deși probabil ar trebui să fiu puțin atent: cunoaștem cu toții situația economică din Kosovo și penuriile energetice din Kosovo și din Balcani, în general. Producția de lignit și de energie electrică reprezintă una dintre puținele lor oportunități de a construi o economie durabilă și de a integra această economie în regiune. Da, preocupările ecologice sunt importante, însă expansiunea viitoare a stabilității economice este la fel de importantă.

Unii dintre dumneavoastră ați menționat situația familiilor de rromi în minele din Trebca. Știm cu toții că aceasta este o situație dezastruoasă și sunteți desigur la curent cu activitatea Comisiei în acest domeniu. O delegație condusă de Pierre Morel a vizitat zona în luna decembrie și membrii acesteia s-au oferit să se întâlnească cu șefii taberelor de rromi din Trebca. Nu există o soluție simplă. Știm că există o ofertă ca aceștia să se mute în afara zonei, însă pentru moment nu sunt pregătiți să facă asta. De fapt, refuză acest lucru, deci și în acest caz mai sunt multe de făcut. Cred că întâlnirea de săptămâna viitoare cu Pieter Feith, care este și el implicat în acest caz, va fi o ocazie pentru avansarea discuțiilor.

Încă o dată, vă mulțumesc foarte mult. Cred că am avut o dezbatere foarte utilă și sper că Parlamentul va continua să ne sprijine toate eforturile în Kosovo și în regiune.

Meglana Kuneva, *comisar* – Domnule Președinte, Comisia îl felicită pe dl Lagendijk și salută rezoluția acestuia: se prevede o mai mare implicare din partea Kosovo în acest proces continuu de a aduce regiunea mai aproape de Europa.

Comisia a stabilit un mod eficient de cooperare cu toți factorii locali care acționează în Kosovo, inclusiv EULEX și reprezentantul special al Uniunii Europene. Vom continua această cooperare. Este singura modalitate prin care activitatea noastră în Kosovo poate da roade. Până acum buna cooperare s-a dovedit esențială pentru menținerea păcii în zonă.

Comisia a finanțat un proiect de 7 milioane de euro privind statul de drept, care cuprinde și o componentă de 1 milion de euro pentru combaterea corupției. Pentru a fi mai clari, în decembrie 2008, am oferit răspunsuri detaliate și complete la toate întrebările care i-au fost adresate, atât verbal, cât și în scris, dlui Bösch, președintele Comisiei pentru control bugetar. Aceste răspunsuri au clarificat aspectele menționate în legătură cu finanțarea europeană și modul în care aceasta a fost gestionată în Kosovo. De asemenea, membrii au fost informați cu privire la sistemele de gestiune financiară și control aplicate în prezent de către Comisie.

De atunci, nu am mai primit nicio solicitare de informații. Le putem oferi membrilor copii ale materialelor trimise Comisiei pentru control bugetar, în cazul în care doresc.

Aș dori să mă refer la observația dnei Kallenbach privind Acordul de Liber Schimb Central European (CEFTA). Sperăm că îmbunătățirea relațiilor dintre Serbia și Kosovo poate permite integrarea Kosovo în CEFTA. Comisia va depune toate eforturile pentru a facilita acest lucru.

Există multe aspecte importante subliniate în rezoluție, precum protejarea patrimoniului cultural al Kosovo, îmbunătățirea capacității administrației publice, o mai bună integrare a tuturor comunităților din Kosovo, necesitatea unui sistem de învățământ multiethnic și situația familiilor de rromi din taberele de refugiați

contaminați cu plumb, aflate în partea de nord. Comisia intenționează să urmărească aceste aspecte prin intermediul instrumentelor existente și în cooperare cu alți donatori.

Vom emite studiul privind Kosovo ca parte componentă a pachetului de extindere în toamnă. Sunt convinsă că acesta va cuprinde numeroase idei pentru a asigura în continuare o puternică ancorare a Kosovo în perspectiva europeană, împreună cu întreaga regiune a Balcanilor de Vest.

Președinte. –Am primit o propunere de rezoluție⁽¹⁾[articolul 103 alineatul (2) din Regulamentul de procedură].

Dezbaterile se încheie.

Votul va avea loc joi, 5 februarie 2009.

12. Efectele crizei financiare asupra industriei de automobile (dezbateri)

Președinte. – Următorul punct îl constituie declarațiile Consiliului și ale Comisiei privind impactul crizei financiare asupra industriei de autovehicule.

Alexandr Vondra, președinte în exercițiu al Consiliului. –Domnule Președinte, cred că trecem acum la o problemă extrem de importantă. În noile împrejurări, aceasta trebuie cu adevărat discutată. Încă o dată, suntem recunoscători pentru această oportunitate de a discuta despre efectul actualei crize economice și financiare asupra industriei de autovehicule.

Așa cum mulți dintre dumneavoastră urmăriți îndeaproape în circumscripțiile dumneavoastră, industria de autovehicule reprezintă un factor cheie pentru întreaga economie europeană. De-a lungul anilor, am promovat competitivitatea acestui sector, prin constituirea unei piețe auto unice europene și prin susținerea unei concurențe mai echitabile în comerțul cu țările terțe. Mai recent, ne-am concentrat pe reducerea emisiilor provenite de la autoturisme pentru a combate poluarea atmosferică și schimbările climatice. În toate aceste domenii, Parlamentul ne-a oferit susținerea sa constantă.

Grație acestor eforturi și, în special, rezistenței și adaptabilității industriei europene de autovehicule, autoturismele europene sunt astăzi printre cele mai bune, cele mai inovatoare și cele mai competitive, precum și cele mai sigure, cele mai puțin poluante și cele mai ecologice din lume. Ar trebui să fim mândri de recordul Europei.

Cu toate acestea, în ciuda rezistenței și ca urmare a unor factori în mare parte în afara controlului său, sectorul auto european a fost afectat puternic de criza economică globală. Aceste dificultăți au fost deja vizibile în noiembrie anul trecut, când Consiliul a convenit asupra unei abordări bazate pe promovarea unor automobile și mai durabile și mai puțin poluante, a unor ținte realiste pentru producători și a unor stimulente eficiente pentru impulsivarea cererii.

În această scurtă perioadă, situația s-a înrăutățit. Industria a raportat că anul trecut în Uniunea Europeană s-au vândut cu 8% mai puține automobile decât în anul anterior, dacă se compară 2008 cu 2007. Este posibil ca situația să rămână la fel de nefavorabilă - dacă nu și mai gravă - în 2009, afectând nu doar producătorii de automobile, ci și întregul lanț de aprovizionare din industria auto.

La 16 februarie a avut loc o întâlnire între miniștri și prietenul meu, Günter Verheugen, comisar și vicepreședinte al Comisiei, pentru a discuta anumite probleme concrete cu care se confruntă industria de automobile. Ei și-au exprimat îngrijorarea cu privire la dificultățile existente în prezent, care pun în pericol un număr considerabil de locuri de muncă și au subliniat importanța pe care o acordă viitorului acestei industrii.

Desigur, responsabilitatea pentru a răspunde acestor provocări revine în primul rând sectorului auto ca atare. Este necesar ca industria să fie încurajată să întreprindă toate acțiunile necesare pentru a rezolva problemele structurale, precum supracapacitatea și lipsa investițiilor în tehnologii noi.

Totuși, importanța acestei industrii pentru economia europeană și faptul că acest sector este afectat deosebit de puternic de criza actuală înseamnă că este necesar un anumit tip de sprijin public. Acest lucru se reflectă în Planul european de redresare economică aprobat de Consiliul European în decembrie anul trecut, precum

---

⁽¹⁾ A se vedea procesul-verbal.

și în programele naționale ale statelor membre. Desigur, nu putem permite ca acest sprijin pe termen scurt să submineze competitivitatea pe termen lung a industriei. Prin urmare, este necesar să se pună accent pe inovare.

Statele membre sunt de acord că sprijinul public pentru industria de autovehicule trebuie să fie precis și coordonat. De asemenea, acesta trebuie să respecte anumite principii cheie, precum concurență loială și piețe deschise. Nu ar trebui să fie o cursă pentru subvenții și nu ar trebui să conducă la denaturări ale pieței. Pentru a realiza acest lucru, statele membre și-au confirmat disponibilitatea de a coopera îndeaproape cu Comisia în ceea ce privește măsurile adoptate la nivel național atât pe partea de cerere, cât și pe partea de ofertă. La rândul său, Comisia s-a angajat să ofere un răspuns rapid în cazurile în care este necesar să reacționeze.

La nivel mai general, președinția Consiliului sprijină pe deplin Comisia în legătură cu necesitatea înregistrării unui progres rapid pentru punerea în aplicare a Planului european de redresare economică. De asemenea, Comisia a fost invitată să examineze, împreună cu Banca Europeană de Investiții, modul în care se poate îmbunătăți și mai mult utilizarea împrumuturilor avute în vedere pentru acest sector, pentru a obține disponibilitate rapidă, finanțarea proiectelor și acordarea anticipată a împrumuturilor, fără discriminare între producători și statele membre.

În ceea ce privește mediul global, este evident necesară inițierea unui dialog timpuriu cu noua administrație din Statele Unite, precum și cu alți parteneri internaționali.

Președinția cehă este hotărâtă să promoveze această politică generală de sprijinire a industriei auto, cu respectarea principiilor și parametrilor pe care i-am menționat. Există deja o gamă variată de instrumente comunitare care pot avea un rol în acordarea acestui sprijin, nu în ultimul rând în domeniul noilor tehnologii, de exemplu în ceea ce privește dezvoltarea de autovehicule ecologice. Este necesară explorarea la maximum și punerea în practică a întregului potențial al tehnologiilor de propulsie inovatoare și durabile din punct de vedere al protecției mediului – pile de combustie, energie hibridă, electrică, solară.

Pe de altă parte, există, de asemenea, instrumente pregătite și disponibile imediat, cum ar fi, programele de reînnoire a parcului auto. Aceste instrumente pot combina impulsul de cerere de noi autovehicule cu externalități pozitive în domeniul securității transportului, reducerii emisiilor și altele. În prezent, există mai multe state membre care utilizează deja acest instrument. Prin urmare, Președinția ar dori să solicite Comisiei să prezinte imediat o propunere privind încurajarea, în mod coordonat, a reînnoirii parcului auto european prin reciclarea și recuperarea vehiculelor, pe baza analizei impactului acestor programe în diverse state membre. Obiectivul nostru este acela de a avea o propunere din partea Comisiei înainte de Consiliul European din primăvară, în contextul evaluării Planului de redresare, și pentru a putea discuta acest aspect în cadrul Consiliului Competitivitate din luna martie. Acesta va fi condus de colegul meu, Martin Říman și de vicepreședintele Comisiei, Günter Verheugen. Aceste programe pot oferi o stimulare importantă a cererii pentru industria de autovehicule la nivel comunitar și, de asemenea, ar trebui să asigure condiții echitabile de concurență pe piața internă. Aș dori să subliniez a doua parte a propoziției, și în contextul actual.

Pentru a rezuma: nu este vorba doar de susținerea unui sector cheie al economiei noastre, ci și de o abordare de care urmează să beneficiem cu toții pe termen lung.

Günter Verheugen, Vicepreședinte al Comisiei. –(DE) Domnule Președinte, domnule președinte în exercițiu al Consiliului, doamnelor și domnilor, domnul Vondra tocmai v-a informat cu privire la rezultatul discuțiilor pe care le-am purtat cu miniștrii responsabili de industria auto, la data de 16 ianuarie. Nu pot decât să confirm tot ce s-a spus, deși aș dori, de asemenea, să recomand o anumită precauție. În acest moment, trebuie să fim atenți să nu creăm speranțe sau așteptări la care nu putem răspunde. Permiteți-mi să vă prezint câteva detalii privind poziția actuală a industriei europene de autovehicule.

Experiența arată că autovehiculele reprezintă un indicator timpuriu al tendințelor economice. Prin urmare, nu a fost o surpriză faptul că, după scăderea dramatică a cererii de vehicule cu care ne-am confruntat vara trecută, a urmat un declin economic în toate celelalte sectoare ale economiei. Care este explicația?

Scăderea cererii este un simptom al lipsei de încredere în direcția în care se îndreaptă economia. În această privință, consumatorii nu se comportă altfel decât întreprinderile. În vremuri de incertitudine economică, atunci când oamenii nu știu ce urmează să li se întâmple, își păstrează banii. Într-o gospodărie privată, achiziția unui nou autovehicul este cea mai mare investiție pentru un număr de ani. Totuși, este ceva care poate fi amânat, întrucât, desigur, o mașină europeană poate întotdeauna să mai țină încă un an.

Toată lumea știe că situația se va îmbunătăți fundamental numai atunci când se revine la încrederea generală și convingerea în tendințele de ansamblu ale economiei. Acest lucru înseamnă că măsurile pe care le-am instituit împreună în Europa pentru a combate această criză generală sunt absolut vitale.

Aș dori să ofer câteva cifre suplimentare pentru a demonstra importanța acestor măsuri. În industria europeană de autovehicule lucrează 12 milioane de persoane, direct și indirect. Acestea reprezintă 6% din numărul total de locuri de muncă din Uniunea Europeană. Este cel mai important sector al economiei din punctul de vedere al exporturilor europene. Cel mai mare surplus la export îl reprezintă autovehiculele.

În 2007, am produs 19,6 milioane de autovehicule în Europa. Anul trecut, această cifră a fost cu aproximativ un milion mai redusă și va scădea din nou semnificativ în anul 2009. În prezent, există stocuri de 2 milioane de vehicule nevândute. Industria de autovehicule este industria din Europa care investește cea mai mare parte din cifra de afaceri în cercetare și dezvoltare. În medie, producătorii de autovehicule investesc 4% în cercetare și dezvoltare. Această cifră se compară cu o medie de numai 2% pentru companiile europene, în general. În termeni simpli, este o industrie esențială pentru Europa.

Criza economică a afectat această industrie în fiecare sector simultan. Acest lucru nu s-a mai întâmplat niciodată - este pentru prima dată - și trebuie să vă mărturisesc faptul că opinia publică se gândește numai la automobile. Situația vehiculelor comerciale este mult mai dramatică. În acest caz, comenziile noi în întreaga Uniune Europeană au ajuns practic la zero și acest lucru se întâmplă tocmai în momentul în care există o capacitate de producție de aproximativ 40 000 de vehicule comerciale pe lună.

Impactul negativ asupra situației ocupării locurilor de muncă este imposibil de evitat și aceasta din două motive principale. Am stabilit că există o supracapacitate a autovehiculelor în Uniunea Europeană. Industria în sine admite o supracapacitate de 20%. Există persoane care afirmă că aceasta este și mai ridicată. Totuși, 20% este o cifră foarte mare și, dacă o comparăm cu numărul de persoane care lucrează în acest sector, ne referim la aproximativ peste 400 000 de locuri de muncă. Nu există absolut nicio îndoială asupra faptului că producătorii de autovehicule din Europa se vor angaja, în acest an de criză economică, într-un proces de punere în aplicare accelerată a măsurilor de restructurare care au fost planificate de mai multă vreme. Voi sublinia acest aspect foarte clar: nu există nicio garanție că, la sfârșitul acestui an, vom continua să avem toate centrele de producție pe care le avem în acest moment în Europa. Există o mare probabilitate ca, până la sfârșitul anului, o serie întreagă din aceste centre de producție să nu mai funcționeze. Nu există nici măcar garanția că, până la sfârșitul anului, vor mai fi pe piață toți producătorii europeni.

Există o presiune foarte puternică asupra industriei de autovehicule din partea concurenței internaționale. Ca legiuitori europeni, am intensificat această concurență și mai mult prin impunerea unor cerințe considerabile asupra industriei europene de autovehicule în anii care urmează. Acestei industrii i se solicită să întreprindă acțiuni considerabile în domeniul inovației. Pentru ca dna Harms să nu mă mai critice imediat, aș dori să clarific faptul că nu condamn acest lucru - cred că este oportun și corect. Nu îmi reproșați că descriu faptele așa cum sunt. Eu nu critic; doar constat cum stau lucrurile. Legislația noastră a determinat o creștere considerabilă a prețului autovehiculelor europene și, în anii următori, acestea vor deveni și mai scumpe. Efectele principale sunt următoarele: creșterea presiunii concurenței, creșterea presiunii costurilor și creșterea necesității ca aceste companii să obțină o mai mare productivitate. Aceasta este singura modalitate de a supraviețui situației competitive actuale.

Știm cu toții ce înseamnă o mai mare productivitate în industria de autovehicule. În orice caz, nu are un impact pozitiv asupra numărului de locuri de muncă. Aceasta este realitatea situației actuale.

În prezent, prin politica noastră urmărim două obiective în același timp. În primul rând, traversarea acestei crize de către industria europeană - și subliniez fiecare cuvânt în parte - scopul fiind acela de a nu pierde niciun producător european, acolo unde este posibil. Nici măcar unul. Al doilea obiectiv este acela de a crește competitivitatea industriei europene de autovehicule pe termen lung și de a face din Europa în mod durabil prima regiune din lume în domeniul producției de autovehicule.

În ceea ce privește măsurile referitoare la primul dintre aceste obiective, am făcut tot ce era posibil. Am acordat acces la finanțare industriei europene de autovehicule, care a fost afectată deosebit de puternic de criza creditelor. Anul acesta, Banca Europeană de Investiții (BEI) pune la dispoziția acestei industrii 9 miliarde de euro și trebuie să vă spun că, în prezent, nu are niciun sens să se solicite mai mult. Având în vedere baza de capital a BEI, nu mai pot fi disponibile sume suplimentare. Nouă miliarde de euro sunt deja pregătite.

Prin eforturile susținute ale kolegei mele, comisarul Kroes, în prezent, controlul ajutorului de stat are o formă flexibilă și am modificat normele în așa fel încât statele membre să aibă mult mai multe posibilități de a

reacționa rapid și precis în cazurile individuale în care este nevoie de asistență. Prin urmare, Comisia își asumă rolul pe care l-a dobândit prin lege, adică acela de a se asigura că aceste măsuri nu conduc la denaturări ale concurenței și nu pun în pericol obiectivele politicii noastre. În acest sens, aș dori să ofer un singur exemplu. Este absolut evident faptul că se poate permite acordarea de ajutor filialelor europene ale companiilor americane numai în cazul în care este clar că ajutorul în cauză servește exclusiv la păstrarea locurilor de muncă din Europa.

Am aplicat o serie de măsuri pentru a favoriza modernizarea stocului de autovehicule de pe drumurile europene, prin intermediul cărora am urmărit, în același timp, să obținem un impact pozitiv asupra mediului. Nu toate statele membre vor utiliza sistemul de plată a unor prime de casare, dar cele care vor proceda astfel vor respecta principiile convenite, adică aceste măsuri nu trebuie să creeze discriminări față de alți producători. Pentru a mai oferi un exemplu, statele membre nu pot spune: „îți voi da o primă dacă renunți la mașina ta veche, dar numai dacă noua mașină este una germană”, dacă locuiești în Germania, sau una franceză sau cehă. Pur și simplu acest lucru nu este posibil.

Totuși, este posibil - și aș dori să încurajez acest lucru - să existe o legătură între obiectivele de mediu și aceste prime de casare. Cu alte cuvinte, de exemplu, acestea se vor plăti numai dacă noua mașină achiziționată îndeplinește anumite standarde privind emisiile. După câte ne putem da seama, acest sistem de prime funcționează bine și are efectele pozitive dorite.

Există o singură modalitate de a repune în funcțiune piața vehiculelor comerciale. Primele de casare, după cum vă puteți imagina, nu sunt posibile în acest sector. În primul rând, este necesar să se acorde acces la finanțare întreprinderilor mici și mijlocii din acest sector. Și facem acest lucru. De asemenea, este necesar ca în cazul în care sunt investiți bani publici să ne asigurăm că se acordă prioritate achiziționării de vehicule comerciale ecologice, de exemplu în cazul serviciilor de transport public sau al altor servicii publice în care sunt necesare vehicule. Am realizat deja toate acestea.

Pe termen lung - și am discutat deseori despre acest lucru în această Cameră - este necesar să se aplice recomandările din procesul CARS 21, și anume, pentru a asigura viitorul industriei europene de autovehicule prin intermediul unor eforturi sporite în domeniul inovației, al cercetării și dezvoltării, astfel încât mașina europeană a viitorului să fie prima mașină din lume nu doar în ceea ce privește standardul de tehnologie, finisare și siguranță, ci și în legătură cu eficiența consumului de carburant - adică un consum redus - și respectarea mediului - adică emisii reduse. Industria europeană ne susține în acest demers și noi sprijinim proiectele care fac parte din pachetul de stimulare a economiei europene, după cum știți cu toții.

În final, permiteți-mi să vă spun că rezultatul cel mai important al discuțiilor cu statele membre a fost acela că ne-am asumat cu toții angajamentul de a preveni apariția unei curse de protecționism în Europa. O asemenea cursă de protecționism ar conduce la pierderi ale statelor membre cu o situație financiară mai slabă și ar afecta foarte grav existența unei solidarități sociale în Europa.

Un alt lucru pe care îl putem face în vederea stimulării cererii și sprijinirii și dirijării industriei de autovehicule pentru a traversa această criză este acela de a ne asigura că nu sunt încălcate nici condițiile de concurență la nivel internațional. Aceasta este o întrebare care trebuie adresată Statelor Unite, în special. Vom vedea ce măsuri va lua președintele Obama pentru a contracara criza din industria americană de autovehicule. În acest sens, aș dori să subliniez faptul că o prăbușire a producătorilor americani de autovehicule nu este în interesul Europei. Dacă se întâmplă acest lucru, consecințele pentru Europa ar fi catastrofale. Cu toate acestea, de asemenea, nu este în interesul nostru ca SUA să instituie o politică prin care industria sa de autovehicule să fie favorizată în detrimentul concurenților din alte părți ale lumii. Sper că vom avea ocazia să discutăm cu calm despre aceste aspecte cu prietenii noștri americani.

Industria europeană de autovehicule nu se duce de răpă. Se află într-o situație dificilă, însă convingerea noastră fermă este aceea că industria este destul de capabilă și puternică pentru a traversa această situație dificilă și pentru a continua ca, în viitor, să joace un rol important în crearea și garantarea de locuri de muncă și de prosperitate în Europa.

Jean-Paul Gauzès, în numele Grupului PPE-DE. – (FR) Domnule președinte, domnule comisar, doamnelor și domnilor, mă tem că, din păcate, mesajul pe care tocmai l-am primit nu poate fi cu siguranță un mesaj de speranță menit să redea încrederea. Domnule comisar, sunt de acord cu penultima dumneavoastră afirmație cu privire la ce ar trebui să fie industria de autovehicule. Din păcate, mă tem că propunerile formulate nu sunt satisfăcătoare și, în special, încurajează unele state membre să se descurce singure, în cazul în care Europa nu este în măsură să coordoneze acțiunile.

Ce așteptări au cetățenii noștri acum? Ei au așteptări mari din partea Europei, cu siguranță mult prea mari, însă se așteaptă ca noi să facem altceva. În industria de autovehicule, așa cum ați spus, lucrează 12 milioane de persoane din Uniunea Europeană și acest sector reprezintă 10% din PIB. În Franța, aceasta înseamnă 2,5 milioane de locuri de muncă sau 10% din salarii și 15% din cheltuielile pentru cercetare și dezvoltare.

În prezent, industria de autovehicule trece printr-o criză fără precedent, caracterizată printr-o scădere a cererii, o necesitate de finanțare nu doar pentru producători și subcontractori, ci și pentru consumatori și o provocare concurențială structurală pentru companiile care se confruntă cu o concurență în continuă creștere la nivel mondial. Dacă nu m-aș teme să fiu incorect din punct de vedere politic, aș adăuga că la această situație contribuie și cerințele impuse industriei de autovehicule și încurajarea de a nu folosi vehicule.

Un răspuns coordonat la nivel european este esențial și urgent pentru a prelua și consolida acțiunile deja întreprinse de diverse guverne. În prima fază, este esențial ca sistemul bancar să acorde credite în mod normal industriei de autovehicule, adică la rate și în condiții normale și în volume care corespund necesităților acestei industrii. În ciuda eforturilor BEL, știm că deocamdată creditarea nu și-a reluat cursul normal. Prin urmare, Europa ar trebui să ofere un răspuns semnificativ.

În al doilea rând, nu este vorba doar de limitarea impactului crizei, ci și de asigurarea unui nou viitor pentru industria de autovehicule. O politică industrială adevărată este fundamentală. Trebuie să intrăm în lumea de mâine și să parcurgem mai rapid etapele necesare pentru a proteja mediul și a răspunde cerințelor dezvoltării durabile, în special. Trebuie să dezvoltăm o cultură science-fiction. Este imperios necesar ca efortul de inovare să nu se realizeze în detrimentul crizei și ca sprijinul public să stimuleze acțiunile în acest domeniu.

Guido Sacconi, în numele Grupului PSE. – (IT) Domnule președinte, doamnelor și domnilor, aș dori să le mulțumesc domnilor Vondra și Verheugen pentru promptitudinea cu care au făcut aceste declarații. Trebuie să mărturisesc, în cea mai mare parte le împărtășesc îngrijorarea și sunt de acord cu abordarea realistă pe care o propun.

În cele din urmă, suntem cu toții conștienți de situația în care ne aflăm. Am văzut o estimare conform căreia, în general, în industria de autovehicule s-ar putea pierde 2 milioane de locuri de muncă pe parcursul anului, cea mai mare parte a acestora provenind din sectorul componentelor. Suntem martorii unei contradicții extraordinare. Pe de o parte, avem un parc de vehicule publice și private - așa cum ați spus, pe bună dreptate - care este foarte învechit și cu niveluri ridicate de emisii, iar, pe de altă parte, cererea a scăzut dramatic, dacă nu s-a prăbușit cu totul.

Prin urmare, salut în mod deosebit planul de redresare aprobat de Comisie, care a încercat să folosească toate instrumentele pe care le are la dispoziție, deși știm că acestea sunt limitate și înțelegem motivele pentru acest lucru. Există o necesitate reală de a acționa cu adevărat anticiclic pentru a stimula cererea și a-i oferi un sprijin puternic, în concordanță cu obiectivele ecologice la care am lucrat din greu în ultimele câteva luni.

Și ce se întâmplă? În fapt, fiecare țară acționează independent. Unele intervin, altele nu fac nimic; de exemplu, țara mea nu a luat nicio măsură până acum. Unele fac ceva, altele, altceva. Totuși, sunt de acord cu dumneavoastră că trebuie să depunem un efort înainte de Consiliul Concurenței din primăvară pentru a crește la maximum coordonarea, cel puțin la nivel de principii, corelând, de exemplu, programele de reînnoire a parcului auto cu anumite obiective privind emisiile. Cred că Franța a găsit o soluție bună de a varia prima acordată cumpărătorilor în funcție de nivelul emisiilor produse de autovehiculul achiziționat. Cred că acest lucru va crea o situație avantajoasă pentru toate părțile, în ceea ce privește ocuparea forței de muncă, inovarea, competitivitatea și mediul.

Patrizia Toia, în numele Grupului ALDE. – (IT) Domnule președinte, doamnelor și domnilor, criza din industria de autovehicule s-a răspândit asupra întregului sector, afectând industriile auxiliare, alte sectoare asociate, rețelele comerciale și, astfel, serviciile, și creează perspective îngrozitoare în ceea ce privește ocuparea forței de muncă.

După părerea mea, scăderea dramatică a înmatriculărilor din ultima vreme - în unele state membre, luna aceasta, au scăzut cu 33% sau cu 20% și tot așa - arată că această criză nu se înregistrează într-un sector învechit din punct de vedere tehnologic, nici nu este o criză internă provocată de erori de management la o companie sau alta. Este o criză de sistem și, ca atare, trebuie gestionată de urgență și în mod decisiv de instituțiile europene.

Au fost propuse unele soluții, însă important este modul în care acestea pot fi realizate, resursele care pot fi folosite și perspectivele de inovare existente. Desigur, trebuie să sprijinim cererea; consumul este singura

cale de redresare. Totuși, în timp ce aplicăm această măsură pe termen mediu de sprijinire a consumului, cred că trebuie să subliniem faptul că avem nevoie de o susținere imediată a creditării pentru a reîncepe producția, a plăti materialele și a păstra angajații, în ciuda scăderii comenzilor și a cererii.

Creditul este, deci, răspunsul, dar, așa cum spuneam, contează modul de realizare. Și eu solicit o inițiativă mai puternică din partea Europei; este important ca instituțiile europene să transmită un mesaj clar. Statele Unite acționează, așa cum procedează și unele țări europene, și sper că țara mea va trece de la propuneri generice la măsuri practice, însă sper să existe o acțiune mai puternică la nivel european atât în cadrul, cât și în afara planului de redresare, deoarece cred și i-am explicat comisarului, pe larg, că soarta marilor firme europene este soarta noastră comună. Marii producători europeni nu ar trebui să se confrunte cu o concurență pe piața comună, sub forma unui ajutor de stat de diverse tipuri sau a unor condiții speciale, ci ar trebui să vadă un răspuns din partea unei Europe puternice, hotărâte și coordonate, din moment ce succesul pieței europene de autovehicule se va măsura prin capacitatea noastră de a face față concurenței globale.

Mai este și celălalt aspect, menționat de dl Sacconi și pe care aș dori să îl subliniez încă o dată: acest sprijin nu este ajutor sau, mai rău, scutire de obligații, care menține situația anterioară, ci este un stimulent pentru competitivitatea viitoare a sectorului, în ceea ce privește inovarea, producția ecologică și tehnologiile care respectă mai mult mediul și siguranța pasagerilor și a transportului.

Guntars Krasts, în numele Grupului UEN. – (LV) Vă mulțumesc, domnule președinte. În producția de autovehicule, la fel ca în sectorul construcțiilor, resursele s-au concentrat pe o creștere viitoare rapidă, însă dezvoltarea în acest domeniu a fost și continuă să fie strâns legată de disponibilitatea creditului. Prin urmare, criza financiară a afectat deosebit de puternic producția de autovehicule. Stabilizarea sectorului va fi posibilă numai după normalizarea activității de creditare a băncilor și, la rândul său, acest lucru este legat de depășirea crizei financiare. Nu am nicio îndoială că această criză financiară va determina corecții semnificative asupra structurii viitoare a pieței auto. În acest moment, sarcina noastră nu este aceea de a păstra locurile de muncă existente, ci de a păstra competitivitatea viitoare a sectorului european de autovehicule și astfel sprijinul public pentru sectorul auto ar trebui corelat cu două obiective principale: reducerea dependenței de petrol și de fluctuațiile de prețuri asociate cu aceasta și îmbunătățirea semnificativă a indicatorilor de mediu și a reducerilor de emisii. Aceste sarcini se suprapun. În principiu, acestea sunt, de asemenea, importante pentru economia europeană, în general, pentru a reduce riscul ca o creștere a prețurilor la petrol, după depășirea crizei, în parte datorită reluării achiziționării de automobile, să împiedice procesul comun de redresare economică. Vă mulțumesc.

Rebecca Harms, în numele Grupului Verts/ALE. – (DE) Domnule președinte, din punctul meu de vedere, prima prioritate ar trebui să fie corelarea gestionării crizei economice cu provocarea globală reprezentată de criza climatică. Am face o mare greșală dacă, prin măsurile noastre economice, am urmări obiective legate de protecția climei și securitatea energetică la fel de puțin ambițioase ca acelea prevăzute în reglementarea privind CO₂ pentru automobile.

Nu trebuie să repetăm greșeala de a acorda atenție șoaptelor nepotrivite din industria de autovehicule. În acest sens, putem vedea greșeala comisă iarna trecută oriunde ne uităm. Aceleași grupuri care ne-au oprit să punem în aplicare reglementarea ambițioasă privind CO₂ pentru automobile au rămas acum cu stocuri uriașe de vehicule mari consumatoare de combustibil, pe care nu le mai pot vinde. Am convingerea că adevăratul nostru obiectiv ar trebui să fie acela de le explica producătorilor faptul că viitorul autovehiculelor constă în modele de mici dimensiuni, eficiente și ecologice și că trebuie să depunem toate eforturile pentru a promova aceste modele, împreună cu măsuri de stimulare. De asemenea, trebuie să clarificăm gradul în care pot fi realizate de fapt inovațiile, cum ar fi motoarele electrice. Totuși, acest lucru este posibil numai printr-un plan coordonat care ține seama de politica energetică.

Ceea ce aș dori foarte mult să subliniez din declarația unui vorbitor anterior din partea Grupului Partidului Popular European (Creștin-Democrat) și al Democraților Europeni, și este ceva cu care sunt total de acord, este faptul că sunt absolut convins că, dacă ne concentrăm numai pe autovehicule, fără a fi conștienți, în același timp, de modul în care trebuie să restructurăm sectorul transporturilor și de modul în care sectorul de transport public va arăta în următorii zece ani, ne vom îndepărta foarte mult de ceea ce trebuie să realizăm. Și în acest mod se poate garanta și crea un număr mare de locuri de muncă. Sugerând faptul că se produc nu numai automobile, ci și autobuze și garnituri de tren, comisarul Verheugen a făcut o observație importantă.

Așadar, trebuie să vedem dincolo de ziua de astăzi și să planificăm și să promovăm sistemele de transport orientate către viitor, acum.

Roberto Musacchio, în numele Grupului GUE/NGL. – (IT) Domnule președinte, doamnelor și domnilor, a devenit clar faptul că această criză financiară s-a agravat, devenind o criză economică gravă, iar în prezent chiar o criză socială.

Putem observa acest lucru în sectorul de automobile, în care, și aici sunt de acord cu dl Sacconi, putem presupune că sunt în pericol peste 2 milioane de locuri de muncă. Există pericolul ca această criză să conducă la concedieri, în special, în rândul celor mai vulnerabili, adică al lucrătorilor în vârstă și al celor fără contracte pe durată nedeterminată. Este nevoie de o acțiune rapidă și fermă. Avem la dispoziție asistență, însă trebuie să decidem - și îi spun asta comisarului cu toată sinceritatea - dacă sprijinul trebuie coordonat la nivel european sau nu, așa cum par să propună anumite state mai mari.

Aș susține că este necesară o coordonare la nivel european și că aceasta ar trebui direcționată în două domenii: inovația, în legătură cu pachetul privind schimbările climatice și, dacă îmi permiteți să repet, cu regulamentul Sacconi privind emisiile, și domeniul social. Am convingerea că nu ar trebui concediat niciun lucrător, de la contractorul cu vechime la cel temporar. Prin renunțarea la lucrători, nu se poate realiza inovație.

În acest sens, Fondul european de ajustare la globalizare ar trebui, de asemenea, adaptat; la fel și Fondul Social European - de ce nu? - care se referă, în prezent, la crearea de noi locuri de muncă, dar care ar trebui să încerce să evite concedierile. Prin urmare, forța de muncă trebuie să își recapete locul central în Europa, pentru a-și îndeplini rolul cuvenit de fondatoare a democrației.

Patrick Louis, în numele Grupului IND/DEM. – (FR) Domnule președinte, doamnelor și domnilor, suntem conștienți de cauzele structurale ale crizei din sectorul de autovehicule și al subcontractorilor. Acest sector, așa cum a fost cazul agriculturii sau textilelor, suferă din cauza dumpingului și a relocărilor sociale, ecologice și fiscale.

Ce avem de gând să facem când americanii, pe fondul scăderii dolarului, își vând autovehiculele 4x4, mari consumatoare de combustibil, subvenționate și foarte promovate pe piața noastră, care este, de asemenea, asediată și cu vehicule de calitate inferioară din Turcia, India și China?

Există o soluție. Trebuie să reinstituiam tarifele externe comune, abrogate prin acordurile de la Maastricht. Numai taxele compensatorii la granițele Uniunii Europene pot restabili un schimb internațional echitabil și veritabil. Să îndrăznim să luăm măsurile impuse de bunul simț, înainte de a fi prea târziu. Cu toate acestea, așa cum știți, Protocolul 27 și articolul 63 din Tratatul de la Lisabona interzic strict orice protecție vamală a pieței europene.

Doamnelor și domnilor, să fim consecvenți. Să nu mai prețuim cauze care sunt în detrimentul nostru. Să îngropăm definitiv acest tratat dăunător și să nu mai facem pe pompierii piromani.

Karsten Friedrich Hoppenstedt (PPE-DE). – (DE) Domnule președinte, în primul rând, aș dori să îi mulțumesc președinției, dar și Comisiei, pentru declarațiile foarte clare cu privire la această situație. Împărtășesc optimismul comisarului Verheugen și cred că industria de autovehicule a resimțit semnalele perioadei actuale și va găsi soluții de viitor pentru multe alte domenii.

Desigur, trăim, totuși, în lumea reală și, după o scădere cu 5% a producției de vehicule anul trecut, în 2009 industria preconizează un declin de încă 15%. Aceasta este cea mai mare scădere din Uniunea Europeană din 1993 și va însemna cu 3,8 milioane de vehicule mai puțin decât în 2007. Este important să conștientizăm faptul că, pentru fiecare loc de muncă păstrat în industria de autovehicule, există alte cinci slujbe în domenii și industrii conexe care depind de acesta. Rezultă că, bineînțeles, criza financiară are un impact deosebit de puternic asupra sectorului de autovehicule, întrucât afectează atât producătorii în sine, cât și consumatorii. Ambele categorii au nevoie acută de îmbunătățirea accesului la credite. S-a subliniat deja că industria de autovehicule are acces la 9 miliarde de euro din partea Băncii Europene de Investiții. Cu toate acestea, atât producătorii, cât și furnizorii au nevoie de creditare suplimentară pentru a-și finanța afacerile și acest lucru este valabil și pentru consumatori, dacă trebuie să își finanțeze achiziția de automobile. Prin urmare, trebuie să „călțăm accelerația” pentru a încuraja puternic cererea, deoarece înmatriculările de automobile europene au scăzut cu 19% în trimestrul al patrulea din 2008, în timp ce înmatriculările de vehicule comerciale s-au redus cu 24%.

Până acum în această criză, băncile au fost susținute cu miliarde de euro pentru a salva întregul sistem. Cu toate acestea, în general, băncile care sprijină industria de autovehicule nu au fost luate în calcul. Până acum, aceste instituții nu au acces la ajutor de stat. În Europa, așa cum s-a întâmplat înainte în Statele Unite, industria de autovehicule a trebuit să rezerve miliarde de euro pentru soldurile reziduale de conturi de leasing

neacoperite. Aceste pierderi - în special, având în vedere cele 2 milioane de vehicule de pe stoc - se bazează pe scăderi semnificative în valoarea contabilă a vehiculelor în leasing, care conduc astfel la probleme și în această privință. Cu alte cuvinte, este nevoie de o acțiune foarte rapidă pentru a le oferi acestor bănci o „ancoră de salvare”, așa cum s-a procedat deja pentru alte bănci din sistem.

Stephen Hughes (PSE). – Domnule președinte, Nissan a anunțat pierderea a 1 200 de locuri de muncă la uzina din Sunderland, în circumscripția mea din nord-estul Angliei. Acestea reprezintă aproape un sfert din forța sa de muncă și lor li se adaugă un număr încă necunoscut de slujbe din lanțul de aprovizionare.

Uzina Nissan din Sunderland este recunoscută pe scară largă drept cea mai productivă din Europa. Dacă uzina cu cea mai mare productivitate din Europa trebuie să concedieze un sfert din forța sa de muncă, atunci să ne ajute Dumnezeu când această criză îi va lovi din plin pe cei mai puțin productivi.

În zonă a fost constituit un grup de acțiune de redresare, din care fac parte toți factorii regionali importanți. Măsurile pe care le au în vedere - asistență în căutarea unui loc de muncă, formare profesională și recalificare, înființarea de mici întreprinderi, asistență pentru liberi profesioniști - se încadrează perfect pentru a beneficia de sprijin din partea Fondului european de ajustare la globalizare. Salut propunerile Comisiei de a simplifica acest fond. Este necesară o simplificare de urgență a acestuia și o mobilizare la scară mare, ca parte din răspunsul coordonat la nivel european la criza din industria de automobile.

Anul trecut a fost folosită numai o mică parte din acest fond. Să nu îl lăsăm să se acumuleze. Să îl „punem la treabă” pentru ca oamenii să aibă de lucru.

PREZIDEAZĂ: DL MARTÍNEZ MARTÍNEZ

Vicepreședinte

Josu Ortuondo Larrea (ALDE). – (ES) Domnule președinte, spre deosebire de multe altele, industria de automobile nu funcționează pe baza speculațiilor, ci mai degrabă în niște marje subtile care se transformă în profit doar dacă sunt vândute multe bucăți.

Desigur, autovehiculele sunt o sursă semnificativă de gaze cu efect de seră, dar la fel de adevărat este că industria auto, împreună cu industriile ajutătoare, este responsabilă pentru 10% din PIB-ul european și asigură 12 milioane de locuri de muncă reprezentând 6% din ocuparea forței de muncă din Uniune.

Din acest motiv este un sector deosebit de important pentru bunăstarea cetățenilor noștri. Nu îl putem lăsa în voia sorții și a regulilor dure și rapide ale cererii și ofertei; acestea sunt chiar motivele pentru care avem acum această criză în sectorul financiar și, în consecință, în toate celelalte sectoare, inclusiv industria de automobile.

Trebuie să căutăm soluții de sprijin care să respecte principiul liberei concurențe în Uniunea Europeană și care oferă ajutorul necesar pentru salvarea acestui sector de producție. Pentru aceasta avem nevoie de un cadru european care să asigure armonizarea în toate statele membre. Un ajutor de mai multe milioane de dolari a fost deja aprobat în Statele Unite și în alte locuri. Mai mult, unele țări și-au adaptat ratele de schimb și au introdus alte mecanisme pentru a deveni competitive pe piețele noastre.

De aceea, nu trebuie să ne îngrijoreze ce spune restul lumii, ci mai degrabă să adoptăm măsurile necesare fără a mai întârzia.

Michael Cramer (Verts/ALE). – (DE) Domnule președinte, doamnelor și domnilor, vom reuși să luptăm împotriva schimbărilor climatice și să restructurăm economia mondială doar dacă le abordăm împreună. Avem nevoie de un Nou Acord.

Criza din industria de autovehicule nu este o criză pur economică. Prăbușirea producătorilor de autovehicule este tot rezultatul filozofiei lor din ultimii ani: mai mare - mai rapid - mai greu. Până acum câteva luni în urmă, General Motors, Daimler și alte companii de acest fel se concentrau asupra autovehiculelor cu consum ridicat de combustibil, în timp ce serviciile lor de marketing considerau că SUV-urile sunt noile mașini de oraș. Ignorau pur și simplu schimbările climatice. Acest lucru s-a întors împotriva lor acum.

Dacă trebuie să punem la dispoziție banii a miliarde de contribuabili, condițiile trebuie să fie clare. Companiile de autovehicule trebuie să folosească banii pentru a trece la o gamă de produse mai mici, mai eficiente, la alte variante pentru sistemele de propulsie - nu numai pentru mediu, nici doar pentru climă, ci, mai ales, pentru siguranța pe termen lung a sute de mii de locuri de muncă.

Vă voi da un exemplu din Germania, țara mea natală, despre cum să nu procedăm. Dacă directorul executiv al Deutsche Bank, Josef Ackermann, decide să renunțe la mașina sa a treia, a patra sau a cincea, veche de nouă ani și să-și cumpere un nou Porsche Cayenne, el va primi 4 000 EUR. Acest lucru nu are nici caracter social, nici ecologic. Este pur și simplu o nebunie. Nu trebuie să acceptăm acest lucru.

Eva-Britt Svensson (GUE/NGL). – (SV) Asemenea multor țări, Suedia, de unde provin, depinde puternic de industria de autovehicule. Volvo și Saab sunt mărci binecunoscute. Industria suedeză de autovehicule, precum restul industriei de autovehicule, a fost puternic afectată de criză. Mai mulți factori au contribuit la această criză, dar un factor special este eșecul în a schimba producția cu destul timp înainte. Este necesară trecerea la o producție de mașini mai mici, mai ecologice și cu consum mai redus de energie.

UE a cerut de multă vreme flexibilitate unilateral din partea muncitorilor. Eu și Grupul Confederal al Stângii Unite Europene/Stânga Verde Nordică solicităm impunerea cerinței de flexibilitate și din partea conducerii marilor întreprinderi. Lipsa de flexibilitate și noua gândire au contribuit, de fapt, la criza pe care o vedem în industria de automobile și în alte industrii.

În sfârșit, aș dori să spun că industria de automobile este un loc de muncă important, adesea predominant masculin, și are sprijinul nostru deplin. Am încredere că UE va arăta același grad de angajament când va fi vorba de o criză și de recesiune în ceea ce am putea considera locuri de muncă pentru femei.

John Whittaker (IND/DEM). – Domnule președinte, ați fi putut ghici ce vor spune aceste rapoarte. Avem o problemă și Uniunea Europeană trebuie să-și spună părerea. Trebuie să dea impresia că este la conducere pentru a rezolva problema. Așa că avem un Plan european de redresare economică din care face parte industria de automobile. Dar în realitate fiecare producător va avea grijă de el însuși cât va putea de bine și fiecare țară se va îngriji de producătorii săi cât poate de bine.

Există, desigur, posibilitatea acordării unui anumit sprijin, un sprijin financiar pentru industria de automobile și alte sectoare pentru a păstra capitalul intact și pentru a menține experiența intactă. Dar acest lucru poate fi decis doar la nivel național, pentru că sprijinul – în afara celui acordat de Banca Europeană de Investiții, menționat de domnul Verheugen – poate fi oferit doar de contribuabilii naționali.

Există totuși un lucru pe care Uniunea Europeană îl poate face constructiv în acest caz, cel puțin până la încheierea recesiunii, și anume să elimine restricțiile de mediu pentru producătorii de automobile. Industria are deja probleme grave. Aceste restricții de mediu și alte restricții standard fac autovehiculele mai scumpe. Ajuțați astfel la distrugerea completă a unei industrii și așa într-o situație critică.

Malcolm Harbour (PPE-DE). – Domnule președinte, ieri, în orașul meu natal, Birmingham, s-a desfășurat o întâlnire la nivel înalt privind criza din industria de automobile. Mi-a părut rău că nu am putut să fiu acolo pentru că mi-am început activitatea în industria de automobile cu 40 de ani în urmă. Am trecut prin multe crize, dar niciuna ca aceasta.

Nu a existat niciodată o situație în care vânzările să scadă atât de repede. Vreau să le spun colegilor mei din Grupul Verzilor că dacă merg și se uită la mașinile nevândute, vor constata că modelele cele mai mici, mai ușoare și mai ecologice se regăsesc acolo într-o proporție mai mare. Acesta nu este un eșec al modelelor de afaceri: este un eșec al întregului sistem economic.

Una din datele statistice prezentate la întâlnirea noastră la nivel înalt – a profesorului David Bailey de la Școala de Afaceri din Birmingham – estimează că în ultimele șase luni unui număr de 300 000 de consumatori din Regatul Unit i s-a refuzat cererea de credit pentru mașină. Acum unora dintre ei poate că acestea le-ar fi fost oricum refuzate, dar acesta este natura situației cu care ne confruntăm.

În ceea ce privește unele din lucrurile despre care am discutat - și sunt într-un tot de acord cu ce a spus Stephen Hughes despre Nissan și el îi cunoaște foarte bine – putem face ceva la nivel național și european pentru a ajuta industria în acest proces de restructurare. Este cu mult mai bine să ajutăm industria să își mențină pe statele de plată pe oamenii de bază și să-i recalifice decât să-i lase să plece și ulterior să-i reangajeze.

Avem stimulente pentru a investi în acele mașini noi pe care doamna Harms și alții le doresc. Faptul că Verzii vorbesc despre automobilele electrice ca reprezentând o soluție arată cât de puțin informați sunt despre lumea reală – acestea sunt la cel puțin 10 ani distanță și știm cu toții acest lucru.

Problema, de fapt, este să readucem cumpărătorii și cererea înapoi în economie. Trebuie să abordăm problema creditelor; trebuie să ajutăm cumpărătorii publici să revină pe piață să cumpere autobuze ecologice, camioane ecologice, autovehicule ecologice - de fapt, vor exista lucruri care vor fi puse în aplicare. Nu dorim o cursă

competițională între companii. Domnul Vondra a fost cât se poate de clar că aceasta este o piață unică și nu dorim activități competitive acolo.

Dar, mai presus de orice, trebuie să recunoaștem că dealerii de mașini trebuie să fie acolo pe piață să vândă și să se ocupe de mașini.

Ultimul punct este pentru dumneavoastră, domnule comisar, și ați vorbit mai devreme despre doamna Kroes care lucrează la acest lucru: vă rog să îi transmiteți doamnei Kroes să retragă de pe agendă această propunere total nedorită și destabilizatoare de a schimba întreaga structură a contractelor dealerilor. Nimeni nu a cerut așa ceva și nu ne dorim acest lucru.

Monica Giuntini (PSE). Domnule președinte, doamnelor și domnilor, am auzit angajamentele asumate de Consiliu și Comisie, dar v-aș reaminti că scăderea totală a vânzărilor în acest sector în 2008 a fost de 8%. În prezent, există mii de muncitori care și-au pierdut locurile de muncă și se bazează pe ajutorul de șomaj. Domnul Sacconi ne-a oferit o statistică mai devreme.

Aceasta nu se referă doar la marile firme de autoturisme, ci la toate afacerile asociate industriei de automobile. Mă gândesc la Toscana, de unde provin. După cum spuneam recent, în conformitate cu Asociația Europeană a Furnizorilor de Piese Auto, una din zece companii se va afla în pericol de faliment în următoarele luni. De aceea, cred că este necesară o intervenție rapidă, sigură și realistă și știu că domnul Verheugen va fi atent și solidar.

Nu avem timp de pierdut, domnule comisar. Coordonarea între țările europene este esențială; altfel, ne expunem riscului de a sfârși printr-o serie de măsuri necorelate care nu vor da rezultat, nici pentru economia UE, nici în ceea ce privește ajutorul pentru muncitori.

Trebuie să avem stimulente coordonate la nivel european, precum cele menționate de domnul Sacconi, care permit investiția în automobile ecologice și sprijin pentru cercetare și noi tehnologii. Trebuie să acționăm imediat pentru a revizui criteriile Fondului european de ajustare la globalizare care trebuie folosit pentru a sprijini muncitorii europeni și cred că sunt necesare finanțări suplimentare de la...

(Președintele l-a întrerupt pe vorbitor)

Ivo Belet (PPE-DE). – (NL) Domnule comisar, salvarea industriei europene de automobile amenință să degenereze într-o cronică anti-europeană. Fiecare stat membru își face propriul joc și lansează măsuri de sprijin național. Există state membre – după cum știți mai bine decât noi – care promit credite ieftine producătorilor de automobile, cu condiția ca acești producători să cumpere piese de la furnizorii locali din acea țară. Aceasta, desigur, este o totală nebunie și este bine că ați afirmat aici cu câteva minute în urmă că nu veți tolera acest lucru și că intenționați să suprimați aceste practici.

Producătorii au nevoie astăzi – după cum a declarat deja domnul Harbour – de măsuri imediate și de sprijin investițional în viitor pentru noile autovehicule ecologice și hibride. Acesta este un lucru bun, dar nu rezolvă problemele actuale. De aceea, este o veste foarte bună și o rază de speranță inițiativa pe care o anunță președinția celă astăzi, aici, înaintea viitoarei reuniuni la nivel înalt de primăvară, și anume o propunere de punere în aplicare a unei măsuri pe tot cuprinsul Europei care să ofere un stimul dramatic achiziționării de autovehicule ecologice.

În plus – și acest lucru nu este o noutate – este nevoie de credite noi și garanții la credite pentru producătorii de autovehicule. Banca Europeană de Investiții a eliberat o sumă de bani considerabilă, dar este nevoie de mai mult pentru a depăși aceste vremuri grele. În multe cazuri, companiile la care ne referim sunt IMM-uri din sectorul de aprovizionare care au nevoie de credite acum pentru a supraviețui.

Într-o notă relativ distinctă, domnule comisar, trebuie să exploatăm această criză ca pe o ocazie de a forța în sfârșit progresul în domeniul taxei auto. De ani de zile dezbatem propunerea Comisiei de adaptare a taxei auto.

A venit în sfârșit momentul să facem transferul pe tot cuprinsul Uniunii Europene și să transformăm definitiv taxa auto într-un sistem în care acei consumatori care optează pentru autovehicule ecologice sunt recompensați pentru că procedează astfel.

Mia De Vits (PSE). – (NL) Industria de automobile este un sector foarte important pentru forța de muncă din Belgia. În și în jurul fabricii Opel din Anvers, Belgia, în prezent sunt în pericol 2 700 de locuri de muncă.

Deciziile se iau la Detroit și toate fabricile Opel se confruntă cu o supraproducție. Desigur, autoritățile competente sunt gata să intervină cu pachete de salvare care constau în ajutor de la stat și garanții bancare.

Totuși, pentru a ne asigura că acest ajutor este eficient, recomand cu putere Comisiei Europene azi, reprezentată de domnul comisar Verheugen și colega sa doamna Kroes, să ne așezăm la masă cu autoritățile și fabricile implicate pentru a asigura un număr maxim de locuri de muncă la nivel european și să garantăm o abordare coordonată la nivel european înainte de 17 februarie, ziua în care se va lua decizia la Detroit. Acest lucru trebuie făcut, după cum ați spus și dumneavoastră, pentru a preveni o cursă între statele membre de instituire a protecționismului.

Marie-Noëlle Lienemann (PSE). – (FR) Domnule președinte, domnule comisar, doamnelor și domnilor, trebuie să revigorăm marile politici industriale care au stat la baza constituirii Uniunii Europene. A fost cazul cărbunului și oțelului.

Forța acestor politici rezidă în faptul că ele au constituit instrumente de modernizare – cum trebuie să fie decarbonizarea sectorului automobilelor – în același timp fiind politici sociale pentru sprijinirea, apărarea, pregătirea și protecția angajaților. De aceea, aș dori să vă supun atenției patru propuneri.

În primul rând, constituirea unui Fond european de sprijin pentru angajații din sectorul de automobile care să depășească Fondul de modernizare, pentru că este important să păstrăm angajații în companii în aceste perioade cruciale sprijinind nivelul lor de remunerare în caz de șomaj parțial și sprijinind calificarea lor în interiorul companiei. Nu putem să ne mulțumim cu recalificarea ipotetică a angajaților care au fost concediați.

În al doilea rând, trebuie să creăm o agenție pentru inovații și să accelerăm finanțarea cercetării și dezvoltării pentru a avansa foarte repede și pentru a acoperi deficitul tehnologic dintre autovehiculele ecologice și cele sigure.

În al treilea rând, să accelerăm reînnoirea vehiculelor aflate în circulație. Primele din programul de reînnoire a parcului auto pot fi eficiente. Ele trebuie să se armonizeze la nivelul Uniunii Europene pentru a evita efectele unei concurențe nesănătoase.

Cu toate acestea, aș dori să închei cu acest punct. Înțeleg perfect înțelesul cuvântului concurență, dar este necesar, de asemenea...

(Președintele l-a întrerupt pe vorbitor)

Președintele. – Doamnelor și domnilor, acum este momentul ca președintele să primească cereri suplimentare de luare a cuvântului, dar avem o problemă, întrucât mulți membri au cerut să ia cuvântul. De aceea, voi respecta cu strictețe decizia Biroului de a da cuvântul unui număr de cinci membri. Ei vor fi întrerupți automat de îndată ce minutul acordat fiecăruia expiră.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE-DE). - Din dezbaterile privind criza industriei de automobile și din deciziile care vor urma nu trebuie să lipsească problemele producătorilor de componente auto. Aceștia au fost, la rândul lor, atinși de criză ca urmare a efectului de domino, pentru că depind de întreruperile de producție ale beneficiarilor.

În România există, de exemplu, peste 400 de companii care produc componente auto și care au avut în 2008 o cifră de afaceri cumulată de 8 miliarde de euro. Trei sferturi dintre aceste companii sunt mici și produc, de obicei, pentru un singur beneficiar. Așadar, resimt extrem de dur efectele crizei. În aceste condiții, sunt nevoite să recurgă la concedieri sau să găsească soluții ca reducerea timpului de lucru sau concedii fără salarii. La fel de grav afectați sunt și producătorii de anvelope.

Ținând cont de numărul mare de angajați din cadrul acestor companii, consider că se impune includerea producătorilor de componente auto și anvelope în orice viitoare formulă de susținere economică în contextul crizei.

Matthias Groote (PSE). – (DE) Domnule președinte, domnul comisar Verheugen tocmai ne-a prezentat cât de dramatice sunt cifrele și care este situația actuală pe piața de autovehicule. Așadar, evenimentele dramatice necesită o acțiune armonizată. În 2006, noi, cei din Parlamentul European, am lansat un raport din proprie inițiativă privind armonizarea taxei pe autovehicule, despre care speram că va fi stabilită în funcție de emisiile de bioxid de carbon și de consum. Consider că acesta ar fi un program economic prin care Consiliul, în unanimitate – întrucât acest aspect trebuie decis în unanimitate – ar arăta cum taxele pentru autovehicule pe bază de consum pot fi aduse la un numitor comun.

Despre ceea ce spunea colega mea, doamna De Vits, adică despre General Motors, aş dori să întreb Comisia dacă şi-a luat măsuri de precauţie în eventualitatea colapsului companiei-mamă. Într-un astfel de caz, ar acţiona Comisia în mod armonios pentru a găsi o soluţie europeană pentru filialele General Motors?

Zbigniew Krzysztof Kuźmiuk (UEN). – (PL) Domnule preşedinte, aş dori să vă atrag atenţia asupra a trei aspecte în cadrul acestei dezbateri.

Guvernele statelor membre europene acordă producătorilor de autovehicule un sprijin financiar substanţial care se ridică la zeci de miliarde de euro. Guvernul german, pe lângă sprijinirea producătorilor germani, a decis să ajute utilizatorii de vehicule. Oricine decide să-şi trimită maşina la cimitirul de maşini va primi 2 500 de euro.

Comisia Europeană, care, până acum, a monitorizat strict îndeplinirea normelor de acordare a ajutorului de stat companiilor, s-a grăbit să-şi dea acordul în toate aceste cazuri, în general, adaptându-şi deciziile la decizii anterioare ale guvernelor statelor membre în cazul acestor aspecte.

Fără a pune la îndoială principiile care stau la baza deciziei de a sprijini industria de autovehicule din Europa, aş dori să vă reamintesc încă o dată cât de dureros de nedreaptă a fost decizia Comisiei Europene, şi anume rambursarea ajutorului de stat acordat de către guvernul polonez şantierelor navale poloneze. Ca urmare a acestei decizii, circa 50 000 de locuri de muncă sunt desfiinţate în sectorul construcţiilor navale poloneze, în timp ce peste zece mii de locuri de muncă se vor pierde în industriile conexe în perioada următoare.

Zita Pleštinská (PPE-DE). – (SK) Domnule comisar Verheugen, Comisia Europeană trebuie să întreprindă măsuri concrete pentru a redresa industria de automobile. Mai mult decât orice, trebuie să prevenim denaturarea pieţei interne. Măsurile de protecţie propuse de unele state nu reprezintă o cale de rezolvare a crizei actuale. Cer Comisiei să prezinte cât mai curând cu putinţă măsuri pentru un program european de reînnoire a parcului auto.

Domnule Vondra, aştept din partea Consiliului ca statele membre la reuniunea Consiliului European din luna martie să aprobe un program de reînnoire a parcului auto care va stimula direct puterea de cumpărare a consumatorilor care intenţionează să-şi ia maşini noi.

Cred cu tărie că dacă UE doreşte să fie cel mai mare exportator de autovehicule şi, în acelaşi timp, doreşte să fie lider mondial în lupta împotriva schimbărilor climatice, atunci trebuie să ajute industria de autovehicule, care este cel mai mare investitor privat în cercetare şi dezvoltare. Prin finanţarea cercetării şi dezvoltării, prin sprijinirea investiţiilor...

Ivo Strejček (PPE-DE). – Domnule preşedinte, am ascultat cu atenţie dezbateră şi nu voi scoate în evidenţă nimic nou. Aş vrea doar să subliniez câteva observaţii care s-au făcut şi care, după părerea mea, ar trebui să fie un corolar al întregii dezbateri.

Mă refer la cuvintele domnului Vondra, că trebuie să luăm în considerare o concurenţă loială şi să evităm denaturarea pieţei, şi la observaţiile comisarului, că trebuie să fim corecţi şi să nu creăm speranţe false. Mai presus de orice, domnule comisar, vă mulţumesc că aţi spus că trebuie să le permitem producătorilor să fie mai flexibili prin reducerea reglementărilor, a legislaţiei şi a birocrăţiei exorbitante.

Preşedintele. – Acordaţi-mi 30 de secunde să explic regula stabilită de Birou, pentru că recunosc că este cât se poate de dezagreabil pentru membri să ceară cuvântul şi să nu li se acorde.

Biroul a decis ca timpul fundamental pentru dezbateri este cel desemnat membrilor care vorbesc folosind timpul alocat diferitelor grupuri parlamentare. În consecinţă, în procedura „catch-the-eye”, se dă cuvântul unui număr de cinci membri, câte un minut fiecare, în ordine, de la grupul cel mai mare la cel mai mic. Cu toate acestea, dacă sunt şase cereri şi avem şase minute la dispoziţie, pot fi ascultaţi cu toţii. Timpul acordat poate fi extins la şase, posibil, chiar şapte minute. Cu toate acestea, în acest caz, 12 membri au solicitat să ia cuvântul. Doar cinci dintre ei au primit dreptul la cuvânt, aşa cum a stabilit Biroul la acest punct din dezbateră. Clarific acest aspect pentru a fi luat în consideraţie în situaţiile viitoare.

Domnul Vondra are acum cuvântul pentru a răspunde din partea Consiliului diferitelor discursuri. Domnule ministru, aveţi cuvântul.

Alexandr Vondra, preşedinte în exerciţiu al Consiliului. – Domnule preşedinte, aş dori să le mulţumesc membrilor pentru o dezbateră foarte utilă. Consiliul apreciază toate contribuţiile dumneavoastră la această dezbateră

și va încerca să facă tot posibilul pentru a-și îndeplini rolul, împreună cu Comisia, în rezolvarea cât mai multor probleme din industria de automobile.

Nu există nicio îndoială că ar trebui să existe câteva măsuri pe termen scurt și acestea sunt deja aplicate la nivelul statelor membre. Deci cred că suntem de acord că aceste măsuri trebuie să fie susținute financiar în mod realist, ca și în alte privințe. Ele trebuie direcționate, eficientizate și, mai ales, trebuie îndeplinite într-un mod care să fie compatibil cu normele stricte privind ajutorul de stat în conformitate cu dreptul comunitar. V-am informat, de exemplu, despre inițiativele cu privire la programul de reînnoire a parcului auto; deci, este într-adevăr important ca măsurile întreprinse să fie în conformitate cu normele privind concurența și ajutorul de stat și evită denaturarea pieței unice.

Al doilea punct pe care doresc să îl exprim este acela că trebuie să reținem faptul că industria europeană de automobile este lider mondial – suntem exportatori, cei care producem mașini – și, din acest punct de vedere, trebuie să ținem seama de necesitatea menținerii eficienței pe termen lung, precum și a competitivității acestei industrii. Deci, măsurile întreprinse trebuie să îndeplinească anumite criterii în ceea ce privește viabilitatea pe termen lung și competitivitatea industriei europene, inclusiv investiția în inovație și autovehicule ecologice etc.

Prin urmare, Consiliul depune toate eforturile necesare ca toate eforturile pentru cercetare și dezvoltare tehnologică și inovații în industria de automobile, dar și măsurile pe termen scurt din acest raport să fie pe deplin coerente cu obiectivele generale ale Strategiei de la Lisabona.

Cel de-al treilea punct se referă la faptul că trebuie să urmărim evoluțiile din afara Europei. Suntem conștienți cu siguranță de caracterul structural și profund al crizei din sectorul autovehiculelor din SUA și de faptul că producătorii americani se află într-o situație mult mai nefavorabilă decât cei europeni. Deci este evident – și Günter Verheugen a menționat acest lucru – că Statele Unite nu pot permite ca industria de automobile să moară pur și simplu, pentru că nu ar fi în beneficiul nostru.

Dar trebuie să lucrăm pe plan politic cu partenerii noștri, în special în cadrul Organizației Mondiale a Comerțului, pentru a asigura menținerea pe cât posibil a unor condiții echitabile de concurență. Același lucru se aplică și celorlalți producători de automobile și industrii din Asia. Urmărim, de asemenea, evoluțiile din Coreea și Japonia etc.

În prezent, suntem în perioada premergătoare Consiliului Competitivitate, care se va desfășura la începutul lunii martie, și sperăm să obținem o decizie de înaltă calitate și, desigur, consensuală pentru Consiliul European de primăvară care se va ocupa, în principal, de aspectele economice.

Günter Verheugen, Vicepreședinte al Comisiei. – (DE) Doamnelor președinte, sunt de acord cu ceea ce mulți vorbitori au spus, în special doamna Harms. Măsurile pe termen scurt pe care le stabilim acum nu trebuie sub nicio formă să contravină obiectivelor noastre pe termen lung. Acesta este lucrul cel mai important.

Întrucât ați fost atât de amabil, și eu voi fi amabil și voi spune ceva ce vă va face plăcere și pe care l-am mai spus în 2006, și anume că viitorul industriei europene de autovehicule va fi unul ecologic sau această industrie nu va avea un viitor în Europa. Dați-mi voie să clarific acest lucru. Oamenii pot discuta dacă alegerea modelelor realizate de producătorii europeni, în special cei germani, este răspunzătoare de criza în care ne aflăm. Nu știu. Au existat autovehicule ecologice în trecut, precum și modele cu consum redus – gândiți-vă la modelul Smart de la Mercedes, care a dus la pierderi de miliarde pentru companie. De aceea, lucrurile nu sunt doar albe sau negre, cum ați putea crede. Din punct de vedere al protecției mediului, alegerea modelelor a fost clar greșită, iar faptul că lucrurile se schimbă acum, pe timp de criză, nu înseamnă că va fi mai ușor, dar nici nu schimbă faptul că această transformare este necesară și trebuie să se petreacă repede. Asupra acestui punct suntem complet de acord.

O barieră tarifară împotriva mașinilor din SUA, domnule Louis, este categoric ceva ce nu vom introduce. Dacă este ceva ce nu vom face, acesta este acel lucru. Autovehiculele americane nu joacă un rol real pe piața europeană, în timp ce mașinile europene joacă un rol important pe piața americană. Dacă există o voce aici, în Parlamentul European, care ne cere să protejăm piața de mașinile americane, mi-e teamă că va fi o voce în Congresul american de la Washington care va susține că trebuie să-și protejeze piața de mașinile europene. Poziția noastră n-ar arăta prea bine într-o astfel de situație. Vă cer cu toată seriozitatea să nu mai luați în calcul această idee.

Nu pot decât să sprijin de deplin cele spuse de domnul Groote cu privire la taxa auto. M-am gândit că observațiile critice la adresa acestui subiect în mod deosebit erau valabile. Reformularea taxei auto conform

unui principiu bazat pe emisiile de CO₂ este un subiect impus de Comisie de ceva timp și mă întristează faptul că avansul înregistrat în această problemă a fost atât de lent.

Domnule Groote, veți înțelege că nu pot exprima niciun punct de vedere public cu privire la problema pe care ați ridicat-o la General Motors și Opel. Trebuie să vă mulțumiți cu ceea ce voi spune, și anume că urmărim îndeaproape această evoluție și suntem în discuții cu toate părțile relevante.

Aș mai dori să îi fac pe cei care, pe bună dreptate, au pus un accent deosebit pe problema ocupării forței de muncă să realizeze faptul că, de fapt, Comisia deja a prezentat o propunere privind transformarea Fondului european de ajustare la globalizare într-un instrument mai flexibil și mai eficient. Dacă propunerile Comisiei s-ar aplica și transpune urgent – și eu aș emite o cerință presantă pentru ca dumneavoastră cu toții să faceți acest lucru – am putea fi în situația de a furniza ajutor, în special, pentru muncitorii temporari din industria de autovehicule și muncitorii necalificați, care în final sunt primii pe marginea prăpastiei.

Regulile pentru primele din programul de reînnoire a parcului auto – acest aspect a fost discutat în repetate rânduri și aș vrea să îl mai spun încă o dată – sunt clar definite. Nu poate exista nicio reglementare europeană care să forțeze fiecare stat membru să participe la acest program. Este absolut imposibil. În același mod, nu poate exista nicio reglementare europeană conform căreia nivelul primei să fie același pretutindeni. Valorile de referință trebuie stabilite la nivel european și acesta este cazul. Am convenit asupra acestui lucru la întâlnirea din 16 ianuarie, de la Bruxelles.

În final, aș dori să evidențiez, încă o dată, ceea ce mulți dintre dumneavoastră ați spus, și anume că trebuie să ne gândim dincolo de industria de autovehicule când discutăm despre actuala criză. Este, de fapt, absolut corect să spunem că trebuie identificate sistemele de trafic inteligente, sistemele inteligente de management al traficului, soluțiile inovatoare de ultimă generație pentru tranzitul viitor personal și în masă și poate că această criză oferă posibilitatea de a înainta aceste soluții cu mai multă forță. Personal, indiferent de situație, aș dori foarte mult să văd acest lucru petrecându-se.

Christoph Konrad (PPE-DE). – (DE) Domnule președinte, tocmai ați făcut o declarație despre decizia Biroului, explicând de ce sistemul de dezbatere „catch-the-eye” a fost schimbat. În acest sens, aș vrea să protestez oficial împotriva acestei schimbări. Această procedură a fost introdusă pentru a da energie dezbatelor noastre, pentru a genera dialog cu Comisia și pentru a consolida cultura dezbaterii. Ceea ce a decis acum Biroul este complet contraproductiv și aș dori să vă rog să ridicați această problemă la Conferința Președinților și să răspundeți acestui protest.

Președintele. – Da, domnule Konrad, desigur că aveți tot dreptul și noi luăm act de protestul dumneavoastră. Cu toate acestea, aparțineți unui grup deosebit de responsabil în această Cameră și veți înțelege că ceea ce nu se poate întâmpla este ca membrii individuali să dispună de mai mult timp decât grupurile. Grupurile au o răspundere statutară de a participa la dezbateri.

Biroul a luat această decizie în unanimitate. Consider că este o decizie de bun simț, tocmai pentru a împiedica membrii care nu au fost delegați de grupurile lor de a vorbi după aceea – pentru că grupul nu dorește ca ei să vorbească în acel moment. De aceea, timpul a fost restricționat: cinci minute pentru cinci luări de cuvânt, în ordine de la grupul cel mai mare la cel mai mic, asigurându-se în același timp ca nu toți vorbitorii să fie de aceeași naționalitate.

Asta s-a decis. Desigur, această regulă poate fi schimbată. În cazul în care Conferința Președinților propune o schimbare de procedură Biroului, acesta o va lua în considerare cu toată grija cuvenită. Vă mulțumesc foarte mult pentru contribuția dumneavoastră, domnule Konrad; a fost bine înregistrată.

Dezbaterea se încheie.

Declarații scrise (articolul 142 din Regulamentul de procedură)

John Attard-Montalto (PSE), în scris. – Aș dori să atrag atenția asupra faptului că în insulele malteze criza economică în industria de autovehicule este combinată din cauza unei grave erori administrative. În Malta autovehiculele sunt supuse unei taxe de înmatriculare împovărătoare, pentru care guvernul colectează și TVA. Acum s-a stabilit că guvernul își însușea banii de la miile de proprietari de autovehicule, ceea ce nu trebuia să se întâmple. Guvernul refuză să restituie banii miilor de proprietari de vehicule care au plătit sume substanțiale când nu trebuia.

Guvernul Maltei pretinde că rambursarea se va ridica la milioane de euro. Tocmai de aceea guvernul are o datorie și o obligație de a returna taxele impuse în mod necorespunzător. Este o eroare atât de gravă încât,

dacă s-ar fi întâmplat în oricare alt stat membru al UE, guvernul ar fi fost forțat să demisioneze. În Malta, guvernul n-a avut nici măcar decența să își asume răspunderea și să le ceară scuze miilor de maltezi și gozitani care au fost afectați. Se puteau găsi soluții prin oferirea de reduceri proprietarilor acestor autovehicule la aspecte, precum licențele anuale. Se pare că guvernul este surd la orice asemenea sugestie.

Sebastian Valentin Bodu (PPE-DE), în scris. – Dacă privim Uniunea Europeană ca pe un organism viu, atunci industria europeană a autovehiculelor este coloana vertebrală. Reprezintă 3% din PIB-ul UE și generează un surplus comercial de 35 miliarde de euro. 2008 a fost însă un an greu pentru această industrie, în condițiile în care în prima jumătate a anului vânzările de mașini au scăzut datorită creșterii prețului la carburanți, iar în a doua jumătate au scăzut cu 19,3% ca urmare a crizei financiare.

Nu sunt singurele dificultăți cu care se confruntă acest sector. În perioada 2009 – 2015, sectorul auto trebuie să îndeplinească noi standarde pentru emisiile poluante, economia carburantului ș.a.m.d., iar toate acestea adaugă miliarde de euro la costurile industriei.

Cifrele de mai sus sunt relevante și pentru că industria auto asigură veniturile a peste 12 milioane de familii. O slujbă la o companie auto ține încă 4 la furnizori și alte 5 în sectoarele conexe și vânzări. Este deci limpede că sănătatea acestui sector al economiei europene este vitală pentru economia UE în general. În aceste condiții, intervenția rapidă și coordonată a guvernelor și instituțiilor europene este absolut necesară (programele de returnare a mașinilor vechi contra unei reduceri consistente la achiziționarea uneia noi, ajutoare financiare etc.).

Elisa Ferreira (PSE), în scris. – (PT) Criza financiară a paralizat creditele; a afectat afacerile și familiile; iar cererea a scăzut dramatic, cu consecințe dezastruoase pentru creșterea economică și ocuparea forței de muncă.

O astfel de situație justifică măsuri excepționale, în special în cazul sectoarelor strategice, cum ar fi producerea de automobile, care reprezintă 6% din numărul locurilor de muncă.

Chiar și așa, aproape întregul Plan european de redresare economică, pentru care am onoarea de a fi raportorul Parlamentului, se bazează în întregime pe inițiativele naționale. În realitate, cum poate Comisia să garanteze că este prezentă verificând coordonarea și că țările nu încep un război al măsurilor de sprijin? Ce mecanisme există pentru a asigura locurile de muncă în țările care nu au structura financiară care să garanteze locurile de muncă vitale pentru ele? Pentru unele țări, industria textilă sau cea de produse electronice poate fi la fel de importantă precum cea de autovehicule. Ce acțiuni pot fi preconizate? Va fi Comisia mai vigilentă cu privire la rolul industriei europene în supraviețuirea Europei?

Există limite cu privire la ce putem spera de la Banca Europeană de Investiții. Vom avea oare un buget egal cu provocările cu care se confruntă Europa?

Krzysztof Hołowczyc (PPE-DE), în scris. – (PL) Economia Uniunii Europene este recunoscută drept cea mai mare putere economică din lume. Pe de-o parte acest lucru ne face răspunzători în mod deosebit pentru orice măsură întreprinsă în ceea ce privește piața noastră internă. Pe de altă parte, o economie globală, cu Uniunea în cea mai importantă poziție, are consecințe specifice. Una din aceste consecințe este aceea că este foarte greu să se definească producătorii de autovehicule care sunt cu adevărat europeni. Numeroasele fuziuni de companii, crearea grupurilor de producție globale și prezența, de câteva zeci de ani, a companiilor americane și asiatice pe piața internă a Uniunii Europene au pus bazele unui sector european de producție autovehicule diversificat și competitiv.

Pare corect că eforturile noastre de a crea un plan european de redresare economică trebuie să fie conduse mai întâi de principiile pieței libere și competitivității.

Mai trebuie să ne amintim că industria de autovehicule, care a fost atât de rău afectată de criza financiară, este una din numeroasele legături din lanțul economiei europene. Acest fapt ne determină să adoptăm planul de acțiune propus de președinție, și anume acela de a pregăti o abordare generală, implicând toate părțile interesate de pe piața internă.

Această abordare ar trebui să stimuleze cererea, ceea ce determină starea economiei. Mecanismul de furnizare a ajutorului ar trebui să mai uzeze și de banii din fondurile destinate investițiilor direcționate în domeniul inovațiilor tehnologice, în conformitate cu orientările de îmbunătățire a siguranței rutiere și protecției mediului.

Alexandru Nazare (PPE-DE), în scris. – (RO) Criza economică a avut un impact puternic asupra industriei de automobile, un sector ce are o contribuție semnificativă la PIB-ul multor state europene. Chiar dacă UE nu dispune de mecanisme de intervenție directe, statelor membre trebuie să li se permită să adopte măsurile necesare pentru a preveni colapsul unei industrii de care depind locurile de muncă a mii de cetățeni europeni. Și industria de autovehicule din România a fost grav afectată de criză. Este suficient să menționez cazurile Dacia Renault, care își restrânge activitatea, și Ford, care a solicitat sprijin din partea statului român.

Situația gravă la nivel european impune aplicarea imediată a măsurilor potrivite. Nu mă refer, în acest caz, la măsuri protecționiste, care denaturează piața, ci la măsuri care oferă oportunități egale fiecărei industrii europene și le permit angajaților din această industrie să își păstreze locurile de muncă.

Nu este suficient să luăm măsuri pe plan național, întrucât trebuie să acționăm și la nivel european. Planul de redresare economică permite ca acest lucru să se întâmple pentru că propune noi reglementări în privința creditelor în sistemul bancar european, ceea ce facilitează accesul la credit. Este, de asemenea, important ca schemele de ajutor de stat, pe care statele membre le aplică, să poată fi accesate rapid și ușor. Acesta este un aspect cheie pentru investitorii strategici, precum cei din industria de automobile.

13. Protecția consulară a cetățenilor din Uniunea Europeană în țările terțe (dezbatere)

Președinte. – The next item is the Council and Commission statements on consular protection of citizens of the European Union in third countries.

Alexandr Vondra, Președinte în exercițiu al Consiliului. – Domnule președinte, această dezbatere privind protecția consulară este, încă o dată, una oportună. O serie de evenimente petrecute în ultimii câțiva ani au evidențiat importanța cooperării consulare între statele membre ale UE. De la Liban în 2006 și Ciad până la recente evenimente din Mumbai – toate au demonstrat riscurile în continuă creștere la care sunt expuși cetățenii Uniunii când călătoresc în străinătate. Expunerea la aceste riscuri este și mai sporită, întrucât un număr tot mai mare de persoane profită de călătoriile la prețuri reduse pentru a vizita regiuni mai îndepărtate ale lumii.

Prin urmare, cooperarea între statele membre în acest domeniu este importantă. Oferă servicii mai bune și un nivel sporit de asistență consulară. Aceasta este în beneficiul direct al cetățenilor UE.

Tratatele ne oferă bazele acestei cooperări. Articolul 20 prevede clar și citez: „Orice cetățean al Uniunii beneficiază, pe teritoriul unei țări terțe în care nu este reprezentat statul membru al cărui resortisant este, de protecție din partea autorităților diplomatice și consulare ale oricărui stat membru, în aceleași condiții ca și cetățenii aceluia stat. Statele membre stabilesc între ele normele necesare și angajează negocierile internaționale necesare în vederea asigurării acestei protecții.”

Normele menționate la acest articol sunt prevăzute într-o decizie care a fost adoptată în 1995. Această decizie specifică faptul că asistența acordată într-o țară terță poate fi solicitată din partea unui alt stat membru decât cel propriu, cu condiția ca acolo să nu existe o reprezentanță permanentă accesibilă sau un consul onorific disponibil, care să aibă competență în astfel de probleme.

În practică, acest lucru înseamnă că un consul căruia i se solicită asistență de către cetățeanul unui alt stat membru trebuie să refuze o astfel de asistență dacă autoritățile (consulat sau ambasadă) aceluia cetățean sunt și ele reprezentate.

Decizia din 1995 este o decizie între statele membre, care reflectă faptul că asistența și protecția consulară sunt responsabilități exclusiv naționale și că relațiile consulare sunt reglementate, în principal, de Convenția de la Viena privind relațiile consulare.

Normele de cooperare în acest domeniu reflectă, de asemenea, faptul că asistența și protecția consulară sunt privite diferit în diverse state membre. Unele, de exemplu, consideră că reprezintă un drept fundamental al tuturor cetățenilor. Altele consideră că reprezintă un serviciu asigurat de stat. De aceea, tratatul se referă la protecția consulară ca la „o îndreptățire” și nu un „drept”.

De la criza Jolo din 2000, cooperarea consulară s-a dezvoltat în continuare pentru a include aspecte ale managementului de criză. Atacurile teroriste din SUA au arătat că și țărilor terțe cu o infrastructură sofisticată le este greu să acționeze în condiții extreme.

În consecință, statele membre au elaborat linii directoare pentru a gestiona astfel de crize. Deși nu sunt obligatorii, acestea au fost folosite eficient într-o serie de ocazii și au fost îmbunătățite în lumina experienței.

Recent, Consiliul a dezvoltat conceptul de „stat-pilot”. Acesta înseamnă că, în cazul unui incident semnificativ, mai ales într-o țară în care puține state membre sunt reprezentate, unul sau două state membre pot prelua conducerea în coordonarea acțiunii în probleme de protecție și evacuare.

De asemenea, a fost sporită cooperarea cu unele țări din afara Uniunii, de exemplu SUA, cu care avem consultări anuale pe probleme consulare. Norvegia, Elveția și Canada au cooperat, de asemenea, cu Uniunea Europeană în cazul unor incidente specifice, de exemplu în timpul crizelor din Liban, Ciad și Mumbai.

Comisia și Secretariatul Consiliului sunt, de asemenea, parte a cooperării consulare europene. Cu mai mulți ani în urmă, Secretariatul Consiliului a înființat un forum securizat pe internet prin intermediul căruia autoritățile consulare fac schimb de informații despre probleme, cum ar fi actualizarea recomandărilor de călătorie. În plus, Consiliul a pus la dispoziția statelor membre un sistem sofisticat de teleconferință care a fost utilizat pe scară largă în timpul crizelor consulare.

Cu circa trei ani în urmă, a fost stabilită o platformă de schimb de informații și coordonare politică de acțiune la nivelul UE. Această platformă se numește Înțelegeri privind coordonarea situațiilor de criză (CCA). Principalii doi actori ai CCA sunt, după cum urmează: în primul rând președinția, asistată de Secretariatul Consiliului și de Comisie, decide dacă să declanșeze intervenția CCA; în al doilea rând, COREPER II este „platforma de acțiune” responsabilă de coordonarea acțiunii statelor membre sau de pregătirea oricăror decizii care ar putea fi necesare la nivelul UE.

Principalul instrument operațional este Centrul comun de situații al UE (SITCEN) din cadrul Secretariatului Consiliului. SITCEN oferă sprijin logistic și informațional.

În plus, președinții succesive au organizat exerciții periodice de gestionare a crizelor consulare, care s-au dovedit deosebit de valoroase. Un program european de pregătire consulară a fost lansat la finele lui 2008 în vederea îmbunătățirii cooperării dintre funcționarii consulari, atât din capitale, cât și de la fața locului. De asemenea, se studiază posibilitatea utilizării în comun a consulatelor.

Există, desigur, mai multe lucruri care se pot face. Periodic, se discută multe alte probleme, de exemplu condițiile din penitenciare, răpirea copiilor de către unul din părinți și politica de informare consulară. Dar trebuie să acceptăm și realitatea că, în timp ce așteptările și cererile cetățenilor cresc continuu, resursele pentru autoritățile consulare sunt întotdeauna limitate. Sprijinul pentru o îmbunătățire a cooperării în domeniul consular nu se potrivește întotdeauna cu bugete adecvate la nivel național. Să facem ceva aproape imposibil rămâne o provocare.

Experiența arată că se apreciază cooperarea în domeniul consular și că există o serie de cazuri în care putem fi încântați de rezultatele obținute. Evacuarea cu succes a peste 20 000 de cetățeni europeni din Liban în 2006 constituie doar un exemplu. Președinția s-a angajat să ducă această muncă mai departe și aș dori să mulțumesc Parlamentului pentru sprijinul său.

Günter Verheugen, vicepreședinte al Comisiei. – (DE) Domnule președinte, doamnelor și domnilor, îl înlocuiesc, astăzi, pe colegul meu comisarul Jacques Barrot, care ar fi dorit să fie personal aici, dar are un angajament instituțional la care trebuie să participe.

În conformitate cu articolul 20 din Tratatului de instituire a Comunității Europene, orice cetățean al Uniunii beneficiază, pe teritoriul unei țări terțe în care nu este reprezentat statul membru al cărui resortisant este, de protecție din partea autorităților consulare ale oricărui stat membru, în aceleași condiții ca și cetățenii acelui stat.

De asemenea, articolul 20 prevede că statele membre trebuie să stabilească între ele normele necesare în vederea asigurării acestei protecții. Domnul Vondra a prezentat deja acest lucru. În acest sens, statele membre au introdus mecanisme de coordonare pentru protecția consulară, în special, prin linii directe stabilite în 2006 și 2008, care nu sunt obligatorii din punct de vedere juridic, dar care ajută misiunile să realizeze cooperarea la fața locului.

În plus, articolul 20 al Tratatului privind Uniunea Europeană obligă misiunile diplomatice și consulare ale statelor membre să își aprofundeze cooperarea.

În decembrie 2008, Consiliul a convenit liniile directe privind punerea în aplicare a conceptului de stat-pilot în domeniul consular. În conformitate cu aceste linii directe, în cazul unei viitoare crize majore cu consecințe asupra protecției consulare în țara terță în discuție, un stat membru va fi numit „stat-pilot” și își va asuma responsabilitatea pentru protecția cetățenilor UE în numele celorlalte state membre. Statul-pilot

va coordona toate măsurile aplicate de statele membre la fața locului și este responsabil să se asigure că toți cetățenii UE beneficiază de sprijin. Oricine este îndreptățit la protecție consulară din partea propriilor state membre are dreptul să solicite asistență statului-pilot.

Acest aspect este menit să faciliteze cooperarea între statele membre la fața locului, ideea fiind că acestea vor pune la dispoziție resurse suplimentare sub formă de personal, finanțare, echipament și echipe medicale. De asemenea, statului-pilot i se va da responsabilitate pentru coordonarea și conducerea măsurilor de acordare de asistență, reunire a oamenilor și, acolo unde este necesar, evacuare a cetățenilor către o destinație sigură, cu sprijinul celui alt stat membru afectat. Cu toate acestea, statele membre trebuie să stabilească ce înseamnă exact formularea „în care nu este reprezentat statul membru”, în conformitate cu articolul 20 din Tratatul CE. Acest caz ar trebui să acopere situațiile în care un cetățean european, din orice motiv, nu este capabil să ajungă la o misiune a statului său membru. Statele membre lucrează în prezent la întocmirea unor criterii comune pentru acest lucru.

Așadar, aceasta este situația pe hârtie. Faptul că realitatea practică poate fi destul de diferită este ceva pentru care doar puțini membri ai acestei Camere pot depune mărturie. Am văzut pe lista vorbitorilor că domnul Guardans Cambó, domnul Karim și doamna Mann intenționează să ia cuvântul despre această problemă. Ei ne vor spune cu siguranță din experiența lor din Mumbai, din decembrie anul trecut. Am senzația că, deși doar trei state membre nu au ambasadă în New Delhi și doar șapte nu mențin consulate în Mumbai, a fost totuși foarte dificil – și voi exprima acest lucru cu multă grijă – pentru ca cetățenii europeni afectați să obțină protecție adecvată.

Evidențiez acest lucru acum pentru că este, desigur, corect să învățăm din experiențe ca aceasta. Având în vedere această experiență, Comisia consideră că mai este încă mult de făcut pentru a fi siguri că cetățenii Uniunii Europene își pot cere – în totalitate și în viața reală – dreptul garantat în conformitate cu articolul 20 din Tratatul CE. Cetățenii se așteaptă ca Uniunea Europeană să adauge valoare pentru protecția lor într-o țară terță. Protecția oferită de misiunile diplomatice și consulare nu se limitează, în cele din urmă, la situații de criză, ci acoperă furnizarea de asistență în situații de zi cu zi.

Comisia propune, printre altele, îmbunătățirea informațiilor transmise cetățenilor UE – am propus deja ca textul articolului 20 să fie tipărit pe fiecare pașaport și afișat pe panouri în aeroporturi și agenții de voiaj și, de asemenea, lucrăm la un site web pentru protecție consulară împreună cu Secretariatul General al Consiliului, care va conține o listă actualizată a ambasadelor și consulatelor statelor membre în țări terțe.

Ca parte a misiunii sale de a oferi cetățenilor UE informații mai bune despre ce înseamnă statutul de cetățean al Uniunii pentru ei, Comisia este gata să abordeze fiecare problemă pe care cetățenii o aduc în atenția sa și să facă tot ce îi stă în putință să pună în aplicare drepturile de protecție la care cetățenii UE sunt îndreptățiți în conformitate cu articolul 20.

Intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona ar oferi un temei juridic clar pentru prevederile legale ale UE în acest domeniu. Noua formulare a articolului 20 din Tratatul CE (articolul 23 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene) permite adoptarea de directive care să „stabilească măsurile de coordonare și de cooperare necesare pentru a facilita această protecție”. Aceasta înseamnă că în viitorul apropiat Comisia poate prezenta propuneri legislative pentru acest domeniu.

Ioannis Varvitsiotis, în numele Grupului PPE-DE. – (EL) Domnule președinte, salut această dezbatere și mulțumesc atât Consiliului, cât și Comisiei pentru informațiile și prezentarea oferite. Am fost raportor al Comisiei pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne în legătură cu Cartea verde privind protecția diplomatică și consulară a cetățenilor Uniunii în țările terțe și de aceea sunt în continuare interesat de evoluțiile din acest sector.

La momentul respectiv, am susținut că articolul 20 trebuie aplicat mai pe larg și trebuie să includă mai multe drepturi pentru cetățenii europeni, pentru că acest lucru ar consolida conceptul unei naționalități europene și ar demonstra în termeni practici avantajele oferite de Uniunea Europeană zilnic și, în final, ar consolida solidaritatea europeană.

Recentul atac terorist din Mumbai a demonstrat utilitatea și necesitatea unei coordonări mai puternice pentru protecția cetățenilor statelor membre ale Uniunii Europene în astfel de momente. Publicarea de către Consiliu, în decembrie anul trecut, a liniilor directoare privind punerea în aplicare a conceptului de stat-pilot în domeniul consular în cazul unei crize este un prim pas pozitiv și conține idei importante. Cu toate acestea, așteptăm cu mare interes propunerile obligatorii din punct de vedere juridic.

Îmi dau seama că există dificultăți practice uriașe. Cu toate acestea, consider deosebit de important ca cetățenii europeni care sunt martorii unei crize să fie informați care este statul-pilot. Nu cred că cele spuse până acum sunt satisfăcătoare. În orice caz, sunt de acord cu importanța pe care președinția franceză a acordat-o acestei probleme și aștept ca inițiativele să fie continuate și de către președinția cehă.

Martine Roure, în numele Grupului PSE. – (FR) Domnule președinte, dreptul la protecție consulară și diplomatică este unul din pilonii cetățeniei europene. Domnule ministru, ați citat articolul 20 din Tratat. Este foarte clar. Fiecare cetățean are dreptul la protecție consulară. Nu este o opțiune, este un drept.

Evenimentele dramatice din Mumbai ne arată, de fapt, că acest drept este departe de a fi garantat. Nivelurile de protecție diferă de la un stat membru la altul, având drept consecință discriminarea în ceea ce privește tratamentul cetățenilor cărora nu li se dau niciodată informații despre consulatul pe care să îl contacteze în caz de nevoie. În mod clar, sprijinul financiar între statele membre lipsește. Cetățenii europeni care au pierdut tot trebuie adesea să se confrunte cu birouri consulare care refuză să suporte costurile financiare.

Statele membre au datoria de a pune capăt acestei situații. Este necesar să se elaboreze linii directe obligatorii și ca informațiile să fie disponibile pentru cetățeni. Uniunea trebuie să înceapă negocierile cu țările terțe pentru a asigura protecția diplomatică necesară.

Cu toate acestea, după cum ați spus, domnule comisar, evenimentele din Mumbai au arătat, de asemenea, absența inacceptabilă a garantării protecției diplomatice pentru membrii Parlamentului European. Uniunea Europeană și Comisia, în special, trebuie să negocieze fără întârziere și am auzit cu toții ce ne-ați spus, domnule comisar, și Consiliul trebuie să încheie acorduri ad-hoc cu țări terțe pentru a asigura protecție diplomatică specifică pentru membrii Parlamentului European. Măcar atât să facem.

Ignasi Guardans Cambó, în numele Grupului ALDE. – (ES) Domnule președinte, astăzi, în Europa, cetățenii pot călători fără a trece frontierele, pot vota într-un alt stat membru decât al lor, pot să încasa pensia și pot beneficia de asigurări sociale în orice stat membru în care aleg să trăiască. Mai mult, forțele de poliție cooperează unele cu altele. Un procuror din Stockholm poate aresta în Sevilla printr-un euro-mandat, fără a avea nevoie să se implice direct în procedurile locale.

Când se ajunge la mustrarea cetățenilor pentru acțiunile lor, statele membre au fost dispuse să accepte suveranitatea. Cu toate acestea, pentru protecția acelorași cetățeni europeni în afara Uniunii Europene, este ca și când ar călători cu mașina timpului; vor realiza că timpul nu s-a mișcat o dată ce au părăsit Uniunea.

În afara Uniunii, suntem doar 27 de state, 27 de administrații, 27 de steaguri și 27 de sisteme consulare sau în unele cazuri, nici măcar atât. Într-o criză, un cetățean european își pierde statutul. Nu există cetățenie europeană.

Cele 180 de milioane de europeni care călătoresc în jurul lumii află că li se poate asigura protecția numai dacă devin din nou germani, spanioli, polonezi sau italieni. Ca europeni, ei nu există în afara Uniunii Europene. Aceasta este o neîmplinire gravă a tratatului și, cu tot respectul, face declarația Consiliului de acum câteva minute un obiect de science-fiction.

Tot ce a spus Consiliul despre presupusa aplicare a articolului 20 din tratat, statul-pilot, conferințe video și centre comune este science-fiction pur în caz de urgență. În plus, după cum a spus domnul comisar, unii dintre noi au fost forțați să experimenteze această stare de fapt la prima mână.

Articolul 20 din tratat este inefficient: nu există protocoale de aplicare, nu există reglementări legale; nu există informații de niciun fel pentru cetățeni; nu există consecințe pentru cine desconsideră articolul.

În cel mai bun scenariu, consuli se ajută unul pe celălalt. Există bunăvoință, cum poate că a existat în secolul al XIX-lea, cum poate că a existat în Pekin în anii 1800. Situația este următoarea: există o cooperare între consuli care mai degrabă iau masa împreună decât o obligație de a servi în comun un cetățean în ceea ce privește o prevedere a dreptului european.

Din acest motiv, Comisia Europeană are obligația, inclusiv înainte de intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona și evident după aceea, de a aplica articolul 20, pentru a face cetățenii europeni mândri de pașaportul lor și pentru a se asigura că anumiți funcționari înțeleg că secolul al XIX-lea s-a terminat și Europa există ori de câte ori un cetățean european este în pericol la New Delhi, Beirut sau oriunde altundeva.

Ryszard Czarnecki, în numele Grupului UEN. – (PL) Domnule președinte, aș dori să declar că nu împărtășesc această poziție extrem de critică față de propunerea făcută azi de vicepreședintele Comisiei Europene, din

partea Consiliului. Nu cred că este o problemă de a avea sau nu un tratat, ci mai de grabă dacă solidaritatea europeană este un concept care are importanță doar în declarațiile politice sau dacă este o practică politică specifică, una care se aplică cetățenilor diferitelor state membre. Dacă cel din urmă este cazul, atunci tratatul nu este o cerință indispensabilă.

Pe perioada președinției slovene a Uniunii Europene, Franța a reprezentat Uniunea Europeană în multe țări cum ar fi în Asia, Africa și America Latină, întrucât Slovenia nu avea ambasade în acele locuri. Sunt curios dacă cetățenii sloveni, precum și cei care trăiesc în statele membre mici ar primi acum asistență adecvată dacă ar aplica la consulatelor franceze din acele țări. Este o întrebare pertinentă.

Ar trebui să extindem conceptul de solidaritate europeană. Mi se pare că, în realitate, Tratatul de Lisabona nu este *sine qua non*.

Irena Belohorská (NI). – (SK) În conformitate cu articolul 20 din Tratatul de instituire a Comunității Europene, orice cetățean al Uniunii beneficiază, pe teritoriul unei țări terțe, de protecție din partea autorităților diplomatice sau consulare, în aceleași condiții ca și cetățenii aceluia stat. Este important să subliniem necesitatea ca Uniunea să dezvolte cooperarea în ceea ce privește serviciile consulare în aceste scopuri.

Europeenii sunt printre cele mai mobile societăți din lume, cu aproape 9% din cetățeni călătorind în țări unde țara lor natală nu are acest nivel de reprezentare. De exemplu, Slovacia, țara pe care o reprezintă în Parlamentul European, are o prezență consulară foarte slabă în America Centrală și Latină, regiuni în care călătoresc mulți din cetățenii noștri. Trebuie să adaug că în ciuda obligațiilor privind serviciile consulare, majoritatea europenilor nu-și cunosc drepturile și este trist faptul că și angajații acestor organizații nu le cunosc.

Pentru a asigura o mai bună informare a oamenilor despre protecția consulară, ar trebui să realizăm pașapoarte europene standard care să cuprindă un pasaj din articolul 20. Importanța protecției consulare în țări terțe a devenit evidentă în situații de criză, precum tsunamiul din 2004 sau conflictul libanez din 2006. Din cauza diferențelor din reglementările consulare, cetățenii UE trebuie să se descurce cu tot atâtea sisteme câte state membre există și aceste sisteme pot avea forță juridică și domeniu variat. Recentele evenimente din Mumbai arată că avem un drum lung de parcurs în domeniul serviciilor consulare. Înființarea de birouri europene mixte ar asigura coerență funcțională și în același timp ar reduce costurile structurale ale rețelelor diplomatice și consulare administrate de statele membre.

PREZIDEAZĂ: DOMNUL DOS SANTOS

Vicepreședinte

Sajjad Karim (PPE-DE). – Domnule președinte, s-a spus deja că cetățenii Uniunii călătoresc în mare măsură. Ei bine, în fiecare an se fac circa 180 de milioane de călătorii în afara Uniunii Europene, și – teoretic – aceștia sunt protejați de articolul 20 așa cum au afirmat deja comisarul și președinția Consiliului în această dezbatere.

În conformitate cu articolul 20, există o cerință pentru statele membre de a asigura asistență consulară doar cetățenilor nereprezențați ai Uniunii Europene în aceleași condiții ca propriilor cetățeni. Această diferență de abordare între statele membre este acceptată în planul de acțiune din 2007 și 2009.

Desigur, trebuie să existe un criteriu privind momentul și modul în care trebuie să fie implicate alte servicii consulare și aceste criterii, de fapt, se împart în trei. Nu le voi trece în revistă, dar primele două sunt cât se poate de rezonabile. Cel de-al treilea formulează cerința ca respectivul cetățean să-și dovedească naționalitatea fie prin pașaport, carte de identitate sau alt document, pentru a se putea asigura reprezentare diplomatică sau consulară.

Aici există o problemă serioasă, pentru că pentru orice european care evită o situație, este cât se poate de plauzibil să nu se afle în posesia unor astfel de documente.

Asistența este asigurată în caz de deces, accident grav, vătămare gravă, arest, detenție, asistența furnizată victimelor unor infracțiuni violente și eliberarea și repatrierea cetățenilor Uniunii aflați în suferință. Situațiile acoperă un domeniu vast, dar nu exhaustiv. Trebuie să mai lucrăm în această direcție.

Pentru a face posibile toate aceste lucruri, am auzit de conceptul stat-pilot, care va încerca să garanteze că toți cetățenii UE primesc asistență și că va coordona statele membre.

În teorie arată bine, dar cu siguranță nu am văzut punându-se așa ceva în practică în Mumbai. Nu a existat un schimb real de informații și experiență, fără genul de cooperare la care mă așteptam. În schimb am văzut

doar concurență între statele membre, iar o centralizare sau consolidare suplimentară a serviciilor consulare riscă să îndepărteze flexibilitatea de care au nevoie misiunile în teren în condiții de schimbări rapide.

Erika Mann (PSE). – (DE) Domnule președinte, domnul Karim are perfectă dreptate. Problema stă în formulare, chiar în aspectele fundamentale ale articolului 20. Este necesar să luăm în considerare realitatea din teren. Bineînțeles că este. În primul rând că nu toate statele membre au protecție consulară și în multe cazuri oricâtă protecție ar exista, aceasta este foarte limitată iar structurile de securitate sunt insuficiente chiar și în cazul consulilor..

Și în acest sens am avut o experiență personală legată de consulul german, care însoțit de șoferul său, dar fără securitate, a condus noaptea pentru a-și aduna colegii, pe drumuri care nu erau deloc sigure. Pur și simplu, astfel de condiții sunt inacceptabile. Nu poți merge în țări ca India sau America Latină – există multe alte țări în care, precum în Mumbai, este necesară o prezență în locuri critice – și să nu ai decât un personal redus și structuri de securitate inadecvate. Schimbul de experiență nu are loc, statele membre nu au acces la informații și așa mai departe. Ceea ce înseamnă că nu există o limită a restricțiilor și nu este de mirare că statele membre nu sunt capabile să ofere gradul de protecție pentru propriii cetățeni sau pentru reprezentanții oficiali la nivelul pe care aceștia l-ar dori.

De aceea este important ca membrii Consiliului și ai Comisiei să efectueze o analiză atentă în cazul acestei probleme. Nu poți ține predici despre prezența peste tot în întreaga lume și cum trebuie văzută Europa ca un partener global pentru ca apoi să nu reușești să ai nici măcar o structură de securitate și să nu fii în posesia unor sisteme de informații inteligente. Nu facem decât să acoperim de ridicol dacă nu ne analizăm propriile structuri și dacă nu asigurăm nivelul necesar de protecție suplimentară.

Astfel, v-aș oferi un sfat urgent și anume că trebuie să faceți o reevaluare amănunțită a structurilor și să faceți simulări așa cum fac și alte state, și că nu trebuie să vă concentrați doar pe capitalele cheie, pe metropole, să înțelegeți că nu numai în aceste mega-state și mega-orașe aveți nevoie de o reprezentare adecvată ci și în celelalte orașe mari ale lumii.

Mumbai se va repeta. Va exista un alt Mumbai, așa cum dezastrele trecute s-au repetat. Vă rog să înțelegeți acest lucru și să fiți pregătiți pentru ele.

Sarah Ludford (ALDE). – președinte. Domnul Guardans Cambó și alții precum domnul Karim și doamna Mann au ilustrat diferența dintre retorică și realitate. De fapt, nici măcar nu putem conveni asupra a ceea ce înseamnă articolul 20. Domnul ministru, vorbind în limba engleză, a spus că este doar o "îndreptățire" nu un drept, în timp ce doamna Roure a citat în limba franceză, unde se spune "*un droit*" („*un drept*.”) Cu siguranță putem găsi termenul în Carta Drepturilor Fundamentale unde este consfințit ca și drept.

Categoric nu vom înregistra niciun progres, dacă nu se confirmă legal că este un drept cu caracter de obligativitate în privința deciziilor UE și a standardelor comune și dreptul de a contesta un refuz la protecție în tribunale.

Ministrul amintea de co-locăție ca fiind luată în considerare de oficialitățile consulare. Experiența mea în domeniul politicii vizelor este că e ca și cum ai împinge un bolovan pe deal în sus încercând să faci statele membre să co-abiteze.

Comisarul Verheugen s-a referit la măsurile practice ca fiind în curs de realizare. Dar acestea au fost promise încă din planul de acțiune din 2007: relații în pașapoarte, afișe, un site de Internet în curs de elaborare. Unde sunt toate acestea? Am căutat protecție consulară pe site-ul Europa și nu am găsit nimic.

Pe pagina de internet a Consiliului destinată călătoriilor, se spune „pagină în construcție”, ceea ce cred că este o metaforă pentru faptul că ne dezamăgim cetățenii prin faptul că nu reușim să îndeplinim promisiunea privind cetățenia europeană.

Eoin Ryan (UEN). – Domnule președinte, cred că este foarte important – și sunt de acord cu mulți dintre ante-vorbitori – că cetățenii UE vor să se simtă în siguranță, iar eu cred că este o prioritate să ne ocupăm de securitatea cetățenilor noștri atunci când se află dincolo de granițele Uniunii Europene, mai ales în situații de criză ca cea din Mumbai.

Cred că este absolut esențial pentru cetățenii europeni să poată avea acces la informații în orice situație de criză, fie că este vorba despre o criză generală, fie despre o criză restrânsă și situația trebuie să fie cu mult mai clară.

Mumbai este un exemplu bun despre cum nu funcționează lucrurile. Sunt de acord cu ideea statului-pilot care a fost anunțată de curând. Cred că acest lucru este foarte important, însă e foarte clar în momentul de față că sistemul nu funcționează. Cred că noi toți trebuie să privim ca pe o prioritate pornirea și funcționarea acestui sistem deoarece, așa cum s-a mai spus, v-ați simți cu mult mai europeni dacă ambasada unui stat membru s-ar ocupa de dumneavoastră în cazul în care ați avea probleme în Orientul Îndepărtat sau în America de Sud sau undeva în afara Uniunii Europene, și cred că acest sentiment de apartenență la Europa este foarte important.

(Președintele l-a întrerupt pe vorbitor.)

Luca Romagnoli (NI). Domnule președinte, doamnelor și domnilor, mobilitatea din ce în ce mai mare a cetățenilor europeni presupune în mod clar o cooperare la nivelul consulatelor.

Propunerea Comisiei este binevenită, mai ales pentru că încearcă să simplifice procedurile privind acordarea de avansuri pecuniare pentru cetățenii cu dificultăți. Fără îndoială, dreptul la protecție consulară este actualmente fragmentar și inegal distribuit. De multe ori, cetățenia europeană nu există în străinătate și cetățenii își doresc să fie cetățeni ai altei țări sau ai Uniunii. Aș dori să văd că se fac apeluri la sentimentul de mândrie europeană nu doar atunci când este în avantajul instituțiilor, ci și atunci când este în avantajul cetățeanului, care poate fi în dificultate și speră că această cetățenie europeană îi poate fi în sfârșit de folos.

Javier Moreno Sánchez (PSE). – (ES) Domnule președinte, doamnelor și domnilor, protecția consulară este o parte fundamentală a cetățeniei europene. Cetățenii vor să se simtă europeni când se află în interiorul Uniunii, dar și când sunt în afara Europei. Vor ca Uniunea să răspundă nevoilor lor, mai ales în caz de urgență.

Uniunea nu a răspuns adecvat în Mumbai, așa cum a mai fost cazul și în alte situații de criză. Acordați-mi un minut să explic o idee, ce nu va fi un panaceu însă va oferi asistență reală cetățenilor europeni aflați în țări terțe.

Aș dori azi să reiterez propunerea de a înființa o linie telefonică europeană gratuită pentru urgențe. Acest număr care va fi tipărit în pașaport, împreună cu articolul 20, ar permite cetățenilor să aibă acces, în limba lor maternă, la informații esențiale privind consulatele statelor membre ale Uniunii care, subliniez, ar trebui să-i ajute.

Cetățenii așteaptă fapte și nu doar vorbe din partea Uniunii.

Gay Mitchell (PPE-DE). – Domnule președinte, când devenim membri ai Parlamentului, ni se eliberează un permis de trecere – asemeni multor alora care lucrează pentru instituțiile Uniunii. Mă întreb dacă președinția și Consiliul înțeleg lipsa de semnificație a acestui document în statele membre.

Am trecut printr-o situație extrem de dificilă în Olanda, când am revenit din Africa, unde am fost în interes de serviciu. Mai știu și cazul unui alt membru – un membru britanic – care a avut probleme la Dublin. Trebuie neapărat să spunem propriilor state membre că acesta este un document de călătorie al Parlamentului, Comisiei și Uniunii și trebuie respectat pe deplin. Cei care se ocupă de aranjamentele de călătorie la aeroporturi și porturi trebuie informați în detaliu cu privire la importanța acestui document.

V-aș ruga să ridicați problema în cazul fiecărui stat membru și să vă asigurați că este pusă în aplicare, pentru că acel tip de protecție trebuie să se extindă și asupra oficialităților și membrilor Parlamentului care călătoresc în interes de serviciu.

Kathy Sinnott (IND/DEM). – Domnule președinte, în calitate de membru al Parlamentului European am avut mai multe ocazii să iau legătura cu ambasade și consulat referitor la persoane rănite, pierdute, tâlhărite sau răpite, sau dacă, în mod tragic, cineva a decedat. Sunt sigur că aceasta a fost experiența multor alți membri ai Parlamentului European. Sunt încântat să vă spun, că acolo unde am avut de-a face cu ambasada irlandeză, munca și cooperarea au fost excelente. Dar țara mea nu este reprezentată în fiecare țară și a trebuit să ne bazăm pe ambasadele altor țări europene.

Pot spune din experiență doar și fără a ne pierde în povești, că aș dori să văd mai multă coordonare, mai mult sprijin între ambasade în țările mai mari care au ambasade și consuli în aproape fiecare țară, pentru a ajuta toate celelalte ambasade ale statelor membre cu componentele lor.

Alexandr Vondra, președinte în exercițiu al Consiliului. – Domnule președinte, cred că a fost din nou o dezbatere foarte utilă. Înțeleg cât este de important pentru dumneavoastră în calitate de membri ai Parlamentului European pentru că este o problemă extrem de delicată, în care te confrunți cu speranțele

cetățenilor tăi, care te vor alege în următoarele câteva luni. Așa că înțeleg pe deplin problema pe care o analizați cu grijă și pe care o abordați cu atâta rigurozitate critică.

Al doilea motiv pentru care înțeleg este pentru că vin dintr-un stat mediu ca mărime, Republica Cehă, care nu este o fostă putere imperialistă așadar nu are ambasadă sau consulat în fiecare colț al lumii. Deci ceea ce irlandezii și alții așteaptă de la Uniunea Europeană este logic, cred.

Dar acum trebuie să vorbesc în numele Consiliului așa că trebuie să respectați anumite aspecte legale pe care le avem la dispoziție și cert este că bugetul și toate acele probleme sunt importante. Și mai trebuie să fim capabili să recunoaștem și să facem diferența între ceea ce este o problemă reală pe de-o parte, și care este aspectul sau problema care necesită clarificare.

Eu nu am fost în Mumbai și am ascultat foarte atent remarcile critice ale domnului Guardans Cambó și ale altora care au luat parte la misiunea Parlamentului European în India la momentul în care s-a petrecut acest atac tragic. Când mă pregăteam pentru audierea specială de ieri, prima mea întrebare a fost: există un consulat spaniol în Mumbai? Nu am fost niciodată acolo, așa că nu cunosc acest lucru personal. Am fost asigurat în repetate rânduri că spaniolii au consulat în Mumbai și cei care au fost acolo știu acest lucru. Cred că era pur și simplu o problemă de obligație oficială pentru germani de a-l asista pe domnul Guardans Cambó și delegația sa, dacă cităm articolul 20 și decizia în întregime.

După cum am fost informat, Spania a trimis un avion pentru a ajuta evacuarea cetățenilor săi, după cum au procedat și francezii și germanii. Dintr-un motiv pe care nu-l înțeleg, domnul Guardans Cambó a refuzat oferta de a se întoarce cu avionul spaniol, în schimb a revenit cu cel francez.

Deci nu știu. Nu am decât informațiile care sunt disponibile. În general cred că toți împărtășim părerea că este de dorit orice îmbunătățire în cadrul legal, așa că dați-mi voie să vă informez cel puțin asupra unor activități parțiale ale președinției cehe de consolidare a protecției consulare în cadrul legal actual.

De exemplu, există un proiect privind includerea unui mesaj în pașapoartele naționale care îi va informa pe deținători că pot solicita protecție consulară de la ambasada oricărui alt stat membru sau consulat dintr-o terță țară, cu condiția ca țara lor să nu fie reprezentată acolo. Deci aceasta este cel puțin o încercare de a clarifica situația respectivă.

În al doilea rând, președinția va intensifica și unifica folosirea documentelor de călătorie de urgență, ETD-urile ce pot fi emise de reprezentanța oricărui stat membru către orice cetățean al statului membru care și-a pierdut sau căruia i s-a furat pașaportul.

În al treilea rând, președinția va mai organiza două seminare consulare sau cursuri de pregătire pentru a contribui la formarea acestei echipe de protecție consulară într-un mod cât mai practic și eficient.

Aceste evenimente vor aborda sistemul CCA, simulând o criză consulară reală. Pregătirea va defini și va efectua testări ale mecanismelor relevante în cadrul CCA, inclusiv cooperarea între toate autoritățile și instituțiile implicate. Experții îi vor învăța pe participanți, prin intermediul activităților practice, cum să se comporte și cum să reacționeze prompt într-o situație de presiune psihologică și de timp extremă. Nu știu dacă acest lucru ne va amuza suficient înainte de alegeri, dar cel puțin este o contribuție pe care o aducem în această problemă importantă.

Günter Verheugen, Vicepreședinte al Comisiei. – Domnule președinte, Tratatul nu conferă putere de inițiativă din partea Comisiei în domeniul protecției consulare. În limita puterilor sale limitate, Comisia încearcă să sporească, pe cât poate, eficiența drepturilor cetățenești la care cetățenii europeni sunt îndreptățiți – a se vedea, de exemplu, planul de acțiune al Comisiei 2007-2009.

Repet, adoptarea Tratatului de la Lisabona va îmbunătăți foarte mult această situație. Sper că doamna Sinnott, care ne-a împărtășit experiența sa, va folosi faptul că Tratatul de la Lisabona va schimba situația și experiența sa, pentru a ajuta la organizarea sprijinului acordat Tratatului de la Lisabona în Irlanda.

Evenimentele deplorabile din Mumbai arată că, deja astăzi, există clar o marjă uriașă de îmbunătățire dacă dorim să îndeplinim așteptările legitime ale cetățenilor europeni.

Erika Mann (PSE). – Domnule Președinte, am doar o scurtă recomandare pentru Consiliu, apreciez foarte mult ce s-a spus, dar vă puteți asigura că, odată prevăzută această simulare, invitați și pe unii din cei care au fost de fapt în Mumbai, pentru că v-ar oferi o oarecare perspectivă?

Președinte. – Dezbateră se încheie.

Declarații scrise (articolul 142 din Regulamentul de procedură).

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (PSE), *în scris.* – (PL) Mobilitatea din ce în ce mai mare a cetățenilor europeni ne cere să ne adaptăm principiile actuale de protecție consulară pentru a avea în vedere noi circumstanțe. Cetățenii UE trebuie să aibă acces la protecție și asistență din partea propriilor țări, prin misiunile lor diplomatice și consulate (articolul 3 al Convenției de la Viena privind relațiile diplomatice și articolul 1 al Convenției de la Viena privind relațiile consulare) și, în conformitate cu prevederile Tratatului de la Maastricht, la protecție consulară și diplomatică suplimentară dincolo de granițele Uniunii Europene, care reiese din statutul lor de cetățeni europeni. În practică, acest lucru înseamnă că, în timp ce stă într-o țară terță în care statul membru al cărui cetățean este nu are reprezentare, toți cetățenii UE au dreptul la protecție diplomatică și consulară din partea oricărui alt stat membru, conform aceluiași principii ca cetățenii acelei țări.

Din nefericire, situația critică din Mumbai ce a urmat după bombardamentele de anul trecut a scos în evidență neajunsurile multor birouri diplomatice în ceea ce privește aplicarea în practică a deciziilor Comunității privind securitatea cetățenilor UE. Zeci de europeni, inclusiv delegația Parlamentului European care se afla în India în acel moment, s-au lovit de probleme administrative și, în mod disproporționat, de lungi perioade de așteptare pentru primirea copiilor după documentele pierdute. Acest lucru a demonstrat că nu este ușor să implementezi conceptul solidarității europene.

Dreptul la protecție consulară în țări terțe este una din caracteristicile principale ale cetățeniei Uniunii Europene. Statele membre trebuie să facă tot ce le stă în putință pentru a asigura că se pune în aplicare în mod adecvat și că se garantează tratament egal și sprijinul tuturor cetățenilor europeni.

Toomas Savi (ALDE), *în scris.* – În conformitate cu articolul 20 al Tratatului prin care se înființează Comunitatea Europeană, "fiecare cetățean al Uniunii, pe teritoriul unei țări în care nu este reprezentat statul membru al cărui cetățean este, trebuie să aibă dreptul la protecție din partea autorităților diplomatice sau consulare ale statului membru, în aceleași condiții ca naționalii acelui Stat".

La sfârșitul lui noiembrie, anul trecut, colegul nostru, Ignasi Guardans Cambó era în Mumbai în timpul atacurilor teroriste și a fost martorul mai multor încălcări ale Tratatului de către diplomații unor state membre, întrucât se făceau diferențieri și discriminări împotriva cetățenilor Uniunii Europene pe baza naționalității lor.

Comportamentul diplomaților unor state membre din Mumbai nu numai că a încălcat drepturile cetățenilor UE, ci a evidențiat și deficiențele din procesul de integrare al UE. De aceea, este de importanță crucială pentru UE să investigheze acest caz particular și să ia măsuri pentru a se asigura că astfel de situații nu vor reapărea.

Aș aprecia dacă Consiliul și Comisia s-ar putea asigura că punerea în aplicare a articolului 20 al Tratatului este monitorizată îndeaproape și că fiecare deviere este investigată în amănunt.

14. Timpul afectat întrebărilor (întrebări adresate Consiliului)

Președintele. – Urmează timpul afectat întrebărilor (B6-0006/2009).

Următoarele întrebări au fost adresate Consiliului.

Întrebarea nr. 1 adresată de **Marian Harkin** (H-1034/08)

Subiect: IMM-urile

Având în vedere că economia este una din cele „3 E-uri” pe lista priorităților președinției cehe, ce pași specifici va întreprinde Consiliul pentru a consolida încrederea întreprinderilor mici și mijlocii în economia de piață în lumina actualei situații economice?

Alexandr Vondra, *președinte în exercițiu al Consiliului.*— Dați-mi voie să încep prin a spune că apreciez întrebarea despre IMM-uri, pentru că în timpul actualei crize economice afacerile mari și companiile mari sunt întotdeauna suficient de puternice pentru a face presiuni pentru o oarecare ușurare a situației lor, dar este cu mult mai greu pentru IMM-uri și este nevoie cu siguranță de o abordare sistemică.

La 1 decembrie 2008, după cum știți, Consiliul a subscris la Planul European de Redresare Economică, care a fost prezentat de Comisie pe 26 noiembrie, 2008. Ca răspuns la criza financiară, Consiliul a suportat o stimulare echivalentă cu aproximativ 1,5% din produsul intern brut al UE pentru a redresa afacerile și

încrederea consumatorului. Mai mult, planul conține măsuri specifice de sprijinire a IMM-urilor, cele mai importante fiind cele îndreptate spre îmbunătățirea accesului la finanțare pentru IMM-uri și reducerea poverii administrative.

Consiliul a mai fost de acord că îmbunătățirile condițiilor cadru pentru afacerile europene, în special pentru întreprinderile mici și mijlocii, este esențial pentru contracararea efectelor crizei în ce privește concurența și pentru sprijinirea și maximizarea creării de locuri de muncă.

Consiliul a mai adoptat două seturi de concluzii referitoare la acordarea de sprijin IMM-urilor, în contextul competitivității în ansamblu. În primul rând, concluziile care subscriu la propunerile de sprijin pentru IMM-uri prezentate în Comunicarea Comisiei cu titlul, după cum probabil știți, „Gândiți mai întâi la scară mică: o lege pentru afaceri mici pentru Europa”, această așa numită SBA (Small Business Act), care include un plan de acțiune ce subliniază prioritatea măsurilor care necesită atenție deosebită.

În al doilea rând, concluziile la Comunicarea Comisiei denumită „Către grupuri de nivel internațional în Uniunea Europeană – punerea în aplicare a strategiei de inovare cu bază largă”. Deși grupurile nu sunt menite exclusiv IMM-urilor, ele joacă un rol important în multe grupuri înființate în toată UE.

La întâlnirea sa de la jumătatea lui decembrie 2008, Consiliul European a aprobat acest Plan European de Redresare Economică și a sprijinit deplina punere în aplicare a planului de acțiune pentru Legea Afacerilor Mici. A sprijinit în mod specific creșterea intervenției Băncii Europene de Investiții la 30 de miliarde de Euro pentru 2009-2010, în special pentru credite acordate IMM-urilor, care se ridică la peste 10 milioane Euro față de norma de creditare obișnuită pentru acest sector.

Consiliul a mai sprijinit o scutire temporară pe timp de doi ani dincolo de pragul *de minimis* al ajutorului de stat pentru o sumă de până la 50.000 Euro și adaptarea cadrului de ajutorare de stat, după cum se cere pentru sporirea sprijinului pentru întreprinderi, în special pentru IMM-uri.

Consiliul a mai solicitat folosirea procedurilor accelerate pentru acordarea contractelor de achiziții publice prevăzute pentru legislația CE, ca și reducerea poverii administrative asupra afacerilor.

Președinția cehă va continua să urmărească acest efort, pentru că economia noastră se bazează în mare parte pe IMM-uri, deci avem propria noastră experiență în acest sens. De aceea, ambele Consilii ale Concurenței de sub președinția Republicii Cehe care vor urma – unul se va desfășura curând, la începutul lui martie, cât și cel neoficial de la Praga – vor aborda problema reducerii poverii administrative, dat fiind că noi suntem de părere că o reglementare mai bună este un factor important pentru îmbunătățirea competitivității, în special pentru IMM-uri și joacă un rol și mai important în momente de criză economică.

În plus, președinția va încerca să facă progrese în punerea în aplicare a planului de acțiune și să situeze această politică a IMM-urilor în prim planul societății, ca și să lege punerea în aplicare a planului de acțiune de programele naționale de reformă ale tuturor statelor membre.

Președinția va continua de asemenea cu un efort sporit să discute propunerile legislative referitoare la IMM-uri, cum ar fi reglementarea privind Statutul pentru o societate privată europeană, care va oferi IMM-urilor o formă de afacere care să le permită să beneficieze de potențialul lor și să se dezvolte prin activități transfrontaliere.

O altă propunere legislativă pe care trebuie s-o menționez este directiva propusă pentru reducerea cotelor de TVA pentru servicii care presupun mână de lucru intensivă, despre care se va discuta la viitoarele Consilii ECOFIN.

În plus, Consiliul se va preocupa de revizuirea Directivei privind întârzierea efectuării plăților, care este în curs de pregătire și care va asigura plata la timp a întreprinderilor mici și mijlocii pentru toate tranzacțiile de afaceri. Subliniez, este o problemă destul de importantă în situația de față.

Președintele. – Dat fiind că am cam întârziat, propun Consiliului să răspundă la toate întrebările suplimentare împreună. După cum știți, nu pot să accept decât două întrebări suplimentare pe lângă cele ale autorilor inițiali. Acesta fiind cazul nostru, am selectat două din cele cinci întrebări înaintate pe baza criteriului selectării de grupuri politice și naționalități diferite. Membri selectați sunt Philip Bushill-Matthews și Silvia-Adriana Ticău

Olle Schmidt, autor. De obicei folosesc propria limbă maternă, dar, cum îl înlocuiesc pe Marian Harkin, voi încerca într-o engleză stălcită. Aceasta este o limbă comună în acest Parlament.

Domnule ministru, ați menționat povara administrativă și țelul de a o reduce cu 25% până în 2012. Chiar vi se pare un țel ambițios? N-am putea face mai mult, și ați putea fi mai exact asupra celor întreprinse până acum? Care vă sunt țintele? N-ați putea realiza o reducere cu 25% până în 2010, de exemplu? Asta ar fi într-adevăr ambițios

Philip Bushill-Matthews (PPE-DE). – Ați menționat revizuirea Directivei privind întârzierea efectuării plăților, care cred că este extrem de importantă. Totuși, am fost îngrijorat că perioada de consultări pentru aceasta s-a încheiat la sfârșitul lui august, chiar înainte să lovească criza financiară. Dacă perioada de consultări ar fi fost extinsă, cred că am fi obținut răspunsuri mai solide ca bază pentru o mai bună revizuire a Directivei. Merită să luăm în considerare deschiderea unei alte perioade scurte de consultări ca să obținem cele mai actuale informații posibile, pe care s-ar putea baza revizuirea?

Silvia-Adriana Țicău (PSE). - Aș dori să întreb Consiliul referitor la planul european de redresare economică. Acest plan prevede o sumă de 30 de miliarde de euro pentru întreprinderile mici și mijlocii. Comisia ne-a informat că se vor acorda pe principiul „primul venit, primul servit”.

Doresc să întreb Consiliul ce măsuri ia pentru ca toate statele membre să-și dezvolte programe naționale pentru sprijinul întreprinderilor mici și mijlocii, ca să poată accesa aceste fonduri?

Alexandr Vondra, președinte în exercițiu al Consiliului. – Voi încerca. La prima întrebare referitoare la țintele de reducere a poverii administrative, țara mea, asemeni altor țări cu păreri similare, a început deja acest proces cu ceva timp în avans. Alături de Olanda și alte câteva țări, avem o țintă națională de 20% reducere până în 2010. Va trebui să vedem dacă putem face mai mult până în 2012.

Comisia a anunțat o foaie de parcurs pentru sfârșitul lui ianuarie 2009, care să arate cum se asigură înaintarea tuturor propunerilor necesare pentru realizarea reducerii cu 25% a poverii administrative la nivelul Comunității înainte de finele lui 2009. Propunerile înaintate în acest domeniu în prima jumătate a acestui an vor primi răspuns de la Consiliu sub președinția actuală, așa încât ne vom ocupa de acest aspect. Vom evalua procesul în perioada Consiliului European de Primăvară. Sper că vom putea acționa cât se poate de temeinic. Categorie asta este ceea ce dorește președinția să facă.

Cu privire la Directiva privind întârzierea efectuării plăților, Comisia intenționează să publice propunerea la sfârșitul lunii februarie 2009. Președinția va începe discutarea problemei la organismele pregătitoare ale Consiliului.

Ultima întrebare – la care am lipsit – era legată de Planul European de Redresare. Se referea exact la suma unui posibil împrumut de la BEI. Sper că IMM-urile vor putea să concureze cu celelalte industrii mari. Am avut o dezbatere substanțială cu privire la industria producătoare de autovehicule doar cu o oră în urmă, deci cu siguranță cred că dorința generală este ca IMM-urile să fie capabile să beneficieze din asta.

Președintele. – Întrebarea nr. 2 adresată de **Manuel Medina Ortega (H-1035/08)**

Subiect: Motive pentru un nou acord comercial internațional.

După oprirea negocierilor comerciale multilaterale de la Doha din vara trecută și acordurile la care s-a ajuns de către Grupul celor 20 la întâlnirea la nivel înalt de la Washington din noiembrie trecut, consideră Consiliul că are Uniunea Europeană motive să facă noi propuneri privind comerțul care să satisfacă țările în curs de dezvoltare?

Alexandr Vondra, Președinte în exercițiu al Consiliului? – Ca răspuns la întrebarea domnului Medina Ortega, care se referă la Organizația Mondială a Comerțului, cred că este o problemă importantă. Am citit cu toții rapoartele – unii dintre noi au participat chiar activ – de la Forumul Economic Mondial din Davos, și am ascultat recente comentarii ale lui Pascal Lamz și ale altora. Nu există nici o îndoială că există o teamă privind creșterea protecționismului, așa că suntem cât se poate de conștienți cu privire la provocările cu care ne vom confrunta.

Aș dori să evidențiez că pe 15 noiembrie anul trecut membri G20 au subliniat importanța stabilirii modalităților pentru încheierea unui acord până la sfârșitul anului 2008, termen care a trecut deja. În acest context delegația membrilor Organizației Mondiale a Comerțului, inclusiv a Comisiei Europene din partea UE, și-au intensificat eforturile la Geneva pentru a da un impuls politic.

S-a lucrat foarte mult la asta iar efortul a condus la o nouă revizuire a textelor AGRI și NAMA. În plus, în lumina actualei evoluții politice și economice, la mijlocul lunii decembrie a anului trecut, Consiliul Europei

a declarat în concluziile sale că a subscris la obiectivul de a atinge a unui acord anul acesta, în cadrul Organizației Mondiale a Comerțului privind modalitățile prin care runda Doha se poate finaliza cu un raport și rezultat ambițios, global și echilibrat.

Consiliul și Comisia erau pregătite pentru o participare constructivă a UE la discuțiile ministeriale, dacă și când erau convocate. Cu toate acestea, pe 12 decembrie 2008, directorul general al OMC, Pascal Lamy, la o întrunire neoficială a șefilor de delegații, a arătat că nu va convoca miniștri pentru a finaliza modalitățile până la sfârșitul anului, deoarece nu există condițiile necesare pentru o întâlnire ministerială de succes, în ciuda consultărilor intensive.

Țelul Agendei de dezvoltare Doha (ADD) este de a realiza liberalizarea transparentă a comerțului la nivel multilateral ceea ce va aduce avantaje pe termen lung și o creștere a economiei mondiale, în special pentru țările în curs de dezvoltare, grație caracterului orientat spre progres al acestei runde.

De aceea, în ciuda faptului că nu a fost posibilă nici o concluzie până la finele lui 2008, Consiliul rămâne pe deplin angajat în favoarea unui sistem comercial multilateral, ca și la atingerea unui rezultat ambițios, echilibrat și cuprinzător pentru runda OMC Doha. Acest lucru este și mai important având în vedere situația economică și financiară actuală.

Deși președinția este pe deplin conștientă de obstacolele existente în calea încheierii cu succes a întregului proces, va căuta fără îndoială să pună în aplicare aceste angajamente lucrând la reînnoirea discuțiilor privind ADD de îndată ce condițiile o vor permite. Va sprijini o activitate mai intensivă în cadrul agendelor OMC, în special în domeniile serviciilor și TRIPS.

Manuel Medina Ortega (PSE). – (ES) Vă mulțumesc domnule președinte în funcție al Consiliului, pentru acel răspuns, pe care îl consider destul de cuprinzător. Aș dori, cu toate acestea, să amintesc Președintelui în exercițiu al Consiliului că, în vara anului 2008, runda Doha era pe cale să încheie un acord, care însă nu s-a putut încheia pentru că unele țări BRIC nu erau dispuse să facă nici un fel de concesii.

Având în vedere că țările BRIC jucau un rol mai important la întâlnirea de la Washington, este posibil ca lipsa de dorință a acestor țări de a face vreo concesie se datora sentimentului acestora că li s-a acordase o poziție secundară, în timp ce la întâlnirea de la Washington li s-a acordat un rol prioritar. Are oare președinția Consiliului vreo informație că țările BRIC, ca o consecință a angajamentelor asumate la Washington, ar fi dispuse să adopte un rol mai activ și să contribuie la succesul rezultatului runde Doha?

Syed Kamall (PPE-DE). – Mă întrebam, ca o completare la această întrebare, dacă, privind noile propuneri ale Uniunii Europene, sau eventuale propuneri noi cu care ar veni Uniunea Europeană, domnia sa este de acord că orice astfel de propunere trebuie să includă acțiuni de eliminare a inechităților politicii agricole comune astfel încât să putem debloca negocierile în NAMA și ulterior să deblocăm negocierile privind serviciile, care justifică circa 70% din PIB-ul UE. Este de acord că a sosit momentul ca UE să-și dovedească angajamentul în liberalizarea comerțului?

Gay Mitchell (PPE-DE). - Aș dori să îl întreb pe domnul ministru dacă și-a îndreptat atenția asupra elementelor protecționiste din planul de redresare din Statele Unite, în special modul în care au fost evidențiate de membrii Camerei Reprezentanților și Senatului, și dacă, în numele Consiliului, a comunicat Administrației americane îngrijorarea Uniunii Europene legat de acest lucru.

Asta nu e de bun augur pentru o nouă rundă Doha. Ar dori să primim asigurări de la domnia sa că îngrijorările noastre sunt comunicate înainte ca legislația necesară să fie adoptată de Congresul American?

Alexandr Vondra, președinte în exercițiu al Consiliului. – Cred că știm cu toții unde este problema. Nu este la Uniunea Europeană. Cred că Uniunea Europeană este foarte mult în favoarea încheierii runde Doha și am făcut tot ce a fost necesar pentru asta în cursul anului trecut și aproape, aproape că am reușit.

Unde este atunci problema? Mai întâi trebuie să așteptăm administrația SUA, și, în timp ce unele întâlniri au fost stabilite, altele sunt în curs de stabilire, și rămâne de văzut dacă actuala administrație americană va fi la fel de angajată în liberalizarea comerțului. Am putea avea unele îndoeli cu privire la o procedură accelerată în condițiile actuale. O altă țară cu care să discutăm acest lucru este India, care, după cum știm, așteaptă alegerile din primăvară.

Deci, ca reprezentant al Consiliului care provine dintr-o țară mică sau medie, care în mod tradițional are o economie deschisă, aș dori să promovez acest lucru și aș vrea să vă spun că țelul nostru primordial este să

finalizăm această sarcină cu succes, cât de curând posibil, dar mi-e teamă că trebuie să fim și realiști, și nu vă pot promite planuri extravagante.

Scenariul optimist este acesta: un mesaj clar favorabil de la întâlnirea G20 care va avea loc la Londra la începutul lunii aprilie și apoi îndeplinirea și punerea în aplicare a angajamentului, care ar putea fi urmat de o întâlnire ministerială la Geneva în iunie sau iulie.

Ca modalități ar putea fi incluse agricultura și NAMA (accesul pe piață non-agricolă). Așa că sperăm cu toții acest lucru. Vom munci din greu să facem acest lucru, dar vom vedea când ne vom întâlni aici, la finalul Președinției noastre dacă am avut succes sau nu.

Președintele. – Întrebarea nr. 3 adresată de **Silvia-Adriana Țicău** (H-1038/08)

Subiect: Măsuri de îmbunătățire a eficientizării energetice a clădirilor.

Consiliul și-a stabilit ca țintă realizarea unei reducerii cu 20% a emisiilor de gaze și o creștere de 20% la eficientizarea energetică până în 2020, cu circa 20% din energia folosită provenind din surse regenerabile. Patruzeci la sută din totalul emisiilor de gaze cu efect de seră provine din clădiri. În noiembrie, Comisia a propus revizuirea directivei privind eficientizarea energetică a clădirilor.

Reținând cât este de importantă pentru cetățenii eficientizarea energetică a clădirilor, având în vedere potențialul pentru reducerea facturilor lor la electricitate și căldură, poate preciza Consiliul ce prioritate va fi acordată acestui domeniu în perioada ianuarie-aprilie 2009?

Alexandr Vondra, *președinte în exercițiu al Consiliului.* – *Aș dori să mulțumesc doamnei Țicău pentru întrebarea extrem de oportună. Locuințele sau problema creșterii eficientizării energetice cu 20% până în 2020, trebuie luată în considerare în mod serios.*

Consiliul împărtășește ideea că revizuirea proiectului de directivă privind eficientizarea energiei clădirilor este de importanță fundamentală pentru realizarea Țintelor Comunității cu privire la creșterea eficienței energiei, energia regenerabilă și reducerea emisiilor de gaze și a efectului de seră. Recenta criză a gazului a dezvăluit încă o dată cât de vulnerabilă este UE față de dependența de energie. Dacă am reuși să îndeplinim țelul ambițios de reducere, fără a crește riscurile de securitate a energiei, atunci va trebui să adoptăm o serie de măsuri pe termen scurt, mediu și lung care să ne scadă dependența energetică.

Creșterea eficientizării energetice a clădirilor este, în mod categoric, printre cele mai importante. În consecință, președinția a început să analizeze acest proiect de directivă la nivelul grupului de lucru. Aceasta țintă a examinării este de a explora dificultățile propunerii. Ne așteptăm ca problema sferei de cuprindere a directivei să fie primul aspect adus în discuție. Această problemă a sferei de cuprindere este cea mai importantă, nu numai legat de posibila economisire a energiei, dar și în ce privește sarcina administrativă a gospodăriilor. De aceea, președinția cehă va asigura continuarea eforturilor în mod intensiv în lunile ce vor veni. Port discuții în mod regulat cu Martin Bursik, colegul meu din guvern și din Ministerul Mediului, care prezidează Consiliul respectiv.

Consiliul va urmări îndeaproape activitatea pe această problemă în Comisia ITRE. Pentru informarea dumneavoastră Mă voi întâlni cu președintele Comisiei după această sesiune de întrebări. Președinția este angajată să facă orice progrese posibile, pentru a adopta directiva rapid. În acest sens, intenționează să transmită un raport vizând progresul către Consiliul TTE de la mijlocul lunii iunie. Adoptarea concluziilor Consiliului la cea de-a doua revizuire strategică a politicii energetice este prevăzută pentru primul Consiliu TTE, ce se va desfășura pe 19 februarie, și care va face subiectul primei întâlniri din martie a Consiliului European.

Se va acorda o atenție deosebită recente dispute asupra gazului între Ucraina și Rusia și consecințelor acestora. Se va ține o dezbatere politică pe marginea proiectului de directivă al Consiliului privind rezerva de Țiței. Deci, în general, Consiliul consideră important ca cea mai mare prioritate să fie acordată finalizării negocierilor cu Parlamentul European în ce privește pachetul legislativ referitor la cea de-a treia piață internă de energie în lunile care urmează. Consiliul își reamintește de asemenea că eficiența energetică va fi abordată și în legătură cu o problemă mai largă a securității energetice, cu protecția mediului și, într-adevăr în contextul examinării celei de-a doua revizuirii strategice a politicii energetice.

Silvia-Adriana Țicău (PSE). - Vreau să știți că în raportul meu voi propune înființarea unui Fond european pentru eficiență energetică și pentru energii regenerabile, care să ajute la mobilizarea fondurilor private, dar

și a fondurilor publice, pentru implementarea proiectelor de eficiență energetică pe teritoriul Uniunii Europene și doresc să am din partea Consiliului sprijin pentru această inițiativă importantă.

Zita Pleštinšká (PPE-DE). – (SK) Eficiența energetică a clădirilor poate duce direct la economii pentru consumatorii europeni. Văd o soluție în introducerea pe scară largă a sistemelor inteligente de măsurare a consumului automat și a sistemelor care transmit fotografii la minut privind consumul de energie, inclusiv cele pentru uz gospodăresc. Ce poate face Consiliul pentru punerea în aplicare a acestor soluții? Ce date specifice credeți că ar fi realiste? Poate Consiliul inspira Institutul European de Tehnologie din Budapesta să abordeze el însuși problema eficientizării energetice a clădirilor?

Colm Burke (PPE-DE). – A existat vreo discuție în Consiliu despre încercarea de a determina statele membre să furnizeze stimulente financiare pentru creșterea eficienței energetice, în special pentru persoanele în vârstă? Pe de-o parte ar crește eficiența energetică, iar pe de altă parte ar asigura locuri de muncă.

Alexandr Vondra, președintele în exercițiu al Consiliului. – Împărtășesc pe deplin opinia că eficientizarea energiei este un instrument important pentru a rezolva atât problemele de mediu cât și nevoile securității energetice.

De fapt, tocmai am discutat despre acest lucru acasă – acum îmi voi părăsi rolul meu de președinte – și la Praga avem în vedere două măsuri ca fiind într-adevăr importante. Și celelalte sunt importante, dar fie pe termen lung, fie fără un astfel de impact uriaș. Una ar fi locuințele și eficientizarea energiei. Cea de-a doua este energia nucleară, dar știu că aceasta este o problemă delicată pentru unele state membre. Acelea sunt cele mai importante în combaterea schimbărilor climatice și rezolvarea problemelor de securitate energetică. De aceea, găsirea instrumentelor adecvate pentru promovarea eficientizării energetice și a locuințelor este provocarea vremurilor noastre.

Aș dori să abordez problemele legate de finanțare. Fondul european de dezvoltare regională, așa cum a fost propus de Comisie, poate fi folosit pentru găsirea de resurse pentru investiții în locuințe și eficientizarea energiei, deci acesta ar fi un instrument ce va fi disponibil acum, de asemenea, în cadrul planului de redresare.

O altă posibilitate pentru țări ca România – știu acest lucru din propria mea țară – este de a folosi doar schema de comercializare a certificatelor de emisii prin furnizarea de stimulente economice, care este prevăzută în cadrul actualului Kyoto, deci se poate folosi venitul din această sursă.

Cred că avem instrumentele. Cu privire la această nouă directivă, vom considera că dezbaterea despre sfera de cuprindere a acesteia este cea mai importantă. Desigur, noi, în Republica Cehă, în cooperare cu viitoarea președinție suedeză – pentru ei este o prioritate – vom încerca să facem tot ce putem și să nu pierdem prea mult timpul.

Președintele. – Întrebarea nr. 4 adresată de **Colm Burke (H-1040/08)**

Subiect: Energia, relațiile externe și economia sub președinția cehă.

În lumina priorităților declarate ale președinției pe perioada mandatului, poate să ne specifice cum intenționează să integreze cele trei priorități prin inițiative concrete? Mă refer în mod specific la discuții cu partenerii din est cu privire la coridoarele energetice strategice care ar putea servi la garantarea securității energetice a UE și competitivității economice în viitor.

Alexandr Vondra, președintele în exercițiu al Consiliului. – Doresc să mulțumesc domnului Burke pentru întrebarea sa privind planurile coridorului de sud și întâlnirile din timpul următoarei președinții a Republicii Cehe. Ne vom asigura că acestea sunt cele trei priorități – energia, relațiile externe și economia – care sunt integrate pe deplin și interconectate și ne vom concentra pe inițiative concrete; aceasta este una dintre ele. Se va concentra în mod deosebit pe obiectivul asigurării de livrări sigure de energie prin dezvoltarea unei game de relații în sectorul energiei cu țări terțe și regiuni și prin vizarea unei mai mari diversificări a resurselor de energie, precum și a rutelor de tranzit.

Președinția intenționează să ducă această muncă mai departe pe baza elementelor conținute de comunicarea Comisiei la cea de-a doua revizuire strategică a politicii energetice. Consiliul va adopta o concluzie asupra acestei comunicări în februarie, iar securitatea energetică va constitui o țintă specială pentru Consiliul European în primăvara lui 2009.

Ca parte a lucrărilor sale, este planificat un mare număr de întâlniri cu țări terțe sau organizații din țări terțe. Aceste întâlniri fie vor aborda exclusiv teme legate de energie, fie vor acoperi și tema energiei printre alte probleme. În ceea ce privește discuția specifică legată de coridoarele strategice energetice la care se referă

onorabilul deputat, președinția organizează următoarele întâlniri. Cele mai importante sunt, în primul rând, conferința privind investiția internațională în rețeaua ucraineană de tranzit a gazului, care va avea loc la Bruxelles pe 23 martie 2009. În al doilea rând, așa numita întâlnire la nivel înalt pentru Coridorul Sudic pe care intenționăm s-o planificăm împreună cu evenimentul Parteneriatului Estic la Praga, la începutul lunii mai. Scopul acestei întâlniri este de a lansa un dialog reciproc avantajos între UE și între țările de tranzit și cele producătoare din regiunea caspică. Acest lucru ar trebui să conducă la o mai mare diversificare a rutelor de livrare a energiei, a furnizorilor și a surselor, consolidându-se astfel securitatea energetică a UE. Unul dintre scopurile specifice este de a promova proiectul Nabucco.

Problema coridorului energetic strategic va fi de asemenea abordată la întâlnirea UE-Rusia, Consiliul permanent de parteneriat privind energia, care va fi și ea organizată sub președinția cehă, probabil în mai, doar pentru a da un impuls întâlnirii la nivel înalt dintre UE și Rusia, pe care o planificăm pentru 23 mai 2009. Deci, importanța coridoarelor strategice energetice la care s-au referit onorabilii deputați a fost clar subliniată la disputa ucrainiano-rusă privind gazele de la începutul lunii ianuarie.

În sesiunea sa extraordinară din 12 ianuarie 2009 pe acest subiect, Consiliul a adoptat măsuri ce vor fi luate pe termen scurt, mediu și lung. Deci, președinția va face eforturi pentru a se asigura că aceste măsuri se vor urmări în mod concret și adecvat ca parte a priorității pe care o acordă problemei securității energetice.

Colm Burke (PPE-DE). – Aș dori să mulțumesc Președintelui în exercițiu pentru răspunsul său cuprinzător. De fapt această problemă a fost planificată înainte de apariția disputei ucrainiano-ruse. Am avut o bănuială că va apărea la momentul la care a și apărut. Aș dori să-l întreb: în cadrul Tratatului de la Lisabona, vorbeam de o politică energetică comună; dacă ar putea să ne prezinte, în calitate de președinte în exercițiu, opiniile sale cu privire la îmbunătățirea setului de măsuri pe care Tratatul de la Lisabona îl oferă pentru abordarea acestor provocări în viitor și avantajele adoptării întregii abordări și a Tratatului de la Lisabona.

Justas Vincas Paleckis (PSE). – (LT) Vă mulțumesc pentru explicarea unui subiect foarte important. Doresc să întreb cum vede Republica Cehă, țara la conducere, proiectul *Nordstream* care are atât aspecte pozitive cât și negative, și despre care știm că există anumite îndoieli privind impactul său ecologic. Astfel, cum începeți asigurarea președinției, cum evaluați acest proiect? Mulțumesc.

Paul Rübiger (PPE-DE). – (DE) M-ar interesa să aflu dacă există vreo inițiativă în ECOFIN și din partea comisarului Kovács de a iniția o amortizare progresivă a taxelor la nivelul Europei pentru acele proiecte pe probleme energetice care sunt iminente, cum ar fi conducta Nabucco sau construirea de noi stații de alimentare, pentru a crea stimulente și astfel să ducă mai departe aceste inițiative strategice.

Alexandr Vondra, președintele în exercițiu al Consiliului ?Toate aceste întrebări sunt despre probleme pe care le discutăm aproape zilnic. În privința Tratatului de la Lisabona, știm cu toții că prevede formule de solidaritate care ne ajută să aplicăm cadrul legal pentru o mai bună cooperare în domeniul energiei în interiorul UE. Acesta este un aspect.

În același timp, cred că ne-am însușit unele lecții în timpul actualei crize. Un aspect este solidaritatea ca slogan politic. Celălalt este nevoia de a reacționa rapid în momente de criză și de a răspunde, de exemplu, la o situație dificilă cum am avut în Bulgaria și Slovacia în timpul crizei. Deci ne trebuie o îmbunătățire a racordurilor în special în Europa Centrală și de Est în domeniul furnizării de gaze. Avem nevoie de un compresor pe conductă care să fie capabil să inverseze fluxul. De exemplu, țara mea îl are pentru că a modernizat și investit, dar slovacii nu au făcut-o.

Ajung astfel la întrebarea dumneavoastră dacă există vreun program de investiții care să acopere necesitățile pe termen scurt, sau mediu – există. De fapt, azi am avut câteva întâlniri atât cu președinți Comisiilor pentru buget, industrie, cercetare și energie, cât și ai Comisiei pentru agricultură și dezvoltare rurală, pentru că rămân 5 miliarde de euro care nu au fost cheltuite anul trecut, și s-a convenit în cadrul Planului european de redresare economică să alocăm acești bani pentru unele proiecte de infrastructură. În ceea ce privește propunerea Comisiei de luna trecută, 3,5 miliarde Euro din cele 5 vor fi alocate proiectelor de racordare ce pot fi realizate în următorii doi ani, 2009, 2010, în ceea ce privește racordările la gaze, racordările la rețeaua de electricitate și racordarea gazelor la motoarele eoliene situate în nordul Europei.

Deci, da, există un plan, iar părerea mea privind Nord Stream este că există o dezbatere, știm cu toții acest lucru. Cred că o lecție din criza actuală dintre Moscova și Kiev este că trebuie să avem mijloacele pentru a face posibilă rezolvarea acestor probleme în caz că se repetă, atât în cazul Rusiei, cât și al Ucrainei.

Există proiectul Nabucco, care ar trebui să poată aduce gaz în Europa și din alte țări decât Rusia, cu alte cuvinte bazinul caspic. Dar ar trebui de asemenea să fim capabili să diversificăm și rutele gazului către Europa și asta nu înseamnă doar o țară. Cu privire la acest subiect, cred că Ucraina ne servește ca unic furnizor terestru.

Deci există o serie de îngrijorări cu privire la posibilul impact de mediu. Unele state membre ridică problema, așadar nu mai e un secret, dar cred că într-un final trebuie să avem o diversificare atât a rutelor, cât și a furnizorilor

Președintele. – Întrebarea nr. 5 adresată de **Avril Doyle** (H-1044/08)

Subiect: Controlul tutunului și încetarea fumatului

Convenția-cadru a OMS privind controlul tutunului este primul acord internațional privind sănătatea semnat și ratificat de Uniunea Europeană și toate statele membre, cu excepția unuia, Republica Cehă. Cum Republica Cehă va conduce discuțiile cu privire la FCTC, care sunt planurile președinției ceh de a ratifica și ea acest tratat?

Alexandr Vondra, președintele în exercițiu al Consiliului? Mă uit la Avril Doyle și mă întreb dacă la mine se referă cealaltă parte a acestei întrebări: ultima dată când am discutat acest lucru era în singurul loc din această clădire în care fumătorii înrăiți pot fuma. Cred că ați observat acest lucru, și acesta este unul dintre motivele pentru care am acum obligația de a vă răspunde la întrebare. Mama mă sfătuia întotdeauna să spun adevărul în orice situație, așa că acum am o dilemă: să citesc asta sau să spun ce cred.

Dar mă voi folosi de această ocazie pentru a începe de la nivel personal. Sunt membru al acelei minorități europene de 30%: sunt un fumător înrăit și mă simt extrem de discriminat în această clădire. Fac apel la dumneavoastră ca persoană, nu ca membru al Consiliului, să ne asigurați condiții mai bune pentru a ne continua obiceiul. Dar acum trebuie să răspund la această întrebare.

Întrebarea se referea la stadiul procesului de ratificare în Republica Cehă. Pot să vă asigur că procesul de ratificare a convenției-cadru în Republica Cehă este în curs de realizare. Este în curs de realizare din 2003, și noua încercare de a găsi aprobarea în parlamentul ceh continuă. Noul ministru ceh al sănătății – care, asemenea predecesorului său, fumează – are o nouă propunere ce vizează reînnoirea ratificării și o va înainta către procesul inter-agenții, așa încât va ajunge la Parlament cât de curând.

Procesul de ratificare va trebui să se încheie dacă se găsesc destule voturi în Parlament. În Senat, pot să vă asigur că acest lucru nu e ușor, dat fiind faptul că senatorii noștri călătoresc în Europa și se confruntă cu aceeași problemă ca și mine în această clădire. Dar sunt de părere că un singur lucru e important: ca legislația să fie pusă în aplicare pe deplin și toate legile să rămână deci fidele angajamentelor care fac parte din convenție.

În ceea ce privește abordarea noastră ca președinție: următoarea întâlnire oficială a FCTC va fi a treia întâlnire a organismului internațional de negociere pe tema unui protocol privind produsele din tutun comercializate ilegal. Aici, țara mea, ca și președinția, este pe deplin angajată să lupte împotriva comerțului ilicit cu produse din tutun. Aceasta se va desfășura între 28 iunie și 5 iulie la Geneva, așa că vom împărtăși cumva cu prietenii noștri suedezi, pentru că acela este momentul când noi, cehii predăm președinția prietenilor noștri de la Stockholm. Acesta este conținutul răspunsului meu.

Avril Doyle (PPE-DE). – Aș dori să-i mulțumesc președintelui în exercițiu. Nu vreau să-l înnebunesc cu întrebarea mea. A fost înaintată totuși în decembrie anul trecut.

Eu sunt împotriva fumatului, nu a fumătorilor. Cu toții am convenit că au nevoie de tot sprijinul pe care îl pot obține: terapii de substituție a nicotinei etc. Dar trebuie să recunoaștem daunele pe care le provoacă fumatul pasiv celor cărora nu le place să fumeze, așa că nu vă simțiți luați în vizor la modul personal.

Îmi puteți garanta că, înainte de sfârșitul președinției ceh, veți ratifica convenția-cadru – da sau nu? Ar fi extrem de important dacă mi-ați putea furniza garanții în acest sens. De fapt, țigările sunt singurul produs legal pe rafturile magazinelor noastre care, dacă sunt folosite conform instrucțiunilor, omoară unul din doi consumatori. Sunt într-adevăr uimitoare.

Mairead McGuinness (PPE-DE). – Vă mulțumesc domnule președinte în exercițiu, pentru onestitate. Ați citat-o pe mama dumneavoastră – ei bine, în calitate tot de mamă, aș putea să vă rog să opriți fumatul, deși simpatizez cât se poate de mult cu situația dumneavoastră în clădire? Dacă ați fi în Irlanda, ați sta afară în frig.

Întrebarea mea este: ați luat vreodată în considerare posibilitatea de a da un exemplu și de a vă lăsa de acest obicei prost și de a-i încuraja pe senatorii dumneavoastră să vă urmeze?

Alexandr Vondra, președintele în exercițiu al Consiliului.

Pentru a concluziona această dezbatere de seară destul de neobișnuită, mama mea a fumat când era însărcinată, și iată-mă prim-ministru adjunct al Republicii Cehă, iar fratele și sora mea sunt ambii într-o condiție foarte bună. Soția mea a fumat și mai fumează încă. Avem trei nepoate, copii foarte deștepti – deci acestea sunt părerile mele personale.

Am observat că această problemă atrage un interes deosebit în Irlanda, și știu că acolo ați adoptat deja măsurile. Data ratificării noastre este în mâna membrilor Parlamentului Ceh și a Senatului. Parlamentul este suveran.

În prezent, depun eforturi în țara mea pentru o ratificare cât mai rapidă a Tratatului de la Lisabona. Pe parcursul dezbaterii privind Lisabona, sunt adesea întrebat de către membrii Senatului dacă adoptarea Tratatului de la Lisabona va aduce cu sine păstrarea dreptului de a fuma în unele locuri publice.

Așadar, am o dilemă. Ce este mai important: Tratatul de la Lisabona sau acest lucru? Dar vă pot asigura că guvernul va face tot ceea ce este necesar pentru a obține ratificarea ambelor tratate. Am semnat ambele tratate, iar responsabilitatea guvernului este să facă tot ce îi stă în putință.

Președintele. – Întrebările care nu au fost abordate din cauza lipsei de timp vor primi răspunsul *în scris* (a se vedea anexa).

Președintele. – Acest lucru încheie capitolul întrebărilor adresate Consiliului.

(Ședința a fost suspendată la 7:15 p.m. și reluată la ora 9.00 p.m.)

PREZIDEAZĂ: DL ONESTA

Vicepreședinte

15. Consecințele dramatice a trecerii furtunii „Klaus” în sudul Europei (dezbatere)

Președintele. – Următorul punct este declarația Comisiei cu privire la consecințele majore ale furtunii „Klaus” din sudul Europei.

Androulla Vassiliou, *comisar*. – Dle Președinte, Comisia Europeană dorește să își exprime înțrîstarea pentru viețile omenești curmate de furtuna Klaus și transmite condoleanțe familiilor din Franța, Italia și Spania care i-au pierdut pe cei dragi. Aceasta este într-adevăr o tragedie umană, care a avut un impact devastator asupra vieților, gospodăriilor și activităților oamenilor. Este, de asemenea, un dezastru ecologic.

Deși furtuna a fost extrem de puternică, aceasta a afectat doar o fâșie îngustă de teritoriu, iar resursele naționale au putut face față nevoilor de intervenție rapidă cerute de situația de urgență.

Din acest motiv, Mecanismul comunitar de protecție civilă nu a fost activat. Cu toate acestea, Centrul de monitorizare și informare al Comisiei a fost în strânsă legătură cu statele membre afectate, încă din primele momente în care furtuna a fost prognozată.

Alte state membre erau la curent cu situația și s-au pregătit pentru a acorda sprijin regiunilor afectate. De exemplu, Republica Cehă și-a oferit ajutorul în mod spontan.

Comisia cooperează în prezent cu autoritățile din statele membre afectate pentru a identifica opțiunile de sprijin din partea UE. Posibilitățile pot include mobilizarea Fondului de Solidaritate al UE sau reprogramarea fondurilor structurale și de dezvoltare rurală.

Furtuna Klaus este un semnal neplăcut care ne reamintește că dezastrele naturale reprezintă o amenințare din ce în ce mai mare pentru toate statele membre ale UE. Inundații devastatoare au afectat Europa Centrală în 2000 și 2002, Regatul Unit în 2007 și România și țările vecine din UE anul trecut. Canicula din 2003 a făcut zeci de mii de victime. În 2003 și 2007 incendii forestiere au făcut ravagii în Portugalia și în Grecia. Aceste fenomene ne dau o idee despre modul în care schimbările climatice sunt de natură să afecteze viitorul UE, întrucât, pe măsură ce acestea se produc, ne putem aștepta la fenomene meteorologice extreme.

Statele membre și Comunitatea Europeană trebuie să își unească forțele pentru a preîntâmpina dezastrele, pentru a limita efectele acestora și pentru a îmbunătăți capacitatea de reacție a Uniunii în caz de dezastre.

Comisia va adopta în curând o comunicare privind „o abordare a Comisiei cu privire la preîntâmpinarea dezastrelor naturale și a dezastrelor provocate de mâna omului”. Așteptăm cu nerăbdare feedback-ul din partea Parlamentului cu privire la ideile enunțate.

Comisia ar dori, de asemenea, să sublinieze importanța realizării unor progrese în revizuirea regulamentului privind Fondul de Solidaritate. Propunerea vizează reducerea timpilor de reacție prin acordarea unor avansuri și cuprinde criterii mai simple de activare a fondului, într-un interval de timp mai scurt. Deși Parlamentul a susținut în mare măsură propunerea Comisiei, nu s-au realizat progrese la nivelul Consiliului.

Aceste inițiative contribuie la conturarea unei veritabile politici europene de gestionare a dezastrelor și Comisia speră că Parlamentul European va continua să susțină eforturile sale privind îmbunătățirea capacității UE de a reacționa în cazuri de dezastre naturale sau provocate de mâna omului.

PREZIDEAZĂ: DNA KRATSA-TSAGAROPOULOU

Vicepreședinte

Christine De Veyrac, în numele grupului PPE-DE. – (FR) Doamnă președintă, vorbesc acum și în numele colegului meu Alain Lamassoure. În noiembrie 1999, am luat cuvântul chiar în această sală de ședințe, după furtuna care a făcut ravagii în sud-vestul Franței, solicitând solidaritate europeană în cazurile în care dezastre naturale de mare amploare ne devastează țările. Cu zece ani în urmă mi s-a spus că nu există un fond european pentru a-i ajuta pe concetățenii noștri în astfel de momente dificile.

Din 1999, dezastrele naturale au continuat, din păcate, să facă victime și să provoace distrugerii majore în Europa, însă măsurile UE s-au îmbunătățit, din fericire, odată cu crearea, în 2002, a Fondului de Solidaritate, o inițiativă a Comisiei și a dlui Barnier. Acest Fond permite luarea unor măsuri rapide și eficiente, într-un cadru flexibil.

În situația în care ne aflăm, consider că este necesar să mobilizăm acest fond pentru a sprijini regiunile afectate și, în acest sens, susțin solicitările guvernului francez privind luarea acestei măsuri cât mai curând posibil. Dnă Vassiliou, am luat notă de dorința Comisiei de a accelera lucrurile. Există, într-adevăr, o nevoie urgentă la nivelul infrastructurii avariate.

De asemenea, există o nevoie urgentă în ceea ce privește pădurile. Aș dori să subliniez acest aspect, întrucât furtuna a devastat pădurea din sudul regiunilor Gironde și Landes în proporție de 60% - 70%, iar această pădure, una dintre cele mai mari din Europa, abia reușise să se regenereze după pagubele provocate în 1996 și 1999. După cum știți, nu există nicio asigurare pentru acest tip de pagube, iar silvicultorii sunt în prezent lipsiți de orice resurse financiare în fața acestui dezastru. Trebuie să dăm dovadă de solidaritate și să participăm la reconstruirea moștenirii naturale din acestor regiuni.

Înainte de a încheia, dați-mi voie să îmi îndrept gândul spre victimele furtunii Klaus din Franța, Spania și Italia și să îmi exprim solidaritatea față de familiile acestora.

Kader Arif, în numele grupului PSE. – (FR) Doamnă președintă, stimată dnă Vassiliou, doamnelor și domnilor, imaginile furtunii din 1999, tocmai amintită, care a afectat sud-vestul Franței provocând pagube enorme, sunt încă întipărite în memoria noastră colectivă.

E puțin spus că Europa nu era pregătită să facă față, din nou, unei asemenea tragedii, atât de curând. Unii o consideră o lovitură a sorții, însă eu o văd mai degrabă ca un exemplu teribil al schimbărilor climatice pe care tocmai le-ați menționat, dnă Vassiliou, și pentru care noi propunem doar soluții superficiale, în timp ce se cer, de fapt, măsuri urgente. Aceasta este o situație pe care trebuie să o abordăm cu responsabilitate. Din păcate, trebuie să fim pregătiți pentru a înfrunta chiar și mai multe dezastre naturale.

În acest an, pe 24 și 25 ianuarie, furtuna Klaus care a lovit sudul Europei a ucis 11 oameni în Franța, 14 în Spania și 3 în Italia. Aceasta a provocat pagube semnificative, distrugând școli și multe gospodării, privând mii de oameni de electricitate, încălzire, apă potabilă și servicii telefonice și aducând unele sectoare economice într-o situație critică, după cum este cazul industriei lemnului.

În afară de a-mi exprima solidaritatea față de familiile victimelor și față de toți cei afectați, precum și sprijinul pentru consilierii locali, aș dori să profit de prilejul de a mă afla în fața acestui forum pentru a face un apel

Comunității Europene, deoarece, trebuie spus, acest gen de situație impune o reacție la nivel european și, înainte de toate, solidaritate europeană.

Este adevărat că în Franța a fost declarată stare de dezastru natural, ceea ce va facilita ajutorarea victimelor, însă acest lucru nu reduce cu nimic necesitatea luării unor măsuri coordonate la nivel european, care să suplimenteze eforturile statelor membre de a proteja oamenii, mediul și proprietățile din localitățile și regiunile afectate.

Practic vorbind, aceasta implică în primul rând centralizarea informațiilor la nivel european, în vederea unei evaluări cu acuratețe a pagubelor. Ulterior, trebuie să eliberăm fondurile necesare pentru a sprijini autoritățile locale, aflate în fața unor provocări imense. În special, ar trebui să sprijinim serviciile publice, care depun eforturi extraordinare și de care avem nevoie urgentă pentru a remedia infrastructura și echipamentele din sectorul energiei, al alimentării cu apă, al transportului și telecomunicațiilor, al sănătății și educației.

Dezastrele anterioare au arătat că este nevoie urgentă de măsuri europene și ne-au permis să includem preîntâmpinarea riscurilor naturale printre obiectivele Fondului European de Dezvoltare Regională. De acum înainte, Europa trebuie să își demonstreze capacitatea de reacție și să își concretizeze solidaritatea în măsuri practice. De aceea sper, deși tocmai ați afirmat acest lucru, că Comisia va lua în considerare acest mesaj și va mobiliza toate mijloacele necesare pentru a reacționa față de această situație urgentă, cu precădere prin Fondul de Solidaritate al UE și prin Instrumentul financiar pentru protecție civilă.

În ultimul rând, în încheiere, aș dori să vă reamintesc că această furtună violentă, ca și incendiile din Grecia din 2007, a demonstrat necesitatea unei forțe civile de protecție, care să poată fi mobilizată în toate zonele de criză. Dnă Vassiliou, aș dori să ascult opinia dumneavoastră pe această temă, precum și răspunsul dumneavoastră la solicitarea Parlamentului adresată prin rezoluția din 27 aprilie 2006 privind crearea unui observator european al dezastrelor naturale, în scopul asigurării unei reacții europene mai eficiente în astfel de cazuri nefericite.

Jean Marie Beaupuy, în numele grupului ALDE. – (FR) Doamnă președintă, stimată dnă Vassiliou, pe 18 noiembrie anul trecut, chiar în acest loc am spus următoarele: „Nu știm care va fi și ce amploare va avea următorul dezastru, însă de un singur lucru putem fi siguri: că în curând se va produce un nou dezastru. Când va sosi acel moment, concetățenii noștri, care de 50 de ani sunt martori la clădirea unei Europe ce pretinde a fi unită, vor veni și ne vor întreba: «Ce ați realizat?»” Repet, am spus acest lucru în noiembrie anul trecut, în această Cameră.

Chiar în această sală de ședințe, în noiembrie 2006, am spus mai mult sau mai puțin același lucru. „Dacă există un domeniu în care toți europenii așteaptă reacții eficiente din partea Comunității, acela este domeniul dezastrelor naturale de mare amploare”.

Am spus că oricine poate vedea acest lucru ori de câte ori au loc dezastre precum tsunami și am continuat: „de aceea, împreună cu grupul meu, sunt în favoarea punerii în aplicare a unor măsuri preventive și a stabilirii unei capacități care să permită o reacție foarte rapidă la consecințele tragediilor. În această privință, aș dori să atrag atenția asupra calității raportului Barnier, care prezintă problema în mod corespunzător și propune soluții constructive atât din punctul de vedere al eficienței, cât și din punctul de vedere al subsidiarității. Doamnă Vassiliou, suntem în continuare entuziasmați de acest raport, deoarece cuprinde propuneri foarte practice și concrete. Cuprinde chiar și elemente bugetare și explică modul în care 10% din Fondul de Solidaritate poate asigura finanțarea. Raportul explică în modul cel mai pragmatic maniera de colaborare cu părțile interesate din fiecare stat.

Cele douăsprezece propuneri din raportul Barnier ofereau toate instrumentele necesare pentru a lua măsuri la nivel european, astfel încât, cu câteva săptămâni înainte de alegerile din iunie, am fi avut o indicație suplimentară a utilității și eficienței adevăratei solidarități operaționale europene.

Tocmai ne-ați spus, dnă Vassiliou, că sperați să primiți sprijinul Parlamentului. Ați avut și încă aveți acest sprijin. La ce vă referiți când afirmați că problema o reprezintă Consiliul? Reprezentanții Consiliului nu se află aici, în această seară. Sperăm că, dincolo de această dezbatere, Consiliul va asculta cu atenție apelul nostru, care nu este un apel de ajutorare sau o altă expresie a uimirii față de recenta tragedie, ci un apel ca acesta să înțeleagă clar întrebarea pe care am pus-o recent: «Ce ați realizat?»

Gérard Onesta, în numele Grupului Verts/ALE. – (FR) Doamnă președintă, stimată dnă Vassiliou, doamnelor și domnilor, aș dori să reflectăm un moment la natura exercițiului din această seară. Impresia mea este că facem acest lucru des, prea des. De fiecare dată când are loc un dezastru, ne adunăm în această sală de ședințe

și începem să ne lamentăm în cor, spunând că ceea ce se întâmplă este, evident, o tragedie și ne plecăm capetele cu respect în fața victimelor.

Bineînțeles, și eu fac acest lucru alături de toți ceilalți, însă nu cred că rolul nostru se sfârșește aici. Poate că rolul nostru este, după cum afirma și colegul meu, să stabilim planuri pentru viitor, deoarece vor fi și alte dezastre ecologice. Am spus acest lucru și în această dimineață, prin votul acordat raportului Florenz. După cum știm, clima este din ce în ce mai instabilă. „Furtunile secolului” se produc acum la fiecare decadă și, în curând, se vor produce în fiecare an. Dacă nu sunt furtuni, atunci sunt inundații, iar dacă nu sunt inundații, atunci sunt incendii forestiere grave.

În fața tuturor acestor probleme, ce face Europa? Consiliul, sunt conștient de aceasta, este incapabil să privească dincolo de orizontul național. Juxtapunerea a 27 de națiuni nu creează încă premisa unui proiect de proporții continentale. Suferim consecințele acestui fapt de fiecare dată când se întâmplă o tragedie. Ni se spune să „facem apel la solidaritate”, însă pe ce fonduri ne bazăm? Îmi amintesc că atunci când am discutat, în Comisia pentru bugete, despre fondurile alocate fenomenelor climatice, vorbeam despre câteva zeci de milioane de euro. Doar această furtună a implicat costuri de 1,4 miliarde de euro. Câte polițe de asigurare trebuie să mai plătim până să ne dăm seama că protecția mediului și a climei nu este o povară, ci o investiție în viitor?

Chiar și la ora actuală, continuăm să discutăm despre necesitatea mobilizării părților implicate europene în cazul unei tragedii. Însă îmi amintesc că am mai vorbit despre acest lucru aici, în această sală de ședințe, după explozia de la uzina AZF din orașul meu, din 2001. Spuneam atunci că trebuie să avem în vedere constituirea unei forțe europene de intervenție, pentru a arăta că, în Europa, în cazul unei catastrofe umane, cuvântul „solidaritate” nu este doar un concept lipsit de sens, ci se referă la măsuri concrete. Ce s-a întâmplat, în toți acești ani, cu această forță europeană de intervenție?

Mă aflu chiar în locuința mea din Toulouse, doamnelor și domnilor, când s-a dezlănțuit furtuna. Acum știu ce dezastru ecologic major lasă în urmă. Dacă era ceva de învățat, am aflat din propria experiență, văzând pagubele produse casei mele, țiglele smulse și copacii dezlănțuiți. Prin urmare, acum știu prin ce au trecut aceste populații. Într-o singură noapte, acești oameni și-au văzut munca de-o viață complet distrusă.

Totuși, atâta timp cât aici în Parlament, noi, dumneavoastră, dnă Vassiliou, membri ai Comisiei, precum și cei absenți în această seară, care ar fi trebuit să ocupe scaunele din păcate goale ale Consiliului, atâta timp cât nu realizăm că trebuie să punem la dispoziție resurse bugetare reale pentru a combate dezastrele și nu să ne mulțumim cu cuvinte goale, atâta timp cât nu implementăm solidaritatea europeană prin stabilirea unei forțe civile de intervenție cu reacție rapidă, la scară continentală, vom continua aici, tragedie după tragedie, să ne exprimăm doar lamentările.

Adevărata reacție în fața furtunii Klaus ar fi putut veni în această dimineață, cu ocazia pregătirilor pentru Copenhaga sau poate veni mâine, dnă Vassiliou, prin eliberarea, în cele din urmă, a fondurilor și prin crearea acestei forțe civile de care este atâta nevoie la nivel european.

Jean-Claude Martinez (NI). – (FR) Doamnă președintă, stimată dnă Vassiliou, furtuna numită „Klaus” în limba germană sau „Nicolas” în limba franceză a devastat opt „départements” din circumscripția mea din sud-vestul Franței, cu precădere regiunea Landes, astfel având un impact preponderent asupra pădurii. La pământ zace echivalentul unei recolte de masă lemnoasă pentru șase ani, ceea ce înseamnă 50 de milioane de metri cubi de arbori doborâți sau ruși de vânt, pe o suprafață de 300000 de hectare.

Primul lucru care trebuie făcut este curățarea pădurii, pentru a evita putrezirea lemnului. Îndepărtarea lemnului costă 5 10 euro pe metru cub, adică 500 de milioane pentru întreaga regiune, ceea ce înseamnă o sumă egală cu ajutorul pe care Franța l-a acordat presei. În continuare, pădurea va trebui să fie resădită și replantată, lăsând un gol de 20 de ani în industria lemnului. Această industrie se întinde de la tăietorii de lemne și barurile frecventate de aceștia, la transportatori, pepinieriști, vânzători etc.

A doua industrie afectată este creșterea păsărilor, oilor și vitelor. Au fost smulse acoperișuri, au fost ucise animale și au fost distruse depozite de hrană pentru animale. Se poate vedea necesitatea unui fond de asigurări agricole împotriva riscurilor în materie de climă și sănătate. Președinția franceză a adus în discuție acest lucru și la fel ar trebui să procedeze și președinția cehă.

Există o a treia categorie de victime, care este pusă sub tăcere, nefiind niciodată menționată: este vorba de persoanele în vârstă și cele izolate din satele franceze, care nici la ora actuală nu au electricitate. Este necesar să creăm o strategie europeană „Vârsta a patra - climă”, similar strategiei „climă-energie”, în sensul că trebuie să abordăm impactul climei asupra milioanele de persoane cu vârsta de peste 80 sau 85 de ani. Trebuie să

creăm o economie modernă pentru vârsta a patra, pentru a ieși din criză și pentru a evita să devenim o Rwanda europeană geriatrică, spre care ne îndreptăm, să creăm o economie cu o industrie a construcțiilor modernă, cu cercetare în domeniul farmaceutic și medical și o nouă rețea pentru a evita să avem, în Europa, un sistem de îngrijire medicală în stil Gabon. Mai presus de orice, nu trebuie să permitem acestor incidente climatice să se joace de-a Darwin și selecția naturală, ci ar trebui să clădim o Europă în slujba vieții.

Maria Badia i Cutchet (PSE). – (ES) Doamnă președintă, stimată dnă comisar, doamnelor și domnilor, în primul rând aș dori să mulțumesc dnei comisar pentru cuvintele de solidaritate.

După cum s-a spus deja, pe 24 și 25 ianuarie câteva țări din sudul Uniunii Europene au suferit de pe urma unei furtuni puternice, cu vânturi atingând viteze de aproape 200 km pe oră, în multe zone ale peninsulei iberice și ploii care, în câteva ore, au atins aproximativ 30% din cantitatea anuală totală de precipitații.

Furtuna a provocat pagube enorme proprietăților, serviciilor și utilităților publice, atât în comunitățile rurale cât și în cele urbane, precum și întreruperi de curent pe o arie întinsă. Totuși, cea mai gravă consecință a fost pierderea celor 11 vieți omenești în Spania, ca urmare a prăbușirii zidurilor și a accidentelor cauzate de rafalele puternice de vânt.

Unul dintre cele mai tragice evenimente a fost moartea a patru copii cu vârste între nouă și doisprezece ani, în Sant Boi de Llobregat, în Catalonia, uciși de vântul care a distrus sala de sport unde aceștia jucau baseball.

În afară de a deplânge pierderea acestor vieți omenești, de neînlocuit și de a ne exprima solidaritatea față de familiile îndurerate, Uniunea Europeană trebuie să ia măsuri, așa cum a procedat și cu alte ocazii, prin mobilizarea Fondului de Solidaritate sau a unui alt fond mai adecvat, pentru a remedia pagubele materiale produse de acest dezastru natural.

Douăzeci de mii de hectare de pădure au fost afectate în Catalonia, din care 75% sunt grav sau foarte grav avariate. Se impune luarea unor măsuri pentru a reduce riscul unor viitoare incendii; evident, această sarcină trebuie îndeplinită înainte de venirea verii.

De asemenea, o cantitate mare de deșeuri diverse a ajuns în râuri, pârauri și alte cursuri de apă. Acestea pot bloca traseul apelor, existând riscul de inundații locale.

Având în vedere aceste efecte și multe altele și cunoscând că nu avem încă o evaluare finală a pagubelor materiale, pe care, desigur, Spania o va furniza împreună cu solicitarea de asistență adresată fondului, Comisia Europeană ar trebui, în opinia noastră, să ajute aceste regiuni să revină la normal. Aceasta ar suplimenta efortul public imens al statelor membre afectate și ar prioritiza remedierea pagubelor majore, în scopul de a restabili cât mai curând condițiile de viață și stabilitatea economică în aceste zone. Regiunile afectate se confruntă cu un declin al activității economice, cu degradarea mediului înconjurător, cu pierderea producției agricole, cu închiderea multor companii, cu pierderi masive de arbori și cu multe alte probleme.

Date fiind caracteristicile și efectele furtunii, solicit Comisiei să pună la dispoziție aceste fonduri cât mai curând posibil. Principalul scop al acestora este de a fi utilizate în situații de dezastru naturale cu repercusiuni grave asupra condițiilor de viață, mediului și economiei unui stat membru sau ale unei regiuni din Uniunea Europeană. Printre obiectivele operațiunilor pentru care s-ar acorda subvenții se numără reabilitarea infrastructurii, repararea echipamentelor de alimentare cu energie și cu apă și curățarea zonelor afectate.

Dnă comisar, din aceste motive, solicit să mobilizați aceste fonduri cât mai curând posibil, imediat după primirea tuturor informațiilor necesare.

Anne Laperrouze (ALDE). – (FR) Doamnă președintă, după cum au amintit și colegii mei, această furtună a avut urmări dezastruoase. Au fost înregistrate victime în Franța și în Spania, iar în această seară ne îndreptăm gândul spre acestea și spre familiile lor. 200 000 de hectare de pădure au fost distruse în sud-vestul Franței.

Practic, furtuna a devastat 60% din pădurea din Landes. 1,7 milioane de gospodării au rămas fără electricitate în timpul furtunii și 3 200 dintre acestea, în Landes, încă sunt private de electricitate. Mii de oameni au fost afectați de întreruperea liniilor telefonice și a alimentării cu apă. Multe șosele sunt încă impracticabile din cauza arborilor și a stâlpilor de electricitate căzuți, a inundațiilor sau a alunecărilor de teren. Serviciile publice fac eforturi pentru a remedia situația cât mai rapid.

Deși mă bucură faptul că guvernul francez s-a angajat în mod oficial să solicite finanțare de la acest fond, în beneficiul zonelor afectate din Franța, mă întristează faptul că președinția franceză nu a considerat necesar să insiste pentru revizuirea acestui fond.

După cum ați spus și dumneavoastră, dnă comisar și colegi membri, acest fond este încă blocat de Consiliul de Miniștri. Din punctul de vedere al Parlamentului, scopul acestui fond este de a acoperi costurile oricărui dezastru natural major, care cauzează pagube semnificative populației și mediului, precum inundațiile, incendiile și seceta. Totuși, extrapolând, noi vom include, de asemenea, fenomenele provocate de mâna omului, precum catastrofele cauzate de atacuri teroriste.

Parlamentul s-a declarat în favoarea reducerii pragului pentru asistență. Dacă ne întrebăm în ce măsură regiunile afectate îndeplinesc criteriile de activare a Fondului de Solidaritate, putem vedea că riscăm să ne situăm sub pragul daunelor. Totuși, aceasta este o situație în care sunt implicate mai multe țări. Prin urmare, consider că acest prag trebuie, de asemenea, revizuit, pentru a arăta că solidaritatea europeană este o realitate.

După cum ați spus și dumneavoastră, dnă comisar, și după cum au subliniat și colegii mei, astfel de evenimente se vor repeta ca urmare a schimbărilor climatice. Comisia a anunțat deja o comunicare privind adaptarea la schimbările climatice.

Este important ca de acum înainte, acest Fond de Solidaritate să constituie un veritabil instrument european de protecție a cetățenilor. Este momentul ca Europa să demonstreze că, în situații tragice, se află alături de cetățenii săi pentru a-i proteja.

Gilles Savary (PSE). – (FR) Doamnă președintă, în primul rând, aș dori, la rândul meu, să transmit condoleanțe și să îmi exprim compasiunea în primul rând față de familiile îndurerate și, de asemenea, față de toți cei afectați, în special cei care la ora actuală sunt încă privați de electricitate, apă sau servicii publice.

Dnă comisar, v-am ascultat promisiunea privind consolidarea măsurilor de prevenire a situațiilor de criză – și vă dau dreptate în acest sens – însă problema din această seară, dacă o pot numi astfel, o reprezintă despăgubirile pentru ultima situație de criză.

Aceasta este cea de-a treia furtună catastrofică din ultimii 20 de ani. Prima, după cum vă amintiți, a avut loc în iulie 1988, în Britania. Aceasta deține încă recordul în ceea ce privește viteza vântului: peste 250 km/h. A doua a fost furtuna din 27 decembrie 1999, care a avut o amploare fără precedent. Pentru prima oară, aceasta a culcat la pământ majoritatea pădurilor noastre. A treia furtună a avut loc la 24 ianuarie 2009. Mi-o amintesc pentru că locuiesc în Gironde, foarte aproape de pădurile din Gironde.

Prima întrebare pe care trebuie să ne-o punem este în ce constă valoarea adăugată a Uniunii Europene. În domeniul forestier situația este catastrofică și ne îngrijorează faptul că există silvicultori care și-au încetat activitatea, considerând că meseria lor nu mai este viabilă.

De aceea trebuie să punem în aplicare un plan, iar eu mă număr printre cei care, în urmă cu aproape 10 ani, erau în favoarea constituirii unei organizații comune de criză, astfel încât să putem comercializa toată cantitatea de lemn pusă pe piață mai degrabă involuntar, fără a afecta prețul: putem realiza acest lucru prin blocarea stocurilor furnizate din alte regiuni europene, prin finanțarea transportului și prin replantarea rapidă a acestui teren; altfel, există posibilitatea ca acest lemn să cadă pradă speculațiilor sau chiar să fie abandonat. Aceasta este o problemă care privește în mod direct Uniunea Europeană.

În al doilea rând, mă gândesc, de asemenea, la crescătorii de stridii. În prezent, această meserie se confruntă cu dificultăți grave. Problemele au apărut în acest sector încă din 2002, după un alt dezastru, care nu a fost un dezastru natural, respectiv scufundarea navei *Prestige*, iar acum crescătorii de stridii din Bazinul Arcachon își pierd orice speranță de redresare.

În ultimul rând, doresc mobilizarea Fondului de Solidaritate al Uniunii Europene. Evident, susțin toate cele spuse de dna Laperrouze. Reprezentanții Consiliului nu sunt astăzi prezenți. Nu va fi afectat în niciun fel și consider o mare dezamăgire faptul că a refuzat să modifice regula și că acest fond este atât de dificil de mobilizat în prezent.

Vă întreb, de asemenea, dacă guvernul francez însuși l-a mobilizat. Sunt unul dintre aceia care vor face tot posibilul pentru ca acest lucru să se întâmple, deoarece consider că este foarte important ca, cu doar câteva luni înainte de alegeri, cetățenii noștri să știe că există solidaritate europeană și că Europa nu este dominată doar de principiul pieței unice.

Rosa Miguélez Ramos (PSE). – (ES) Doamnă președintă, dnă comisar, la data de 23 ianuarie mă aflu în Galicia când vânturi suflând cu viteze de aproape 200 km la oră au afectat regiunea: peste 40000 de hectare de pădure au fost devastate, dnă comisar.

Galicia are cea mai mare suprafață împădurită din Uniunea Europeană. Furtuna a lăsat în urmă sute de mii de arbori doborâți, șosele blocate și peste 500 de km de cabluri de joasă și de înaltă tensiune prăbușite, care încă nu au fost remediate în totalitate.

Peste 300000 de abonați, inclusiv eu, au fost privați de curent electric, în unele cazuri pentru mai multe zile, precum și de servicii telefonice.

Furtuna a cauzat vătămări și a avariat grav gospodării, infrastructuri, ferme, întreprinderi, fabrici, baze sportive, precum și clădiri publice și municipale.

Ca reacție la efectele furtunii, cea mai gravă din istorie, guvernul Galiciei a permis alocarea rapidă a 17 milioane de euro pentru despăgubirea inițială a celor afectați și pentru subvenționarea reparațiilor.

După cum știm, așa cum s-a menționat și aici, la data de 26 ianuarie cele mai afectate 2 state membre, Franța și Spania au cerut ajutor din partea Uniunii Europene, pentru daunele cauzate de furtună. Întrucât, ca urmare a pagubelor suferite, acest dezastru poate fi definit drept dezastru extraordinar, în conformitate cu regulamentul în vigoare al Fondului de Solidaritate, guvernele celor două state membre au anunțat că au început demersurile privind solicitarea asistenței din partea fondului.

Totuși, dnă comisar, așa cum s-a întâmplat și în cazul inundațiilor recente din România, constatăm din nou că regulamentul cuprinde criterii atât de restrictive, încât nu permite încadrarea acestui dezastru în categoria celor cu gravitate ridicată.

Aș dori să reamintesc ceea ce ați reamintit deja dumneavoastră și ceilalți membri, că la propunerea prezentată de Comisie în 2005, Parlamentul a emis, în 2006, un aviz în favoarea reformei privind regulamentul Fondului. De la acel moment, chestiunea a fost blocată la nivelul Consiliului, care a tergiversat reforma propusă timp de peste doi ani.

Dnă comisar, din aceste motive și dat fiind faptul că acestea sunt niște circumstanțe excepționale și că dezastrul a avut repercusiuni grave asupra condițiilor de viață și asupra stabilității economice din regiunile afectate, doresc să solicit activarea fondului, în spirit de solidaritate cu statele membre în cauză și, în primul rând, cu cetățenii afectați. Acestor state ar trebui să li se acorde asistență financiară, deoarece consider că, deși suma implicată nu este foarte mare, aceasta ar fi o expresie directă, foarte necesară, a solidarității europene.

Flaviu Călin Rus (PPE-DE). - Înainte de toate, doresc să îmi exprim solidaritatea față de familiile care au avut de suferit de pe urma acestui dezastru. Am văzut cu toții care au fost consecințele dramatice rezultate în urma trecerii furtunii Klaus și, de asemenea, am văzut care au fost și primele intervenții la fața locului, atât din partea statelor afectat, cât și din partea altor state europene.

Deoarece vorbim mai mult despre efecte și despre fonduri de ajutorare, doresc să întreb Comisia care sunt, de fapt, proiectele concrete în măsură să pună în aplicare mecanisme de prevenție pentru astfel de cazuri pentru ca, cel puțin în viitor, să nu mai avem pierderi de vieți omenești?

Mairead McGuinness (PPE-DE). – Doamnă președintă, permiteți-mi să-mi exprim și eu, în această seară, alături de ceilalți colegi ai mei, compasiunea față de familiile profund afectate, în mod regretabil, de această furtună și să îmi ofer susținerea cu privire la apelurile pentru o mai mare flexibilitate a Fondului de Solidaritate.

Însă există, de asemenea, o problemă mai amplă, asupra căreia aș dori să vă atrag atenția. Nu este la fel de gravă ca cea pe care o discutați aici, însă în toate statele membre se produc ocazional dezaastre naturale și mă gândesc acum la ținuturile pe care le reprezintă – Offaly, Laois și Louth – unde au avut loc inundații foarte neobișnuite și nespecifice sezonului. Un număr mic de familii, insuficient de mic pentru a fi remarcate, au fost semnificativ afectate și vor suferi consecințe importante. Poate că ar trebui să abordăm problema finanțării din perspectiva politicii de dezvoltare rurală sau a politicii agricole comune și să constituim un fond de ajutorare destinat acestui tip de cazuri, care există și pentru care este nevoie de asistență.

Kathy Sinnott (IND/DEM). – Doamnă președintă, în discursul său de deschidere, dna comisar a menționat câteva dezaastre, printre care și canicula din Franța de acum câțiva ani, care a ucis între 12000 și 14000 de oameni. În mod clar, nu a fost vorba de o furtună, de o inundație sau de un alt dezastru natural. Canicula a durat cinci-șase săptămâni, făcând victime pe întreg parcursul acestei perioade. Aproape toți cei care i-au căzut victime au fost persoane în vârstă sau cu invalidități, aflate în centre de îngrijire ori în instituții specializate sau lăsate pe cont propriu de familiile lor, în timp ce acestea erau plecate în concediu. Guvernul francez nu a rechemat, în niciun moment, familiile sau personalul specializat din concediu, după cum nu a mobilizat nici armata sau alte servicii de intervenție. Pur și simplu a lăsat oamenii să moară, săptămână de săptămână.

Am discutat despre acest incident cu multe persoane din Franța, întrucât sunt implicată în proiectul privind salvarea persoanelor cu invalidități în situații de dezastre, finanțat de Comisie. A fost un scandal, însă un scandal ale cărei cauze nu le-a denunțat și nu le-a identificat nimeni. Aș dori să solicit Comisiei să investigheze această situație, să investigheze numărul de victime și să constate că Franța nu a luat nicio măsură; totuși, toamna, când toți acești oameni erau deja înmormântați, în registrul serviciilor sociale figurau cu 14000 de persoane mai puțin.

Androulla Vassiliou, comisar. –Doamnă președintă, pot să spun că toți am avut parte, la un moment dat, de dezastre ecologice, naturale sau provocate de mână omului, în țările noastre. De aceea împărtășesc în totalitate sentimentele și îngrijorarea dumneavoastră.

Până în momentul actual, Fondul de Solidaritate a acordat asistență unui număr de 20 de state membre, incluzând, de patru ori, Franța Germania, Grecia, Cipru, Portugalia și multe altele – în total 20 – însă cunosc și împărtășesc opinia dumneavoastră că ar trebui aduse îmbunătățiri. Ar trebui să atribuim acestui fond un caracter și mai practic și să oferim și mai multă asistență statelor membre. Vom continua să depunem eforturi în vederea aprobării acestor îmbunătățiri de către Consiliu. Mă bucur că avem aprobarea Parlamentului în acest sens, fiindcă sprijinul dumneavoastră ne va fi de mare ajutor în eforturile noastre.

Așa cum am afirmat în introducere, Comisia este total dedicată scopului de a sprijini Franța și Spania, afectate de furtuna Klaus și va mobiliza toate instrumentele europene pertinente pentru a-și exprima solidaritatea față de acestea. Comisia este dispusă să examineze posibilitatea mobilizării Fondului de Solidaritate, însă, ca prim pas, este necesară o solicitare în acest sens din partea Franței și a Spaniei. Acestea au la dispoziție 10 săptămâni pentru a depune solicitarea de asistență.

Deoarece am fost întrebată dacă avem în pregătire alte măsuri de îmbunătățire a sistemului de solidaritate față de statele membre, în situații de dezastre naturale, aș dori să menționez că, în afară de revizuirea Fondului de Solidaritate, vom face în curând o comunicare al cărei obiectiv este de a identifica măsurile care ar putea fi incluse într-o strategie comunitară privind preîntâmpinarea dezastrelor naturale și a celor provocate de mâna omului.

Rezumând, Comisia este de părere că Fondul de Solidaritate reprezintă deja un instrument util, însă, desigur, există posibilități de îmbunătățire și vom continua să depunem eforturi în acest sens.

Președinta. - Dezbateră se încheie.

Declarații scrise (articolul 142 din Regulamentul de procedură)

Zita Pleštinšká (PPE-DE), în scris. – (SK) Furtuna Klaus s-a abătut asupra sud-vestului Europei în perioada 23 – 25 ianuarie, provocând pagube substanțiale. Pe durata furtunii, vântul a atins viteze de 194 km/h. Furtuna a cauzat moartea a 18 persoane în Spania, Franța și Germania, iar numărul acestora ar fi fost chiar mai ridicat dacă nu ar fi fost puse în funcțiune sisteme de alertă rapidă.

Din Slovacia am urmărit la televizor, cu un sentiment de profundă compasiune, tragedia petrecută în satul Sant Boi de Llobregat, unde patru copii și-au pierdut viața, ca urmare a prăbușirii acoperișului unei săli de sport. Aș dori să transmit sincere condoleanțe tuturor familiilor care și-au pierdut membri.

Fondul Solidaritatea este un instrument util. Acesta a fost stabilit la nivelul UE după inundațiile din august 2002. De asistență din partea fondului beneficiază statele membre și statele în curs de aderare care au suferit dezastre naturale majore. Acest lucru este valabil în caz de dezastre care cauzează pagube estimate la mai mult de 0,6% din PIB-ul țării afectate. După furtuna din noiembrie 2004, care a distrus 2,5 milioane de metri cubi de masă lemnoasă, Slovacia a primit 5.667.578 EUR din acest fond.

Numărul dezastrelor crește progresiv, ca urmare a schimbărilor climatice din Europa, forțându-ne să adoptăm reguli care să asigure nu numai acordarea rapidă și flexibilă a asistenței financiare în perioada imediat următoare dezastrului, ci și implementarea unor măsuri de prevenire a dezastrelor naturale.

16. Folosirea uleiurilor uzate de PCB într-o uzină de reciclaj alimentar în Irlanda (dezbateră)

Președinta. – Următorul punct este declarația Comisiei cu privire la folosirea uleiurilor reziduale cu PCB într-o uzină de reciclaj alimentar în Irlanda.

Androulla Vassiliou, *comisar*. – Dnă președintă, Comisia este pe deplin conștientă de riscurile majore ale bifenililor policlorurați (PCB) asupra sănătății umane și asupra mediului.

Incidente precum cele din Belgia din 1999 și din Irlanda de anul trecut au demonstrat încă o dată că PCB-urile, chiar și în cantități mici, pot cauza contaminarea gravă a lanțului alimentar.

În ultimele trei decenii, UE a stabilit o legislație pentru a micșora cantitatea de PCB-uri și de dioxine eliberată în mediul înconjurător, în scopul de a reduce expunerea umană și de a proteja sănătatea umană și mediul înconjurător.

Cu toate acestea, deoarece echipamentele cu conținut de PCB au, în general, o durată de viață lungă, chiar și după interzicerea PCB-urilor, în 1985, aceștia sunt încă utilizați în cantități semnificative și reprezintă o sursă posibilă de expunere umană.

În mod special, Directiva privind eliminarea PCB-urilor, Directiva 96/59/CE din septembrie 1996, furnizează instrumentele corespunzătoare pentru a asigura eliminarea echipamentelor și a deșeurilor cu conținut de PCB cât mai curând posibil și a echipamentelor de mari dimensiuni până la sfârșitul anului 2010.

Totuși, rămân lacune considerabile în ceea ce privește implementarea întocmai a acestor legi. Comisia a fost nevoită să lanseze proceduri de încălcare a dreptului comunitar împotriva majorității statelor membre, pentru nerespectarea obligației de inventariere a echipamentelor de mari dimensiuni cu conținut de PCB și a uzinelor de eliminare a PCB-urilor.

Ca urmare a acestor proceduri, situația în ansamblu s-a îmbunătățit. În prezent sunt deschise doar două astfel de dosare, care, la rândul lor, sunt pe punctul de a fi închise.

Toate statele membre și-au comunicat planurile privind decontaminarea și/sau eliminarea echipamentelor inventariate și a PCB-urilor conținute de acestea, precum și planurile privind colectarea și, ulterior, eliminarea echipamentelor cu conținut de PCB mai mic de cinci decimetri cubi (conform Articolului 11 din directivă).

Totuși, sunt necesare eforturi suplimentare. Pentru a asigura eficiența planurilor de eliminare a PCB-urilor, statele membre trebuie să urmărească o mai bună implementare a legislației existente cu privire la PCB-uri și, în general, a legislației europene în materie de deșeuri.

Comisia acordă o importanță din ce în ce mai mare implementării corecte a legislației UE în materie de deșeuri și sprijină activ statele membre în efortul de a asigura o mai bună implementare a legislațiilor naționale din acest domeniu.

Regulamentul nr. 183/2005 privind igiena furajelor prevede cerințe minime de igienă a furajelor, aplicate începând de la nivelul producției primare a furajelor (la nivel de fermă), la nivelul producției, prelucrării și distribuției, până la hrănirea animalelor.

Operatorii din sectorul hranei pentru animale ar trebui să stabilească, să implementeze și să mențină proceduri bazate pe principiile HACCP. Acesta presupune identificarea elementelor critice ale controalelor și identificarea, *inter alia*, a unei eventuale contaminări chimice la utilizarea procedurii încălziri directe a materiilor furajere uscate.

Răspunderea pentru respectarea acestor cerințe revine operatorilor din sectorul hranei pentru animale, deși conformitatea măsurilor stabilite de acești operatori trebuie verificată de autoritățile competente ale statelor membre. În majoritatea cazurilor, acest lucru trebuie realizat printr-o vizită la fața locului.

De asemenea, principiile generale privind organizarea controalelor oficiale, prevăzute în Regulamentul privind controalele oficiale în domeniul hranei pentru animale și al produselor alimentare impun ca statele membre să asigure efectuarea unor controale periodice, în funcție de riscuri și cu o frecvență corespunzătoare. Aceste controale oficiale trebuie să includă controale ale activităților din sectorul hranei pentru animale.

Rolul Comisiei este definit în Articolul 45 din Regulamentul privind controalele oficiale în domeniul hranei pentru animale și al produselor alimentare (CE) nr. 882/2004. Experți din cadrul Comisiei efectuează audituri ale autorităților competente din statele membre, pentru a verifica dacă aceste controale se realizează în conformitate cu dreptul comunitar.

În baza acestui articol, în Irlanda a fost efectuat în 2008 un audit general la nivelul câtorva sectoare, urmând ca un raport să fie disponibil în curând. Lista entităților auditate este stabilită de comun acord între autoritățile naționale competente și auditorii din partea FVO.

Uzina menționată în întrebare nu a fost printre cele supuse inspecției, în cadrul auditului general din 2008.

În cazul incidentului de contaminare cu dioxină din Irlanda, sursa contaminării a fost identificată a fi utilizarea de pesmet contaminat ca hrană pentru animale. Pesmetul a fost produs din deșeuri de brutărie (biscuiți expirați), care au fost uscate prin procedeul încălzirii directe. În procedeul încălzirii directe, gazele de combustie vin în contact direct cu materia furajeră care trebuie uscată. Combustibilul utilizat era aparent contaminat cu ulei de transformator cu conținut de PCB. Responsabilitățile aferente diverselor părți implicate, de la producătorul de pesmet la furnizorul de combustibil etc. vor fi identificate printr-o anchetă legală, aflată în desfășurare.

Aș dori să subliniez importanța majoră a unei abordări cuprinzătoare în ceea ce privește clasificarea riscurilor, care să includă atât riscurile legate de natura materiei primite, în acest caz pesmetul, cât și cele legate de procedeul în sine.

Mairead McGuinness, în *numele grupului PPE-DE*. – Doamnă președintă, aș dori să mulțumesc Comisiei pentru declarația foarte detaliată în legătură cu acest subiect.

Cred că motivul pentru care dezbaterem această temă în această seară este dorința de a învăța din greșeli și de a ne asigura că situația nu se va mai repeta. Dificultatea constă în faptul că, în 1999, când am descoperit o problemă în Belgia, am crezut, la momentul respectiv, că am înăsprit suficient regulile pentru a evita incidente ulterioare. Totuși, iată situația în care ne aflăm! Cunoaștem consecințele ineficienței sistemului și nu este vorba numai de pierderile financiare - deși acest aspect este extrem de important pentru Uniunea Europeană, pentru trezoreria irlandeză, pentru contribuabili - ci și de pierderea încrederii consumatorilor și de daunele provocate sectorului irlandez de producție alimentară, din punctul de vedere al piețelor de desfacere.

Mă bucur că am realizat progrese și că ne recâștigăm poziția pe piața internațională, însă sunt foarte conștientă de faptul că și alți fermieri din întreaga Uniunea Europeană se confruntă cu probleme din cauza situației dificile din Irlanda. De aceea, consider că dezbateră din această seară nu privește doar o problemă a Irlandei. În opinia mea, se poate vedea clar din declarația dumneavoastră că există posibilitatea ca această problemă care a apărut în Irlanda să se repete și în alte state membre. De aceea, cred că acesta ar trebui să fie punctul de plecare al dezbaterii noastre.

Evident, acel ulei nu ar fi trebuit să ajungă în lanțul alimentară al animalelor. Ceea ce încercăm să aflăm este cum s-a întâmplat acest lucru și - ceea ce spuneți este corect - aceasta face obiectul unei anchete de poliție cu elemente de extraneitate. Sper că vom putea reconstitui cu exactitate firul evenimentelor, pentru a evita o situație similară.

Însă situația ridică o altă întrebare, la care ați făcut referire, respectiv cum rezolvăm problema deșeurilor sau a surplusului de alimente. Soluția este, bineînțeles, reciclarea. Toată lumea este în favoarea reciclării, deoarece toți dorim măsuri viabile și prietenoase mediului. Însă aici există două probleme: în primul rând, problema reciclării uleiurilor - la care ați făcut referire - căreia consider că trebuie să i se acorde mai multă atenție nu numai în ceea ce privește PCB-urile, ci și, într-o viziune mai generală, în ceea ce privește colectarea, distribuția, manipularea etc. a uleiurilor reziduale, deși, evident, există o preocupare specială pentru PCB-uri.

Referitor la surplusul de alimente - sau deșeu alimentară, cum este numit uneori - părerea mea este că utilizarea acestuia în lanțul alimentară al animalelor este o soluție convenabilă, însă doresc să precizez foarte clar că, dacă nu putem garanta siguranța acestui produs și maniera în care este prelucrat și manipulat, mă tem că va fi necesară interzicerea lui în lanțul alimentară.

Nu doresc să se întâmple acest lucru, însă nu doresc nici să se repete situația din Irlanda și consecințele ulterioare ale acesteia. Scopul nostru este ca acest surplus sau deșeu alimentară să fie folosit pentru că este un produs de calitate, nu pentru că lanțul alimentară al animalelor este un „cimitir radioactiv” - cred că aceasta este o precizare importantă.

De asemenea, trebuie să discutăm deschis și despre întreaga problemă a amestecurilor furajere. Fermierii preferă să cumpere ingredientele și să prepare ei înșiși amestecurile, în proporțiile stabilite de ei și, în general, fermele mari sunt cele care procedează astfel. Acest lucru este acceptabil dacă avem metode ferme de control. Înțeleg că se fac verificări periodice, însă în acest caz este evident că au existat câteva scăpări la acest nivel. Într-adevăr, fermierii care au fost detectați și au suferit consecințele utilizării acestui produs m-au întrebă: „De ce nu a venit nimeni să verifice ce intră în incintele noastre”?

În problema reglementării, sunt convinsă că operatorii autorizați din sectorul hranei pentru animale – industria hranei compuse pentru animale din Uniunea Europeană – sunt supuși unor controale severe, impuse ca urmare a practicilor din trecut, care au determinat înăsprirea regulilor.

Am sentimentul că aplicăm măsuri mult prea stricte celor care respectă legea și nu suntem vigilenți cu cei ce sunt susceptibili de a o încălca. Nu privim dincolo de cadrul de reglementare. Există, poate, o tendință ca, după ce se bifează toate căsuțele, dosarele să fie adăugate la arhivă și să nu se mai revină niciodată asupra lor.

Cred că este necesar să revizuim regulamentul. Revizuim regulamentul în sectorul financiar și va trebui să îl revizuim și în sectorul alimentar. Mai cred, de asemenea, că la nivelul fermelor, inspectorii sunt uneori priviți ca inamicul lor numărul unu. De ce nu îi primesc fermierii pe inspectorii ca pe niște protectori ai afacerii lor?

Cred că, pe baza acestei experiențe, trebuie să schimbăm mentalitatea în întregul sector al lanțului alimentar. Salut în mod special anunțul Asociației Fermierilor Irlandezi privind constituirea unei forțe speciale în sectorul alimentar. Este momentul ca fermierii să preia, într-o oarecare măsură, controlul asupra lanțului alimentar.

În ultimul rând, problema ingredientelor cu cost redus nu se încadrează în discuția de azi, însă presiunea pusă asupra producătorilor de a reduce și mai mult costurile reprezintă o parte a acestei probleme, care trebuie abordată.

Proinsias De Rossa, în numele grupului PSE. – Doamnă președintă, aș dori să fac o serie de remarci în legătură cu această problemă și permiteți-mi să nu fiu întru totul de acord cu afirmația dnei McGuinness, cum că „aceasta nu este doar problema Irlandei”. Este, fără îndoială, problema Irlandei. Acesta este cel mai recent scandal în domeniul riscurilor alimentare.

Protejarea sănătății umane trebuie să fie preocuparea principală în acest domeniu și aici vorbim despre implementarea unei directive din 1996. Din păcate, Irlanda a fost unul dintre acele state membre care au fost forțate, prin amenințări cu acțiuni în justiție, să implementeze această directivă, cinci ani mai târziu, în 2001. Desigur, se pare că procesul implementării directivei este încă în desfășurare, iar procedurile de inspectare pentru asigurarea respectării acesteia par să fie destul de neconsistente. Din ceea ce am citit, am înțeles că unul dintre elementele surprinzătoare este lipsa de informații despre ceea ce s-a întâmplat, cu exactitate, în acest caz de contaminare a cărnii de porc. Se pare că uzina respectivă, care a produs hrana pentru animale nu fusese inspectată de multă vreme.

De asemenea, trebuie să spun – și sunt sigură că Guvernul ar fi surprins să mă audă spunând acest lucru – consider că întreruperea imediată a distribuției de carne de porc și retragerea acesteia de pe rafturile magazinelor a fost, într-adevăr, decizia corectă. Desigur, acest lucru a prejudiciat mulți producători și măcelari nevinovați, care nu au încălcat legea. 90% din produse sau chiar mai mult nu erau deloc contaminate. Fabrica respectivă aprovizionă doar în jur de 10 magazine, așa că acesta a fost un pas important, însă a fost pasul corect. Cel mai important lucru este de a depune eforturi pentru a asigura că publicul și consumatorii au certitudinea că alimentele pe care le cumpără în supermarketuri și în magazine sunt sigure. În cazul în care nu luăm imediat măsuri drastice pentru a garanta acest lucru, consider că nu ne îndeplinim atribuțiile.

Aș dori să adresez două întrebări Comisarului. După cum am spus, vorbim aici despre implementarea directivei din 1996. Nu este acesta un argument pentru revizuirea acestei directive? Nu se poate spune că normele prevăzute în această directivă sunt necorespunzătoare în acest caz sau în general? Nu ar trebui să ne gândim mai serios la retragerea acestor PCB-uri mult mai rapid decât s-a avut în vedere, în special pentru că multe state membre au implementat directiva cu întârziere?

Cealaltă întrebare a mea se referă la planul de gestionare pe care Agenția irlandeză pentru protecția mediului l-a introdus cu întârziere în 2008, în care se vorbește despre codul de practici privind gestionarea PCB-urilor și a echipamentelor cu conținut de PCB aflate în uz. Ceea ce doresc să știu este dacă un cod de practici este, de fapt, în acord cu directiva. Nu ar trebui să urmărim o aplicare mai riguroasă a regulilor în ceea ce privește gestionarea PCB-urilor? Nu sunt pentru incriminarea oricărui caz de nerespectare a vreunei reguli, însă sunt de părere că, atunci când este vorba despre siguranța alimentelor, ar trebui să se aplice sancțiuni penale celor care abuzează, din imprudență, de poziția lor.

Liam Aylward, în numele grupului UEN. – Doamnă președintă, industria irlandeză a cărnii de porc joacă un rol esențial în sectorul agroalimentar din Irlanda. Această industrie este evaluată la aproximativ 1 miliard de euro și asigură, în mod direct și indirect, 10000 de locuri de muncă.

Pe fondul climatului economic actual și al creșterii costurilor alimentelor, este esențial să facem tot posibilul, în Irlanda, pentru a proteja sectorul irlandez al cărnii de porc, care funcționează la standardele Uniunii Europene și internaționale cele mai înalte.

Detectarea unui nivel de dioxine peste pragul minim într-o mostră de grăsime de porc, în cadrul Programului național de monitorizare a reziduurilor, a permis depistarea rapidă a sursei de contaminare, dovedită a fi o anumită uzină de producție de hrană pentru animale. Deși orice caz de contaminare a alimentelor este întotdeauna regretabil, acest incident arată nivelul foarte înalt al controalelor de siguranță aplicate de autoritățile irlandeze pentru a garanta integritatea lanțului alimentar. Cu alte cuvinte, aceste controale au fost eficiente.

Prin urmare, aș dori să laud competența și rapiditatea măsurilor luate de Guvernul irlandez și de Ministerul Agriculturii, cu privire la decizia de retragere completă a produselor. Acest lucru a fost bine primit de piețele europene și internaționale și, fără îndoială, de Comisia Europeană. A scos în evidență seriozitatea cu care Irlanda abordează problemele legate de siguranța alimentelor și a contribuit la menținerea reputației noastre de producători de produse alimentare de calitate, atât în ochii conașionalilor noștri cât și pe plan internațional.

Consumatorii irlandezi au continuat să cumpere carne de porc imediat ce aceasta a fost din nou disponibilă pe rafturile supermarketurilor, iar comerțul a fost reluat rapid în majoritatea piețelor europene și internaționale. Evident, sunt necesare demersuri suplimentare până la reluarea completă a comerțului, precum intensificarea campaniilor de marketing etc.

Aș dori să laud eforturile Comitetului pentru agricultură al Oireachtas (Parlamentul Irlandez) care a desfășurat o anchetă amplă a incidentului dioxinei, ce a inclus o serie de audieri în care au fost implicate ministere, agenții guvernamentale și reprezentanți ai industriei cărnii de porc. Mă bucur, de asemenea, că Ministerul Agriculturii desfășoară o anchetă suplimentară, condusă de o persoană bine-cunoscută în cercurile europene, Profesorul Patrick Wall.

Friedrich-Wilhelm Graefe zu Baringdorf, în numele grupului Verts/ALE. – (DE) Doamnă președintă, dnă Comisar, cel puțin în cazul Irlandei, problema a fost descoperită, ca urmare a inspecțiilor. Cu zece ani în urmă, incidentele din Belgia s-au întâmplat aproape unul după altul. În ambele cazuri, se vorbește despre producerea unor accidente, însă aceste accidente nu au fost niciodată dovedite. După 10 ani, dosarul a fost închis în Belgia. O persoană a primit o condamnare de un an și jumătate, cu suspendare. Totuși, nu este clar cum a ajuns substanța în produse. Prin urmare, putem presupune în continuare că au fost amestecate în mod deliberat substanțe toxice în hrana pentru animale, pentru a reduce costurile de eliminare. Astfel, uleiul a fost diluat și adăugat în hrana pentru animale. În ambele cazuri este vorba de ulei de transformator.

Atâta timp cât aceste accidente nu au fost reconstituite și încă nu s-a dovedit că au fost rezultatul arderii, trebuie să prezumăm că și în Irlanda a avut loc un act criminal prin care au fost amestecate aceste substanțe toxice, acest PCB. Aceasta înseamnă că trebuie să sporim frecvența inspecțiilor, astfel încât hrana animalelor să nu facă obiectul eforturilor criminale, sub impresia că aceasta este o metodă simplă de reducere a costurilor.

Din acest motiv, declarația deschisă pe care o vom adopta mâine aici reprezintă încă o ocazie de a nu ne concentra pe depistarea eforturilor criminale, ci pe creșterea frecvenței inspecțiilor. În plus, riscurile nu trebuie evaluate doar în funcție de uzinele implicate, ci și în legătură cu cine se află la conducerea acestor uzine și din ce surse dubioase este obținut uleiul. Știu cu ce fel de oameni avem de-a face aici, astfel că instituțiile trebuie să fie conștiente, în ceea ce privește inspecțiile, de faptul că aceștia reprezintă un risc mai mare și, prin urmare, trebuie să fie supuși unor inspecții mai stricte.

Bairbre de Brún, în numele grupului GUE/NGL. – (GA) Incidentul legat de nivelurile ridicate de dioxine din fabricile irlandeze creează mari dificultăți economice fermierilor din nord și din sud. Aceasta este o situație nefavorabilă în condițiile dificile ale climatului economic actual. Datorită măsurilor rapide luate, piața poate avea certitudinea că produsele irlandeze din carne de porc sunt sigure. Cu toate acestea, nu ar trebui să-i lăsăm pe cei afectați să suporte singuri consecințele. Știu că unele dintre aceste chestiuni economice privesc alți comisari, însă este important să se pună în vedere următoarele aspecte.

Scopul Programului de retragere a cărnii de porc, anunțat de Guvernul Irlandez în decembrie 2008 a fost de a elimina de pe piață carnea de porc irlandeză contaminată. Cu toate acestea, se pare că acest program nu vizează cele 4000 de porcine contaminate trimise la unitatea de prelucrare a porcinelor Vion din Cookstown, Ținutul Tyrone, din circumscripția mea, în perioada 1 septembrie - 6 decembrie 2008.

Din fericire, putem să declarăm fără ezitare că produsele irlandeze din porc sunt sigure. Totuși, dacă această fabrică nu este îndreptățită la despăgubiri în cadrul mecanismelor de susținere ale UE, există un pericol real ca aceasta să nu își mai poată continua activitatea.

UE trebuie să asigure că această unitate de prelucrare nu este lăsată să suporte consecințele acceptării celor 4000 de porcine contaminate.

Dacă nu va fi îndreptățită la despăgubiri în cadrul Programului de retragere a cărnii de porc convenit între Comisie și Guvernul Irlandez, trebuie convenit un program similar între Comisie și Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale din cadrul Adunării din Belfast.

În spiritul solidarității, Uniunea Europeană ar trebui să aprobe co-finanțarea despăgubirilor necesare celor care au fost afectați. 2009 va fi un an dificil pentru toată lumea – să nu uităm circumstanțele excepționale în urma cărora mulți oameni din sectorul alimentar se află într-o situație dificilă pe care nu ei au creat-o.

Miniștrii Adunării din Belfast și ai Guvernului Irlandez vor prevedea în curând o strategie la nivelul întregii insule, cu privire la sănătatea animalelor.

Trebuie să avem o abordare la nivelul întregii țări, care să se meargă dincolo de sănătatea animalelor și care să includă un singur cadru legislativ pentru întreaga insulă. Altfel spus, ar trebui gestionate și implementate reglementări UE la nivelul întregii insule. Orice fermier irlandez ar beneficia de pe urma unei astfel de situații, iar lipsa repetițiilor inutile ar crește eficiența în materie de monitorizare a reglementărilor UE.

Kathy Sinnott, în numele grupului IND/DEM. – Dle Președinte, colega mea a făcut referire la canalele suspecte prin care PCB-urile au pătruns în lanțul alimentar, în Irlanda. Cred că situație este, poate, chiar mai gravă, dacă ne gândim la istoria PCB-urilor. Bifenilii policlorurați există de aproape 100 de ani. Aceștia sunt fabricați de mâna omului și încă de la început era evident că reprezentau un pericol foarte mare.

Mulți ani au fost utilizați în condensatori, în sisteme hidraulice, la fabricarea lacurilor pentru pardoseli de lemn: în mod clar, nu dorim ca aceștia să se afle în lanțul alimentar. Însă de la începutul anilor 1900 până în 1966, când un om de știință suedez a stabilit efectiv pericolul acestora, oamenii credeau contrariul și permiteau folosirea lor, chiar dacă au avut loc numeroase accidente industriale.

Însă chiar și după ce știința și-a spus cuvântul, PCB-urile nu au fost interzise în spații publice decât în anii 1970 – 1972; chiar și după aceea, utilizarea lor era încă permisă, nefiind interzisă complet decât în anul 2000. Așa că se utilizează o cantitate considerabilă de PCB, iar acest lucru se întâmplă de aproape 100 de ani de când am descoperit că există o problemă.

Astfel, în ciuda directivei Comisiei din 1996 care impune eliminarea PCB-urilor, iată că aceștia continuă să ridice probleme, în special în Belgia și, recent, în Irlanda.

Însă am remarcat că oamenii din Irlanda sunt dezorientați un anumit lucru. Îmi amintesc de o vizită făcută unui măcelar, care pur și simplu nu putea înțelege. Mi-a spus: am respectat toate condițiile de trasabilitate. Știu exact de unde provine acest ou, în ce zi a fost ouat și, dacă ne străduim puțin, putem afla cu exactitate la ce fermă etc. Și totuși, chiar și după ce am aflat sursa PCB-urilor, acest măcelar, care își procură singur toată carnea de porc, care avea toate codurile etc. a fost forțat să elimine și să distrugă carnea de porc.

Nu înțeleg cum s-a întâmplat acest lucru, după toate eforturile depuse la nivelul Comisiei de mediu; ați depus eforturi susținute pentru a asigura trasabilitatea și totuși, în momentele dificile, sistemele respective nu au fost utilizate. Poate că au fost utilizate pentru a localiza fermele, însă nu pentru a reabilita reputația celor nevinovați, astfel că oamenii au avut de suferit din această cauză – și țara mea a avut de suferit, fiindcă nu doar aceste lanțuri de aprovizionare, ci întreaga țară a fost discreditată.

Există dezorientare și în alte privințe. Vorbim astăzi, pe bună dreptate, despre PCB-uri și despre dioxine, însă vom aștepta să mai treacă încă 100 de ani înainte de a ne da seama de legătura dintre dioxine și incinerare? Lucrul pe care încerc în mod constant să-l realizez este să țin dioxinele provenite din incinerare la distanță de lanțul alimentar.

Jim Allister (NI). – Doamnă președintă, mai multe ferme și unități de prelucrare din circumscripția mea se confruntă, fără vina lor, cu pierderi de milioane de lire, ca urmare a aprovizionării cu hrană pentru animale contaminată, cumpărată cu bună credință de la o fabrică unde s-a dat dovadă de nepăsare voită – cu atât mai puțin putem vorbi de bună practică. Nu este de mirare că există multă nemulțumire în rândul acelor electori afectați.

Doresc să adresez Comisarului o serie de întrebări. Dacă răspunsul la acestea nu este dat în această seară, aş dori să primesc un răspuns *în scris*, dacă este posibil.

În primul rând, care este istoricul acelei fabrici de reciclare furajelor, din punctul de vedere al regulamentelor UE? Există o lege de sine stătătoare, după cum s-a sugerat?

În al doilea rând, deţinea Millstream licenţă pentru utilizarea uleiului în cauză? Dacă răspunsul este negativ, statul membru nu avea responsabilitatea să asigure detectarea şi rezolvarea acestui caz de sfidare a cerinţelor elementare de reglementare?

În al treilea rând, aplica Millstream un plan de analiză a riscurilor şi de autocontrol bazat pe principiile HACCP, după cum prevede regulamentul privind igiena produselor alimentare?

În al patrulea rând, este Comisia mulţumită de nivelul şi de frecvenţa inspecţiilor şi de supravegherea impusă de statul membru în legătură cu această fabrică şi produsele sale, dată fiind obligaţia statului membru de a avea un plan de control oficial bazat pe analiza riscurilor? A fost vorba de neglijenţă din partea autorităţilor irlandeze în ceea ce priveşte aplicarea riguroasă a legislaţiei în materie de hrană pentru animale şi a cerinţelor privind siguranţa produselor alimentare?

În al cincilea rând, în circumscripţia mea, fabricile autorizate de prelucrare a hranei pentru animale trebuie să respecte controale şi standarde riguroase, în baza unor programe de asigurare a calităţii. De ce Millstream Recycling nu a fost supusă aceluiaşi nivel de examinare?

În al şaselea rând, s-a aplicat vreo procedură de auto-certificare a siguranţei fabricilor de prelucrare a hranei pentru animale şi, dacă da, de ce – întrucât astfel de proceduri sunt permise doar pentru operatorii de talie mică?

În ultimul rând, dacă-mi permiteţi, care este, cu precizie, baza juridică în temeiul căreia Comisia a acordat sume mari statului irlandez, din moment ce purtătorul de cuvânt al Comisiei a afirmat că nu există o astfel de bază juridică? Va exista o procedură de urmărire pentru a constata dacă statul membru respectiv şi-a încălcat obligaţiile prevăzute de dreptul comunitar?

Maria Petre (PPE-DE). - E bine că putem dezbate în această seară pe baza declaraţiei pe care Comisia, dna comisar, deja a făcut-o privind folosirea uleiurilor uzate în prepararea nutreţurilor în Irlanda.

Aş vrea să extind un pic dezbateră şi să vă spun că foarte multe state membre, şi voi vorbi acum despre România, au fost afectate de acest incident, sau mai corect spus, incidentul a afectat industria cărnii dar, mai ales, consumatorii. A afectat industria care a înregistrat pierderi importante într-un interval de timp foarte scurt şi consumatorii într-o perioadă care, cel puţin în România, este caracterizată de consumul important de carne de porc, ca urmare a modului tradiţional de celebrare a Crăciunului.

Singurul lucru care a funcţionat foarte bine a fost informarea autorităţilor sanitar-veterinare prin sistemul rapid european de alertă. Dincolo, însă, de această etapă toate informaţiile au intrat într-o cutie neagră. Ce cantitate de carne infestată a intrat, unde a fost distribuită, unde sunt preparatele, au fost întrebări cu răspunsuri parţiale, uneori chiar inexistente. Efectul? O reacţie de panică în rândul consumatorilor şi foarte multe pierderi ale producătorilor şi, în egală măsură, o capacitate destul de slabă a autorităţilor responsabile de a gestiona eficient asemenea incidente.

Avem, din punctul meu de vedere, cel puţin două probleme. Prima dintre ele, infestarea cu dioxină, ca urmare a utilizare a reziduurilor de uleiuri, dioxina fiind o substanţă care, ştim cu toţii, reprezintă un mare pericol fiind foarte toxică pentru organismul uman, chiar în cantităţi foarte mici. Ce facem ca asemenea incidente să nu se mai repete?

A doua problemă: cum creştem capacitatea de reacţie şi de acţiune a autorităţilor responsabile din statele membre în asemenea situaţii periculoase?

Sper, şi cu asta închei, că dezbateră ne va oferi răspunsuri cel puţin la aceste două întrebări.

Petya Stavreva (PPE-DE). – (BG) Dle Preşedinte, dnă Comisar, doamnelor şi domnilor, problema utilizării uleiurilor reziduale cu conţinut de bifenili policloruraţi la o fabrică de reciclare a deşeurilor alimentare a adus din nou în discuţie necesitatea garantării siguranţei produselor alimentare în Uniunea Europeană.

În primul rând, trebuie să subliniem faptul că la originea problemei nu se află o boală a animalelor, ci monitorizarea neadecvată a măsurilor stipulate cu privire la igiena şi siguranţa furajelor în Uniunea Europeană.

În ciuda controalelor efectuate, un nivel ridicat de dioxină a fost descoperit abia în momentul în care aceasta a ajuns în carnea de porc. Întrebarea logică este: de ce acest lucru nu s-a întâmplat mai devreme?

Mulți cetățeni europeni își pun astăzi întrebarea dacă Uniunea Europeană dispune de legislația necesară care ar putea impune statelor membre să aplice măsuri adecvate de monitorizare a siguranței furajelor cu care sunt hrănite animalele. Este necesar un răspuns urgent la această întrebare, luând în considerare faptul că neaplicarea normelor de siguranță, chiar și la o singură unitate de prelucrare a produselor alimentare poate avea consecințe fatale și poate cauza pierderi de sute de milioane de euro.

Aș dori să solicit Comisiei Europene să întreprindă măsurile necesare pentru intensificarea monitorizării, care reprezintă o parte integrantă a politicii Uniunii Europene privind protecția consumatorului. Carnea de porc contaminată cu dioxină, provenită din Irlanda a ajuns și în Bulgaria, ca și în alte țări europene. Totuși, asemenea incidente nu mai trebuie permise pe viitor, întrucât prețul financiar și social care trebuie plătit ulterior este extrem de mare.

În cele din urmă, aș dori să salut inițiativa dnei McGuinness de a supune această chestiune examinării Comisiei.

Elisabeth Jeggle (PPE-DE). – (DE) Doamnă Președinte, dnă Comisar, în această seară discutăm despre utilizarea uleiurilor reziduale cu conținut de PCB la o fabrică irlandeză de reciclare a produselor alimentare. Măine vom dezbate punerea pe piață și utilizarea hranei pentru animale. Măine vom observa că am realizat deja, împreună, o serie de măsuri importante și oportune în acest sector. Totuși, încă există probleme în acest domeniu. De aceea cele cinci întrebări adresate de dna McGuinness în discursul său oral trebuie tratate cu seriozitate și trebuie să primească un răspuns pertinent.

Dnă Comisar, chiar și dumneavoastră ați menționat deficiențele care încă există într-o serie de state membre, în ceea ce privește implementarea legislației europene. Este adevărat că sectorul alimentar și-a dovedit temeinic fiabilitatea în ultimii ani, însă anumite întreprinderi fie nu cunosc, fie nu doresc să cunoască riscurile. De asemenea, se pare că în multe state membre există încă posibilități considerabile de îmbunătățire în ceea ce privește inspecțiile bazate pe evaluarea corespunzătoare a riscurilor.

Noi toți – Parlamentul, fermierii, care sunt din ce în ce mai puțini și consumatorii – așteptăm o aplicare corespunzătoare a legislației UE în materie de inspecții efectuate în acest sens. Din acest motiv, sunt de părere că legislația generală privind produsele alimentare, igiena produselor alimentare și a hranei pentru animale și condițiile de autorizare a fabricilor de reciclare trebuie reexamineate.

Într-adevăr, dorim să valorificăm surplusul de alimente. Eu, personal, doresc acest lucru și nu doresc ca alimentele în surplus să fie distruse. Totuși, trebuie asigurată trasabilitatea. Substanțele și produsele nedorite trebuie excluse într-un mod sigur și controlat. La autorizarea societăților din sectorul hranei pentru animale trebuie asigurată competența profesională a personalului în domeniul siguranței produselor alimentare și a hranei pentru animale.

Furajele reprezintă baza siguranței produselor alimentare și trebuie să existe certitudine în ceea ce îi privește pe fermieri, astfel încât consumatorii să aibă garanția siguranței alimentelor.

James Nicholson (PPE-DE). – Doamnă președintă, în primul rând doresc să spun că salut ocazia acestei dezbateri. Fermierii au simțit din plin cât de vulnerabili sunt în fața actelor celorlalți.

Vorbim despre un incident petrecut în Republica Irlanda, însă ironia este că uleiul rezidual presupus a fi cauza problemei a provenit inițial din Irlanda de Nord. Însă problema s-a concretizat sub forma hranei compuse pentru animale, provenite din Republica Irlanda.

În ceea ce mă privește, problema care se ridică este aceea că fermierii din Republica Irlanda, fie că este vorba despre crescători de porci sau de vite, au fost despăgubiți, ajutați și sprijiniți de Europa. În acest moment fermierii din Irlanda de Nord sunt lăsați de izbeliște, fără niciun ajutor sau sprijin. Unii fermieri din Irlanda de Nord au fost distruși și mulți alții sunt pe punctul de a-și pierde fermele și de a fi eliminați de pe piață, fără să aibă vreo vină. Aceștia nu au greșit cu nimic, nu au comis nicio ilegalitate și trebuie să o spun direct acestei Camere și Comisarului, în această seară, că, în ceea ce mă privește, fermierii din Irlanda de Nord sunt extrem de dezamăgiți, nu numai de propriul nostru Minister al Agriculturii, DARD, după cum este cunoscut în Irlanda de Nord, ci în special de Ministru, care lasă impresia că este inefficient, slab și incapabil să rezolve problema.

Ministrul Agriculturii din Republica Irlanda a arătat clar că se preocupă întâi de propriile interese. Înțeleg acest lucru. Permiteți-mi să adresez Comisarului următoarea întrebare: veți primi informații obținute în urma

unei anchete care ar trebui să fie desfășurată de poliție în ambele părți ale frontierei? Veți fi dispuși să acționați conform informațiilor pe care le veți primi și veți fi dispuși să asigurați că fermierii din Irlanda de Nord vor beneficia de același sprijin ca și fermierii din Republica Irlanda și că aceștia nu vor fi dezavantajați financiar în niciun mod? Și, în primul rând, și cu aceasta închei, vă veți asigura că o asemenea problemă nu va mai apărea niciodată? Toate acestea conduc la pierderea încrederii consumatorului și, în primul rând, la distrugerea producătorului.

Avril Doyle (PPE-DE). – Doamnă președintă, așa cum afirmă Comisarul, una dintre sursele expunerii umane la PCB este lanțul alimentar. Cu toate acestea, focul deschis și fumatul reprezintă surse de expunere mult mai semnificative pentru un număr mult mai mare de oameni. Haideți să păstrăm proporțiile, să ocolim isteria în această dezbatere și, lăsând la o parte vehemența, să aruncăm mai multă lumină asupra problemei.

Sunt, într-adevăr, necesare cerințe minime în materie de igiena hranei pentru animale și acestea trebuie riguros respectate, însă ele trebuie însoțite de identificarea și trasabilitatea completă a tuturor produselor din carne – nu numai din carne de vită, ci și din carne de pasăre, din carne de porc și din carne de oaie. Am prezentat propuneri de amendamente ale legislației curente, pe care le vom discuta în curând în această Cameră.

Hrana pentru porci în cauză era, într-adevăr, contaminată prin pesmet, deoarece Millstream Recycling a folosit, neintenționat, combustibil pentru a usca pesmetul pe care l-a cumpărat cu bună credință de la o societate cu care colabora de mulți ani și cu care nu avusese probleme anterior. În prezent poliția desfășoară o anchetă, iar societatea implicată cooperează îndeaproape în cadrul acesteia.

Aș dori să contrazic în totalitate afirmația dlui Allister, care susținea că societatea a dat dovadă de nepăsare voită. Se va demonstra contrariul, așa că ar trebuie să fim atenți la afirmațiile pe care le facem aici.

Cea mai mare problemă a fost că am fost nevoiți să retragem și să distrugem absolut toate produsele din carne de porc, chiar dacă s-a întâmplat pe termen scurt. Sursa de trai a multor fermieri irlandezi și, cu siguranță, reputația produselor alimentare irlandeze în străinătate au avut de suferit pentru că am avut o reacție atât de disproporționată, în condițiile în care doar șase - șapte procente din fermele noastre de porci erau contaminate, întrucât sistemul irlandez de identificare și trasabilitate a eșuat la nivelul abatoarelor. În Irlanda este obligatoriu ca toți porcii să fie crotaliați sau marcați, însă dintr-un motiv sau altul, la nivelul abatoarelor nu am putut diferenția porcii contaminați de marea majoritate a celor necontaminați.

Trebuie să examinăm acest aspect. Comisia trebuie să examineze întregul rol al identificării și trasabilității și, în primul rând, propun să așteptăm rezultatul anchetei poliției, care cred că va surprinde pe toată lumea.

Societățile implicate regretă nespus și și-au exprimat public regretul pentru pagubele provocate lanțului alimentar și reputației Irlandei, precum și pentru pagubele economice provocate nenumăraților fermieri care au cumpărat produsele lor furajere excelente până la momentul respectiv. Acum și-au reluat activitatea și produc în continuare un ingredient excelent, așa putea spune, folosit de fermieri în amestecul furajer.

Acesta a fost un episod teribil. Nimeni nu ar fi dorit ca acesta să se întâmple.

Mairead McGuinness (PPE-DE). – Doamnă președintă, am încercat să nu-mi asum rolul de judecător și de jurat în cazul cărnii irlandeze, deoarece nu acestea este scopul pentru care ne aflăm aici, în această seară, însă aș dori să adresez Comisarului trei întrebări: ce volum de PCB este încă în circulație; puteți garanta că aceștia nu vor contamina lanțul alimentar în următoarele 23 de luni, în care sunt încă în curs de eliminare; va prezenta Comisia un raport referitor la situația implementării Regulamentului privind igiena produselor alimentare, pe care această Cameră ar dori să-l asculte?

Aș dori să îi semnalez dlui Jim Allister că aceasta este o problemă internațională. După cum înțelegem, sursa contaminării – după cum a precizat, în mod corect, Jim Nicholson – a fost în afara granițelor. De aceea nu sunt de acord cu Proinsias. Aceasta este o problemă europeană, deoarece comportă un element de extraneitate. Ceea ce s-a întâmplat în Irlanda se putea întâmpla în orice alt stat membru, deoarece – după câte înțeleg – există zeci de tone de PCB în circulație. Îl rog pe Comisar să clarifice acest aspect.

Friedrich-Wilhelm Graefe zu Baringdorf (Verts/ALE). – (DE) Dnă Președinte, dnă comisar, a investigat sau a reconstituit Comisia firul evenimentelor care au condus la producerea accidentului? Găsesc ridicolă ideea că arderea uleiului rezidual și fumul care se infiltrează prin câteva firimituri de pâine ar putea fi cauza unei contaminări cu dioxină de asemenea proporții, în condițiile în care niveluri de dioxină de 200 de ori mai mari au fost detectate în carnea de porc – nu în hrana pentru animale, ci chiar în carnea de porc propriu-zisă. Până la proba contrarie, îmi voi menține prezumpția că acesta a fost un act deliberat.

Orice accident rutier este reconstituit și se investighează cauzele producerii sale. Accidentul acesta – dacă a fost, într-adevăr, un accident – trebuie, la rândul lui, reconstituit și trebuie să se cerceteze dacă acest tip de combustie și fumul prin care trece hrana poate determina, într-adevăr, un nivel atât de ridicat de dioxină în carne. Ca practician, aș spune că orice afirmație în acest sens este o absurditate. Aici vorbim despre un act deliberat de mixare, comis în scopul de a ne transforma în depozite ale acestei otrăvi, care nu se dizolvă de la sine, ci se transmite din generație în generație.

Jan Mulder (ALDE). – (NL) Aceasta este o dezbatere extrem de interesantă. Mi-e teamă că vom mai avea astfel de cazuri în viitor. Nu vom elimina niciodată complet comportamentul criminal și tentativele de a profita de sistem.

Una dintre chestiunile care nu au fost discutate în această seară este sistemul de marcaje private. De ce Comisia nu încurajează mai mult industria să efectueze propriile inspecții și să realizeze marcaje private de calitate? Comisia ar putea spune în acest caz: „putem efectua verificări finale, însă, în primă fază, ține de atribuțiile voastre să îi verificați pe colegii de breaslă și să asigurați că asemenea lucruri nu se întâmplă. Dacă dezvoltați un sistem convenabil, îl vom încuraja și îl vom recunoaște”. Părerea mea este că trebuie să încurajăm întâi nivelurile de jos, astfel încât să nu mai apară, pe viitor, practici de acest gen.

Jim Allister (NI). – Doamnă președintă, nimeni nu contestă faptul că, aparent, uleiul provenea din Irlanda de Nord. Însă nu aceasta este problema.

Ceea ce este relevant este că Millstream a ales să achiziționeze uleiul respectiv – pentru a-l utiliza la dispozitivul de uscare a furajelor și a pesmetului; întrebarea este de ce a cumpărat astfel de ulei, indiferent de unde provenea?

De ce nu a fost acesta verificat de inspectorii statului și de societatea însăși? Utilizarea uleiului în circumstanța respectivă era, după câte înțeleg, ilegală, constituind o încălcare a reglementărilor privind igiena produselor alimentare. Problema nu este de unde provenea uleiul, ci de ce a ajuns în acel loc și de ce a fost folosită în scopul respectiv.

Avril Doyle (PPE-DE). – Doamnă președintă, afirmația dlui Graefe zu Baringdorf cum că ingredientul contaminat a fost adăugat în mod deliberat în hrana pentru animale este demnă de dispreț și nedemnă de un politician profesionist. Nu ar fi mai corect să așteptăm rezultatele anchetei legale?

Societatea implicată, Millstream Recycling, cooperează îndeaproape cu autoritățile. Aceasta deține toate documentele justificative care dovedesc că au achiziționat uleiul respectiv de la o societate autorizată, furnizoare de ulei, din Dublin. Intenția lor a fost de a achiziționa combustibil lichid ușor, care este uleiul necesar pentru respectivul procedeu de uscare. Acesta i-a fost vândut de către o societate autorizată și, din punctul lor de vedere, au achiziționat combustibil lichid ușor reciclat; nu neagă, totuși, faptul că a primit ulei de transformator cu conținut de dioxine.

Autoritățile desfășoară o anchetă în acest sens. Să așteptăm finalizarea anchetei și să nu ne lansăm în alegații, fiindcă vorbim despre o problemă serioasă, pe care nu o vom rezolva prin isterii și reacții exagerate.

James Nicholson (PPE-DE). – Doamnă președintă, toată lumea este de acord – nimeni nu neagă – că, într-adevăr, uleiul provenea din Irlanda de Nord. Nu există îndoială în această privință. Însă, chiar în acest moment, opt fermieri din Irlanda de Nord își închid afacerile, ca și alți fermieri din Republica Irlanda. Aceștia au suferit la rândul lor, nu pot nega acest lucru. Însă aici nu este vorba despre o chestiune politică. Aceasta este o situație în care oameni obișnuiți se află în impas, iar cei aflați în impas financiar sunt chiar fermierii noștri.

Adevărul este – și trebuie să acceptăm acest lucru și noi și dumneavoastră, dnă Comisar – că au existat tone de carne de porc pentru care proveniența nu a putut fi stabilită. Nimeni nu știa de unde proveneau acestea, de la ce porci. Dnă Comisar, este timpul să introducem metode clare de identificare a provenienței, deși trebuia să facem demult acest lucru. Dacă am fi făcut acest lucru, cel puțin am fi știut în ce situație ne aflăm.

Nu vreau să atribui acestei probleme o dimensiune politică, fiindcă nu o consider o chestiune politică. Discut cu fermierii în fiecare zi și unii dintre aceștia își vor pierde, cel mai probabil, fermele. Deci este o problemă serioasă. Îmi doresc să aflu concluzia finală a anchetei legale – dar nu vreau ca fermierii noștri să fie lăsați în voia sorții și să fie trădați. Vreau ca aceștia să fie protejați în mod corespunzător și să beneficieze de același tratament și de aceeași protecție ca fermierii din Republica Irlanda.

Androulla Vassiliou, *Membră a Comisiei*. –Doamnă președintă, am asistat la o discuție aprinsă, în cursul căreia au fost adresate o mulțime de întrebări. Au fost făcute multe supoziții, dar sunt de acord cu dna Doyle că trebuie să avem răbdare și să așteptăm finalizarea anchetei. Abia atunci vom fi în măsură să tragem concluzii și să luăm decizii pentru viitor. Un lucru aș vrea să spun: s-au întâmplat incidente similare în Germania și în Belgia, despre care s-a vorbit mult în toate statele membre – nu eram implicată la vremea respectivă, însă am auzit. M-aș fi așteptat ca un stat membru prudent să ia măsuri de control mai riguroase. Dar chiar și cu măsurile de control cele mai riguroase, acest lucru se poate întâmpla, fie prin comiterea unor fraude, fie din neglijență, fie din orice alt motiv. Responsabilitatea noastră este de a ne asigura că avem o legislație – pe care o consider mulțumitoare în prezent – și de a ne asigura că statele membre respectă această legislație. Datoria noastră, a Comisiei, este de a exercita controlul și de a asigura că statele membre își respectă obligația.

OAV-urile își efectuează inspecțiile, iar rapoartele lor sunt făcute publice, astfel că măsura în care legile noastre sunt respectate poate fi dedusă din aceste rapoarte, care sunt întocmite chiar pentru fiecare țară în parte.

Mulți dintre dumneavoastră ați adus în discuție trasabilitatea, care este, într-adevăr, unul dintre pilonii principali ai legislației în domeniul alimentar și care ține de responsabilitatea operatorilor din sectorul alimentar; aceștia trebuie să poată indica de unde au cumpărat și cui vând produsele. Cu toate acestea, nivelul de detaliere sau specificitate a metodelor de trasabilitate internă alese de operatorii din sectorul alimentar determină pierderea economică finală care va fi suportată de operatori în caz de retragere a produselor. În cazul de față, legea trasabilității din Irlanda impune numai menționarea datei producției și nu ferma de proveniență a cărnii. Acesta a fost motivul pentru care a fost necesară retragerea tuturor produselor din carne, în cursul celor două luni. Dacă ar fi fost aplicate reguli de trasabilitate (care, desigur, ar fi costat mai mult), ar fi fost retrasă doar carnea identificată ca provenind din ferma respectivă. De aceea trebuie să se decidă: fie se acceptă cheltuieli mai mari și se aplică reguli de trasabilitate mai eficiente, fie se fac cheltuieli mai mici și, în final, se suportă pierderile.

S-a menționat ajutorul acordat din partea Comisiei – deși plata compensațiilor nu este responsabilitatea mea, ci a Comisarului Fischer Boel – și trebuie să spun că sumele furnizate în acest caz au fost plătite în baza aceleiași legi, atât în Republica Irlanda, cât și Irlanda de Nord. Am aici câteva cifre. Comisia a introdus un program de asistență privind depozitarea privată pentru Irlanda de Nord, în baza căruia se pot depozita până la 15000 de tone, pe o perioadă de maxim șase luni. Bugetul pentru această măsură este de 6,9 milioane de euro. Un program similar de depozitare privată a fost adoptat, de asemenea, în Republica Irlanda. Conform acestui program, se pot depozita până la 30000 de tone, timp de maxim șase luni, în limitele unui buget maxim de 13,9 milioane de euro. În Republica Irlanda a existat de asemenea un program de eliminare a PCB-urilor, cofinanțat de Comunitate, în valoare de 20,6 milioane de euro. Comisia nu a efectuat plăți direct fermierilor nici în Republica Irlanda, nici în Irlanda de Nord, fiindcă nu există nicio bază juridică pentru astfel de compensații.

Rezumând, aș spune că avem o legislație bună, însă pe viitor trebuie să fim vigilenți. Trebuie să ne asigurăm că legile respective sunt aplicate de statele membre și, în acest sens, avem nevoie de cooperarea statelor membre. În ceea ce privește Comisia, trebuie să continuăm efectuarea controalelor și să ne asigurăm că statele membre respectă reglementările.

În pus, de îndată ce primim rezultatele cercetărilor și ale anchetelor, putem concepe planuri pentru viitor. Dacă vom considera că există posibilități de îmbunătățire a reglementărilor, nu vom ezita să facem acest lucru.

Președinta. – Dezbaterile se încheie.

17. Ordinea de zi a următoarei ședințe

18. Ridicarea ședinței

(Ședința s-a încheiat la ora 10.45)